

UIGHURITAG

TANGRITAG

TANGRITAG

مەھمۇت قەشقىرى رومانى ھەققىدە (سۆھبەت خاتىرىسى)
 سۇلايمان لاغىزەل (ھېكايە)
 غزەللىش، سىناق، يېڭىلىق
 ئانا مائىكەنىڭ ئىككى قىزى (خاتىرىمە)
 ھالقىش (ھېكايە)

4

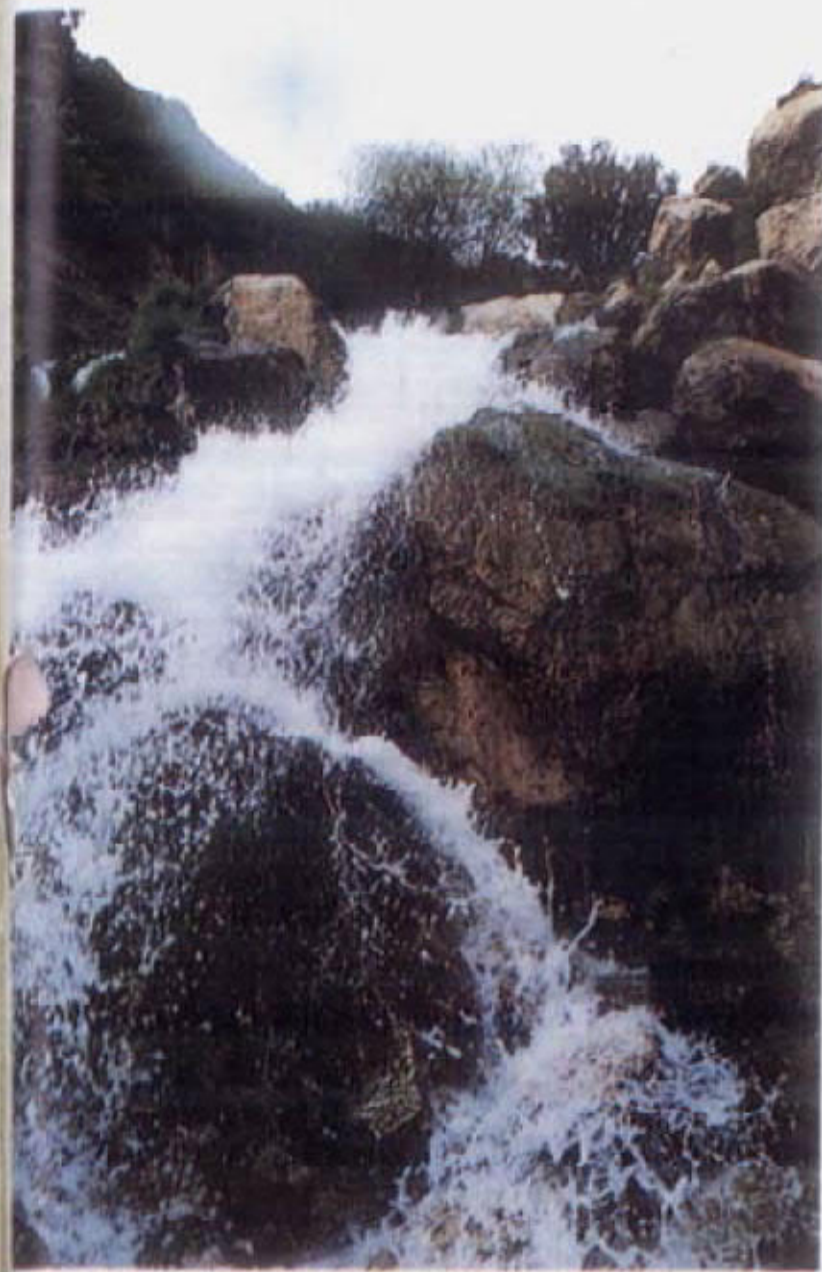
1996

تەڭرىتاغ

天尔塔格 (天山)

كۆچا ناھىيە قۇزغۇن چارۋىچىلىق فېرمىسى

داغلىق سەيلىگاھ — كۆچا چوڭ كۆلى مەزكۇر فېرمىغا قاراشلىق بولۇپ، مەنزىرىسى ئاجايىپ گۈزەل، سىزنىڭ دەم ئېلىش كۈنلىرىڭىزدىكى ئەڭ كۆڭۈللۈك ئارامگاھىڭىز بولالايدۇ. گۈزەل ئەسلىرىنى قالدۇرۇشىڭىز ئۈچۈن بۇ جايغا چوقۇم كېلىڭ! ئالاقىلىشىش تېلېفونى: 7122246 (0997)

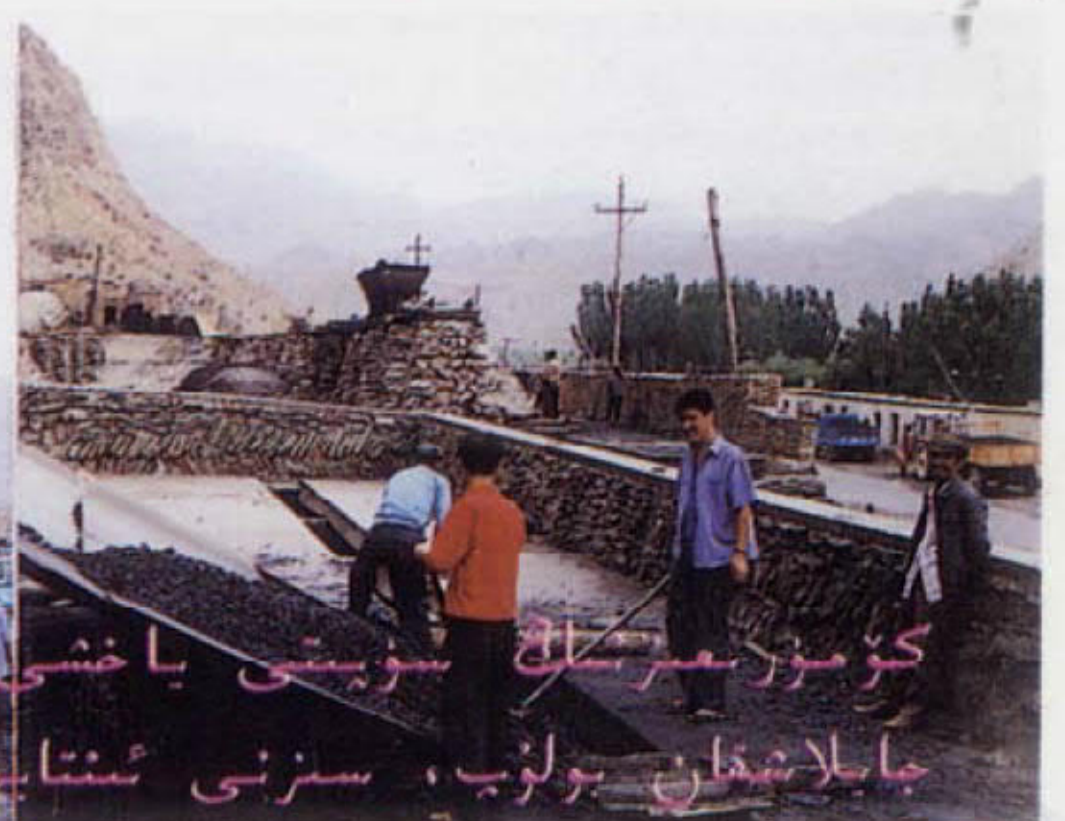
كۆچا چوڭ كۆلى

فېرما باشلىقى: سىدىق نايۇپ

قۇزغۇن چارۋىچىلىق فېرمىسى كۆمۈر كېنى

كۆمۈر مەنزىرىسى ياخشى، مۇلازىمەتچىلىك ئالاھىدە، كان چوڭ، تۈزۈلۈشى جايلاشقان بولۇپ، سىزنى ئىنتايىن قولايلىق قىلماقتا بىلدىن تەمىن قىلىپ.

كان باشلىقى: پىرھات قاسىم.

باش مۇدىر: سالا ئابلىز

شايار ناھىيىلىك گۈلباغ تەمىنات سودا كوپىراتىۋى

رېستوران

كېيىم تىكىش كارخانىسى

مەزكۇر كوپىراتىۋ ناھىيە بازىرى ئىچىدىن ئۈچ كىلومېتىرلا يىراق بولۇپ، دېھقانچىلىقتا ئىشلىتىلىدىغان ئۇفۇت، سۇلياۋ بويۇقتى نەمىنلەشتىن باشقا يەنە زىرائەت دوختۇرخانىسى، ماشىنىچىلىق كارخانىسى، سودا ماگىزىنى، رېستوران، باقمىچىلىق ئورنى ھەم نۇرغۇن قوشۇمچە ئىگىلىك بىلەن شۇغۇللانغان بولۇپ، ئىقتىسادىي كۈچى يۇقىرى، مۇناسىۋەتلىك ئورۇن-شەخسلەرنىڭ ئالاقىلىشىشى، ھەمكارلىشىشىنى قارشى ئالغىز.

ئالاقىلىشىش تېلېفونى: 8323416، 8322489 (0997)

كىرەستىك ئىچكى كۆرۈنىشى

مۇندەججە

ھېكايىلەر

- 1 سۇلايمان لايغەزەل
- 9 كۆيۈك ئاپتاپ
- 33 يىلتىز

شېئىرلار

- 13 شېئىرلار
- 14 باشلىقىم
- 15 ئىككى شېئىر
- 16 كۆيۈپ باقمىغان
- 16 ياغماقتىمەن قار-يامغۇردەك ئۆزۈمگە
- 17 قارىما كۆزۈمگە ئەي گۈزەل دىلبەر

ئەدەبىي ئۇچۇرلار

- 39 زېمىن گۇۋاھ
- 27 ئانا ماكاندىكى تۇيغۇلار (ئەدەبىي خاتىرە)
- دەنچاڭ ۋە ئالتاي ئالتۇن ئەتكەسچىلىرىنى تەكشۈرۈش ئەترىتى ... لوپەن، نيۇبوچىڭ
- 71 ئابدۇسالام ئابلىز، نىياز ئەمەت تەرجىمىسى

تۈزۈش، سىناق، پىشماق

- مۇھەممەتجان ئەمەت، كامىل رەھىم، ئەكبەر نىياز پەتتارى، غۇجىمۇھەممەت
- مۇھەممەت، مەڭلىك كېرىم (ياۋا)، نۇرمۇھەممەت ياسىن ئۆركىشى، يالقۇن ئەزىزى،
- خالىدەم كەنجى، ئەنۋەر جان مۆمىن، ئەخمەتجان تۇرۇپ
- 22

- ئانلار قەلبى تۇرسۇم مۇھەممەد
 مەن كىم؟ ئېلى رورى نەركى
 20 ئۈمىد ساھىلى زۈلپىيە ئابدۇراخمان
 20 ئايال ۋە مەن نىجات يۈسۈپ
 21 بەخت ئابدۇلباسىت ئابدۇراخمان
 21 نەسرلەر ئەخمەت كىبىر

يۈزمۇ - يۈز

48 « مەھمۇت قەشقەرى » رومانى ھەققىدە (سۆھبەت خاتىرىسى)

گېزىت - ژۇرناللاردىن

95 ھالقش (ھېكايە) ئۆمەر جان سىدىق (مىسكىن)
 98 ھالقش ئۈچۈن ھالقش ئەكبەر داۋۇت تەنھا

مەشھۇر ئەدىبلەر

100 مەرھۇم شائىر ۋە تەقىزچى دىلشات ماھمۇد زەيىدى

مىرالاردىن تەرىملەر

105 مىرالاردىن تەرىملەر

ئەدەبىي ئۇچۇرلار

107 ئەدەبىي ئۇچۇرلار

مۇقاۋىنىڭ 1-بېتىدە: كۇچا چوڭ كۆل مەنزىرىسى. ئالىم خالىدىن فوتوسى
 بۇ ساندىكى قىستۇرما رەسىم ۋە ھۆسىن خەتلەرنى ئابلىمىت ئابلىز، ئەكبەر سالھىلار
 ئىشلىگەن.

باش مۇھەررىر: (كاندىدات ئالىي مۇھەررىر) مەھمۇد زەيىدى
 مۇئاۋىن باش مۇھەررىر: ئولتات ھېۋزۇللا
 مۇھەررىرلەر: ئەركىن نۇر، مەسئۇل مۇھەررىر: ئالىم خالىدىن
 مەسئۇل كۆرۈنمەن: سەنەۋەر تۆمەر، ئالىم خالىدىن
 مەسئۇل كۆرۈنمەن: خەلىپە ئابلىمىت

سۇلايمان لاغزەل

(ھېكايە)

ئەرەكن سابىر

1

— ياراتقان ئىگەم بارلىق ئاۋازنى ئېشەكلەرگە-
لا بەرگەن چېغى، — دېدى ئۇ بازاردىن
چىقىپ بولغاندىن كېيىن ئۆز-ئۆزىگە پىچىرلاپ،
— يائاللا بىرسى توختىسا، بىرسى ھاڭراپ
قۇلاق-مېڭەمنى يەپلا كەتتا!

ئۇ ئېشەكنىڭ ھاڭرىشىغا بەكلا ئوچ ئىدى.
سولچىللىق ئەۋج ئالغان ھېلىقى يىللاردا،
ئۇ بىر كەچلىكى ئەترەتنىڭ يىغىنىغا «ئايا-
رەي...» دەپ ناخشا توۋلاپ كىرگىنى
ئۈچۈن، مېنىڭلار ئۇنى ئىشخانغا سۆرەپ
كىرىپ، ئۈستەلنىڭ يېنىدىكى ئورۇندۇققا
مەھكەم باغلىغان ۋە نەدىندۇر تېپىپ
كەلگەن پاتېفوننى كانايغا ئۇلاپ، ئاۋازنى
بولۇشىغا كۈچەيتكەندىن كېيىن، ئۇنىڭ
قوللىقىغا يېقىن ئەكىلىپ چاڭچىلە ناخشىسىدىن
بىرنى قويۇپ بەرگەندى. شۇنىڭدىن كېيىن
بۇنداق ئاۋازلارنى ئاڭلىسا قۇللىقى زىڭىلدايدىر-
غان بولۇپ قالغانىدى. ھېلىمۇ ياخشى سېتىد-
ۋالغان ماۋۇ بوز ئېشەك بىرەر قېتىمۇ ھاڭراپ
قويمىدى. بۇ ئېشەك ھاڭراشنى بىلمەمدۇ-
يە؟!

سۇلايمان گويا سىنىچىدەك يانغا سەل ئېڭىشىپ
ئېشەكنىڭ تۇمشۇقىغا قاراپ قويدى.
سۇلايمان 40 ياشلارنىڭ قارىسىنى ئالغان
بولۇپ، كۆزلىرى ئىچىگە ئولتۇرۇشۇپ، ماڭلىيى
تېشىغا چىقىپ تۇراتتى. چېچىنى چۈشۈرۈۋەتكەندىن
كېيىن خۇددى قاچاققىلا ئوخشاپ قالغان بېشىغا
چېكىلىكى قارچۇغىنىڭ تۇمشۇقىدەك ئېڭىلىپ قالغان
كونا بىر شەپكىنى كىيىۋالغانىدى. ئۇ بۇ
شەپكىنىڭ قاچانلاردا بېشىغا چىقىپ قالغانلىقىنىمۇ
بىلمەيدۇ. بەلكىم ھېلىقى تەمبۈرچى سېتىۋالدىنىڭ
ئارقىسىغا كىرىپ ھاراق ئىچىپ يۈرگەن چاغلىرىدا،
مەستچىلىكتە بىرەرسىنىڭ ئۆيىدىن كىيىپ
كەلگەن بولسا كېرەك. بۇ ئىشلارغا خېلى كۆپ
يىللار بولغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇ شۇ كۈنلەرنى

سۇلايمان خېلىغىچە مال بازىرىدا لاغايلاپ
يۈردى. بۈگۈن قانداق كۈن بولغىنىتىكىن،
ئەيتاۋۇر بازاردا ئادەم مېغىلدايتتى. پەيشەنبە
ياكى يەكشەنبىدۇر، لېكىن بۇلارنى ئويلايدىغانغا
سۇلايماننىڭ نەدە ۋاقتى! شۇ تاپتا ئۇنىڭ
كالىسىدا ماۋۇ باغلاق-باغلاقتا تۇرۇپ كەتكەن
قوي-كالىلار ئۇنىڭ بولۇپ قالسا، بۇلارنى قانداق
قىلىش توغرىسىدا خىيال ئەگىدۇ. بىر-بىردىن
سويۇپ ساتسىچۇ؟ ياق-ياق، بۇنچە كۆپ مالنى
سويۇپ سېتىپ بولغۇچە ئەتىياز بولىدۇ، ئاڭغىچە
بۇ جانىۋارلار جۈدەپ-ئورۇقلاپ پۇلغا يارىغۇسىز
بىرنېمە بولىدۇ... ۋاي-ۋۇي، مال كۆپ بولسا
باش ئاغرىقى كۆپ بولىدىغان گەپكەن...
ئۇ ئۆزىچە ئۇھ تارتىپ قويۇپ، ئىنچىكە،
ئۇزۇن بويۇنلىرىنى سوزۇشتۇرۇپ ئۇلاغ بازىرى
تەرەپكە ئۆتۈپ كەتتى. ئۇ چەتكىرەك باغلاپ
قويغان قۇيرۇقلۇق بىر بوز ئېشەكنى سودىلاشتى.
بوز ئېشەك ئۆزىگە خېرىدار چىققىنىغا خۇش
بولغاندەك قۇيرۇقىنى توختىماي شىپپاڭشىتىقلى
تۇردى.

— ئېشەكقۇ بولىدىغاندەك تۇرىدۇ، — دېدى
سۇلايمان ئېشەكنىڭ دۈمبىسىنى سىيلاپ قويۇپ،
— شۇغىنىسى قۇيرۇقى كۆتمەك ئىكەن.
ئېشەكنىڭ ئىگىسى كۈلۈپ كەتتى:
— قىزىق ئادەمكەنسز، بىلەمسز، يۈكنى
ئېشەكنىڭ قۇيرۇقى ئەمەس، بەلكى ئۆزى
تارتىدۇ، سىز ئىلگىرى ئېشەك ئىشلىتىپ باققانمۇ؟
— دېمىسىڭىزمۇ بىلىمەن، لېكىن... —
سۇلايمان يەنە نېمىنىدۇر دېمەكچى ئىدى،
لېكىن ياندىكى بىر ئېشەك ھاڭراپ ئۇنىڭ
گېپىنى بۆلۈۋەتتى. شۇڭا ئۇ ئالدىراپ نېرى-نېرى
تاللىشىپ ئولتۇرمايلا 300 يۈەننى نەق ساندى-دە،
ئېشەككە مىندى.

سۇلايماننىڭ كاللىسىدا نۇرغۇن پىلانلار بار ئىدى. بۇ پىلانلارنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن ئۇ ھەر كۈنى 100 مىڭ يۈەن تېپىۋېلىشنى ئاللادىن تىلەيتتى. كېيىن ئۇ تېپىۋالدىغان پۇلنى 800 مىڭ يۈەنگە ئۆستۈردى. ئەمما خىيال دېگەن خىيال-دە! ئۇنىڭغا شۇ كەمگىچە سەككىز يۈگمۇ ئۇچرىدى. كېيىن ئۇ كەنتتىكىلەرگە ئوخشاش ئېشەك ھارۋىسى بىلەن بولسىمۇ شەھەردىكى قۇرۇلۇش ئورۇنلىرىغا شېغىل توشۇپ پۇل تېپىش نىيىتىگە كەلدى.

— بۇغۇ بىر جاپالىق ئىش، — دېدى ئۇ، — لېكىن چوڭراق بىر ئىشقا تۇتۇش قىلغۇچە شۇ ئىشنى بولسىمۇ قىلغۇچ تۇراي.

سۇلايماننىڭ بىر ھارۋىسى بار ئىدى، ئەمما شۇ كەمگىچە بىرەر ئېشەك سېتىۋالماي يۈرەتتى. بۇ قېتىم ئۇ خېلى غەيرەتكە كەلدى. ئۇيان-بۇيان قاتراپ يۈرۈپ 300 يۈەن قەرز ئالدى ۋە بازارغا كىرىپ بۈگۈن بۇ ئېشەكنى سېتىۋالدى. بوز ئېشەك ئۇنىڭ خىالىنى بۆلگۈسى كەلمىگەندەك بىر خىل رېتىمدا سىلىق قاتراپ كەلمەكتە ئىدى.

بايقى ئادەم «ئۆزى قاۋۇل، ئايىغى ئىلدام» دەۋاتقان، راست ئىكەن... ئېشەكتىن تەلپىم چىققىنىغا قارىغاندا، بۇندىن كېيىنكى ئىشلىرىم ئوڭۇشلۇق بولىدىغان ئوخشايدۇ. ئىلاھىم، شۇنداق بولسۇن! شۇ چاغدا پۇل دېگەننى سۇلايمانمۇ تاپالايدۇ، دەپ خەقنىڭ ئالدىدا كۆز-كۆز قىلمايدىغان بولسام!

سۇلايماننىڭ ئۆزىچە غىڭشىپ ناخشا ئېيتقۇسى كەلدى. لېكىن ئۇ ناخشىنىڭ يېرىمىغا بارمايلا توختاپ قالدى.

— ماڭالمائىسە نغۇ جاننۇر، — دېدى ئۇ پۇتلىرى بىلەن ئېشەكنىڭ بېقىنىغا دېۋىتىپ قويۇپ، — بايا قاتراپ كېتىۋىدىك، ئەمدى ئاستىلاپ قالدىڭغۇ، قورسىقنىڭ ئاچتىمۇ، يە! ھېچقىسى يوق، ئۆيگە بېرىۋالساڭلا ھەدەك ساڭمۇ، ماڭمۇ يەيدىغان نەرسە تەييارلاپ قويىدۇ.

ئۇنى تۇرۇپلا كۈلكە قىستىدى. توۋا ئېشەككە «ھەدەك» دېگىنى نېمىسى! ھېلىمۇ ياخشى بۇ گەپ مۇشۇ يەردە قالدى، بولمىسا ئۆيگە بارغاندا سائادەتنىڭ ئالدىدا

پات-پات ئەسكە ئېلىپ تۇرىدۇ. سۇلايمان ئۇ چاغلاردا ھاراق ئىچىشكە باشى ئىدى. «ناخشە-ھا پەيزىڭ بار جۈمۈ سېنىڭ» دەپ قويسا، قوي سويۇپ مېھمان چاقىرىغىنى ھېلىمۇ ئېسىدە. ھەي، ئۇ چاغلار ئاجايىپ بىر دەۋر ئىدى-دە! مانا ئەمدى ئۇنى ھېچكىممۇ ئولتۇرۇشلارغا چاقىرمايدۇ، «ناخشىغا پەيزىڭ بار...» مۇ دېمەيدۇ.

سۇلايماننىڭ شۇلارنى ئويلىسا كۆڭلى يېرىم بولاتتى. ئۇ ئەسلىدە بۇنچىلىكمۇ نامرات ئەمەس ئىدى. بىر چاغلاردا ئۇنىڭ قول-ئىلكىدە بەش-ئال-تە قوي، يەتتە-سەككىز توخۇسى بار ئىدى. كېيىن ئۇ «ئوقەت» قىلىمەن دەپ قويلىرىنى سېتىۋەتتى، لېكىن ئۇ كىچىكرەك ئىشلارنى ياراتماي، بىراقلا باي بولىدىغان چوڭ-چوڭ ئىشلارنى ئويلاپ، پۇلنىڭ ھەممىسىنى بۇزۇپ-چىچىپ كۆككە سوزۇۋەتتى. ئۇ بۇنىڭ بىلەنلا توختاپ قالماي، نۆۋەت ئۆيدىكى چار خورازغا كەلگەندە، ئايالى سائادەت:

— ئالتە بالاڭنى قانداق باقساڭ باق، مېنىڭ چىدىغۇچىلىكىم قالماي، — دەپ ئاپىسىنىڭ ئۆيىگە يامانلاپ كەتتى.

ئالتە بالىنىڭ چوڭى 14 ياشتا، كىچىكى ئۈچ ياشتا ئىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە بالىلار بىر-بىرىدىن كەپسىز بولغاچقا، ئۆيدە بىرەر چوڭ ئادەم بولمىسا ئۆيگە ئوت قويۇپ بېرىشتىنمۇ يانمايتتى. بۇ ئەھۋالدا، سۇلايمانغا كوچىغا چىقىپ لاغايلاپ يۈرۈشكە نەدىمۇ پۇرسەت بولسۇن! شۇنداق قىلىپ ئۇ ئاستا-ئاستا ھاراقتىن قالدى. سائادەت-نى ئاپىسىنىڭ ئۆيىدىن قايتۇرۇپ كېلىدىغان كۈنى ئۇ:

— بولدىلا، ئۆتكەن ئىشلارنى تەگەۋەرمىگىن، ئۈنچىلىك پۇل نېمىتى، بىلسەڭ «پۇل دېگەن ئوغۇل بالىنىڭ قولىنىڭ كىرى» دەپ مەيدىسىگە مۇشتىلىغان ۋە يەنە: — كىم بلىندۇ، كۈنلەرنىڭ بىرىدە تەلپىم كېلىپ ماڭا بىرەر 100 مىڭ يۈەن ئۇچراپ قالامدۇ تېخى، — دەپ قوشۇپ قويغانىدى.

سائادەت ئۇنىڭ پو ئېتىۋاتقانلىقىنى بىلەتتى. ئەمما بالىلارنى سېغىنغان بولغاچقا، ئۇنىڭغا ئىشەنگەن بولۇپ قايتىپ كېتىشكە ماقۇل بولغانىدى.

قارىۋاينىڭ خوتۇنى چېچىنى بۇدىرە قىلدۇرۇپ
ئېتىزغا چىقىپتىكەن، خەق « ھايت-ھۇيت! »
دەپ ۋارقىراپ، كوچىغىمۇ چىقالماس قىلىۋەتتى.
خوتۇنلار شۇنىڭدىن ئىبرەت ئالسا بولاتتى. بىراق
نەدىكىنى...

سۇلايمان شۇ خىياللار بىلەن شېغىللىقساي
كەنتىگە بارىدىغان يول ئېغىزىغا كېلىپ قالغىنىنىمۇ
سەزمەي قالدى. ئۇ يەردە ئۇنى چىرايلىققىنە
بۇرۇت قويۇۋالغان بىر ياش يىگىت چاقىرىپ
توختاتتى.

— سىزنى تونۇيالىمىدىمۇ ئۇكا؟ — سورىدى
ئۇ ھېلىقى يىگىتنىڭ چىرايىغا سەپسىلىپ قارىغاندىن
كېيىن.

— كۆزۈڭدىن چىقىپ قاپتۇق-تە، سۇلايمانكا،
— دېدى ياش يىگىت، — مەن قاھار قاسساپنىڭ
ئوغلى قاسىم بولىمەن.

— ۋۇي، قاسىممۇسەن! — ۋارقىرىدى
سۇلايمان، — بۇرۇتلارنى قويۇۋالغىنىڭنى قارا!
ئۇزۇن بوپتۇ، كۆرۈنمەيسەن، كېيىن گۇاڭجۇدۇر-
كەن، دەپ ئاڭلىدۇق...

— پۇل تاپمەن دەپ بارغان، لېكىن ياقا
يۇرتتا پۇل تاپمەن دەپ سارغىيىپ يۈرگەندىن
كۆرە، ئۆز يۇرتۇڭدا كەتمەن چاپساڭمۇ كۆڭلۈڭ
توق بولىدىكەن. مەھەللىگە كەلسەم، ھەممە
ئادەم ئېشەك ھارۋىسى بىلەن قۇرۇلۇش ئورۇنلىرىغا
شېغىل توشۇپ پۇل نېپىۋىتىپتۇ...

— شۇڭا سەنمۇ بۇ ئىشقا كىرىشىۋالاي
دەپسەن-دە؟

— ھەر ھالدا قىلىپ كۆرەي دەيمەن. بايا
ئەرزان باھادا بىر ھارۋا ئۇچراپ قېلىۋىدى،
ئېپ قويدۇم. ئەمدى ئۇنى قانداق ئېلىپ چىقىپ
كېتەرمەن دەپ بېشىم قېتىپ تۇراتتى، تەلىمىگە
سەن كېلىپ قالدىڭ.

— قېنى ئۇ ھارۋاڭ؟

— بۇ يەردە ئەمەس، بازاردا قالدى.

— جابدۇقى بارمىكەن؟

— بار، شۇڭا ئېشىكىڭنى بېرىپ تۇرساڭ

دېۋىدىم...

— بېرىپ تۇرساڭ دېگىنىڭ نېمىسى، يۈرە
ئىككىمىز بىللە بېرىپ ماۋۇ ئېشەكنى ھارۋاڭغا
قوشايلى-دە، ھارۋىدا گۇگۇر-مۇگۇر پاراڭلىشىپ

ئېغىزدىن چىقىپ كەتكەن بولسا قانداق بولاتتى -
ھە! ئۇ چاغدا، ئۇ « ھە! مەن ئەمدى
ئېشەكنىڭ ھەدىسى بولۇپ قالدىمۇ؟! » دەپ
ئۆيىنى بېشىغا كىيەر ئىدى.

سۇلايمان سائادەتنىڭ كوتۇلداشلىرىدىن
بىزار ئىدى. ئەمەلىيەتتە بولسا ئۇنى كوتۇلدايدى-
غان قىلىپ قويغان سۇلايماننىڭ ئۆزى ئىدى.
لېكىن ئۇ بۇنى بوينىغا ئالاتتىمۇ! ئەتىگەن ئۇ
بازارغا ماڭغان چاغدا سائادەت ئارقىسىدىن
يۈگۈرۈپ چىقىپ:

— قارىسام خۇددى دوقمۇشتىكى ئېلاخۇنكامنىڭ-
گە موخۇركىغا ماڭغاندەكلا چىقىپ كېتىۋاتسىز،
بازارغا ماڭغان ئادەم ئىشكىتنى « بىسىللا »
دەپ چىقىدىغان!، — دەپ سۆزلەپ كەتتى.
— ۋاي-ۋۇي، ۋارقىراپ-جارقىراپ كەتسەڭ
بىرەر نەرسەم ئۇنتۇلۇپ قالغان چېغى دەپتىمەن،
دەيدىغان گېپىڭ شۇمىدى! — دېدى سۇلايمان
سەل تېرىكىپ.

— ئوبدانراق ئېشەك ئالارسىز دەيمەن،
ماۋۇ قوشنىلارنىڭكىدەك سۇنى كۆرە-كۆرمەي
توختىۋالدىغان ئېشەكنى يېتىلەپ چىقماي...
— بۇ گەپلەرنى ئاخشاملا نەچچە دەپ
بولغانتىڭغۇ!

— سىزنىڭچۇ، قوللىڭىزغا قويۇپ تۇرمىسا
بولمايدۇ.

— راست دەيسەن! — سۇلايمان كىنايە
قىلىپ شۇنداق دېدى-دە، يولغا راۋان بولدى.
ئېشەك دېگەننىڭ ھەممىسىنىڭ خۇيى
ئوخشاش، خوتۇن خەق نېمىنى بىلىدۇ. ئۆيدە
ئولتۇرۇپ ئىشنى قىلماي ھەممە ئىشقا ئارىلىشىپ
باققۇسى كېلىدۇ. ئەر كىشى دېگەننىڭ كاللىسىدا
نەچچە مىڭ پىلانلىرى بولىدۇ، ئەمما ھەممىنى
مۇشۇ خوتۇن خەق بۇزىدۇ. يائىلا، بۇ جاھان
نېمە بولۇپ كېتىۋاتىدىكىن! ھېلىقى داۋۇت:
« شەھەردىكى كادىرلار خوتۇنلىرى نېمە
دېسە ماقۇل دەيدىكەن » دەۋاتقان. بىزنىڭ
بۇ خوتۇنلارمۇ شۇنداق گەپلەرنى ئاڭلاپ
قالدىمىكىن، ئەيتاۋۇر، ھە دېسلا ئادەمگە
ياندىغان بولۇۋالدى. شەھەرلىك خوتۇنلار
كالىۋىكىنى بويسىمۇ، چېچىنى بۇدۇر قىلدۇرسىمۇ
بولتۇرىدۇ، ئەمما يېزا دېگەندە نەدە ئۇنداق
ئىش بولىدىكەن. ئۆتكەندە ئادىل مەڭسۇر

چىقىپ كېتەيلى.

— شۇنداق قىلساققۇ بولاتتى، — قاسىم قولى بىلەن بېشىنىڭ ئارقىسىنى تاتىلاپ قويدى، — بىراق مېنىڭ سەل ھايال بولىدىغان يەنە بىر ئىشىم بار ئىدى، شۇڭا سېنى مەھەللىگە قايتىدۇرغان مېنىۋسقا سېلىپ قويسام، ئىشىمنى تۈگەتكەندىن كېيىن ئېشىكىڭنى ئۆيۈڭگە ئاپىرىپ بەرسەم دېۋىدىم.

سۇلايمان بۇ گەپنى ئاڭلاپ سەل ئويلىنىپ تۇرۇپ قالدى. ئۇنىڭ قاسىمغا ئېشەكنى بەرگۈسى يوق ئىدى. لېكىن كۈنلەرنىڭ بىرىدە چوڭراق ئوقەت بىلەن گۇاڭجۇ تەرەپلەرگە ئۆتىدىغان بولۇپ قالسا، قاسىم ئۇكا يول باشلىغىنا، دەپ ئۇنىڭ ئالدىغا بارىدىغان گەپ...

— جىمىپ كەتتىڭمۇ سۇلايمانكا؟ — قاسىم ئۇنىڭ خىيالىنى بۆلدى، — ئەنسىرەۋاتامسەن يە؟!

— ئۇنداققۇ ئەمەس، بىراق بۇ جانىۋارنىڭ قورسىقى ئاچتەك قىلىدۇ. ئازراق بېدە ئېلىپ يىگۈزۈۋالارسەن.

— دېمىسەڭمۇ بىلىمەن، — دېدى قاسىم سۇلايماننىڭ قولىدىن ئېشەكنىڭ چولۇۋورنى ئېلىپ. سۇلايمان قاسىم بەرگەن ئىككى يۈەن پۇلنى چىڭ سىقىمىدىغىنىچە ئۇنىڭ ئارقىسىدىن تاكى دوقمۇشتىن بۇرۇلۇپ كۆزدىن غايىپ بولغۇچە قاراپ تۇردى. بوز ئېشەكنىڭ كۆتمەك قۇيرۇقىنى شىپاڭشىتىپ يېتىلەككە مېڭىشى ئۇنىڭ باشقىچىلا زوقىنى قوزغىغانىدى.

ئۇ كۈنى ئۇ ئۆيگە قايتىپ چىقىپ قورسىقىنى توقلىغاندىن كېيىن يول بويىغا چىقىپ قاسىمنىڭ چىقىشىنى ساقلىدى. ئۇنىڭ ئۆيى شەھەردىن چىقىدىغان يول بويىدا ئىدى. لېكىن ئۇ كۈن ئولتۇرۇپ قاش قاراغىچە ساقلىغان بولسىمۇ، قاسىمنىڭ ئۆزى تۇرماق قارىسىمۇ كۆرۈنمىدى.

— سىزنىڭ تۇرغان تۇرقىڭىزلا ئادەم، — دەپ كۈتۈلدىدى سائادەت ئۇ ئۆيگە كىرىشىگىلا، — كالىڭىز نەگە كەتتى؟ قاسىمىڭىزنىڭ ئاشۇ كازىپ ئوغلىغا ئېشەكنى يېتىلتىپ قويۇپ، خۇددى مېنى ئوغرى ئېلىپ كېتىدىغاندەك ئالدىراپ-تېنەپ يېنىپ چىققىنىڭىزنى قارىمايدىغان...

— بولدى قىلساڭچۇ خوتۇن، ئىشى تۈگىمىگەن ئوخشايدۇ، ئەتىگىچە ئەكىلىپ بېرەر.

2

سۇلايماننىڭ بۇ بىرنەچچە كۈندىن بۇيان كۆزلىرى تېخىمۇ ئىچىگە ئولتۇرۇشۇپ كەتتى. ئۇ ئۆزىنىڭ قاسىمغا ئالدىنقىنى ئويلىسا، ئۆز گۆشىنى ئۆزى يېگۈدەك بولاتتى.

— كەلمەيمۇ قالمايسەن قاسىم، ھېچ بولمىسا ئاتا-ئاناڭنى كۆرگىلىغۇ كېلەرسەن، قاراپ تۇر، شۇ چاغدا ئۇرۇپ كالاڭنى مېچۈتمەيدىغان بولسام...

توۋا، بىر مەھەللىك تۇرۇپمۇ شۇنداق قىلغان بارمۇ؟ مۇشۇ كۈندە ئادەملەرگە ئىشەنگىلى بولمايدىغان بولۇپ قاپتۇ. ھېلىمۇ بىر ئېشەكنى ئالداپ قاچتى، ئەگەر بىر سومكا پۇلنى كۆتۈرۈپ گۇاڭجۇغا بارغاندا شۇنداق ئېلىپ قاچقان بولسا، ئۇ چاغدا نېمە دېگىلى بولاتتى! سۇلايماننىڭ خىيالىدا ئۇنىڭ گۇاڭجۇغا بېرىشىدا گەپ يوق ئىدى. لېكىن قاچان بېرىشىنى ئۆزىمۇ ئېيتىپ بېرەلمەيتتى. سائادەتقۇ «گۇاڭجۇغا بارمىش تېخى!» دەپ زادىلا ئىشەنمەيدۇ. ئۇ ئىشەنمە ئۆزىنىڭ ئىشى، «خوتۇن خەقنىڭ چېچى ئۇزۇن، ئەقلى قىسقا» ئۇ نېمىنى بىلەتتى. سۇلايماننىڭ بوۋىسىمۇ بۇرۇنقى زامانلاردا ھارۋا بىلەن ئۈرۈمچىگە مال توشۇپ، قايتىشىدا تاغارلاپ پۇل ئېلىپ كېلەتتىكەن. شۇڭا دادىسى ئۇنى بوۋىسىنى دورىسۇن دەپ، بوۋىسىنىڭ ئىسمىنى قويغانىكەن. كىم بىلىدۇ، بوۋىسى ئۈرۈمچىگە ھارۋا بىلەن مال توشۇغان بولسا، سۇلايمان ئەتە-ئۆگۈن ئۈرۈمچىدىن ئېشىپ گۇاڭجۇغا، بەلكى ئۇنىڭدىنمۇ چوڭ شەھەرلەرگە پويىز بىلەن مال توشامدۇ-تېخى!

— ۋاي-ۋوي، نەدىكى خىياللاردۇ بۇ! — سائادەت ئۇنىڭ گەپلىرىنى ئاڭلاپ ئەرۋاھى ئۈركىدى، — سىز ئاۋۋال بوۋىڭىزنى ئەمەس،

ئابلز كىچىكى دوراپ بېقىڭا! ئۆزىڭزچە ئۇنى كۆزگە ئىلمايسز، بىر چاغدا «خەق تۆكۈۋەتكەن ئەينەك پارچىلىرىنى يىغىپ، سوقۇپ، ئۇششاقلاپ قۇرۇلۇشنىڭ سىرتىنى زىننەتلەيدىغانلارغا ساتمەن، دەپ يۈرۈپتۇ، بىچارە» دەپ يۈرەتتىڭز، ئەمدى سىز بىچارە بولۇپ قالدىڭز. قاراڭ، ئۇ ئابلز كىچىكى، شۇنداق ئىشلارنى قىلىپ يۈرۈپ ئۆيىنى يېڭىلىۋالدى. قول-ئىلكدە بىرنەچچە قوي-كالىسى، بىر تراكتورى بار. خۇمداننىڭ خىشىنى توشۇپ بېرىشنى كۆتۈرە ئاپتىكەن، كۈندە گۈرۈلدەتتىپ مېڭىپ پۇلغا سۇندۇرۇۋاتىدۇ. سىز بولسىڭز رېزىنىكىدەك سوزۇلۇپ يۈرىسىز. ئىشك نېمە، ئۆيگە كىرگەن، تالاغا چىققان، جاھاندا يوق خىياللارنى قىلىسىز، ئاغزىڭزدىن تاماكا چۈشمەيدۇ...

— يائاللا، تويغۇزۇۋەتتىڭزغۇ! — سۇلايمان سائادەتكە گۈلۈيۈپ قويۇپ تالاغا چىقىپ كەتتى. — گەپ قىلمىسا ئاغزى بېسىقمايدۇ بۇ خرتۇننىڭ، بىردەم ئېغىلنى ياسىۋېتىڭ دەۋاتقان، بىردەم تېرەكلەرنى پۇتاپ ھويلىغا ئەكىرىپ بېسىپ قويۇڭ دەۋاتقان. ئادەمنىڭ كاللىسىدىكى پىلانلىرىنى بۇزۇپ، يالغۇز ئۆزۈم قايسى بىرسىگە يېتىشىپ بولاتتىم. ھېلىقى قاسىم ئالداپ كەتمەگەن بولسا، بۇ كەمگىچە شېغىل توشۇپ خېلى پۇل تاپقان بولاتتىم، خەپ سېنى كازىپ!

سۇلايمان يول بويىدىكى بىر تاشنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرۇپ ئاچچىق موخۇركىسىنى چېكىشكە باشلىدى. بىر چاغدا بىر تال سارغايغان تېرەك يوپۇرمىقى ئۇنىڭ بېشىغا چۈشتى. ئۇ يوپۇرماقنى ئېلىپ ئۇنىڭغا بىر ھازا قاراپ كەتتى.

ئەمدى تېرەكنىڭ يوپۇرماقلىرى تۆكۈلىدىغان چاغ بولۇپ قاپتۇ، دېمەك كۆز بولدى دېگەن گەپ. ئەتە تۇرۇپ لەپىدە قار چۈشسە قانداق قىلغۇلۇق. شۇنىڭغىچە پۇل تېپىشنىڭ بىرەر ئامالىنى قىلىش كېرەك ئىدى.

سۇلايمان تۇرۇپلا بىر ئىشنى يادىغا ئېلىپ ئىتتىكلا ئورنىدىن تۇرۇپ كەتتى. ئۇنىڭ دىققىتى ھويلىنىڭ تېمىنى ياقىلىتىپ تىكىلگەن تېرەكلەرگە ئاغدۇرۇلغانىدى.

— توۋا مۇشۇ تېرەكلەرنى كېسىپ ساتسام پۇل ئەمەسمۇ. بۇلارنىڭ ھەر بىرىنى 150 يۈەندىن، ياق 200 يۈەندىن ئالسا جەمئىي

2400 يۈەن بولىدۇ. ئۇ چاغدا ئېشەك ھارۋىسى بىلەن شېغىل توشۇيمەن دەپ نېمە قىلمەن. چوڭراق ئوقەتتىن بىرىگە تۇتۇش قىلىدىغان گەپ! «بىراق» دەپ لاسسىدە بوشاپ قالدى ئۇ، «بۇ تېرەكلەرنى سائادەتنىڭ رەھمەتلىك دادىسى تىكىپ بەرگەن، بۇلارنى كېسىپ سېتىشقا ئۇ ئۇنارمۇ!»

بۇ يىل سۇلايماننىڭ ئېتىزىدىكى بۇغدايلىرى خۇدانىڭ ئىلتىپاتى بىلەن يامان ئەمەس ئوخشىغانىدى. ئەگەر ۋاقتىدا يىغۋالسا، باج-پا-راقنى تاپشۇرۇپ قولغا يەنە خېلى دارامەت تېگىشىدە گەپ يوق ئىدى. لېكىن ئورما باشلازغان تۇنجى كۈنى ئۇ ئېتىز بېشىغا بېرىپ، بۇغدايغا ئورغاق سالماي تۇرۇپلا نەدىكى يوق خىياللارنى قىلىپ كۈننى كەچ قىلدى. ئەتسى ئەتىگەندە سائادەتنىڭ توسقىنىغا قارىماي داۋۇتنى ئىزدەپ شەھەرگە كىرىپ كەتتى. داۋۇت خېلى ۋاقتتىن بۇيان شەھەردە ئوقەت قىلىپ يۈرەتتى. ئۇنىڭ ئېيتىشىچە، شەھەردە بۇغدايغا گىلەم تېگىشىدىغان يەر بارمىش. مۇشۇ كۈنلەرە گىلەم سودىسى قىلىدىغانلار باي بولۇپ كېتىۋاتىدۇ. ئېتىزىدىكى بۇغدايلار بەش-ئالتە گىلەمگە ياراپ قالسا ئەجەب ئەمەس. ئۇ چاغدا كىم باي — سۇلايمان باي بولمامدۇ!

ئۇ شۇنداق خىيال بىلەن داۋۇتنى ئىزدەپ بىرنەچچە كۈننى بىكار ئۆتكۈزۈپ داۋۇتنى تاپالمىغاندىن كېيىن، ئاۋۋال بۇغداينى يىغۋېلىپ ئاندىن بۇ ئىشنى بىرنېمە دېمەكچى بولدى. ئەمما ئۇ ۋاقتتى ئۆتكۈزۈپ قويغانىدى. ئۇ شەھەردىن قايتىپ چىققان كۈنى ھاۋا تۇيۇقسىز ئۆزگىرىپ، قاتتىق مۆلدۈر يېغىپ، بۇغدايلىرىنى قېقىپ يەرگە چاپلىۋەتتى.

سۇلايمان قاراڭغۇ چۈشكەندىلا ئۆيگە قايتىپ كىرىپ، سائادەتنىڭ كۈتۈلداشلىرىدىن ئۆزىنى قاچۇرۇپ، يوتقان-كۆرىپلىرىنى كۆتەرگىنىچە ئىچكىرى ئۆيگە كىرىپ كەتتى. ئۇ كېچىچە ئۇيان-بۇيان ئۆرۈلۈپ ئۇخلىيالمىدى. ئۇنىڭ پۈتۈن ئەس-يادى پۇل تېپىشنىڭ كويىدا ئىدى. ئۇ ئۆيدىكى مىس لامپىنى بازارغا ئەكىرىپ سېتىشنى ئويلىدى. ئۇ لامپا مومسىدىن مومسىغا قالغان تەۋەرۈك بولۇپ، ئۇنىڭغا ئانىسىدىن قالغانىدى. قوشنىسى ئارۇپ بىر چاغدا:

www.uzbookshop.com
ئۆزبېك كىتابلىرىنىڭ ئىنتېرنېت دۇكانى
ئۆزبېك كىتابلىرىنىڭ ئىنتېرنېت دۇكانى

چىقىپ كېلىۋاتقان بىر ئېشەك ھارۋىسىغا چۈشۈپ قالىدى.

— ھوي، قاسىم كېلىۋاتامدۇ نېمە، ئاۋۇ بوز ئېشەك مەن سېتىۋالغان ئېشەككە ئەجەب ئوخشايدىكەن، — دېدى ئۇ ھارۋىدىن كۆزىنى ئۈزمەي، — دەل شۇ كۆتمەك قۇيرۇق!

سۇلايمان خۇشال بولۇپ كەتتى، ئەمما ھارۋىنى قاسىم ئەمەس، چار ساقاللىق ناتونۇش بىر كىشى ھەيدەپ چىققاندى.

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، — دېدى سۇلايمان ھارۋىنىڭ ئالدىغا ئۆتۈپ، — نەگە ماڭدىلا تاغا؟

— كۆمۈرگە ماڭدىم، سوراپ قالدىڭىزغۇ؟
— ھەئە، مەن ماۋۇ ئېشەكنى تونۇغاندەك قىلىۋاتىمەن.

— بەلكىم ئىلگىرى سىز ئىشلەتكەن ئېشەك بولسا تونۇۋالغانسىز.

— ئىشلەتكەن دەملا، سىلگە دەپ بەرسەم، بۇ ئېشەكنى بازاردىن 300 يۈەنگە سېتىۋېلىپ، غىڭشىپ ناخشىنىڭ يېرىمىنى تۈگەتكۈچە مىنگىنىمنى ھېسابقا ئالمىغاندا، مەن بۇ جانىۋارنىڭ قانداق خۇيى بارلىقىنىمۇ بىلمەيمەن.

سۇلايمان ئىشنىڭ جەرياننى ئۇ كىشىگە ئازراق سۆزلەپ بەردى.

— سىز بۇ ئېشەكنى مېنىڭ دەيسىز، ئەمما بۇ ئېشەكنى مەن 220 يۈەنگە سېتىۋالغان.

— سېتىۋالغانلىرىنى ئۇقتۇم، بىراق بۇ ئېشەك مېنىڭ قولۇمدىن چىقىپ كەتكەن.

— ئۇنداق بولسا نېمىشقا ئىزدەپ كىرىمىدۇڭىز؟

— مانا چىقىپ قالار، ئەنە چىقىپ قالار دەپ نەچچە كۈن ئۆتۈپ كەتتى.

— ئۇنداق بولسا بۇنى ئۆزىڭىزدىن كۆرۈڭ...

— نېمە، — سۇلايماننىڭ بىردىنلا جۇدىنى ئۆرلىدى. ئۇ «ئۆزىڭىزدىن كۆرۈڭ» دېگەن سۆزنى «ئۆزەڭنىڭ شورى» مەنىسىدە چۈشىنەتتى. ئۇ ھېچقاچان ئۆزىنى شور دەپ قارىمايتتى. بۇ سۆزنى ئاڭلىسا ئۇنىڭ قۇيغا چاچلىرى ئۆرە بولۇپ كېتەتتى، — ئەستاغپۇرۇللا!

— چەت ئەللىك دېگەننى قويۇۋەر، مىس بىلەن ئالتۇننى پەرق ئېتەلمەيدىكەن. قاراپ تۇرسام كۆزەينەك تاقىۋالغان بىر چەت ئەللىك بىر مىس قوشۇقنى نۇرغۇن پۇلغا سېتىۋالدى. بۇرۇنقى زاماندىن قالغان قوشۇقكەن، ئەمما نەقىشلىرىنى دېگەندە كىچىككەن بىر قوشۇققۇ! ھېلىقى چەت ئەللىك ئۇنى ئالتۇن دەپ قالغان چېغى! — دېگەندى. ئەگەر بۇ گەپ راست بولسا، مىس لامپا ئۇنىڭدىنمۇ چىق پۇلغا يارايدۇ. بىراق ئۇنى سېتىۋەتسە مومىلىرىنىڭ روھى قورۇنىدۇ-دە!

سۇلايمان ئەتىگىنى ئورنىدىن تۇرۇشىغا سائادەت بالىلىرىنى ئېلىپ ئاپىسىنىڭ ئۆيىگە كەتتى. ئۇ تېرەكلەرنى كېسىپ سېتىش ئىشنى ئۇنىڭ بىلەن مەسلىھەتلەشمەكچى ئىدى. ئۇ سائادەتنىڭ يامانلاپ ياكى ئاپىسىنى يوقلاپ ماڭغانلىقىنى بىلمەيدى. «نېمىگە ماڭسا ماڭمامدۇ، ھەر ھالدا قۇلاق تىنجىدىغان بولدى» دېدى ئۇ.

سۇلايمان ناشتا قىلغاندىن كېيىن يول بويىغا چىقىپ ھېلىقى تاشنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرۇپ، موخوركا ئوراشقا باشلىدى. شۇ ئەسنادا يولدىن ئابلىز كىچىك تراكتورنىڭ چاتمىسىغا قوناق شېخنى بېدە باسقاندەك بېسىپ گۈرۈلدەتتى ھەيدەپ ئۆتۈپ كەتتى.

— كېچىچە ئۇخلىمىغانمۇ-نېمە بۇ؟! — دەپ پېچىرلىدى ئۇ.

ئادەم دېگەنگە ئامەت كەلسە قوشلاپ كېلىدىغان ئوخشايدۇ. ئابلىز كىچىكنىڭ قوناقلىرىنىڭ غولغا قارىغاندا، ئۇنىڭ قوناقلىرىمۇ يامان ئەمەس ئوخشىغاندەك قىلىدۇ. سۇلايماننىڭ قوناقلىرى ئوخشاش ئۇياقتا تۇرسۇن، تۈزۈكرەكمۇ ئۈنىدى. ھېلىقى ئاگرانوم قىزنىڭ ئېيتىشىچە، ئۇ نېمى كەتكەن يەرگە تېرىپتىمىش! قۇرۇق گەپ! گەپ يەردە ئەمەس، ئۇرۇقتا!

سۇلايمان تاماكىسىنى تۇتاشتۇرۇپ شورىدى-- دە، قاتتىق يۆتۈلۈپ كەتتى.

— ئەجەب ئۆپكەمگە كەتتە بۇ كاساپەت، — دېدى ئۇ تاماكىنى يەرگە تاشلاپ.

شۇ چاغدا ئۇنىڭ كۆزى شەھەر تەرەپتىن

تۇرمايدىغان، كىچىككىنە بىر ئىش بولسا جاھانغا يايىمغىچە كۆڭلى ئارامغا چۈشمەيدىغان خەق. بۇ كەمگىچە ئۇنىڭ قۇلىقىغا يەتكەندۇ، تېخى ئۆيگىمۇ كېلىپ بولغاندۇ... ئەگەر ئېشەكنى ماۋۇ ئادەمگە يېتىلىپ قويغۇنمىنى كۆرسە، يەنە نەچچە كۈن كوتۇلدايدۇ. دادام رەھىمەتلىك بىر چاغلاردا «خوتۇن خەق تولا كوتۇلدسا، ئەرنىڭ ئامىتى قاچىدۇ» دېگەندى. كىم بىلىدۇ، مېنىڭ ئامىتىمىنى مۇشۇ خوتۇن قاچۇرۇپ يۈرەمدۇ تېخى!

ئۇلار ھويلىغا كىرىپ ئېشەك باغلانغان تۆۋرۈككە قاراپ داڭ قېتىپ تۇرۇپ قېلىشتى. ئېشەك كۆرۈنمەيتتى. بۇنىڭدىن ئىككىيلەننىڭلا يۈرىكى «قارت» قىلىپ قالدى. چار ساقاللىق كىشى «ئېشەكنى بىرى ئېلىپ قاچقان ئوخشايدۇ» دەپ ئويلىدى؛ سۇلايمان بولسا تۆۋرۈك يېنىدىكى بۇغداي ئورسىدىن ئەنسىردى.

سۇلايماننىڭ ئەنسىرىگىنى توغرا بولۇپ چىقتى. ئۇلار تۆۋرۈكنىڭ يېنىغا بېرىپ ئېشەكنىڭ ئورنىغا چۈشۈپ كېتىپ ئۆرەدەپ ئۆلگەنلىكىنى كۆرۈشتى.

سۇلايماننىڭ شۇ ھامان چىرايى تاتىرىپ كەتتى. چار ساقاللىق كىشى بولسا باشتا نېمە قىلارنى بىلمەي ئۇيان-بۇيان تىپىرلىدى، كېيىن ئېسىنى يىغىپ: — ۋاي خالايق، كۆردۈڭلارمۇ ما ئىشنى! — دەپ جېنىنىڭ بارىچە توۋلىغىلى تۇردى.

— ۋارقىرىمىسلا تاغا، گەپ بولسا چىرايلىق دېيىشەيلى، — دېدى سۇلايمان چار ساقاللىق كىشىنى پەسەيتىش ئۈچۈن. ئاڭغىچە ھويلىغا يەنە ئادەم ئولاشتى...

3

كۈنلەر ئۆتۈپ قىش كېلىپ ئەتراپنى ئاپئاق قار قاپلىدى. تېرەكلەرنىڭ ئۈچىغا قونۇۋالغان قاغىلار ئەتىگەندىن-كەچكىچە توختىماي قاقىلدايتتى.

— ھەممىسى مېنىڭ تېرەكلىرىمگە قوندا ماۋۇ توك قاغىلار. خۇددى مەندە ئېلىشى باردەك، — سۇلايمان خېلى كۈنلەردىن بۇيان ئۆزىدە ئېلىشى بارلاردىن ئۆزىنى قاچۇرۇپ يۈرەتتى. ھېلىقى چاغدا «يېمىگەن مانتىغا پۇل تۆلەپتۇ» دېگەندەك ھېلىقى چار ساقاللىققا 200 يۈەن تۆلىگەندى. ئۇ پۇلمۇ خەقتىن قەرز ئالغان پۇل بولۇپ، ئەمدى بۇ قەرزلەرنى بىر-بىرلەپ قايتۇرۇش كېرەك ئىدى. لېكىن ئۇنىڭ ھازىر قەرز قايتۇرغۇدەك نېمىسى بولسۇن.

— دېدى سۇلايمان ئۆزىنى ئارانلا بېسىپ، — ساقاللىرىنى دېمىسەم ھېلى مۇشۇ يەردە...

نېمە دەيسىزوي، مېنىڭ ساقىلىمنى چىشلەپ تارتىسىزغۇ؟! ئەتتىگەندە ئىمانىمنى ئۇچۇرماي بىر ياققا ئۆتكە!

— نەگە ئۆتمەن، — سۇلايمان ئېشەكنىڭ بېشىغا ئېسىلدى.

— ئېشەكنىڭ بېشىنى قويۇۋېتىڭ!

— قويۇۋەتمەيمەن!

— قويۇۋېتىڭ دەيمەن، — چار ساقاللىق كىشى سۇلايماننىڭ قولغا يېپىشتى، — گەپ قىلمىسام باياتىن بېرى بۇ ئېشەك مېنىڭ دەيدۇ، ئەمدى كېلىپ ئېشەكنىڭ بېشىغا ئېسىلدا!

— ئېشەك مېنىڭ بولغاندىكىن ئېسىلمەن-دە!

— قويۇۋەت! — چار ساقاللىق كىشى قولدىكى

تاياق بىلەن سۇلايماننىڭ قولغا بىرنى سالدى. — تېخى ئۇرۇۋاتىدا ماۋۇ قېرى! — سۇلايمان چار ساقاللىق كىشىنى بىر ئىتتىرىپلا دومىلىتتۇرتتى. شۇنىڭ بىلەن جېدەل تېخىمۇ چوڭايدى.

ئەتراپقا بىردەمدىلا بىرمۇنچە ئادەم ئولاشتى. بىرنەچچىسى ئارىغا چۈشۈپ ئۇلارنى ئاجراتتى. سۇلايمان ئۆپكىدەك قىزارغان بولۇپ، چىشلىرى كىرىش-كەن، چار ساقاللىق كىشىنىڭ ئاغزى گەپكە كەلمەي قالغاندى. كۆپچىلىك ئۇلارغا چىرايلىق گەپلەر بىلەن نەسبەت قىلدى. ئۇلار ھارۋىنى سۇلايماننىڭ ھويلىسىغا ئەكىرىپ، ئېشەكنى بىر بولۇڭغا ئاپىرىپ باغلاپ قويۇپ يېزىلىق ھۆكۈمەتكە قاراپ كېتىشتى. ئۇلارنىڭ دەۋاسى بىر تەرەپ بولغۇچە ئۈچ سائەتتەك ۋاقىت كەتتى. مەسئۇل خادىم ئېشەكنى بوۋايغا بۇيرۇپ بەردى. سۇلايماننى بولسا، قاسىمىنى تاپقاندىن كېيىن 300 يۈەن پۇلنى قاسىمدىن ئېلىپ بېرىدىغانلىقىنى ئېيتىپ يولغا سالدى.

— ھەممىسى قۇرۇق گەپ، — دەپ ئاچچىقلاندى سۇلايمان چار ساقاللىق كىشىنىڭ ئالدىدا كېلىۋېتىپ، — قاسىمنى تاپسا ئېلىپ بېرەرمىش، ئېلىپ بەرمىسە مەن ئۆزۈم ئالالمايدىغاندەك. شۇ تاپتا قاسىم پەيدا بولىدىغان بولسا مەن ئەمەس ھەتتا سائادەت چېغىدا ئۇنىڭ تاپىنىدىن سۇغۇرۇپ ئالار ئۇ پۇلنى!

دۇنيادا نېمە تولا خوتۇن تولا، يامىنى كەلسە، پۇل تاپقان كۈنى باشقىنى يەڭگۈشلەيدىغان گەپ! لېكىن، ھازىرچە باياتىن بولغان ئىشلارنى ئۇنىڭ ئۇخىمىغىنى ياخشى. بىراق كەنتتىكىلەر ئاغزى جىم

قويغان پۇللىرىڭ باردۇ؟

— شۇ تاپتا پۇلنىڭ گېپىنى قىلما، نەچچە ۋاقىتتىن ئۆيگە مۇنەك-مۇنەك پۇللارنى ئەكىرىپ بېرىپ خوتۇننى يامان ئۆگىتىپ قويغان ئىكەن-مەن. ئەمدى ئۇنىڭ دەردىنى تارتىۋاتىمەن. پۇل تېپىش ئۈچۈن كوچىغا چىقىپ تىلەمچىلىك قىلىشنىڭ ئورنى يوق...»

— ھەم پۇل تاپقىلى، ھەم خوتۇننىڭ كوتۇلداشلىرىدىن قۇلاق تىنجىغىلى بولسىلا، كوچىغا چىقىپ تىلەمچىلىك قىلسامۇ مەيلىدى...»

— ئەخمەق، تىلەمچىلىكتىن قانچىلىك پۇل تاپقىلى بولاتتى؟!«

— سەن ئاڭلىغانمۇ؟ مەن قايسىبىر چاغدا كوچىدا تۇنىگەن بىر تىلەمچى سەھەردە كوچىدىن بىر مۇنەك پۇل تېپىۋاپتۇ، دەپ ئاڭلىۋىدىم. ئامەت دېگەنغۇ بايۋەتچىكەن، تىلەمچىكەن دەپ ئايرىمايدۇ. قونغۇسى كەلسە ھەركىمنىڭ بېشىغا قونىۋېرىدۇ. كىم بىلىدۇ دەيسەن، شۇنداق بىر كۈنلەر كېلىپ ئامەت مېنىڭ بېشىمغۇ قونۇپ قالامدۇ-تېخى!

— ئەگەر سەن راستتىنلا شۇنچىلىك كۆپ پۇل تېپىۋالساڭ نېمە ئىش قىلسەن؟— سورىدى داۋۇت قىزىقىنىپ.

— ئامېرىكىغا بارىمەن.

— ساراڭ، سودا قىلماي ئامېرىكىدا نېمە ئىش قىلسەن؟!«

— ئامېرىكىدا رەڭلىك تېلېۋىزورنى ئەرزان دەيدۇ، رەڭلىك تېلېۋىزور ئېلىپ كېلىمەن. سەن شەھەردە يۈرگىنىڭ بىلەن سەنمۇ كۆرۈپ باقمىغانسەن، بەلكىم. ئاڭلىسام ئۇنىڭدا قىزلار يالىڭاچ ئۇسسۇل ئويناپ چىقىدىكەن...»

— ۋاي-ۋۇي قاپاق نوچى، بېشىڭدا تۈزۈكرەك قۇلاقچاڭنىڭ تايىنى يوق، يالىڭاچ قىزلارنىڭ گېپىنى قىلىسنا!

— كۈلسەنغۇ داۋۇت، مەن بوش سۇلايمان ئەمەس جۇمۇ، شۇ چاغدا سۇلايمان راست ئېيتىپتىكەن دەپ قالسەن!

سۇلايمان كاللىسىغا ئورناپ كەتكەن دۇنيادا يوق خىياللىرىنى داۋۇتقا سۆزلەشكە باشلىدى...»

سۇلايمان يەردىن نېمىنىدۇر ئېلىپ تېرەككە قارىتىپ ئاتتى. لېكىن ئۇنىڭ ئاتقان نەرسىسى تېرەكنىڭ قاپ بېلىگىمۇ بارماي قاپتىپ چۈشتى. قاغىلار بولسا ئۇنى زاڭلىق قىلغاندەك توختىماي قاقلىدايتتى.

«مۇشۇ تېرەكلەرنى كېسۋەتكەن بولساق بۇ نىجىلار نەگە قوناتتى. لېكىن سائادەت كەسكىلى قويىمىدى. ھېچ بولمىغاندا بىر-ئىككى كى تۈپنى بولسۇمۇ كېسىپ قەرزنى تۆلەشكىمۇ ئۈنىمىدى. قەرزىڭنى ئۆزۈڭ تۆلە، دەپ ئەتىگەندىن-كەچكىچە تالاغا قوغلايدۇ. ئۇ نېمانداق بىغەرەز بولۇپ كېتىۋاتىدىغاندۇ. ئۇنىڭ ئويى زادى نېمە؟ ياكى بولمىسا ئۇمۇ مېنى يەڭگۈشلەشنىڭ كويىدا يۈرە-دۇ؟!...»

سۇلايماننىڭ كۆڭلى يېرىم بولدى. ئۇ بىر بېسىپ، ئىككى بېسىپ يول بويىغا چىقتى ۋە موخۇركا ئوراپ چەكمەكچى بولۇپ يانچۇقنى ئاقتۇردى. لېكىن ئۇنىڭ يانچۇقىدا موخۇركىسىمۇ قالمىغانىدى.

— يانچۇقنىڭنى كولاپ قاپسەنغۇ، — ئۇنىڭ يېنىدا ئاسماندىن چۈشكەندەك-لا داۋۇت پەيدا بولدى.

— موخۇركا چېكەي دېسەم قالماپتۇ...»

— مەنمۇ شۇ. بۇ قېتىم ساختا مالغا ئۇچراپ قېلىپ بىراقلا زىيان تارتتىم. ئۆيگە كىرسەم خوتۇننىڭ تاپا-تەنسى. «پۇلنى تېپىپ كەلمىسەڭ ئۆيگە كىرگۈچى بولما!» دەيدۇ. ئاچچىقىمدا تولا چېكىپ تاماكنى تۈگىتىپتىمەن. شۇڭا سېنىڭ يېنىڭغا...»

— دېمەك، سەنمۇ خاپا ئىكەنسەن-دە!

— ھەي، نېمىنى سوراپسەن، دەپ باقە، ئىككى خاپىلىق بىر يەرگە كەلسە نېمە بولىدۇ؟

— دەپ سورىدى داۋۇت ئۇھ تارتىپ قويۇپ.

— نېمە بولاتتى، ئەلەم بولىدۇ.

ئىككىسى كۆزلىرىدىن ياش چىققۇچە كۈلۈشتى.

— سەنغۇ خېلىدىن بېرى ئوقەت قىلىپ يۈرۈپ خېلى پۇل تاپتىڭ. ئۆيۈڭدە تىقىشتۇرۇپ

كۆيۈك ئايىپ

(ھېكايە)

ياسىنجان سادىق

مەدەكنى پاتۇرۇپ قويغاندەك كوشا بۇرنىنىڭ تۆشۈكىدىن شاخچىلاپ چىقىپ، بۇرۇت بىلەن بىرلىشىپ كەتكەن تۈكچىلەر، مايلشىپ رەڭگىنى يوقاتقان شاپاق دوپپا... ئايتۇراخان گويا ئېرنى تۇنجى قېتىم كۆرۈۋاتقاندا سەسكىندى-دە، كۆزىنى دەرىۋ ئېرنىڭ چىرايىدىن يۆتكىدى. كىشىلەر: «قاراڭلار، قۇيغان ئۆپكىدەك ئاپئاق، چىرايلىق چوكاننىڭ ئېرى، ئوتياشلىققا تىكلەپ قويغان قارانچۇقتەك مۇنۇ مەخلۇقكەن» دەپ زاڭلىق قىلىدىغاندەك ئېرىدىن ئىككى قەدەم يىراقلاشتى. چوغقا دەسسەپ تۇرغاندەك بىئارام بولدى. يېنىدىكى بالىنىڭ چىرقىراپ يىغلىشى ئۇنىڭ دىققىتىنى بۆلۈۋەتتى. بالا نېمىگىدۇر قارغىشلىق قىلىپ يىغلايتتى. ئانىسى — كۆسەيدەك قاپقارا، قورايدەك ئورۇق چوكان بالىنىڭ قولىنى مەھكەم تۇتۇۋېلىپ، يېنىدىكى ئەرگە ۋارقىراۋاتاتتى:

— ئاتاين شەھەرگە ئەكىرىپ، بەرگەن ئەللىك يۈەن پۇلۇڭلىغا نېمە كېلەتتى. ھاڭرىما شۇم، ھېلى زۇۋانىڭغا...

ئايتۇراخاننىڭ چىرايلىق كۆزلىرى، چوكاننىڭ ھېچقانداق جەلپكارلىقى يوق، رەندە سېلىۋەتكەندەك تۈپتۈز مەيدىسىنى ۋە قامىتىگە پەقەتلا ياراشمىغان قىممەت باھالىق كۆڭلىكىنى، ئۆزىنىڭ بىر جۈپ چوقچىيىپ تۇرغان كۆكسىگە ۋە تولا يۇيۇپ پېتىدىن چۈشۈپ كەتكەن ئەتلەس كۆڭلىكىگە سېلىشتۇرۇپ ئۆلگۈردى. «ھەرقانچە ئېسىل رەختىن كۆڭلىكى بولغان بىلەن ياراشمىسا بىكار». ئۇ، ئىچى تارلىق قىلغاندەك غۇدۇ-رىدى-دە، نەزەرنى چوكاننىڭ يېنىدىكى

قۇياش كۆيدۈرگۈچ نۇرلىرىنى زېمىنغا ئالا قويماي چېچىۋاتاتتى. ناھىيە مەركىزىدىكى بۇ ئۇلاغ بازىرى كۆيۈك ئاپتاپتا خۇددى قايناۋاتقان غايەت يوغان قازانغا ئوخشاپ قالغانىدى. بازاردىكى ئالارمە نلەرمۇ، ساتار-مەنلەرمۇ خۇددى ئۆزىنىڭ سېتىلىشىنى كۈتۈپ تۇرغان ھايۋانلارغا ئوخشاش روھسىز ئىدى. ئايتۇراخان ئەتىگەندىن بېرى قېرى بۇقنىڭ باھاسى زىيادە يۇقىرى قويۇپ، كەلگەن خېرىدارلارنى قاچۇرۇپ تۇرغان ئېرىگە بىزارلىق بىلەن قاراپ قويدى-دە، ئۇسساپ قۇرۇپ كەتكەن لەۋلىرىنى يالىدى. «خېرىدارنىڭ كۆزىگە بىر سىقىم توپا بىلەن ئۇرۇپ قارا باستۇرۇمەن دەيدۇ بۇ پىخسىق». ئۇ، ئاغزىدىن شالىنى ئېقىتىپ مۈگدەپ تۇرغان قېرى بۇقىغا ئۆچلۈك بىلەن قارىدى. بۇقا ھەم قېرى، ھەم ئورۇق ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ تۈكلەرى تەتۈر يېتىپ تۇراتتى. دۈمبىسىدىكى يېغىرنىڭ ئەتراپىدا ئونلاپ چۈن گىزىلدايتتى. ئايتۇراخانغا بۇقنىڭ تىكەنلىك ئۇزۇن تىلىنى چىقىرىپ، بۇرنىنىڭ ئىككى تۆشۈكىنى نۆۋەت بىلەن يالشى قىزىق تۇيۇلدۇمۇ، ئەيتاۋۇر بىرھازا قاراپ تۇرغاندىن كېيىن، نەزەرنى بۇقنىڭ باشىيغىنى مەھكەم تۇتۇپ، خېرىدارلارغا ئۈمىد بىلەن تەلمۈرۈپ تۇرغان ئېرىگە ئاغدۇردى. ئاپتاپتا كۆيۈپ قازاننىڭ تۈۋىدەك قارىداپ كەتكەن چىراي، چاپاق باسقان ھېسسىياتسىز كۆز، يېقىندىن بېرى ساتىراش كۆرمەي چاڭگىلىشىپ كەتكەن ساقال-بۇرۇت. ھەرنىڭ تىغىدەك مەزمۇت، ئەمما تولا چېكىلگەن ناسۋالدىن سارغىيىپ، قارىداپ كەتكەن مەينەت چىش. بىر تال

كەپكە كىيگەن، چاچ-ساقاللىرىنى ياستىپ چىققان بۇ يىگىت زامانغا لايىق يارىشلىق كىيىنۋالغانىدى. ئۇ چىقىرى كۆزىنىڭ بېزىرىپ قاراشلىرىغا بەرداشلىق بېرەلمەي ئاستا يەرگە قارىۋالدى. «ئەجەبمۇ كۆزى يامان قارا پاتاڭكىنا، كۆپكۈندۈزدە ئادەمنىڭ كۆزىنىڭ ئىچىگە قاراپ...» .

— ساتقىلى مال ئەكىرگە نىمىتە خېنىم، — دېدى يىگىت كۆزىنى قىسىپ. ئايتۇراخاننىڭ يۈرىكى دۈپۈلدەپ كەتتى. يۈزى ياللىدە ئوت ئالدى. سەت بىر ئىش قىلىپ قويغاندەك دەرھال ئېرى تەرەپكە قارىدى. «بېشىنى يەيدىغان، توۋا، ئېرىم قاراپ تۇرسا چاقچاق قىلىۋاتقىنى» .

— ھوي، نېمىگە ھاڭۋېقىپ تۇرسىلە، كېلىپ ما پۇلنى ساناڭلا.

ئايتۇراخان ئېرىنىڭ كۈندەشلىك ۋە غەزەپ ئارىلاش چەكچە يىگەن كۆزىگە قورقۇمسىراپ قارىدى-دە، ئىككى چامداپلا قېشىغا كەلدى. كالىنىڭ سودىسى پۈتكەندى. ئايتۇراخان «بىسىمىلا» دەپ پۇلنى ساندى.

— 650 يۈەن ئىكەن.

— ھە، سىقىمداپ تۇرماي، دەرھال ئىچكى-رىرەك سالىلى.

«تولڭ قېرى، ئادەم بار-يوق دېمەي دۈشكەلەيدۇ-تېخى!» ئايتۇراخان غەزىپىنى زورىغا بېسىۋالدى. كۆز ئالدىدا بايقى «قارا پاقا» نىڭ ئۇچىسىدىكى كۆڭلەك قايتىدىن پەيدا بولدى. قېرىنىڭ ئاچچىقىنى كەلتۈرمىگەن ياخشى. ئاشۇ بىر كۆڭلەكلىك ئۈچۈن، ئىككى ھەپتىدىن بېرى ئاز جېدەل قىلدىمۇ. تېخى ئەتىگەنمۇ بۇقنى بازارغا ئېلىپ مېڭىشنىڭ ئالدىدا خېلى كۆپ تىل-دەشنامىلاردىن كېيىن، ئېرىنىڭ ئاغزىدىن «قېنى بازارغا بارايلى، بۇقنى ساتقاندىن كېيىن بىر گەپ بولار» نى ئاران ئاڭلىيالىغان. مانا ئەمدى ئۇسۇرۇققا ئارپا نېنى باھانە دەپ، قېرى گېپىدىن يېنىۋالسا قانداق قىلغۇلۇق. ئاشۇ بىر كۆڭلەكلىك ئۈچۈن بۇنىڭدىن سېسىقراق تىل-دەشنام بولسىمۇ

ئەرگە يۆتكىدى.

پاكىز چۈشۈرۈلگەن باشقا قىرلاپ كىيىلگەن بادام دوپپا، قوشۇما قاش، ئىلمەك بۇرۇن، چىرايلىق ياستىلغان قاپقارا بۇرۇت، كۆڭلىكىنىڭ ئۈستىدىن نوچىلىق بىلەن چىكىلگەن يېشىل تاۋار بەلباغ. ئۇ قولىدىكى بىر تۇتام پۇلنى يېنىدىكى ئايالغا تەڭلەۋاتاتتى. ئايتۇراخاننىڭ كۆزى ئەرنىڭ كۆڭلىكىدىن ئېچىلىپ قالغان مەيدىسىدىكى قاپقارا تۈكلەرگە چۈشۈشى بىلەن، ۋۇجۇدى ئاجايىپ بىر خىل سېزىم ئىلكىدە جۇغۇلدىدى. يۈرىكىنى ئاچچىق بىر تۇيغۇ ئېچىشتۇردى. ئېرى بىر خېرىدار بىلەن بۇقنى سودىلىشىۋاتاتتى. «قېرى ئەبگا، خۇدانىڭ ئالدىدا نېمە گۇناھىم بار بولغىدى، قېرى بولسىمۇ قول ئىلكىدە بار، پۇلنىڭ راھىتىنى كۆرسەن. ئۆلۈپ قالسا ئاشۇ يېمەي-كىيمەي جۇغلىغان مال-دۇنيالىرى ساڭا قالدۇ دېيە-شەدۇ-تېخى! كىم بىلىدۇ، ئۇ ئاۋۋال ئۆلەمدۇ، مەنمۇ؟ رەھمەتلىك ئاتا-ئانام بولغان بولسىم-غۇ... ئىست شور پېشانەم. خەقنىڭ قىزلىرىمۇ نىكاھلانماستا ئويۇننى دۆڭ ئويىناپ يۈرۈپمۇ كۆڭلىدىكىدەك ئەرگە نېسىپ بولۇشتى. بىر قېتىم ئات كۆتۈرۈپ قالغان گۇناھىم ئۈچۈن... خەق ئاپتاپ چىقۇۋەتكەن ناشىپكەدەك خوتۇن-لىرىغىمۇ خېلى ئۇنى-بۇنى ئېلىپ بېرىدىكەن. ئېرىڭ بارمۇ دېسە بار دېگۈچىلىكى بار ئەرگە تېگىۋېلىپ، كىيىمەن دېگەننى كىيىپ، خەجلەي-مەن دېگەننى خەجلەپ يۈرىدىكەن...» ئايتۇراخان خىيال قىلغاچ بايقى ئەر-خوتۇنلارغا قارىدى. ئەر ھېلىقى قارغىش بالىسىنى كۆتۈ-رۈۋالغان بولۇپ، قېشىدىكى كۆسەيدەك قاپقارا چوكان بىلەن بىرگە يانغا مېڭىشقا تەرەد-دۈتلىنىۋاتاتتى. «خۇدا، چىراي، ئىسكەتتىن تەلىپىنى بەرمىگەن بىلەن، ئەردىن بەختىنى بېرىپتىكەن قارا پاقىنىڭ...». ئايتۇراخان، قارا دېگەندەك بولۇپ ئالدىغا قارىدى-دە، ئۆزىگە يەۋەتكۈدەك چەكچىيىپ تۇرغان 30 ياشلاردىكى يىگىتنىڭ خۇمارلىق چىقىرى كۆزلىرى بىلەن كۆزى ئۇچرىشىپ قالدى. بېشىغا قارا

يۇندىسىنى تۆكسەممۇ بىرەر كۆڭلەكلىك كەلگۈ-
دەك پۇل بېرەتتى، ئەلۋەتتە، يا ئۇچام كىيىمنىڭ
خوۋلىقىنى كۆرمىسە، يا بىر... بىر كۆڭلەكلىككە
پىخسىقلىق قىلىپ باقسۇنچۇ قېنى، سۆزۈمنى
ئېلىپ، بېشىغا كەلگەننى كۆرەمەن. ھەممە
ئادەم ھاپىز سەيپىزىڭ بىلەن ساۋۇت كاپكىدەك،
ۋاي، خوتۇنۇمنىڭ سۆزىنى بېرىۋېتىپ سىزنى
ئالمەن، دەپ قىلىدىغىنىنى قىلىپ بولۇپ
بېشىنى ئىچىگە تىقىۋالماستىن. بايىقى چىقىر
كۆزنىڭ ئەلپازىدىن قارىغاندا، چىرايىمدىن
ئانچە كەتمىگەن ئوخشايىمەن...»
— يالغۇز مېڭىپ قاپلىغۇ خېنىم؟

ئايىتۇراخان چۆچۈپ خىيالىنى يىغىشتۇردى.
ئالدىدا ھىجىيىپ تۇرغان چىقىر كۆزنى كۆرۈپ
سەل ھودۇقتى.

— ئىست، مۇشۇنداق جانان ئۆرۈكتەك
چىرايلىق خوتۇننى بازارنىڭ نەق ئوتتۇرسىغا
تاشلاپ قويۇپ كېتىپ قالغان قانداق ئەردۇ
ئۇ؟

— ئوھۇشتە، كالتا ئاقساقاللىققا قويمىغاندىكىن
يوللىرىنى ماڭسىلا.

— مۇڭلىنىپ مېڭىپ قايتىكەنلا، ھەمراھ
بولغۇم كەلدى خېنىم. ئۇنداق ئاچچىقلىرىنى
يامان قىلمىسىلا.

— سىلى بىللە ماڭمىسىلمۇ قورقمايمەن،
ھەمراھىم بار.

— ھېلىقى بوۋىكامما؟

چىقىر كۆز ھىجىيىنچە ئايىتۇراخاننىڭ كۆزىگە
قاراپ تۇرۇۋالدى. تەمبەل قامەت، قىيامغا
يەتكەن، شەھۋەت ئۇچقۇنلىرى چاقناپ تۇرغان
شوخ كۆزلەر، چاڭقاپ كەتكەن لەۋلەر
ئارىسىدىن ئېقىپ كىرىپ، يۈرەككە ھۇزۇر
بېغىشلىغۇچى شەربەتتەك تاتلىق چاقچاقلار...
ئايىتۇراخانغا بىر باغلام بېدىدەك ساقال-لەۋلەر-
دىن ئىككى ئېغىز يۈرەكنى يايىراتقۇدەك سۆز
ئاڭلىماي تۇنجۇقۇپ ياشىغىلى قانچىلىك ۋاقىت
بولدىكىنە؟

— ئادەمنى تولا گەپكە سالمىسىلا.

— گەپكە سالمىدىم خېنىم، راست گەپ
قىلىۋاتىمەن.

چىداش كېرەك.

— يۈرۈڭلا، قورساققا ئازراق بىرنېمە
يەۋالايلى.

ئېرىنىڭ بۇ گېپى بىلەن ئايىتۇراخاننىڭ
ۋۇجۇدىدا باياتىن بىردەم نېرى كەتكەن
ئاچلىق بىلەن ئۇسسۇزلۇق ئازابى دەرھال
غەلىيان كۆتەردى. بىر كۆڭلەكلىك رەختنىڭ
ۋەسۋەسىسىدە پەيدا بولغان ئاغزىدىكى
شۆلگەيلەر دەرھال يوقىلىپ، خۇددى چوغ
سېلىۋالغاندەك تاماقلارنى قۇرۇشقا باشلىدى-دە،
ئېرىنىڭ كەينىدىن ئۇن-تىنىسىزلا ئەگەشتى.
— بازار كۈنلىكىدە ئاشخانا بەك بېسىق.
ئۇنىڭ ئۈستىگە تامىقىمۇ ناچارلىشىپ كېتىدىكەن،
شۇڭا نان بىلەن لەڭپۇڭ ئىچەيلى.

مەيلىلا، قورساق تويىسىلا بولدى. بىر
يۈەنلىك ئۈزۈك لەڭمەننى دەپ، بىر كۆڭلەك-
لىكتىن قۇرۇق قالمىغان ياخشى، چىداش كېرەك.
ئايىتۇراخان لازا-ئاچچىقسۇيىنى مولراق
سالدۇرۇپ ئەتتۈرگەن بىر پىيالە لەڭپۇڭ
بىلەن بىر گىردىنى پاكىز يەۋەتتى-دە،
ئارقىسىدىن بىر پىيالە سوغۇق سۇنى گۈپۈلدەتتى
ئىچىۋەتتى.

— قورساق تويىدىمۇ-يا؟

— تويىدى.

— ئۇنداق بولسا ھېلىقى پۇلدىن يۈز يۈەن
ئېلىپ بېرىپ، سىلى ئېشەك ھارۋىسىنىڭ قېشىغا
بارغاچ تۇرۇڭلا، مەن باشقىدىن بازارنى بىر
ئايلىنىپ كېلەي، يەنە تۆشۈكلۈك سودىسى
قىلدىم دەپ، پۇلنى بۇزۇپ ئولتۇرماي جىم
تۇرغاچ تۇرۇڭلا، تۈز-سەرەڭگىنى مەن
كەلگەندىن كېيىن ئالىمىز. پۇلغا ئوبدانراق
ھېزى بولاسىلە.

— كۆڭلەكلىكنى...

— ھە، قېنى ھېلى بىر گەپ بولار...

«پىخسىق تۈلكە، بىللە ئاپارسام قىممەت
رەختنى تۇتىدۇ، دەپ تاپقان ھېلىسىنى كىم
بىلمەيدۇ. خۇدايىم يا رىسقىمنى كۆتۈرمىدى.
ئاجرىشىپ كەتسەم، ئىگە بولغۇدەك ئۇرۇق -
تۇغقانلىرىمنىڭ يوقلۇقىنى بىلىپ، يوغانچىلىق
قىلىدۇ ئەبگا. خەقنىڭ ئۆيىدە بىر يىلنىڭياقى

كەتكەندۇ؟...»

ئايۇراخانغا يات كۆزلەر چەكچىپ تورغا تەنەنلا خىجىللىق بىلىندى-دە، ۋۇجۇدنى بىردىنلا خىجىللىق تۇيغۇلىرى قاپلىدى. نومۇستىن ۋۇجۇدنىدىكى قانلار يۈزىگە تەپتى. بىردىنلا ئىشتاننىڭ يانچۇقىغا سالغان، پۇل ئېسىگە كەلدى-دە، يۈرىكىگە قامچا تەگكەندەك بولۇپ چىرىدە چىرىۋەتتى...»

ئۇ، پۇللىرىنى يەنە بىر رەت يانچۇق ئۈستىدىن سىلاپ باقتى، پۇل ساپ-ساق ئىدى. ئۇ گويا بۇ پۇللارنى ھېلىقى چىقىر كۆز ئېلىپ قاچقانداك، قايناق بازاردىكى مىخ-مىخ كىشىلەر ئارىسىدىن كۆزلىرى ئۇنىڭ قارىسىنى ئىزدەيتتى. لېكىن، بايا ئۆزىگە ئېغىز ئاچقان چىقىر كۆز يېڭىتىن ئەسەرمۇ يوق ئىدى. پۇل بەرمىسىمۇ، ھەتتا پۇلنى ئېلىپ قاچقان بولسىمۇ مەيلى ئىدىغۇ!...

قۇرۇق خىيال بىلەن بېشىنى ئىچىگە تىقىپ مېڭىۋەرمىگەن بولسىمۇ ئۇنى يوقىتىپ قويماستى! ئۇ پۇلنى يەنە بىر قېتىم سىلاپ باقتى. تېخى ھېلىلا كۈتۈلمىگەن نۇرغۇن-نۇرغۇن ئىشلار بولۇپ كېتىدۇ، مەنمۇ بۇ بوۋايدىن قۇتۇلۇپ بەختىمنى تاپمەن دەپ ئويلىمىغانمىدى. ئەمما، ھېچقانداق ئۆزگىرىش، ھېچ ئىش بولغىنى يوق... توۋا، مانا پۇل، ئەنە بوۋايمۇ كېلىۋاتە-دۇ، يەنىلا ھەممىسى ئۆز پېتى. ئاسماندىكى قۇياشمۇ، كۆيدۈرگۈچ نۇرلىرىنى زېمىنغا ئالا قويماي چىچىپ تۇرۇپتۇ.

— قانداق قىلاي دەيلا زادى؟

— سىلگە دەيدىغان پىشكى گېپىم بار

ئىدى...

ئايۇراخان تاپنى ئاستىدىكى بەر گۈمۈرۈلۈپ چۈشكەندەك چۆچۈدى. ئەتراپىغا خۇدۇكسىرەپ قارىدى. يېنىدىن مۇكىدەك ئۆتۈشۈپ تۇرغان ئادەملەر ئۇلارنى كۆرمەيۋاتقانداك، ئۆز غېمى بىلەن ئالدىراش يۈرۈشەتتى. ئايۇراخاننىڭ يۈرىكى سەل ئىزىغا چۈشكەندەك بولدى، ئەمما دەماللىققا بىرنېمە دېيەلمەي تۇرۇپ قالدى.

— 100 يۈەن بەرسەمغۇ بولار، ماقۇل دېسە ئەمدى. ماڭسلا، بەك يىراققا بارمايمىز، يېقىنلا جاي بار، بەك خالىي.

چىقىر كۆزنىڭ كېيىنكى سۆزلىرى ئايۇراخاننىڭ قۇلىقىغا كىرمىدى. 100 يۈەن دېگەن سۆز ئۇنىڭ پۈتكۈل ۋۇجۇدىغا سىڭىپ كەتكەندى. 100 يۈەن! بۇنچىلىك پۇلغا ھېلىقى «قاراپاقا»-نىڭ ئۈچىسىدىكى كۆڭلەكلىكتىن نەچچىسى كېلەر؟ ئىككىسى كېلەرمۇ؟ ھېچبولمىغاندا بىرسى كېلەر، ئۇنىڭغا بۈگۈن ئېرىنىڭ كۆڭلەكلىك ئېلىپ بېرىشىدىن، ئېلىپ بەرمەسلىكى تولا. ئېلىپ بەردى دېگەندىمۇ، باشقا ئاياللار ئاللىبۇرۇن كىيىپ تاشلىۋەتكەن، باھاسى چۈشكەن رەختتىن ئېلىپ بېرىدۇ. مۇشۇنىڭ ئۈچۈنمۇ بىرەر ئايغىچە پىشانىسىدىن كەتمەي-دۇ...

«ئاه، نېمىدېگەن ئوتلۇق سۆيۈشلەر، نېمىدېگەن تاتلىق لەۋلەر-ھە! يىگىتنىڭ لېۋى دېگەن يىگىتنىڭ لېۋى-دە! ئۇنى بوۋاينىڭكىگە سېلىشتۇرۇش مۇمكىن ئەمەس! تاتلىق، لەززەتلىك سۆيۈشلەرگە قوشۇپ ھەدىيە قىلىنىدىغان ئىككى، ياق بىر دانە ئېسىل رەختتىن تىكىلگەن، مەھەللىدىكى ئاياللار ھەسەت بىلەن قارىشىپ قالىدىغان كۆڭ-لەك...»

ئايۇراخان شېرىن خىياللار ئىلكىدىن ئاستا-ئاستا ئويغاندى. داق يەردە ئۆزى يالغۇز تۇراتتى. تۆت تامنىڭ ئىچى قۇيقۇرۇق، چىقىر كۆز ھېچ يەردە يوق ئىدى، «نەگە

شېئىرلار

ئابدۇرۇسۇل ئۆمەر

ئاپتوردىن: شېئىرىيەت توغرىسىدا خىلمۇ خىل تەرىپلەرنى ئاڭلاپ كېلىۋاتىمەن. جۇڭگو ۋە چەت ئەللەردىكى داڭلىق شائىرلارنىڭ مۇنەۋۋەر شېئىرلىرىنىمۇ خېلى كۆپ ئوقۇدۇم. راستىنى ئېيتسام، ماڭا ئىلھام ۋە زوق ئاتا قىلغىنى يەنىلا ئۆز مىللىتىمىز كلاسسىكىلىرىنىڭ ۋە ھازىرقى زاماندىكى داڭلىق شائىرلىرىمىزنىڭ مۇنەۋۋەر شېئىرلىرى بولدى.

مېنىڭچە، چوڭقۇر ھېسسىيات، ئۆزىگە خاس يۈكسەك بەدىئىي تەپەككۈر، يارقىن تىل شېئىرغا جان بېرەلەيدۇ. شېئىر يازماق قىيىن ئەمەستەك تۇيۇلسۇمۇ ياخشى شېئىر يازماق يېڭىنە بىلەن قۇدۇق قازغاندەك تولىمۇ جاپالىق، ناھايىتى قىيىن ئىش... ياخشى شېئىر يېزىش ئۈچۈن بىزدە «جاندىن كەچمىگۈچە جانانغا يەتكىلى بولماس» دېگەن روھ بولۇشى كېرەك. ھەقىقىي ياخشى شېئىر مىليونلىغان قەلبەردە چېچەكلەپ، خۇش پۇراق چېچىپ مېۋە بېرەلەيدۇ.

مەن شېئىرىيەت گۈلزارىدا رەڭمۇ رەڭ گۈللەرنىڭ ئېچىلىشىنى ئارزۇ قىلىمەن. بىر گۈل ئېچىلغان بىلەنلا باھار بولمايدۇ. رەڭمۇ رەڭ گۈللەر تەكشى ئېچىلغاندىلا شېئىرىيەتنىڭ يېڭى باھارى بارلىققا كېلىدۇ. ئۆزىمىزنىڭ قانداق شېئىرلارنى ياقتۇرۇپ ئوقۇشىمىزدىن قەتئىينەزەر، بۇ نۇقتىنى ئېتىراپ قىلىشىمىز لازىم.

شېئىرىيەت دۇنياسى — پايانسىز، رەڭمۇ رەڭ دۇنيا؛ ھايات تولىمۇ گۈزەل ۋە سىرلىق. بىز ئۆتكۈر قەلەملىرىمىزنى قوللىمىزغا ئېلىپ، بەس-بەستە سايىراپ، گۈزەل ۋە سىرلىق ھاياتنى شېئىرىيەت دۇنياسىغا باشلاپ كىرەيلى.

سۆيگۈ داۋىنىدا

يۇلتۇزلار جىمىرلايدۇ كۆز چاقىنىتىپ،
ھۆسنىدىن نۇر تۆكىدۇ تولۇن ئايمۇ.
بىر ياش قىز ئاھ ئۇرىدۇ، تولغىنىدۇ،
ئازابلان يۈرىكىنى ئېغىر قايغۇ.

قېنى ئۇ تاتلىق سۆيگۈ لەززەتلىرى؟
قېنى ئۇ ۋاپاسىزنىڭ شېرىن سۆزى؟
نېمىشقا چۈشۈپ قالدى توزاققا ئۇ،
نېمىشقا ئالدامچىنى كۆردى كۆزى؟

ئۇيقۇسىز ئۆتتى شۇنداق تالاي كۈنلەر،
پۇشايماغا ئۆلمىدى ئۇ قالدى ياشاپ.
سۆيگۈنىڭ داۋىنىدا كۆردى ھاڭىنى،
ھاياتنى چۈشەندى ئۇ شۇندىن باشلاپ...

قۇشقاچ ۋە ئادەم

دېرىزەمنىڭ تەكچىسىدە بىر قۇشقاچ،
سايىراپ كەتتى شۇنچە مۇڭلۇق زارلىنىپ.
قول ئۇزاتتىم ئاستا ئۇنى تۇتاي دەپ،
بىراق ئۇچۇپ كەتتى بىردىن «پۇر» قىلىپ.

بىلدىم، قۇشقاچ ئۈرۈكۈيدىكەن ئادەمدىن،
چۈنكى ئادەم ئاڭا ئارام بەرمىگەن.
ھەتتا بىر چاغ مىليونلىغان سەپ تۈزۈپ،
قۇشقاچلارنى قىرماق ئۈچۈن قىلغان جەڭ.

شۇ قىرغىندا نەسلى قۇراي دەپ قالغان،
قىسمەنلىرى تاغ، چۆللەردە ساق قالغان.
شۇ قىرغىندا ئۇۋىلىرى چۈۋۈلۈپ،
تالايلىرى توپتىن ئېزىپ تاق قالغان.
شۇڭا قۇشقاچ يېقىن كەلمەس ئادەمگە،
تولغاچ ئىچى قايغۇ-ھەسرەت، ئەلەمگە.

تەنھا بۈركۈت

بۇلۇتلارغا بېشىمنى قويۇپ،
ساھىللارغا باقتىم سۈكۈتتە .
يىراقتا بىر تۇمانلىق چوققا،
كۆزۈم چۈشتى تەنھا بۈركۈتكە .
نېچۈن ئۇنىڭ قەلبىدە پىغان،
تۇرار غەمكىن يېشىنى تۆكۈپ .
يا باستىمۇ يولنى تۇمان،

نېچۈن تۇرار ھەسرەتكە چۈشۈپ،
ياكى تەڭسىز بىۋاپا ئالەم،
قانىتىنى قويدىمۇ بوغۇپ .
ياكى جاندىن بولدىمۇ جۇدا،
يۈرىكىگە لەختە قان تولۇپ .
ئىشىنىمەن ھامان بىر كۈنى،
ئۇ ئۇچىدۇ تۇماننى يېرىپ .
ئەل گۈلشىنى ئۇنىڭ قەلبىدە،
كۈلىدۇ شاد ۋىسالغا يېتىپ .

باشلىقىم

(ساتىرا)

تۇرنىسا ھەسەن

ئەسمەت جۇيچاڭ مېنىڭ باشلىقىم،
ۋە ساۋاقداش بىللە ئوقۇغان .
« پارتىيە، خەلقچۈن تەقدىم بارلىقىم »
دېگەن بىر سۆز ئېغىزدا ھامان .
قامتىمۇ كېلىشكەن ئۇنىڭ،
باشلىققا خاس سالاپىتى بار .
ئاڭلىساڭ گەر نۇتۇقلىرىنى،
« ئەل غېمى » نىڭ ئالامىتى بار .
زىياپەتتىن ئۆزۈم ھەتتا،
قاچقىمۇ سەمرىپ كەتكەن .
زىياپەتنىڭ توللىقىدىن،
كېچىلىرى ئۇيقۇسىز ئۆتكەن .
ئون بولاي دەپ قالغاندا ۋاقت،
ئىشخانغا كىرەر پۇشۇلداپ .
دىققەت قىلىپ تىڭشساڭ ئەگەر،
بىرنېمىلەر دەيدۇ غۇتۇلداپ .
شۇئان گېزىت ئېلىپ كېلىمەن،
ئۇنى يىرتىپ يۆگەر تاماكا .
كەرسىلوغا چۆككەن گەۋدىسى،
خىيال سۈرگەن بەڭگى ئۇ گويا .
شۇ تەرىقە خىياللار سۈرۈپ،
تالاي « پىلان » تۈزۈلۈپ بولار،
غەربىزىگە ياقماي قالغىنى،
ئۆزگەرتىلىپ بۈزۈلۈپ تۇرار .

چىرايىغا زەن سېلىپ باقساڭ،
ھاياجاندىن ھىجايغان يۈزى .
قاپاقلىرى ئۇيقۇدىن ئىشىشىپ،
تېخىمۇ بەك قىسىلغان كۆزى .
بىر چاغلاردا كېلىپ ئېسىگە،
« مېنى بىرسى كەلدىمۇ ئىزدەپ »
دەيدۇ، چىراي ئاچماس « ياق » دېسەڭ .
« ھە » دېسەڭ گەر كۈلۈپ قارايدۇ .
باردۇر كۈلكە ئاستىدا بىر گەپ،
« ئەل غېمىنى يەيدۇ » چۈنكى ئۇ .
« خەلىق ئىشىغا كۆڭۈل بۆلگەنلىك »
كۈندە شۇنداق سوراپ تۇرۇشمۇ،
تۈگەر ئۇنىڭ بىر كۈنلۈك ئىشى،
شۇنداق خىزمەت قىلىپ ئادەتتە .
« پۇختا پىلان » تۈزۈپ چىقىشمۇ،
« ئۇلۇغ خىزمەت » بولار، ئەلۋەتتە .

باشلىقىمنى چاقىرماق بولۇپ،
بارغان ئىدىم ئۆيىگە بىر كۈن .
ئۇ كەلمىگەچ چۈشكىچىلىكىمۇ،
پاتىپاراق بوپ كېتىشتۇق پۈتۈن . . .
« ئەسمەت جۇيچاڭ » دېدىم مەن ئاڭا
« سىزنى بىركىم ئىزدەپ كېلىپتۇ .

« ئەتە » دېگەن « ئۇلۇغ » ۋەدىسى .
 گاھى يۇمشاق ، گاھى قاتتىق سۆز —
 ئاڭلاش بىلەن ئۈزىدى بوۋاي .
 غەيرەتلىنىپ بىر كۈن باشلىقنىڭ ،
 « ئەتە » سىنى توسىدى بوۋاي .
 باشلىق شۇئان نەزەرىيە سۆزلەپ ،
 چۈشەندۈردى تالاي ھۈججەتنى .
 دېدى ، ھەمدە « بالدۇرراق كەلمەي ،
 قولدىن بېرىپ قويلا پۇرسەتنى .
 ۋاقتى ئۆتۈپ كەتكەننى ئەسلى ،
 ئىشلىرىنى ھەل قىپ بېرىشنىڭ » .
 كۈلەي دېسە ئەقىلغە سىغماس ،
 ھەم ئورنى يوق ئاچچىقلىنىشنىڭ .
 خەلق ئىشىنى مېنىڭ باشلىقىم ،
 شۇ تەرىقە « ھەل قىلىپ » بېرەر .
 پارتىيىنىڭ ھۈججەتلىرىنى ،
 شۇ تەرىقە بىزگە بىلدۈرەر .
 بىراق دوستۇم بۆلەك جايلاردا ،
 تالاي ئىشلار ھەل بولۇپ تۇرار .
 ئىجرا قىلىپ تۇرغاچ ھۈججەتنى ،
 پارتىيىدىن ئەل رازى بولار .
 بىزنىڭ باشلىق خەلق غېمىنى ،
 ئېغىزىدىن چۈشۈرمەس دائىم .
 لېكىن بۇنداق سەپسە تىچىدىن ،
 پاناھ بەرسۇن مەڭگۈ خۇدايىم !

بىر كۆرۈشسەم ، دەپ مۇشۇ تاپتا
 ئىشخانىدا ساقلاپ تۇرۇپتۇ .
 « ھە ، شۇنداقمۇ » دېدى باشلىقىم
 « ئۇنداق بولسا مەن ھازىر باراي .
 كۆڭۈل قويۇپ ئەرزۇ-ھالىغا ،
 ھاجىتىنى ھەم راۋا قىلاي . »
 ئىشخانىغا مېنىڭ باشلىقىم ،
 باردى ئىتتىك ، مېنىڭدىن بۇرۇن .
 ھاجەتمەنگە دېدى : « ھە ، سۆزلەڭ »
 كىرىلدى ئېلىپلا ئورۇن .
 ھاجەتمەننىڭ ئەرزى-ھالىنى ،
 ئاڭلاپ بولۇپ تۇردى بىرھازا .
 دېدى ئاخىر ئېسىنى يىغىپ :
 « ... قىيىن بىر ئىش ئىكەن بۇ تازا .
 خاپا بولماي ئەتە كەلسە ،
 پىرىنسىپقا سېلىپ كۆرەيلى .
 يۈرمىسە ئۈمىدسىزلىنىپ ،
 ئىشلىرىنى ھەل قىپ بېرەيلى ... »
 رەھمەت ئېيتىپ بىچارە بوۋاي ،
 كەلدى يەنە ئىزدەپ ئەتسى .
 تۈگىدى بىراق باشلىقنىڭ ،
 « ئەتە » دېگەن « يۇمشاق » پەتسى .
 ئەتە كەلدى ، كەلدى ئۆگۈنى ،
 كەلدى شۇنداق تالاي ئەتسى .
 تۈگىدى بىراق باشلىقنىڭ ،

ئىككى شېئىر

جاپار ئەمەت

قايتىپ كەلسە ئەگەر ئالتۇن ياشلىقىم

قايتىپ كەلسە ئەگەر ئۆسپۈرلۈك چېغىم ،
 بارسام مەكتىپىمگە جىلتەمنى ئېسىپ .
 ئىلىم بۇلىقىدىن سۇ ئىچىپ دىلىم ،
 ياشنىسا باھاردەك ئارمانغا قېنىپ .

قايتىپ كەلسە ئەگەر ئالتۇن ياشلىقىم ،
 ئىلىم-پەن چوققىسىغا چىقسام يامىشىپ .
 تەكرارلانماس ئىدى بۇ بەگباشلىقىم ،
 ئۆمۈر مەنزىلىدە داۋانلار ئېشىپ .

بولۇپ قالسام ئوماققىنە بىر بوۋاق ،
 ئايىنى بۆشۈك قىلىپ ياتسام تەۋرىنىپ .
 چولپان يۇلتۇزىدەك يانسام مەن ھەرۋاق ،
 كۈچ-قۇۋۋەت توپلىسام قۇياشنى ئېسىپ .

بالىلىقىم قايتىپ كەلسە ئەگەردە ،
 تال چىۋىقنى يەنە مېنىسەم ئات قىلىپ .
 ئوينىسام مەنزىلدىن كۆچۈپ مەنزىلگە ،
 « ھۇررا ! » دەپ دۈشمەننىڭ باغرىنى تىلىپ .

تولدۇرسام ئۆمرۈمنىڭ ئاق بە تلىرىنى،
رەڭمۇ رەڭ چېچەكلەپ بولسام گۈلىستان،
ئۆچۈرسەم دىلىمنىڭ ئىللە تلىرىنى،
بولسام مەن ھەقىقىي ياراملىق ئىنسان!

ۋاقت ۋە ئۆمۈرنىڭ قەدرىنى بىلىپ،
ئەجرىمدىن ۋە تەنگە ياراتسام تۆھپە،
يۈرمەستىم ھېچقاچان پۇشايمان قىلىپ،
گەر ئاچسام ئۆمرۈمدىن يېڭى سەھىپە،

※ ※

ھەرقانچە پۇشايمان قىلساممۇ بىراق،
قايتىپ كەلمەيدىكەن ئۆتكەن ئۆمۈر، ئاھ!

ئەي ئوغلۇم، ئال مەندىن تەجرىبە
كۆز ئېچىپ يىراققا تاشلىغىن نىگاھ!

قىتئە

مەنسەب تەمەسگە ئۆتكەن ھەرىكىشى
ئەسلى سۈپىتىنى يوقاتماي قالماس.

مەنسەپ قاينۇسىدا ئايلىنىپ بېشى،
غۇرۇر، ئىپتىخارنى ئەسكىمۇ ئالماس.

باشلىققا ئەگىشىپ خۇددى سايىدەك،
پەسكەش قىلىقلارنى قىلىشتىن يانماس.

كۆيۈپ باقمىغان

ھەسەن تىلىۋالدى

كۈلەر خۇددى بۇلبۇلگويادەك،
ئىنسان ئۇنداق كۈلۈپ باقمىغان،
چۈشەنمەيدۇ سۆيگۈ قەدرىنى،
يار ئىشقىدا كۆيۈپ باقمىغان.

گۈزەللىك بار يارىنىڭ يۈزىدە،
تېخى قۇياش سۆيۈپ باقمىغان،
بىر سېھىر بار شەھلا كۆزىدە،
ھېچكىم ئۇنى كۆرۈپ باقمىغان.

ياغماقتىن قار-يامغۇردەك ئۆزۈمگە

(سونېتلار)

تەلئەت قادىرى

بۇ كوچىدا مېنىڭ سۆيگەن قىزىم بار،
ئېقىپ تۇرغان سۆيگۈ بويلاپ ھەر تاڭدا.

سەن تالاغا چىققىنىڭدا قار توختاپ،
قار رەڭگىدە قالسا بىر قۇش يالتىراپ.
ئۇچۇرۇۋەت ئۇنى دەرھال كۆزۈڭدىن
بىراق، دېمە: «قىشتىكى بۇ قاي باھار؟»
قۇش تۈزۈتقان دەرەختىكى مۇزدەك قار،
سۆيۈپ قالسا بىر جۈپ ئوتتەك يۈزۈڭدىن.

قۇش پەسلى

بولالسام ئىدى بىر قۇش ئىست مەن،
بارالايتتىم ئەركىن ئۇچۇپ مەلەڭگە،
مەيلى ماڭا ئىشەن ياكى ئىشەنمە،
بىرلا سېنى سۆيۈپ قالغان يىگىتمەن.

پەيدا بولدى يۈچۈن ئىزلار ئارقاڭدا،
شۇ ئىزلارنىڭ ئارىسىدا ئىزىم بار.

قار ياغدىمۇ تاغلىرىڭغا بۇ قىشتا؟

خالىساڭ...

سەن خالىساڭ تېرىۋالغىن قەلبىمنى،
دالىدىكى ياۋا چېچەك-گۈللەردىن،
كۆرۈۋالغىن دېڭىزلاردىن-كۆللەردىن،
سەن خالىساڭ مېنىڭ پىنھان ئەكسىمنى.

مەن ئۆزۈمگە قاراپ قالغان بىر ئىنسان،
سېنىڭ قېنىپ سۆيۈشۈڭگە ئەرزىمەن،
بىراق، قۇشتەك يۈرىكىڭنى ئەگىمەن،
ئۆرتەپ قالسا تۇرۇپ-تۇرۇپ ئوت-پىغان،
مەن بىر خىيال چاچراپ كەتكەن قاناتتىن،
ئىزلىمەيمەن بىراق قانات ھاياتتىن،
قانات بولساڭ ماڭا ئۆزۈڭ تېپىۋال،
مېنىڭ خالى سۆيۈشلەرگە رايىم يوق،
خەقلەر ماڭا تۇغقان ئەمەس كارىم يوق،
نەدە بولساڭ يۈرۈكىڭگە بېسىۋال.

قار ياغدىمۇ تاغلىرىڭغا بۇ قىشتا،
قەلبىڭ خۇددى قاردەك ئاپئاق-تۈزۈكمۇ؟
تومۇرۇڭدا قانلار تېخى سۈزۈكمۇ،
قالمىغانسەن ئاھۇ مىسلى بۇ قىشتا؟

يالقۇنلامدۇ تۇرۇپ قەلبىڭ ھېلىمۇ،
كۆرۈپ قالساڭ مېنى بەزەن يىراقتىن؟
ئايرىلىدىڭمۇ پەرۋاندىدەك چىراغتىن،
بۇتئاشلىرىڭ كۈچەيدىمۇ تېخىمۇ؟
كۆزلىرىڭدىن ئۇچۇپ كەتكەن سىياقىم،
تىرىلىدىمۇ يەنە قايتا ئىلاھىم،
يۈرىكىڭدە ئۆلۈپ قالغان شەھەردە،
مەن قەلبىڭگە ئۇچتۇم قايتا بىر نۆۋەت،
تۇنجى قەلب بوپ قالمىسۇن يېتىم دەپ
قار باھارى جۇلا ئاتقان مەھەلدە.

قارىما كۆزۈمگە ئەي گۈزەل دىلبەر

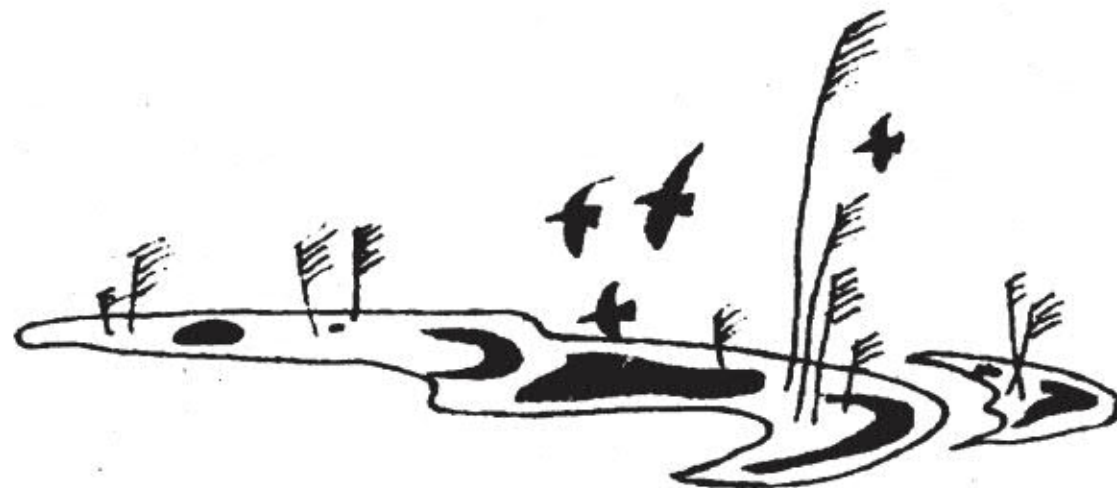
يۈسۈپ نىياز

بولدى بەس نايناقلاپ سۇۋۇنما ماڭا،
ئالدىنقى ئەقىدەم ئەمدى سۆزۈڭگە.

قارىما كۆزۈمگە ئەي گۈزەل دىلبەر،
قەلبىمدىن ئۆچتى ئاھ، گۈزەل شۇ چاغلار،
ھېچنەرسە ئالالماس كۆڭلۈمنى شۇتاپ،
قەلبىمگە ئىز سالغۇچ ھەسرەتلىك داغلار.

قارىما كۆزۈمگە ئەي گۈزەل دىلبەر،
كۆزۈمدىن تۆكۈلەر پىغانلىق نەپرەت،
مۇز بولۇپ قاتماقتا يۈرىكىم شۇ تاپ،
كۆمۈلدى قەبرىگە ئوتلۇق مۇھەببەت.

قارىما كۆزۈمگە ئەي گۈزەل دىلبەر،
تىكىلمەس بۇ كۆزۈم ساختا كۆزۈڭگە.

ئانىلار قەلبى

(نەسرلەر)

تۇرسۇن مۇھەممەت

شادلىنىش

ھاياتلىق مىلودىيىسى

گۈلخان بولۇپ كۆيگەن يۈرەكلەر قېتىدا
ئاپىرىدە بولغان ھاياتلىقسەن بالام! سېنىڭ
تۇغۇلغاندىن كېيىنمۇ يۈرەكلەردە گۈلخاندىك
ئوتلارنى ياندۇرۇۋاتقانلىقىنى سەزگىنىمدە
شادلىقىمدىن ئۆرگىلىمەن. سېنى ساناقسىز
غايە-ئىستەكلىرىمنى يۈدۈپ يۈرۈپ بۇ دۇنيانىڭ
ساپ ھاۋاسى بىلەن سۆيۈشتۈرگۈچى پەرىشتە
سۈپىتىدە تەسەۋۋۇر قىلىمەن.

ئارزۇ-ئارمانلىرىمنى ئېلىپ دېڭىز سۇلىرىغا
قوشۇلۇپ كېتىدىغان كىچىككىنە سۇ تامچىسىەن
بالام! مەن سېنىڭ تىنىمىز دولقۇنلىنىپ
تۇرىدىغان دېڭىز-ئوكيان سۇلىرىغا قېتىلىدىغانلىقىڭ-
غا ئىشەنگىنىمدە، ئۈمىد دېڭىزىغا چۆمۈلمەن؛
سېنى ئاشۇ دېڭىزدا غەم-غۇسسسىز ھالدا
ئۈزۈپ مەقسەت ساھىلىغا چىققۇچى قۇدرەت
ئىگىسى، جاھان باغلىرىغا كىرىپ گۈل-گىياھلار
يىلتىزلىرىغا باغرىنى ياققۇچى پاراسەت ئىگىسى
سۈپىتىدە قىياس قىلىمەن، ھەر زامان سېنى
ئۈمىد ئېتىزلىرىدا كۈتۈپ ئولتۇرىمەن.

سەدى گۈل-چېچەكلەر بەرگىدە يالترىغان
كىچىككىنە شەبنەم تامچىسىەن بالام! مەن
سېنىڭ خۇش پۇراق گۈل-چېچەكلەر بەرگىدە
مەرۋايىتتەك يالتراپ تۇرىدىغانلىقىنى بىلگىنىم-
دە، ئىپتىخارلىق نۇرلىرىغا كۆمۈلمەن. مەن
سېنى ئۆز خاسىيىتى بىلەن باغلارغا ھۆسن
بەرگۈچى ئىجادكار، ئۆز ئىجادلىرى بىلەن
ئالەمنى بېزىگۈچى تۆھپىكار سۈپىتىدە قىياس
قىلىمەن. مەن سېنى ھەرقاچان شەرەپ
مۇنبىرىدە كۈتۈپ ئولتۇرىمەن.

چىغىر يول

ئېگىز-پەس تاغ يولى، تاغ چوققىلىرىغىچە

بالام، تۈن يېرىمىدا ئاڭلانغان بوۋاق
يىغىسى — بىر ئىنساننىڭ بۇ دۇنيانىڭ ئىشىكىنى
چەككەندە چىققان ساداسى؛ ئۇ، ھاياتلىق
مىلودىيىسى؛ ئۇ، ھايات بېغىغا يېڭىدىن كۆز
ئاچقان بىر جان ئىگىسىنىڭ يۈرەك-باغرىدىن
ئېتىلىپ چىققان ئوتلۇق جاكاسى؛ ئۇ، ھاياتلىق
شەجەرسىگە يېزىلغان تۇنجى سۆز.

سەنمۇ بىلسەن بالام، ئۇ، ساناقسىز
ئارزۇ-ئارمانلىرىنى كۆڭلىگە پۈكۈپ ھايات
قوينىغا كىرىپ كېلىدۇ؛ ئۇ بىزدىن بىر تامچە
سۇ، بىر تامچە تەر، مېھرى-مۇھەببەت،
ۋاپا-ساداقەت تەمە قىلىدۇ؛ ئۇ بىزنىڭ
ئارزۇ-ئارمانىمىز سۈپىتىدە قەلب قەسىرىمىزگە
كىرىپ كېلىدۇ.

مۇبادا، سەن ئۇنى قېرىندىشىم، دوستۇم
دەپ بىلىپ، ئۇنىڭ تۈۋىگە ھەر كۈنى ئەتىگەز-
دە ئۆمىلەپ يۈرۈپ بولسىمۇ بىر ئوچۇم سۇ
تۇيۇپ قويساڭ، ئۇ ۋايىغا يېتىپ ئالەمنى تاڭ
قالدۇرىدىغان مېۋىلىك كۆچەتكە ئايلىنىدۇ؛
كۈنلەرنىڭ بىرىدە سەن ئۇنىڭ سايىسىدە
سايىدايسەن، شاخ-يوپۇرماقلىرىنىڭ رەھمەت
ناخشىسىنى ئاڭلايسەن؛ شېرىن-شېكەر مېۋىسىگە
ئېغىز تېگسەن. ئۇ ساڭا قول-قانات بولىدۇ،
كۈچ قوشىدۇ، گويا قۇتقۇزغۇچى ئىلاھتەك
جەڭ-چېلىشلاردا ئامان-ئېسەن ساقلايدۇ.
ئىنسان ئۈچۈن بۇنىڭدىن ئارتۇق بەخت بولامدۇ،
بالام!؟

بالام، تۈن يېرىمىدا ئاڭلانغان بوۋاق
يىغىسى — ھاياتلىق مىلودىيىسى؛ كۈن تىكلەش-
كەندە ئاڭلانغان ئوماق يىغىسى — ھاياتلىق
شەجەرسى. سەن بۇلارنى ئېسىڭدە چىڭ
ساقلاپ ئارزۇ-ئۈمىدلىرىمنى ئاقلغىن!

ئېگىزلىكتە بىر-بىرى بىلەن بەسلەشكەن تاغ چوققىلىرى كۆكنى تىرەپ تۇرىدۇ، ئاپئاق قارلارغا كۆمۈلۈپ ۋايىغا يەتكەن قار لەيلىلىرى شادلىق بەزمىسى قۇرىدۇ. سەن تاغ چوققىسىدا تۇرۇپ، بۈيۈكلۈكنى ماكان ئېتىشىنىڭ يوللىرى، خاسىيىتى ۋە قىممىتى ھەققىدە ئويلىنىپ تۇرغاندا يۈرىكىڭگە جاۋاب بەر. شۇ چاغدىلا سەن ھاياتلىقنىڭ رەھىمسىز چىغىر يوللىرىدىن ئاداشماي ئۆتۈپ، ئۆز نىشانىڭگە يەتكەنلىكىڭدىن شادلىنىپ كۈلسەن، ھايات سىرلىرى يوشۇرۇنغان تىلىمىلارنىڭ ئىشىكىنى ئۇلۇغ ئاچقانداك پەخىرلىنىپ خىيال سۈرسەن...

سوزۇلغان چىغىر يول. بۇ يول چار يىلانداك سوزۇلۇپ ياتىدۇ. ساي قۇشلىرى ئاچچىق سايىرىشىپ، ئۈمىدسىزلىك ۋە ھەسرەت-نادامەت ھەققىدە قوشاق قاتىدۇ. ئەمما، سەن يولنىڭ جاپا-مۇشەققىتى ۋە ھۇزۇر-ھالاۋىتى ئۈستىدە ئويلىنىپ تەمتىرەپ قالغان ۋاقتىڭدا، يۈرىكىڭنى سوراق قىل. مۇشۇ چاغدا يۈرىكىڭ ئەنسىز گۈپۈلدەپ، ساڭا ئەقىل-پاراسەت ۋە غەيرەت-شجائەت ھەققىدە ناخشا ئوقۇپ بېرىدۇ. بۇنىڭ ئىلھامى بىلەن سەن چىغىر يولدا ئېغىشماستىن ماڭ-سەن، تاڭدىن-تۈنلەرگە ئۆلىشىپ يۈرسەن.

مەن كىم؟

(نەسرلەر)

ئېلى روزى تەركى

سىزنىڭ قۇياش ھوشىسىز خىرەلىشىۋاتقان پەيتىمۇ مەن ئارامسىز قىرغاققا تىپتىنچ ئولتۇرۇپ سېنى خىيال قىلىۋاتقاندىم. كۆز ياشلىرىمدىن يۇيۇنۇپ چىققان ئەقىدەم مىسكىنلىكتە بويۇن قىسىپ سېنى كۈتمەكتە. شۇنىڭدىن بېرى مەن ئۆزۈمدىن شۇ قەدەر زېرىكىدىغان بولۇپ قالدۇم.

3

مەن تەنھا ئولتۇرغان ئورنۇمدا، مەھكۈم خىياللىرىم ئارىسىدىن ئۆزۈمنىڭ يىغلامسىرىغان قىياپىتىمنى تېپىۋالدىم.

سۆيۈشلەردىن رەنجىگەن يۈرىكىم ئۈنسز تىپچەكلەيدۇ... ئانا، مېنى بارچە مېھرىبانلىق بىلەن يەنە بىر قېتىم باغرىڭغا باس!... مەن تەبەسسۇمغا، ھاياتلىققا، مۇھەببەتكە، يەنە نېمىلەرگىدۇ تەشنا.

4

مەن ئۆزۈمنى ئۆلۈپ قالغانداك ھېس

1

مەن ناھايىتىمۇ نۇرغۇن مەن. مەن پەقەت بىرلا مەن. قاقشالغا ئايلىنغان تېنىم ئۆزىنى شۇرغاد-نىڭ كاپاتلىغىنىمۇ خۇشال بولىدۇ. سۆيگۈ ياپراقلىرىم ئاللىبۇرۇن چىرىندىگە ئايلىنىپ كەتتى. مەن يەنىلا ھېسسىياتسىز ئۆزۈمنى قۇچاقلاپ جۇدۇنلارنىڭ مەڭگۈلىكى، ئۈنسز تىلىمنىڭ مەسخىرىسىنى بىلگەن جانسىز تېنىمگە ھايات پەلسەپىسى سۆزلەش بىلەن ئاۋارە. — مەن كىم؟...

مەن ناھايىتىمۇ نۇرغۇن مەن. مەن پەقەت بىرلا مەن. بىراق مەن خىيالىي چۈشىدە كېپەنلەنگەن مەڭگۈلۈك مەھكۈملۈقتىكى «مەن» نى ئىزدەيمەن.

2

ئورالمىغان چىگىش يېپىنى ئەسلىتىدىغان مۇدەھىش خىيالىم ئىچىدىن يەنىلا سېنىڭ كۈلۈمسىرىگەن چىرايىڭنى ئىزدەيمەن. ئۇيۇق

قىلغان كۈنى، بەزى ئادەملەرنى كۆرۈشتىن زېرىكتىم.

ئۆزۈمنى يىتتۈرۈپ قويسام يەنىلا ئەخلەت ساندۇقىدىن ئىزدەيمەن. ناۋادا قايتا تىرىلسەم، مۇسبەتلىك گۆرۈمدە ئۇلارغا «سەلەرگە مەجبۇرىيەت ئۈچۈنلا ئارىلاشتىم» دېگەننى يادلايمەن.

ئۈمىد ساھىلى

(نەسر)

زۇلىپىيە ئابدۇراخمان

تەسەللى... ئىزدىمەيمەن يارالمىشىڭنى،
ئۇنتۇپ كېتەي، ئاستا-ئاستا ئۇنتۇلۇشقا
باشلىغان دەردتەك بىر چاغدىكى ساددا
چۈشۈمنى. ئۇنتۇپ كېتەي سېنى سېغىنىپ،
باغلىرىمدىن تەرگەن چېچەكنى...
كونا دەرد نەقەدەر ئاچچىق.

دېمەسمەن ئاخىر «يوقاتقانلىرىمنى قايتۇرۇپ
بەر». ھەممە ماڭا ئاچچىق ئەسلىمە،
ۋۇجۇدۇمدا نازۇك بىر تىترەك ھۆكۈم سۈرەر.
ئۇنتۇلۇپ كېتەر، ئۇنتۇپ كېتەر مېنىمۇ
ھەممە. پەقەت يالغۇزلۇق سۆيۈملۈك ھەمراھىم
بولۇپ قۇچاقلاپ قويدۇ روھىمنى مەڭگۈ.

يۈرىكىم، تىنىقلىرىم، خۇلقۇم، قانلىرىم بىر
ساڭلا تەئەللۇق بولغان كۈن ئېسىڭدەمۇ؟!
ئېسىڭدە! قاراشلىرىم، نىگاھلىرىم؛ كۆز
قارىچۇقىم؛ ئىستەكلىرىم ئازغان ئاشۇ كۈنلەردە.
گۇۋاھ پەقەت كۆز-يېشىغا سۆيۈلۈش، شاھىد
پەقەت يارىلىشىم — پاك كۆيۈش.
گۇناھىم نېمە؟! ئالدىندىمۇ ساڭا بىۋاقىت.
گۈزەللىكىم كۆيگەن يۇلتۇزدەك ساقىپ چۈشتۈم
يەرگە بىئۈمىد...

قەلبىم نالە بىلەن ئىگرىماقتا...
ھاياتلىقىم، يارالمىشىم ياشىشىغا بىر ئىستەك.
تۇغۇلماقتا يېڭى ھامىلە—ئۆز-ئۆزۈمگە بەرگەن

ئايال ۋە مەن

(نەسرلەر)

نىجات يۈسۈپ

2

سېنىڭ سېھرىي كۈچۈڭ گۈزەللىكىڭدە،
ئەقىل-پاراستىڭدە، سۆزلىرىڭدە، زىناقلىرىڭدا
كۆرۈلىدۇ. ئۇ، سەن تۇرمۇشقا تەقدىم قىلغان
ئەڭ گۈزەل نەرسىلەردۇر.

3

مېنىڭ روھىي شادلىقىم، ئەنەبەر ھىدلىق

1

سەن خۇددى باھار پەسلىدە پورەك-
لەپ ئېچىلغان خۇش پۇراق گۈلگە ئوخشايدى.
سەن. سېنىڭ نامىڭ بۈيۈك، سېنىڭدە
دوستقا خاس پىدائىيلىق، ئانا جاسارىتى
مۇجەسسەملەنگەن. ئىنسان قەلبىدىكى
تارىلار سەنسىز ھەقىقىي ۋە تولۇق ئاۋاز
چىقراقمايدۇ.

ئايال، سەن جان ياشارتىش مەلھىمى، مېنىڭ ئېسىل مۇرەببىم، ئىپارىمىسەن. سەندىن مەھرۇم بولۇپ قالغان بولسام، سېنى ساقلاپ قالالمىغىنىم ئۈچۈن ئۆزۈمنى ئەيىبلەشم كېرەك.

چاتاپ تۈزەشتۈرۈشى بولمىسا، دەرەخ-گىياھنىڭ گۈزەللىكىمۇ بولمىغان بولاتتى.

5

4

مەن ھەر تەرەپكە شاخلاپ ئۆسكەن دەرەخ-گىياھ بولسام، سەن قايچىغا ئوخشايسەن. ئەگەر مۇشۇ قايچىنىڭ دائىم ياۋا شاخلارنى

كۈندۈز ھەر قانچە ئۇزاق بولسىمۇ ئاخىر كەچ بولىدۇ. بۇ ئالەم بىزگە قونالغۇ، قونالغۇدا كارۋان ئۇزۇن تۇرمايدۇ. بىزمۇ بۇ دۇنيادىن ئەنە شۇنداق ئۆتىمىز.

بەخت

(نەسر)

ئابدۇلباست ئابدۇراخمان

پارتلاۋاتقان يانار تاغلارنى، تۇغۇت پەيتىدىكى ئانىنىڭ ئاچچىق ئەلەمدە كىرىشكەن چىشلىرىنى، ساداقەتسىز دۇنياغا كۆز ئېچىشنى ئۇيات بىلىپ قىزىرىپ كۆتۈرۈلۈۋاتقان قۇياشنى كۆردۈڭلارمۇ؟! غەزەپ، ئەلەم، ئۇيات ئارىلىشىپ كەتكەن زېھن سەندىكى نىدا قايدا؟! پەقىرلارنىڭ قەبرىسى، غالبىلارنىڭ نامى قايىقلارغا ئۆچتى؟ قاراڭغۇ تۈن قوينىدا ئىگراۋاتقان گۈلەخ بالىلىرى، سىلەرگە شاد-خۇراملىق ھارام قىلىنغانمۇ؟! ھىيلىگەر تۈلكە بۈركۈتكە بوي بەرمىگەنلىكى ئۈچۈنلا بەختلىك. شاتۇتنىڭ بەختىمۇ بېزەلگەن قەپەس. يولۋاسچۇ؟ ئۇمۇ تاغنى قۇچاقلىيالىغانلى.

قى ئۈچۈن بەختلىك. ئىنسانلارنىڭ بەختىگە كەلسەك، خۇدا ئۇنى دەرۋىشلەرنىڭ خۇرجۇنىغا سېلىپ ئېشىكىگە ئارتىپ قويۇپتۇ، بىراق بىچارە دەرۋىش ئېشىكىنى ھەيدەپ كېتىۋېتىپ ھەقىقەت كۆۋرۈكىدىن ئۆتكۈچە نادانلىق دەرياسى ئۇنى ئېقىتىپ كېتىپتۇ... دىلبىرىم، ماڭا قارىغىنا، مەندە بەخت مەۋجۇتمۇ؟ مەن بەختنى يانار تاغ ۋولقانىلىرىدىن، ئانىنىڭ كىرىشىپ كەتكەن چىشلىرىدىن، ئۇياتچان قۇياشنىڭ قىزىق يۈزىدىن ئىزدەپ باقاي...

نەسرلەر

ئەخمەت كىبىر

تەننىڭ ئۆلۈشى ھېچ گەپ ئەمەس، تەن بېجىرىم تۇرۇپ روھنىڭ ئۆلۈشى ئەڭ ئېچىنىشلىق ئىشتۇر.

پىلە غوزىكى ئىچىدىن يىپەك، قۇلۇلە قېپى ئىچىدىن مەرۋايىت چىققانغا ئوخشاش، ئەڭ بەتبەشىرە ئادەملەر ئارىسىدىنمۇ، ئەڭ سۆيۈملۈك ئادەم چىقىشى مۇمكىن.

قاپقاراڭغۇ ئۆڭكۈرگە قامىلىپ قالغان تەقدىر-دىمۇ ئۇنىڭ ھامان چىقىپ كەتكىلى بولىدىغان ئىشىكىنىڭ بارلىقىغا ئىشەن. سەن شۇ چاغدىلا ئۆزۈڭنىڭ ھەقىقىي قىممىتىنى تاپالايسەن.

ئىنساننىڭ ئۆز-ئۆزىنى تولۇق چۈشەنگەن كۈنى ئۇنىڭ جان ھەلقۇمغا كېلىپ سەكراتقا چۈشكەن كۈنىدۇر...

ئۈچ شېئىر

مۇھەممەتجان ئەمەت

ئاپتوردىن: تەنتەك چۇقانلار بېسىلىپ ئۆز تەقدىرىمىز بىلەن مۆكۈشمەك ئويناۋاتقان مۇشۇ دەقىقلەردە شېئىر دىنغا ئوخشاشلا جەلىپكار.

چۈنكى روھىيەت خىلۋەتلەرگە پەقەت شېئىر تىۋىشلىرىلا تولۇق يېتىپ بارالايدۇ. بىز ھامان بىر كۈنى شېئىر بولسا نان بولمىسىمۇ بولىدىغانلىقىنى ھېس قىلىپ قالمىز. شېئىر شۇنداق مۇقەددەس گۈزەللىك باكتىرىيىسىكى، ئۇنى ھەممىگە يۇقتۇرۇش كېرەك. شېئىر چۇقان ئەمەس شۇنداقلا لاپ گەپمۇ ئەمەس. ئۇ مۇكەممەل بىر ئاندۇركى، كەڭ ۋە ئىللىق مېھرى ئالقانلىرى بىلەن مىللەتنىڭ، تەقدىرداشلارنىڭ ھەتتا پۈتكۈل ئالەمنىڭ بېشىنى سىيلايدۇ. پەقەت

شېئىرلا كىشىگە ھەقىقىي ئەركىنلىكنى ھېس قىلدۇرالايدۇ. شېئىر ئىمكانىيەت دۇنياسىدۇر. مەن شېئىر يېزىۋاتقىنىمدا ئەركىنلىكىم بىلەن، روھىم بىلەن قول ئېلىشىپ تۇرغاندەك، چاقچاقلىشىپ كېتىۋاتقاندەك ھېسسىياتقا چۆمىمەن. مېنىڭ ئاشۇ دۇنيانىمدا ئۆز ئاسمىنىم، تورۇق يۇلتۇزلىرىم، پىنھان ئازامكاھلىرىم بار. مېنىڭمۇ ھەممىگە ئاڭلىتىپ قويۇشنى خالايدىغان ناخشام بار. ئۇ مېنىڭ چوڭقۇرلۇقىمدا ياشاش ئۈچۈن ھەر مىنۇتتا شېئىرغا مۇھتاج بولىمىز. شائىر بىلەن مۇخبىرنى پەرىقلەندۈرۈپ بولالمىغان خەلىق ئۈچۈن شېئىر يېزىش قايرغۇسىغا تەڭكەش قىلىش شۇنچە ئازابلىقكى، چوڭقۇرلۇقىغا سۆز پەتمەيدۇ، لېكىن شۇنداق بىر كۈنلەر كېلىدۇكى، بىز ھەقىقىي شېئىرنى چوقۇم يېزىپ چىقىمىز.

سۈپۈرگىنى قويۇڭ ئەي موما

يېزىپ بېرىڭ ئوچۇقراق قىلىپ

ساقچى تاغا ئېيتىپ بېرىڭچۇ...

مەن قەيەرنىڭ نامرات ئىشچىسى...؟!

مەن ھېلىقى بوزۇق سائەتنىڭ —

تىللىرىغا يەنە ئېسىلىپ

كەتمەك بولاي مەيلى قەيەرگە

كەيپلىكىم يېشىلمەستىلا

كېلىپ قالغان ئېزىپ بۇ يەرگە...

قۇرۇق يۇيۇش دۈكىنى

ھەر قاچان

رەڭگى ئۆگۈپ سۇسلاشقان روھنى

دۆتلۈكىنى ھەتتا بىر ئەلنىڭ

تۈيدۈرماستىن، نەمدىمەستىن ھەم

يۇيۇۋالغۇم كېلىدۇ سەندە.

مەست

كەيپلىكىم يېشىلمەستىنلا

كېلىپ قالدۇم يات بىر شەھەرگە...

كېتىپ بارار ئىدى بالىلار

بوتكىلاردىن ئېلىشقا دەپتەر.

قاياقتىدۇر مېنىڭ ياتقىم

تاغ تەرەپتىن كەلدى باستۇرۇپ

قاناپ گەتكەن بىر قىزىل سەھەر.

ھېلىقى قىز... ئىسمى نېمىدى...؟!

«تېلېفون بەر...» دېگەندەك قىلغان

تېلېفونىست قىز ئېسىڭىزدىمۇ

ھېلىقى قىز دېگەن رەقەملەر

سۆيگۈ قوشىقى

ئارالمەن، خىيالىم گىرۋەكلىرىدە
كۈكەرگەن باراقسان ياڭاق دەرىخى.
تنتىرەيمەن تەنھالا گۈگۈم ئىچىدە
تۇرمسا نىگاھىڭ يېنىڭ تامچىلاپ،
قۇرۇيمەن دالنىڭ نەپەسلىرىدە.
باھارسەن، مەن بولسام گىياھسىز ئارال
قۇياشنىڭ كۆيدۈرگۈچ نۇرلىرى ئارا
ھىجراننىڭ بۇرۇقتۇم قەپەسلىرىدە
ياتمەن غەم چېچىپ يالاڭ، يانچىلاپ.

قاينا-قاينا دەزماللاپ، پاتلاپ
قىر چىقارغۇم كېلەر مىللەتكە
يۇمشاق باشنى، ئاجىز ئەقىلنى
بىر كېچىدە ئۇزاتسام دەيمەن
قايتىش يولى تاقاق بېكەتكە.

سەن نەقەدەر گۈزەل ۋە ھەيۋەت
ئېھ سۆيۈملۈك يۇيۇش دۈكىنى
روھىدا كىر، ئىرادەمدە كىر
سەن يۇيۇۋەت، يۇيۇۋەت ئۇنى.

ئۇنتۇلغان سەھ

كامىل رەھىم

ساماغا تەلمۈرۈپ باقتىم
خىيالىم بىر سماھ قۇچتى.
خىيالىم پاك، يۈرىكىم چاك
لېۋىڭنى ھەر مىنۇت سۆيىدۈم.
مۇھەببەت ھەم نادامەتنىڭ —
ئوتىدا قىل كەبى كۆيدۈم.
كۆيەي كۈل كۆككە سورۇلسۇن
تۇغۇلغاي قايتىدىن جىسمىم.
تۇغۇلغىن سەنمۇ، قەلبىڭدە
تۆرەلسۇن پاك سەبى ئىسمىم.

تىلىم كالتە نە سۆزلەيىن
سۆزۈمدە مەنىلەر يۈتتى.
تىرىكمەن نەكى جان باردۇر
ئۆلۈم ھەر ۋاخ باغاش ئەتتى.

ئۈنۈم ئۆچتى، تىلىم مەجرۇھ
شېكەستە تەنلىرىم پەرياد.
ئۆزۈمنى بىقەدر قىلدىم
ھاياتىمنى قىلىپ بەربات.

يولۇم قىلدۇر، سەپەر مۈشكۈل،
كۆزۈمدە نۇر زىيا ئۆچتى.

ئىككى شېئىر

ئەكبەر نىياز پەتتارى

چاقىرىش

چۈشلىرىڭدە كىرىست بەلگىسى،
ساقلىقىڭغا قىلىدۇ خىرىس.
چاقىرىشلار ئۆمۈچۈك تورى،
قەدىمىڭنى تۇرىدۇ ئوۋلاپ.
كىم ئالقىش، كىم تۆكىدۇ كۆز ياش،
كېتىپ قالساڭ بىر كۈنى توۋلاپ؟...

ئاق نۇرلارغا تويۇنغان تاملار،
ئاقلىق بىلەن ئاقارغان دۇنيا.
ئالماق بولۇپ ئىسسىق قوينغا،
چاقىرىدۇ تىنىمسىز ئاستا.

خۇمارلىقتىن نەزمىلەر پۈتۈپ،
ئاقلىق ساڭا بولىدۇ ھېرىس.

ئاق نۇرلارغا كۆمۈلگەن يوللار،
ئاقلىق ئىچرە ئاقارغان دۇنيا،
ئالماق بولۇپ قوينغا ئاخىر،
چاقىرىدۇ تىنىمسىز ئاستا.

ئۇنتۇش بەخت بولسا ئېھتىمال

مەن قايتىم يېنىڭدىن ئۇنسۇر،
كەچكۈزنىڭ قاپقارا گۈگۈمى بىلەن.
چېھرىمدە نەۋ باھار رېسىدە بولۇپ،
يامغۇرى لەۋ ياقىتى قياققا لېۋەن.

ئېلىپكىر نۇرغا چۆمگەن دېرىزەڭ،
تەسەللى بولغاندەك قالدى قول سىلكىپ.
مەيلىدى ئۆزۈمنى خۇش ئېتەلسەم،
كۆزلىرىڭ، سۆزلىرىڭ ئۇنتۇلۇپ كېتىپ.

رەستىدىن ئىس پۈركۈپ ئۆتكەن ماشىنا
يۈزىدە ناز قىلار، يۈچۈن مەسخىرە.
قەلبىمدەك جىملىققا چۆككەن شەھەردە،
تۇنجى رەت ئۆلۈمنى سەزدىم مەن خىرە.

بۇ فېۋرال ئاخشىمى مەن كەبى غەمكىن،
تەڭرىمۇ چەككەندۇ بىر قېتىم ھەسرەت؟
پاتۇرۇپ ئۆزىگە يۈرىكىمنى مەي،
يۇلتۇزلار شولىسى ئۆچكەندە پەقەت.

ئېلىپكىر نۇرغا تويغان دېرىزەڭ،
ھىجرانغا ئەبدى بولالارمۇ خال؟!
بىر مەھەل ياشارمىز قۇت ئىچىرە غەمسىز،
ئاد، ئۇنتۇش بەختلا بولسا ئېھتىمال.

كۈتۈش

غۇجىمۇ ھەممەت مۇھەممەت

دات باسقان خەنجىرىڭنى قويۇسەن سىيلاپ،
بەلكىم ئۇ قاتلىمدۇر... دەيسەن پىچىرلاپ.
ئاد، سېغىنغان ئىدىڭ سەن ئۇنى،
بىر ياۋۇز ئىستەكتە تۇرسەن چاچراپ...
لېكىن ئىشكىنى ئاچما ئەزىزىم،
سۈرۈۋەر جىمجىتقىنە شېرىن لەززەتنى.
بەلكىم ئۇ شامالدۇر، يا بىر شوخ بالا،
ئىشكىنى ئاچما، ئاچما ئەزىزىم،
كۆتۈرۈش بەك مۇشكۈل بۇنداق زەربىنى.

ئېھ، كۆڭۈللۈك، بەكمۇ كۆڭۈللۈك،
كۈتۈپ ئولتۇرۇش يۈچۈن بىرسىنى.
ئىشك چىكىلەر... شۇ بىر دەققە
ھېس قىلسەن قايتا ئۆزۈڭنى.

قەلبىڭدىكى تاقىر دالغا
سايە تاشلار ياز بۇلۇتلىرى.
ئۇچۇپ كېلەر يىراق دۇنيادىن
مۇھەببەتنىڭ ماسكىن قۇشلىرى.

بەدەن ئۆزلىغۇچى قىز

مەڭلىك كېرىم (ياۋا)

قىيالىڭچا تېنىڭنى ئورنىۋالغان گۈزەل كۆز،
سەن بىر ئالما دەرىخى مېۋىلىرى ئوخشىغان.
ئاق بېلىقتەك ئۈزسەن قەلبىم چوڭقۇر قېتىدا،
كۆز ئالدىمغا كېلىسەن بەك بىچارە، پەرىشان.

يالترايدۇ كۆك كۆزۈڭ، كۆزلىرىمگە قارايسەن،
قوللىرىڭدا ئوينايدۇ سالقىن ئازاب-ئوقۇبەت.
لەۋلىرىڭدە گۇناھكار ساددا كۈلكە پارلايدۇ
تارتىۋاپسەن يۈزىڭگە قارا تۇمان نىھايەت.

جىمجىتلىقنى ئۇنتۇدۇڭ، قاناتلىرىڭ كېرىلگەن،
ئەسلىتىدۇ جىسمىڭنى خىلۋەتتىكى قەلەمپۇر.
تونۇمايسەن ھېچكىمنى، تونۇغۇسىز ھەممە ياق
باھار جىسمىڭ كارامەت پەرىشتىگە ئوخشاشتۇر!

ئۇچى

نۇرمۇھەممەت ياسىن ئۆركىشى

روھلارنىڭ نىقابىنى كىيىڭىز بىردەم.
ئالداپ قويسىز ئۆزىڭىزنى بەس،
شۇڭا مېنىڭ كۆزۈم
يىراقتىن كۈزۈتەر تېنىمنى.
ئوۋلايمەن ئۇندا مىڭ مۇشەققەتتە،
روھىمنىڭ ھەر خىل شەكلىنى.

ئوۋلايمەن روھىمنى،
بۇ دۇنياغا يالڭاچ كەلگەن.
تونۇماي قالمەن ناتونۇش كىشىدەك،
پەيدا بولسا كىيىم كىيىپ گەر.
چىنمۇ، يالغانمۇ بىلمەي قالسىز،

دوسكا ۋە قىز

يالقۇن ئەزىزى

كىمكىنە كېتىۋاتقان سايىنى سۆرەپ،
شەپقەتنىڭ كەينىدىن ئەگىشىپ غەمكىن؟
دۇنيادا بارچە رەڭ يوقايدۇ بىر تۈن.
نېمىمۇ قىلىمەن كۆڭلۈمنى بۇزۇپ؟
كېچىنىڭ باش سۆڭىكى ئاپئاق تولۇنئاي،
چۈشمەكتە ئۇن-تىنىسىز سىنىپقا تۈزۈپ...

قايقارا دوسكىغا تىكىلدىم ئۇزاق،
دوسكىدىن چىقماقتا بىر گۈزەل قىزچاق.

چۈشمەندىم ئۆزۈمنىڭ كىملىكىنى مەن،
قەلبىمنى بىر قېتىم ماتىلاپ بېقىپ.
سائەتنىڭ تىلغا ئېسىلغان تېنىم،
جىمجىتلىق ئىچىگە چۈشمەكتە ئېقىپ.

قېپقالدى يىراقتا سۈپسۈزۈك كېچە،
مۇقەددەس، پاك شىرىن چۈشلەرنى تۇغۇپ.
شام نۇرى، شېئىر ۋە تۆت تامغا قاراپ،
ئۆزۈمنى بىر قېتىم باققاننىم بوغۇپ.

جىمجىتلىق ھەرىكەتنىڭ قالدۇقى ئەمەس،
ئۆزۈمنى سىزمىسام تاپمەن تەسكىن.

ئاشىقلار تىلى

خالدەم كەنجى

چۈشەنمەن ئاشىقلار تىلى ئاۋازسىز،
ھېسلىرى ئاجايىپ قايناق ۋە تۇيغۇن.
مۇجەسسەم جىسمىدا يېڭىلمەس بىر كۈچ،
چاقنايدۇ كۆزىدە ئىلاھى ئۇچقۇن.

« ھېچ ئىنسان چۈشەنمەس دەردلىرىمنى » دەپ،
ئازابتا ئۆرتىنىپ يۈردىڭمۇ نىگار؟
قەلبىمىز سىرلارنى سۆزلىشەر پىنھان،
چۈشەنمەس ئۆزگىلەر بۇ تىلنى زىنھار.

ئىنتىزارلىق

ئەنۋەر جان مۆمىن

ئۇچالمايمەن يىراققا ئەمما—
بۇغۇچلانغان قانتىم قىلدا.

قولۇڭدىكى گۈلدەك سولشىپ،
سەن يۈرسەن غەمكىن شۇ تاپتا.
مۇنبەت تۇپراق بولاي سەن ئۈچۈن،
سايە تاشلا ماڭا ئاپتاپتا.

ئۇچۇپ كەلگىن سەن بىر قۇش بولۇپ،
بۇ دۇنيانىڭ يىراق چېتىدىن.
يۈرىكىمدە بار بىر ئورمانلىق،
ئورۇن بېرەي چوڭقۇر قېتىدىن.

سېغىنىشىم قاراڭغۇ تۈندەك،
يىراق تېخى ساڭا يېتىشتىن.
كېرىپ كەلگىن چۈشۈمگە ئاستا،
ئېھ، قورقىمەن يالغۇز يېتىشتىن.

مەن يالغۇزمەن، سېنىڭدەك تەنھا،
غېرىبلىقىم ئۆتتى چېنىمدىن.
سەنمىكىن دەپ قاراپ قايتىمەن،
سەندەك بىر قىز ئۆتسە يېنىمدىن.

رومكا ئىچرە تۇرار چايقىلىپ،
ئېھ، قەدىردان پىۋا كۆپكى.
قار ئۈستىدە يىغلار ئېسەدەپ،
خۇددى بىزدەك قۇشنىڭ يۈرىكى.

مەن قورقىمەن قۇش بوپ قېلىشتىن،
باھار ئىزدەپ تېنەپ يۈرۈشتىن.
مەن قورقىمەن باھار كەلگەندە،
يىغلامسىراپ ئۇنى كۈتۈشتىن.

سېنى كۈتۈپ مۆھتەرەم قىزچاق،
مەن يىغلايمەن قۇشلار تىلىدا.

ئاجالدىكى شۇرلاش

ئەخمەتجان تۇرۇپ

ئېھتىمال دەرد بىلەن يۈرۈپ سايىدەك،
تاپارمەن ئاخىرى بەندىلىكىمنى.
چوكا مۇز باغرىمدىن ئاقسا تاراملاپ،
رېئاللىق قايتىدىن قۇچاقلار مېنى.

قەلبىمدىن يىراقلاپ كەتسەڭ بۇ سائەت،
قارغايمۇ يۈرمەيمەن گۆدەكلىكىمنى.
خۇشۇم يوق ئازابسىز مۇھەببەت بىلەن،
كۆمسەممۇ خازانغا باھار پەسلىمنى.

ئانا ماكاندىكى تۇيغۇلار

(ئەدەبىي خاتىرە)

كېرەم قاسىم ئەۋجى

كېيىن، ئوتۇنچىلار ئاچقان ئەگرى-بۇگرى توپىلىق يولغا كىرىپ كەتتۇق. مانا ئۆز ئارا قىلىشىۋاتقان كۈلكە-چاقچاقلار ماشىنىنىڭ بىرقانچە قېتىملىق قاتتىق سىلكىشى بىلەن ئۈزۈلۈپ كېتىپ، ھەممىمىز ماشىنىنىڭ تۇتقۇدەك جايلىرىنى چىڭ تۇتقىنىمىزچە ئەتراپىمىزدىكى مۇھىتقا قاراپ ئولتۇرۇشۇپ كەتكەندۇق.

— ھەي، ماشىنىڭ چاقى سوقچاق بولۇپ قالدىمۇ-نېمە؟— دېدى ئارقىدا ئولتۇرغان ئابدۇسالام مۇئەللىم.

— ياقەي، چاقى گۇناھ يوق، يول ئېگىز-پەس، — دېدى شوپۇر ئابدۇغوپۇر گەپنى تۈزلا قىلىپ.

قاقاس چۆللۈكتىكى توپىلىق يولدا بىر-بىرىنى قوغلىشىپ كېتىۋاتقان ماشىنىلارنى ئاپتاپ زەربىسىدىن چاڭقىغان ئۆلۈك توپىلار چاڭ-توزانغا كۆمۈپ تاشلاپلا قالماي، ماشىنىنىڭ ئىچىنىمۇ چاڭ-توزانغا تولدۇرۇۋەتكەندى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ماشىنىنىڭ ھەر قېتىملىق قاتتىق سىلكىشلىرى ئولتۇرغانلارنى جىددىيە شتۇرۇۋېتەتتى.

— ھەرقايسىڭلار بۆشۈكتە يېتىپ باققانمۇ؟ — دېدى مەدەنىيەت يۇرتىنىڭ باشلىقى ئەخمەت ئېزىز قىزىقچىلىق قىلىپ.

— ئۇ بۆشۈك خېلىلا سىلىق تەۋرىتەتتى، ئەمما مۇنۇ بۆشۈك... — دېدى ھىمىت مۇئەللىم سۆزىنىڭ ئايغىنى يۇتۇۋېتىپ.

ئەتىيازنىڭ بوران-چاپقۇنلىرىدا كۆمۈلۈپ كېتەيلا دەپ قالغان تار چىغىر يول، بولۇق ئۆسكەن يۇلغۇن ۋە ياۋا چېگىلەر بىلەن بىرلىشىپ بىر يېشىل كارىدور ھاسىل قىلغانىدى. — قاراڭلار! يۇلغۇن چېچىكى بىلەن ياۋا چېگىنىڭ پۇرىقى بۇ جاڭگالنى خۇددى باغچىدەك خۇش بۇي قىلىۋېتىپتۇ، — دېدى ھاكىم كۈلگىنىچە.

رەڭگارەڭ ئېچىلغان گۈللەرنىڭ خۇش پۇراقلىرى، ياپپىشىل باغلارنىڭ كۆركەم مەنزىرىلىرى ۋە گۈلشەنلەر ئارا ئۇچۇپ يۈرگەن ھەرخىل قۇشلارنىڭ كۆڭۈلنى مەھلىيا قىلغۇدەك يېقىملىق سايراشلىرى قوشۇلۇپ، گۈزەل يۇرتۇم شايارىنىڭ ياز مەنزىرىسىگە ئاجايىپ سېھرىي تۈس ۋە شادلىق ئاتا قىلغانىدى.

بىز بىرنەچچە يىل بىر قېتىملىق ئىختىيارىي ساياھەتكە بەل باغلىدۇق. ساياھىتىمىزنىڭ يېتەكچىسى — ئەمدىلا 32 ياشنىڭ قارىسىنى ئالغان مۇئاۋىن ھاكىم ئېزىز مۇسا بولۇپ، ئۇ بۇ ساياھەتكە خېلىلا قىزىپ قالغانىدى. بۇ كىشى ئەسلىدىمۇ ئەدەبىيات-سەنئەت ۋە تارىخقا قىزىغان ھەۋىسى بار ئۆتكۈر پىكىرلىك، يۇمۇرلۇق ئادەم ئىدى.

بىز بۇ قېتىمقى ساياھىتىمىز ئارقىلىق ناھىيىنىڭ بۇرۇقتۇملۇق رايونلىرى، قەدىمكى مەدەنىيەت ئىزلىرى، تارىخىي خاراكتېرلىك، نۇرغۇن تارىخىي ئىجتىمائىي، ئىقتىسادىي ئارقا كۆرۈنۈشلەر بىلەن تونۇشۇۋالالايدىغانلىقىمىزغا ۋە قىممەتلىك تارىخىي يېڭى ماتېرىيال تاپالايدىغانلىقىمىزغا، شۇنداقلا ئاتا-بوۋىمىزدىن قالغان بۇ مىراسلار ئارقىلىق ئۆزىمىزنىڭ بۇرۇختۇرمىلىق ئىچىدىكى روھىمىزنىڭ ئىپتىخارلىق ھاۋاسىغا چۆمۈلۈشىگە ئىشەنەتتۇق. بىز ئەنە شۇ شېرىن تۇيغۇلار ئىستىكى بىلەن يولغا چىقتۇق.

ئىككىنچى ئىيۇن، سەھەر.

ئەمدىلا كۆتۈرۈلەي دېگەن قۇياشنىڭ قىزغۇچ نۇرى ئاسمان گۈمبىزىنىڭ شەرقىي گىرۋىكىنى ئاجايىپ گۈزەل مەنزىرىلەر بىلەن نەقىشلىگەندى. بىز ئەتىگەنلىك ناشتىدىن كېيىنلا ئىككى ماشىنىدا يولغا چىقتۇق.

كونا ئىككى جىپ ماشىنا چۆللۈكتىكى ئاسپالت ۋە شېغىل يوللاردا 40 كىلومېتىرچە ماڭغاندىن

زومچەك-زومچەك يۇلغۇن دۆڭلىرىنى ئارىلاپ كېتىۋاتقىنىمىزدا پات-پات يولدىن كېسىپ ئۆتۈشۈۋاتقان ياۋا توشقانلار، چىل، قىرغاۋۇللار كۆزگە چېلىقاتتى.

— قاراڭلار! ئاۋۇنىڭغا، دېدى ئۆمەر ئەمەت، ھەممىمىزنىڭ كۆزى شەرققە بۇرالدى، يېقىنلا يەردە بىر جۈپ كېيىك بالىسى ئوتلا-ۋاتاتتى، ئۇلار ئوتتىن باشلىرىنى كۆتۈرۈشۈپ، خۇش كەپسىلەر، دېگەندەك ئوماق كۆزلىرىنى بىزگە تىكىپ قارىشاتتى.

ئالاھەزەل ئون كىلومېتىرچە ماڭغاندىن كېيىن ئالدى يان تەرىپىمىزدە بىر قەدىمىي قەلئە خارابىسى نامايان بولدى. مەن خۇددى ئەڭ ئېسىل بىر ئولجىغا يولۇققاندىكە خۇشاللىق بىلەن: — ئەنە! توڭگۇزباش خارابىسى، دەۋەتتىم ھاياجىنىمنى باسالماي. ھەممىمىز شۇ ياققا تىكىلگىنىمىزچە قەدىمىي قەلئە سېپىلىگە تەقەززالىق ئىچىدە يېقىنلاشتۇق.

قىقاس-سۈرەن بىلەن ماشىنىدىن چۈشكىنىمىز-چە يۇقىرىغا ياماشتۇق، ئەجدادلىرىمىز ئەقىل-پاراسەت، چەكسىز جاسارەت بىلەن بەرپا قىلغان بۇ قەدىمىي شەھەر خارابىسىنىڭ تېخىچە ھەيۋەت بىلەن مەزمۇت قەد كۆتۈرۈپ تۇرغانلىقىنى كۆرگەن ئېزىز ھاكىم كۆپچىلىككە قاراپ ئىپتىخارلىق ھېسسىياتى بىلەن:

— بۇ جايىنى ھازىر كىشىلەر توڭگۇزباش خارابىسى دەپ ئاتىشىدۇ. ئەمەلىيەتتە بۇ بىر خىل بۇزۇلغان تەلەپپۇز، بۇ ئەسلىدە تۇڭغۇس-باش بولۇپ، قەدىمكى تۈرك قەبىلىسىنىڭ بىر قىسمى بولغان تۇڭغۇس قەبىلىسىنىڭ باش ئوردىسى دېگەن مەنىنى بېرىدۇ. ماھىيەتتە بۇ تۇڭغۇس قەبىلىسى باشلىقىنىڭ قارارگاھىدۇر. بۇ جايىنىڭ تارىختىكى نامى «تۇڭغۇسباش» بولغان بولسىمۇ، بارا-بارا تىلنىڭ ئۆزگىرىشى نەتىجىسىدە توڭگۇزباش دېگەن نام ئومۇملىشىپ قالغان، — دېدى ئىزاھات بېرىپ، ھاكىمنىڭ يۇقىرىقى چۈشەندۈرۈشى بىلەن مەنمۇ قايتىدىن يېڭى بىر ئوقۇمغا ئىگە بولغانلىقىمنى ھېس قىلدىم-دە، سېپىلگە چەكسىز ھۆرمەت بىلەن بىر پەس تىكىلگىنىمچە، ئۇنىڭ ئۆرۈلۈپ

چۈشكەن بوش بىر جايىدىن ئېغىر بىلەن ئۈستىگە ياماشتىم.

ھەر تەرەپكە ئالتە يۈرۈش غۇجاتام توختىتىپ مۇكەممەل ياسالغان بۇ سېپىلنىڭ ئاستى كومۇلاچ لاي، ئۈستى كېسەك بىلەن ئىشلەنگەن بولۇپ، كەڭلىكى شىمالدىن جەنۇبقا 300 مېتىر، شەرقتىن غەربكە 200 مېتىر چامىسىدا كېلەتتى. ئېگىزلىكى تەخمىنەن سەككىز مېتىر ئەتراپىدا بولۇپ، سېپىل ئۈستى كەڭلىكى ئىككى مېتىرچە بار ئىدى، ھەتتا ھەر بىر كېسەكنىڭ ئۇزۇنلۇقى ئەللىك سانتىمېتىر كېلەتتى.

مەن بۇ جايغا بىر نەچچە يىلنىڭ ئالدىدا بىر قېتىم كەلگەن بولساممۇ، ئۇ چاغدا نېمە ئۈچۈندۇ مەدەنىيەت، تارىخ جەھەتتىكى قىزىقىشىم يېتەرسىز بولغاچقا، بۇ شەھەر خارابىسىنىڭ قەدىمىي-قىممىتىنى چۈشەنمىگەن ئىكەنمەن. كېيىنكى چاغلاردا ناھىيىمىز شاپارنىڭ تارىخىي تەزكىرىسىنى تەپسىلىي كۆرۈپ چىققان-دىن كېيىن قايتا كېلىشنى كۆپ ئويلىغان بولساممۇ، خىزمەت شارائىتىم يار بەرمىگەچكە كېلىپ بولالمىغانىدىم.

مانا، ھەر خىل نازۇك ھۈنەر-سەنئەت بىلەن نەقىش ئىشلەپ چىقىرىلغان ۋە سىر بېرىلگەن گۈللۈك ئويما بىلەن بېزەلگەن قاچا-قۇچىلارنىڭ سۈنۈقلىرى، سىرلانغان ھېجر پارچىلىرى، ياغاچ كۆمۈرنىڭ ئۇۋاقلىرى. سېپىل ئاستىدىن بىر قىسمى چىقىپ قالغان تۆگە يۇڭىدا ئىشلەنگەن ئاق كىگىز پارچىسى نەچچە يۈز يىللاپ ۋاقىت ئۆتكەن بولسىمۇ، بۇلار يەنىلا ئۆز پېتى ساقلانغانىدى.

مەزمۇت سېپىلنىڭ بۇ كۆركەم سېپىل خارابىسى ئەلۋەتتە ئەجدادلىرىمىزنىڭ ئەينى دەۋردىكى مەدەنىي تۇرمۇشىنىڭ شاھىدى ئىدى. بىز ئايلىنىپ يۈرۈپ، يۇلغۇننى تاتما قىلىپ قوپۇرۇلغان سېپىلنىڭ ئۈستىدە شامالدا ھۇزۇرلىنىپ سېپىل ھاۋادىن نەپەس ئالغاچ كەڭ كائىناتقا نەزەر سالاتتۇق...

پاھ، نېمىدېگەن چەكسىز دالا، نېمىدېگەن سۈزۈك ئاسمان. سېپىلنىڭ ئەتراپى چەكسىز

دېڭىزغا ئوخشاش ئوتلاق ۋە يۇلغۇنلۇق بىلەن بېزەلگەن. شەھەر خارابىسى گويا چەكسىز ئوكياندا مەزمۇت ئۈزۈپ كېتىۋاتقان پاراخوتنى ئەسلىتەتتى.

— ئەجدادلىرىمىز مۇشۇنداق مۇستەھكەم قورغان ۋە تۇرالغۇ جايلارنى بىنا قىلىپ، توپلىشىپ ياشاپ، بوران-چاپقۇنلاردىن ۋە يىرتقۇچ ھايۋانلارنىڭ ھۇجۇمىدىن، يات قەبىلىلەرنىڭ ئاۋارنىگەرچىلىكىدىن ئۈنۈملۈك ساقلانغان ئىكەن-دە! — دېدى ئېزىز ھاكىم ئىپتىخارلىق يېغىپ تۇرغان كۆزلىرىنى بىزگە تىكىپ. مەن شۇ تاپتا ئۆزۈم توپلاپ كېلىۋاتقان تارىخىي خاتىرىلىرىمنىڭ شايار ھەققىدىكى بايلىرىنى كۆڭلۈمدە ۋاراقلاپ ئۆتمەكتە ئىدىم... مەشھۇر ئارخېئولوگ، ھارماس ئېكسپېدىتسىيەچى خۇاڭ ۋېنى ئەپەندى 1954-يىلى شايارغا 4-قېتىم تەكشۈرۈشكە كېلىپ، ناھىيىمىزنىڭ يانتاقشەھەر دائىرىسىدە ئېلىپ بارغان تەكشۈرۈشىدىن ئاجايىپ مەنۇن بولغان. ئۇ كەڭلىكى سەككىز مېتر، چوڭقۇرلۇقى ئۈچ مېتر، ئۇزۇنلۇقى يۈز نەچچە كىلومېتر كېلىدىغان خەن سۇلالىسىگە ئائىت ئۆستەڭ خارابىسىنى بايقىغان ۋە شۇ جايدىن خەن دەۋرىگە ئائىت يارماق پۇل تاپقان. بۇنىڭ بىلەن خەن سۇلالىسى دەۋرىدىلا شايار تۇپرىقىدا ئۆستەڭ چىپىپ تەبىئەتنى بويسۇندۇرغانلىقى ئىسپاتلانغان.

كۇچا، شايار، بۈگۈر، توقسۇ، باي قاتارلىق بەش ناھىيە دائىرىسىدىلا ئاپتونوم رايون دەرىجىلىك قوغدىلىدىغان مەدەنىي يادىكارلىقلار-دىن: قىزىل مىڭئۆيى، قۇمتۇر مىڭئۆيى، ئاقشەھەر، چوڭشەھەر، ئۇچقات شەھەر، تاشدۆڭ، ئەگمىيانتاق قاتارلىق 37 ئورۇندىكى تارىخىي قىممىتى يۇقىرى بولغان مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى بىلەن بىر دائىرىدە تۇرۇۋاتقان بۇ خارابە تارىخىي مەنبەلەردىن قارىغاندا، خەن سۇلالىسىگە توغرا كېلىدۇ. چۈنكى بىرىنچىدىن، بۇ خارابىنىڭ تارىخىنى ھېچقانداق رىۋايەتتىن، يازما خاتىرىلەردىن ياكى كىشىلەرنىڭ ئېغىزىدىن بىلگىلى بولمايدۇ. بۇ — كىشىلەرنىڭ بۇ شەھەر خارابىسى ھەققىدىكى ئەسلىمىلىرىنىڭ

ئاللىقاچان يىراقلارغا ئۇزاپ كەتكەنلىكىنى بىلدۈرىدۇ. ئىككىنچىدىن، مەزكۇر خارابە، ئەگمىيانتاق، يانتاقشەھەر، تاشدۆڭ خارابىلىرى بىلەن بىر سىزىقتا بولۇپ، 1954-يىلى خۇاڭ ۋېنى ئەپەندى تاشدۆڭ خارابىسىدىن خەن خاندانلىقىغا ئەل بولغان لى چۈنگە بېرىلگەن قوشقار سۈرەتلىك بىر تامغىنى تاپقان. شۇنداق تۇرۇقلۇق بۇ جاي نېمىشقا ئۆلكە دەرىجىلىك قوغداش دائىرىسىگە كىرگۈزۈلمىگەندۇ؟... دېگەن خىياللارغا ئۇلىنىپ كۆز ئالدىمىزدا يېقىنلاپ كېلىۋاتقان بوز يەر ئېچىش، يەر ئۆزلەشتۈرۈش نەتىجىسى — بىرەر-ئىككى يىل ئىچىدىلا بۇ جايدىكى چارۋىچىلارنى يۆتكىۋېتىپ، ياۋايى ھايۋانلارنى قوغلىۋېتىپ، تەبىئىي يېنىچا ئۆسۈملۈك، ئورمانلارنى كېسىپ يىلتىزىدىن تۈگىتىپ، يەر ئېچىپ دېھقانچىلىق قىلىپ، بىر نەچچە مىڭ يىللىق بوران-چاپقۇنلاردا ساقلىنىپ كەلگەن بۇ قىممەتلىك تارىخىي ئىزلىرىمىزنى يەر يۈزىدىن يوقىتىۋېتىشكە يۈزلەنگەن خىيالىي كۈرۈنۈشلەر كۆڭۈل ئېكرانىمىدىن بىر-بىرلەپ ئۆتۈۋاتاتتى. ئۆكۈنۈش ئىچىدە خىيال دېڭىزىدىن سۇغۇرۇلۇپ چىققىنىمدا، قۇياش غەرب تەرەپكە سۈرۈلگەندى. تۇيۇقسىز نەزەرىم يەتتە-سەككىز كىلومېترچە يىراقتا يەنە بىر خارابە ئىزىغا چۈشكەندەك بولدى. دىققىتىمنى يىغىپ، سىنچىلاپ كۆزەتكەندىن كېيىنلا، قولۇم بىلەن كۆرسىتىپ تۇرۇپ ۋارقىرىدىم:

— قاراڭلار، ئاۋۇ ياققا قاراڭلار! — كۆپچىلىكىمۇ دەرھال كۆرسەتكۈچ بارمىقىمىنىڭ يۆنىلىشىگە قاراپ كۆزىتىشكە باشلىدى. يەنە شۇ تەرەپتە يىراق بىر جايدا بىر پارچە سۇلۇق كۆل كۆزگە ئېنىق چېلىقىپ تۇراتتى. ھەممىمىز «يۈرۈڭلار» دېگەن ئاۋاز بىلەن تەڭ ماشىنىلىرىمىزغا ئولتۇرۇپ ھېلىقى نشانغا يۈرۈپ كەتتۇق.

— ئالدىمىزدا بىر كۆل بار ئىكەن جۇمۇڭلار، - دېدى ئەخمەت ئېزىز. دەرۋەقە، ئالدىمىزدا چوڭلا بىر كۆل تۇراتتى.

— ياق، سۇ ئەمەس... — چوقۇم سۇ... —

— قۇياش نۇرىنىڭ شورلۇقتا سۇنغان شولىسى، يەنى ئالۋۇن بولۇشى مۇمكىن، بۇ چۆل-جەزىرىدە سۇ نېمە ئىش قىلىدۇ... —

— ياق، چوقۇم سۇ... —

— ئەمەس، سۇ ئەمەس... —

قارىمۇ قارشى پىكىرلەرنىڭ قىزىقتۇرۇشى بىلەن نۇرغۇن يولنىمۇ بېسىۋەتتۇق، بىراق يېقىنلا كۆرۈنگەن ھېلىقى «سۇ» بىزدىن تېخىمۇ يىراقلاپ كېتىۋەردى. بىز ھېچقانداق سۈيى بار كۆلگە يولۇقمايلا يەنە بىر خارابە قېشىغا كېلىپ قالدۇق.

— بىزنىڭ پېشقەدەملەر ئېيتىپ بېرىدىغان «بۇتباش» شەھىرى دېگەن قەدىمكى شەھەر شۇ، — دېدى ئېزىز ھاكىم.

بۇ سېپىل خارابىسىنىڭ دائىرىسى توڭگۇزباش خارابىسىدىن ئىككى ھەسسە كىچىك ئىدى. ئېگىزلىكى، كەڭلىكى، ياسىلىشى توڭگۇزباش خارابىسىنىڭكىگە تامامەن ئوخشايتتى. بىز سېپىل ئىچىدە ئايلىنىپ يۈرۈپ بوش بىر جايىنى قوللىمىز بىلەن كولىغىنىمىزدا بىر كۆتەك چىقتى. كۆتەكنىڭ ئۇزۇنلۇقى 50 سانتىمېتر، قېلىنلىقى ئون سانتىمېتر، كەڭلىكى 20 سانتىمېترچە بولۇپ ھەرە بىلەن كېسىپ، پالتا بىلەن چېپىپ چاسا شەكىلدە ياسالغان، ئوتتۇرىسىدا كەڭلىكى ۋە چوڭقۇرلۇقى بەش سانتىمېتر كېلىدىغان يومىلاق تۆشۈك ئويۇلغانىدى. بىز بۇنىڭغا قاراپ، بۇ ئەينى دەۋردىكى ئىشك ئۈلگىچكى بولسا كېرەك دەپ پەرەز قىلىشتۇق. بىز شەھەرنىڭ ئورنى، ھەجمى ھەم نامىغا قاراپ بۇنى توڭگۇزباش قەبىلىسىنىڭ ئىبادەتخانىسى بولۇشى ئېھتىمالغا يېقىن دېيىشتۇق. ھەرخىل قىياس... پەرەزلىرىمىزنى سۆزلەشكە چ سېپىل ئۈستىگە چىقىپ، ئايلىنىپ شىمالىي بۇلۇڭغا كەلگەندە، بىر ئانا قۇشنىڭ ھاۋاغا كۆتۈرۈلگەنلىكىنى كۆردۈم-دە، تېزلا ئۇنىڭ ئۇۋىسىغا يېقىنلاشتىم. شۇ ئان ئارقامدىن كەلگەنلەرمۇ گۈررىدە ئولاشتى. چوڭ بىر ئۇۋىدا توخۇ چوڭلىقىدىكى تۆت نۇش بالىسى گويا «بىزگە چىقىلمىساڭلار، بىز مۇشۇ چۆللۈكتە ياشاپ قالايلى» دېگەندەك ئىلتىجالىق كۆزلىرىنى بىزگە تىكىلىپ قاراپ

تۇراتتى.

ئادەمسىز، سۇسىز بۇ چۆل-دەشتە قۇش بالىلىرىنى قانداق چوڭ قىلىدىغاندۇ؟ — دى ئەھەت ئاقسۇ بىزگە قاراپ.

— باياتىن بېرى ماشىنىدىن ئۈركىگەن قىرغاۋۇل، چىل، توشقان، جەرەنلەرنى، ھېلىقىدەك ئوماق قاراپ تۇرغان كېيىك بالىلىرىنى، ئاۋۇ ياتقان كېلە-كەسلە نچۈكلەرنى كۆرمىدىڭىزمۇ؟ ئاشۇ جانلىقلار ھايات كەچۈرگەن يەردە بۇ قۇشنىڭمۇ رىسقى باردۇر — دېدىم مەن ئۇنىڭغا قايتالدا ياتقان 40 سانتىمېتر چوڭلۇقتىكى بىر كېلەنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ.

مەن بۈگۈن كۆرگەن جايلىرىمدىكى قالايمىقان چېچىلىپ ياتقان ياۋايى ھايۋانلارنىڭ ۋە ئۇچار قۇشلارنىڭ سۆڭەكلىرىگە ھەر بىر قارىغان چېغىمدا، يىرتقۇچلارغا يەم بولۇپ كېتىۋاتقان ھايۋاناتلارغا ئىچىم ئاغرىغان بولسىمۇ، تېخى ئەمدىلا تۈك چىقىشقا باشلىغان ھېلىقى قۇش بالىلىرىنىڭ ئۈمىدكە تولغان دۈڭلەك كۆزلىرىگە قاراپ، بىزگە ھەمراھ بولۇپ كېلىۋاتقان قۇشلارنىڭ ئەجدادلىرىمىز پاناھلانغان مۇشۇنداق جايىنى تېپىپ ماكانلىشىپ، ئۆز ئەۋلادىنى قۇرۇتۇۋەتمەي ساقلاپ كېلىۋاتقانلىقىنى ئويلاپ ئاجايىپ بىر تۇيغۇغا كەلدىم-دە، ئۈستىمىزدىن يىراق كەتمەي، ئۇۋىدىكى بالىلىرىنىڭ زىيان-زەخمەتكە ئۇچرىشىدىن ئەنسىرەپ، ئەگىپ يۈرگەن؛ ئانا قۇشنىڭ ئەۋلادلىرىنىڭ بىخەتەرلىكى ئۈچۈن جان پىدا ئەيلەيدىغان جەسۇرانە روھىنى كۆردۈم.

ئەجدادلىرىمىزنىڭ تەكلىماكان قوينىدا مۇشۇنداق شەھەر، قەلئەلەردىن نەچچە ئون، نەچچە يۈزنى بەرپا قىلىش ئارقىلىق ئۆز ئەۋلادلىرىنى تاكى بىزگىچە يەتكۈزۈپ كەلگەنلىكى، شۇ ئارقىلىق دەۋرىمىزنىڭ بۈگۈنكىدەك تەرەققىي قىلىشىغا ئاساس سالغانلىقى ھەقىقەتەن تىل بىلەن تەسۋىرلەپ تۈگەتكۈ-سىز ئۇلۇغ تۆھپە ئەمەسمۇ؟

كۆڭلۈمدە مورگاننىڭ «دۇنيا مەدەنىيىتىنىڭ ئالتۇن ئاچقۇچى تەكلىماكاندا...» دېگەن ئىلمىي سۆزىنىڭ قىلچە مۇبالىغە ئەمەسلىكىنى

ئېگىز قۇمنىڭ ئۈستىگە كېسەك بىلەن قوپۇرۇلغان بۇ تۈرنىڭ ئېگىزلىكىمۇ ئون مېتىردىن ئاشاتتى. ئۈستى يۈزى بەش مېتىر ئەتراپىدا، ئاستىنىڭ كەسمە يۈزى تەخمىنەن 15 مېتىرچە كېلەتتى. ئۈستى چاسا بولۇپ، بىر بۇرجىكى ئۆرۈلۈپ كەتكەندىن باشقا قالغان جايلىرىنىڭ ھەممىسى مەزمۇت ئىدى. بىز ئۈستىگە چىققاندىن كېيىن سالقىن شامالدا ھاردۇقىمىز چىققاندا بولدۇق. بىز بۇ تىلغا ئېلىنمىغان تۈر ھەققىدە ھەر خىل تەسەۋۋۇرلىرىمىزنى ئوتتۇرىغا قويۇشتۇق.

— بۇ تۈر ئاشۇ ئىككى قەلئەنىڭ تىنچلىقى ئۈچۈن خىزمەت قىلىدىغان بولۇشى مۇمكىن، — دېدى ئابدۇسالام.

— شۇنداق، بۇ تۈر تەزكىرىلەردىمۇ، خەرىتىلەردىمۇ كۆرۈلمىگەن، كىتابلاردىمۇ قەيت قىلىنمىغان تۈر ئىكەن، — دېدى ھاكىم. — مەنمۇ ئاڭلىمىغان ئىكەنمەن، — دېدى ئەخمەت ئېزىز.

ئىنچىكىلەپ قارىغاندا بۇ تۈرنىڭ ئۈستىدە ۋە ئەتراپلىرىدا كەتمەنكە ئوخشاش سايما بىلەن تاراشلانغان ۋە كولانغان ئىزلار ئېنىق كۆرۈنەتتى. ئەتراپىدا ھېچر پۇچۇقلىرى، كۆمۈر ئۇۋاقلىرى چېچىلىپ ياتاتتى. شامالدا ئېچىلىپ قالغان تۆشۈكلەردە ئۈزۈنلۈكى 40 سانتىمېتىر ئەتراپىدا كېلىدىغان كېلەلەر ياتاتتى. بىز كىشىلەر ئۈنچە بىلىپ بولالمىغان بۇ تارىخىي يادىكارلىقنى كۆرۈشكە مۇيەسسەر بولالمىغانلىقىمىز ئۈچۈن خۇشال بولغان ھالدا ماشىنا يېنىغا ئاسانلا بېرىپ قالغاندا ھېس قىلىشتۇق.

قايتىش سەپىرىمىزدە تەسەۋۋۇرىمىزدىن ھالقىپ كەتكەن بۇ كۆڭۈللۈك ئارخېئولوگىيىلىك ساياھىتىمىز ئۈستىدە قىزغىن پاراڭغا چۈشۈپ كەتتۇق.

— خەن سۇلالىسىنىڭ چېدىردا قۇرۇقچى مەھكىمىسى قۇرغان ۋاقتى تەكلىماكاننىڭ تازا گۈللەنگەن ۋاقتلىرى بولسا كېرەك.

— ئارخېئولوگ خۇاڭ ۋىنىي ئالدىنقى ئۈچ قېتىملىق سەپىرىدە شايار تەۋەسىدە يەنە نېمىلەرنى بايقىغان بولغىدى، بۇ ھەقتە تارىخ بابلىرىغا نېمىلەرنى يازغاندىكىن-ھە!

يەنە بىر قېتىم ئىلگىرىلىگەن ھالدا ھېس قىلدىم.

ئەگىپ يۈرگەن قۇشنى قوغلاشقاندا، بىزمۇ ئەگىپ يۈرۈپ، غەرب تەرىپىمىزدە يەنە بىر ئاقۇش جايىنى كۆردۈق. بۇنى بەزىلەر پادىچە-نىڭ ئۆيى دېسە، بەزىلەر تۈر بولۇشى مۇمكىن، دەپ تالاش-تارتىش قىلىشقىلى تۇرۇۋې-دى، ئېزىز ھاكىم بىر ئېغىز گەپ بىلەنلا بىزنى سۆزدىن توختاتتى:

— يۈرۈڭلار، بېرىپ ئۆز كۆزىمىز بىلەن كۆرگەندىن كېيىن بىرنېمە دەيلى.

ئىسسىقتىن پۈتۈن بەدىنىمىز چىلىق-چىلىق تەرگە-پۆمۈلگە ئىدى. شۇڭلاشقىمۇ ھاكىمنىڭ بۇ تەكلىپى بەزىلەرگە سەل ئېغىر بىلىندى. چۈنكى ئەمدى ماشىنا بىلەن بېرىش ئىمكانىيىتى يوق ئىدى.

— سۇمۇ تۈگىدى، كېيىنكى قېتىم بارا بلىچۇ، — دېدى ئەخمەت ئېزىز.

— بىردەملىك ئىسسىققا چىدايلى، — دېدىم مەن جاۋابەن.

— قېنى كېلىڭلار، يانچۇقىمدا بىرنەچچە تال غورا بار ئىكەن، بىرتالدىن بېرەي، — دېدى ئۆمەر غىجەك ھەييارلىق قىلىپ. بۇ غورا بىزنى بىر يۈتۈمدىن ئاچچىق-چۈچۈك دوغاپ ئىچكەندەك روھلاندۇرۇۋەتتى. شۇنىڭ بىلەن ھېلىقى نشانغا قاراپ ئاتلاندىق. تەخمىنەن تۆت كىلومېتىرچە كېلەر دېيىشكەن جايغا نەق ئىككى سائەت مېڭىپ ئاران يەتتۇق. ھېلىقى «پادىچىنىڭ ئۆيى» نىمۇ كۆردۈق.

— ۋايجان، ماڭغۇدەك ھالىم قالدى...

— ۋاي خۇدايىم بۇنداقمۇ ھارامدۇ كىشى... يۇقىرىقىدەك ۋايساشلاردىن خاپا بولغان ھاكىم:

— ئەجدادلىرىمىز ھېلىقىدەك يوغان كېسەك-لەرنى نە-نەلەردىن كۆتۈرۈپ ئە كېلىپ شەھەر بىنا قىلغاندا تارتقان جاپالىرى ئالدىدا بۇ جاپالىرىمىز نېمىگە ئەرزىيتتى؟! يۈرۈڭلار، ئۈستىگە چىقىپ ئاندىن ئارام ئالايلى، — دېدى بىزنى ئىلھاملاندۇرۇپ.

كۈمۈشتەك يالتىراپ تۇرغان ئون مېتىرچە

كە تۇتۇق .

بىز دەم ئېلىش كۈنلىرى توپلىشىپ سۈرۈش تۈزۈپ ئىسراپچىلىق بىلەن كۆڭۈل ئاچقۇچە پۇرسەت تېپىپ مۇشۇنداق ھەر تەرەپلەرگە بېرىپ ئىزدىنىپ، تەبىئەتنى كۆزەتسەك، تارىخىي ئىز، تارىخىي مىراسلارنى زىيارەت قىلىپ، ئۇنىڭدىن روھىي ئوزۇق ئالساق ۋە ئۇنىڭغا ۋارىسلىق قىلساق مەنئى تۇرمۇشىمىز تېخىمۇ كۆڭۈللۈك ۋە تېخىمۇ مەنىلىك ئۆتكەن بولمامدۇ... دېگەن ئىجابىي پىكىرلەرنى قوللىشىپ ماشىنىلىرىمىزغا چىقىشتۇق .

يول بويىدىكى پاكار سېلىنغان كېسەك ئۆيلەر ۋە دەل-دەرەخلەرنىڭ ھەممىسى كۆزۈمگە خۇددى قەدىمىي سېپىلنىڭ خارابىسىدەك كۆرۈنۈپ ئارقامدا قېلىۋاتاتتى. خىيالىم يەنىلا شۇ قەدىمىي قەلئەدە بەرۋاز قىلاتتى...

ئېخ تارىخ، بىز سېنىڭدىن ئۆگەنگەن مەنئى بايلىق قانچىلىكتۇر. بىز تېخى بىلىپ بولالمىغان سىرلار قانچىلىك كۆرۈنۈپتۇ؟! بىز بۇ مەدەنىي مىراسلارنى، تارىخىي مىراسلارنى كېيىنكى ئەۋلادلارغا ئېلىپ بارالايدىغان بولساقلا، شۈبھىسىزكى ئەجدادلىرىمىز ئىشلەپ بولالمىغان تارىخىي ۋەزىپىلەرنى ئەۋلادلىرىمىز چوقۇم ئورۇندايدۇ. ئۇلۇغ تارىخىمىز غەلبە بىلەن ئۈزلۈكسىز ئۆلىنىپ بارىدۇ. مىللەتنىڭ پارلاق نەتىجىلىرى تارىخ بېتىدە ئالاھىدە سەھىپىلەر قالدۇرىدۇ .

— ئاشۇ سېپىل-قەلئەلەردىن قارىغاندا، شۇ چاغلاردىكى كىشىلەر ناھايىتى كۈچلۈك ھەم بەستىلىك بولسا كېرەك .

— قېرىلارنىڭ بۇرۇن ئات-تۆگىلەرگە ئوزۇق-تۈلۈك ئېلىۋېلىپ، بىرقانچە ئون كۈن تەكلىماكانغا كىرىپ ئىزدەك ئىزدەپ كېلەتتۇق، دېگەنلىرى راست ئىكەن-دە .

ئېھتىمال ئۇ چاغلاردا تېرىلغۇ ئاز بولۇپ، ئوۋچىلىق ئاساسىي ئورۇندا بولغان بولۇشى مۇمكىن .

— توۋا، ئاجايىپ مەنزىرىلەرنى كۆردۈق -

ھە .

— تۇپراقنىڭ شورلىشىشى، قۇم-بوراننىڭ كۆپىيىشى، ھاۋا كىلىماتىنىڭ خىمىيىلىك رېئاكسىيەگە ئۇچرىشى تەسىرى ئارقىسىدا ئاشۇنداق قىممەتلىك مەدەنىي مىراسلىرىمىز تۈزۈپ كېتەر-مۇ؟...

بىزنىڭ چوڭقۇر مەزمۇنلۇق سوئاللىرىمىز، تەسەۋۋۇرلىرىمىز كۈلكە-چاقچاققا ئورۇن بەرمەيتتى. ھېچكىمنىڭ سۆز تېمىسىنى تېتىقسىز ئىبارىلەرگە بۇرىغىسى كەلمەيتتى. بىز ئاشۇنداق تارىخىمىز، ئەجدادلىرىمىز ھەققىدە سۆزلەشكىنىمىزچە چۆللەرنى بېسىپ بىر تەبىئىي كەنتنىڭ ئەڭ چېتىدىكى بىر ئائىلىنىڭ بېغىغا يېقىنلاپ كەلدۇق. باغدېكى كۆلدىن قاپاققا سۇ ئېلىۋاتقان ئاق چاچلىق بىر موماينىڭ قولىدىكى نۇگۇيدە بەس-بەستە سۇ ئىچىپ، سالقىن كۆل بويىدا ئارام ئالغۇچ پاراڭغا چۈشۈپ

يىلتىز

(ھېكايە)

ئەخمەت ھامۇت

1

قېتىم سالغان ئورغاق بىلەن تەڭ ئالدىغا
بىرقە دەم-بىرقە دەمدىن ئىلگىرىلەيدۇ...
ئېرىق بويىدىكى دوڭغاق جىگدىنىڭ سالقىنى
سايىسى بۇرۇنقى ئورنىدىن ئاللىقاچان شىمال
تەرەپكە سۈرۈلگەن. باش-كۆزى ئەتراپىدا
بىر قانچە بىزەڭ چۈنلەر گىزىلداپ ئۇچۇشۇپ
ئۈنى بەكمۇ بىزار قىلىۋەتتى. تۇغۇلغىنىغا ئالتە
ئايدىن ئاشقان بوۋاق پىزغىرىم ئىسسىقتىن
ئىگراپ، كونا كىگىز ئۈستىدە تىپىرلاپ قىرقىرايتە-
تى. گۈلسۈمخاننىڭ بوۋاق بىلەن ھەپلىشىشكە
چولسى يوق. ئۇ ئىچ-ئىچىدىن سەكپارە بولۇپ،
پات-پات دوڭغاق جىگدە تەرەپكە قاراپ
قوياتتى. «جېنىم بالام... مانا ھازىرلا...
مۇشۇ قىرغا ئاپىرىۋېتىپلا قېشىڭغا بارمەن،
ئاپئاق قوزام بىردەم چىدا» دەپ پىچىرلايتتى،
بوۋاقنىڭ تىنماس يىغىسىدىن قولى ۋە بۇرىكى
تترەيتتى. ئۇنىڭ مەڭزىدىكى ياشمىكىن ياكى
تەر تامچىسىمىكىن بىرلىرى يەرگە ئېقىپ
چۈشسە، بىرلىرى سىماپتەك تترەيتتى...
گۈلسۈمخاننىڭ قىر دېگىنى نەدە؟ ئالدىدا...
چامداپ-چامداپ يەتكىلى بولمايۋاتقان يىراق
يەردە...

ئارىدىن قانچىلىك ۋاقىت ئۆتتىكىن، ئۇ ئاخىر
قىرغا يەتتى، يەتتى-يۇ، ماغدۇرسىزلىقتىن
پۇت-قولى تترەپ قىرغا يۆلىنىپ بىرپەس
ئولتۇرۇپ قالدى. شۇ چاغدا دوڭغاق جىگدە
تۈۋىدىن بوۋاقنىڭ بۇرۇنقىدىن بەتتەر قىرقىراپ
يىغلىغان ئاۋازى ئاڭلاندى. گۈلسۈمخان شۇ
چاغدىلا ئېسىگە كەلگەندەك بولۇپ ئورغاقنى
قىرغا سانجىپ قويدى-دە، دوڭغاق جىگدە
تەرەپكە قاراپ ماڭدى...

چۈنلەرگە تالانغان، قىزىق ئاپتاپتىن دىماغلىرى
قۇرۇپ كەتكەن بوۋاق ئەمدى گۈلسۈمخاننىڭ
مېھرىلىك قۇچقىدا كىچىككىنە ئاغزىنى ئۆمەللىتىپ
ئانا كۆكسىنى شاپىلدىتىپ ئەمەكتە. ئۇ ئاپئاق
ئانا سۈتى بىلەن ئانا ۋۇجۇدىدىكى كۈچ-قۇۋۋەتنى
شوراپ خوراتماقتا...

ئىيۇل... ئەتراپ ئوتتەك قىزىق. قىزىغان
تونۇر تەپتىدەك نەپەسنى كۆيدۈرگۈچى ئىسسىق
ھاۋادا نەشامال، نەسەلكىدىن ئەسەرمۇ
يوق. گويا ھەممە نەرسە، ھەممە مەۋجۇتلۇق
قۇياشنىڭ ھارارەتلىك تەپتىدىن ھوشسىزلىنىپ
يىقىلغاندەك، سۆگەت، جىگدە يوپۇرماقلىرى
سولشىپ تۇراتتى. بۇغدايلىرى ئورنىلىنىپ
ئۆنچىلىرى توشۇپ كېتىلگەن ئېگىزلىق ئاقىرىپ
كۆرۈنسە، ئۇنىڭدىن يال-يال قىلىپ كۆتۈرۈلۈۋات-
قان ئالۋۇن يىراقتىن خۇددى تىنىمىز چايقىلىۋات-
قان سۈپسۈزۈك دەريا سۈيىدەك كۆرۈنەتتى.
چەكسىز كەتكەن ئېگىزلىقنىڭ بىر بۇرجىكىدە
6-7 موچە كېلىدىغان بۇغدايلىق خۇددى پاكىز
قىرىلغان باشنىڭ بىر يېرىدە ئېلىنماي ئالا
قالغان چاچتەك، بىرخىل بىچارە ھالەتتە كۆزگە
تاشلىنىپ تۇراتتى، بۇغدايلار ئاللىقاچان پىشىپ
تاراڭشىپ كەتكەن. ئۇنىڭ يول چېتىدىكى
بىرمۇنچە يەرلىرى كىمىنىڭدۇ قوي، كالا پادىلىرى
تەرىپىدىن دەسسەپ چەيلەنگەن...

گۈلسۈمخان مۇشۇ بۇغدايلىقنىڭ ئارىسىدا
تىمىسقىلاپ، تەرلەپ-پىشىپ يۈرگىنىگە قاچان؟
شۇنچە كۆپ بۇغداينى بىر تۇتام، بىر تۇتامدىن
ئورۇپ خېلى بىر يەرلەرگە ئاپارغىنىغا قارىماي
يەنە قالغان قىسمى بۇ كۈنلەردە تۈگەيدىغاندەك
ئەمەس. ئۇنىڭ ئىسسىق ئۆتۈپ كېتىشتىن
قورقۇپ كۆزىگىچە تېڭىۋالغان ياغلىقى ئارىسىدىن
چېكىسىنى بويلاپ ئاچچىق تەر شۇرقىراپ
قۇيۇلاتتى. ئىككى مەڭزى ۋە بۇرنىنىڭ ئۇچى
قۇياشنىڭ قىزىق تەپتىدىن چاۋۇرۇپ قارىداپ
كەتكەندى. سول قولىنىڭ ئورغاق كەسكەن
بارماقلىرىدا قوپال ئورالغان پۇرۇچ ئۇچلىرى
ساڭگىلاپ تۇراتتى. شۇنداق، ئۇ ھەممە
ئىشقا، ئورمىغىمۇ پىشقان ئايال. ئۇ ئورغاقنى
ئەرلەرگە خاس رېتىم بىلەن سالدى. ھەر

گۈلسۈمخان بوۋاقتىڭ ئۆز كۆكسىنى كۈچلۈك شورىشىدىن ۋۇجۇدىدا چىدىغۇسىز ئاغرىق ھېس قىلدى. ئاغرىق ئازابىدىن ئۇنىڭ چىرايى يۈرۈلۈپ كەتتى. بىراق ئۇ بۇنداق ئاغرىقلارغا بۇرۇندىلا كۆنۈك. بۇ ئاغرىق نېمە ئۈچۈندۇ چەكسىز راھەتلىك؟...

يىراقتىن موتسىكىلىتنىڭ ئاۋازى ئاڭلاندى. گۈلسۈمخان ئالدىراپ ئۇ تەرەپكە قارىدى. قويۇق توپا تۈزۈتۈپ، موتسىكىلىتنى بولۇشىچە چاپتۇرۇپ بىرسى كېلىۋاتاتتى. گۈلسۈمخان ئۇنى يىراقتىنلا تونۇدى-يۇ، بەدىنى تىكەنلىشىپ يۈرىكى ئەنسىز سوقۇشقا باشلىدى. چېكىسىدىن سوغۇق تەر قۇيۇلدى...

«بۇ چوقۇر مۇلۇن بۈيەرگە نېمىدەپ كەلدىكىن؟ مېنى ئىزدەپ كەلدىمىكىن ياكى ئاياغقا ماڭدىمىكىن؟...» گۈلسۈمخان ئۇنىڭغا نەپرەت ۋە ئۆچمەنلىك بىلەن ئالىيپ قاراپ قويدى. ئاندىن ھېچنېمە ئاڭلىمىغان ۋە ھېچنېمە كۆرمىگەن ئادەم بولۇپ، بالىسىنى ئېمىتىپ ئولتۇرۇۋەردى. راست، ئۇنىڭ نىياز دۇيىجاڭغا قارار كۆزى يوق... گۈلسۈمخان ئۇنىڭ ئاخشام-لىرى مەست كېلىپ، ئىشىكىنى مۇشتلاپ، ئۆگزىسىگە كېچىچە چالما ئېتىشىدىن جاق تويغان، مۇنداق چاغلاردا ئۇ ئۆپكىسى ئاغزىغا تىقىلىپ پۈتۈن بىر كېچە كىرىپ قاقماي يىغلاپ چىقاتتى. ئۇ شەھەردە ئاشپۇزۇل ئېچىۋاتقان ئېرىنى غەزەپ بىلەن قاغاپ تىللايتتى.

موتسىكىلت دوڭغاق جىگدىنىڭ تۈۋىگە كېلىپ توختىدى. نىياز دۇيىجاڭ گۈلسۈمخاننى ئادەتتىن تاشقىرى ئەندىكتۈرۈپ ئېرىقتىن ئاتلاپ ئۆتۈپ ئۇنىڭ يېنىغا كەلدى-دە، ئۇنىڭ ئاداۋەت بىلەن ھومىيىپ قارىدى.

— ھەي، قانداق سۆرەلمە خوتۇنسىز؟ — ئۇنىڭ تېخى ئاخشاملا ئىشىك يۈچۈقىدىن قىلغان شېرىن سۆز ھەم يالۋۇرۇشلىرى ئورنىغا ئەمدى سۇنغان بادرا ئاۋازىدەك قوپال، ھاقارەتلىك ئاۋازى ئالماشقاندى، — خەقلەر ئورمىسىنى ئورۇپ خامىنىنى تېپىپ غەللە-پارقىنىمۇ تاپشۇرۇپ بولدى، سىزچۇ؟ تېخىچە دوڭغاق جىگدە تۈۋىدە يېتىپ ئۇخلاپ ئورمىڭىزنى تۈگىتەلمەي يۈرىسىز. سىزنىڭ كاساپىتىڭىزدىن غەللە-پاراق ۋەزىپىسى-نى ئورۇندىيالمىي دادۇي شۇجىسىدىن بىرمۇنچە ئىزا-ئاھانەت ئاڭلىدىم.

— ھېلىمۇ ئاز قالدى... — گۈلسۈمخاننىڭ ئاۋازى بىرخىل تەمتىرەشتىن تىترەپ كەتتى. ئۆزۈم يالغۇز... ئۇنىڭ ئۈستىگە قۇچقىسىز بالام بولغاندىكىن...

— قادىرچۇ؟ مۇشۇنداق ئىش قاتىلاڭ ۋاقىتتا ھەممە ئىشنى سىزگە تاشلاپ قويىدۇ ئۇ بەگى!

— ئۇمۇ ئالدىراشكەن.

— ئېتىزنىڭ ئىشىغا قۇڭى چىدىماي شەھەرگە قېچىپ بېرىۋالغان گەپ، نېمە ئىش قىلىۋېتىپتۇ ئۇ بەگى؟

— ئاشخانا ئېچىپ...

— تايىنلىق، خەقنىڭ ئاشخانىسىنىڭ ئوچىغىغا ئوت قالاپ يۈرگەندۇ شۇ!

گۈلسۈمخان ئۈندىمىدى. سۈتكە تويۇپ ئۇيقۇغا كېتىۋاتقان بالىسىنى پەپلەۋېتىپ جىگدە سايىسىدىكى سەگۈنچۈككە سالدى.

— يەنە بىر ئىش، — دېدى نىياز چوقۇر گۈلسۈمخانغا مېختەك قادىلىپ تۇرۇپ، — دەريا بويىغا شاخ-شۇمبا تۇشۇش ۋەزىپىسى چۈشتى، سىزگە تەقسىم قىلىنغىنى بىر ھارۋا. قانداق قىلىسىز؟

— ئۇنىڭ ئورنىغا پۇل تۆلەي.

— پۇل بولمايدۇ! ھازىر پۇل كىمە يوق. كەلكۈننى پۇل بىلەن ئەمەس شاخ-شۇمبا بىلەن توسايدىغان گەپ، بىلەمسىز بۇنى! ئوغلنىڭىزنى ماڭدۇرۇڭ!

— ئۇ تېخى كىچىك، نىياز دۇيىجاڭ، بىر ھارۋا شاخ-شۇمبا بىلەن ئادەم كۈچىنى پۇلغا سېتىۋالساممۇ بولىدىغۇ! — يېلىنىش ئاھاڭدا دېدى گۈلسۈمخان.

نىياز بۇ گەپنى ئاڭلاپلا قايناپ كەتتى:

— پۇل تۆلەپ ماڭدۇرىدىغان قېنى شۇ ئادەم؟ قادىر دېگەن ئاشۇ بەگى ياشلىرىمىز-نى ئازدۇردى. بىرمۇنچە ئادەملەر ئۇنىڭغا ئەگىشىپ شەھەرگە قېچىپ بېرىۋالدى. ماڭا قالغىنى كىم؟ ئاقساق-چولاق، قېرى-چۆرە... سىزگە ئوخشاش ئىشقا يارىماس لەقۋا خوتۇن-لار... قادىرغا خەۋەر ماڭدۇرۇڭ. كۆتىنى غىرت قىسىپ ئورمىسىنى ئورۇپ، شاخ-شۇمبا ۋەزىپىسىنى تۈگەتسۇن، بىلىپ قويۇڭ، بۇ دېگەن يېزا، دېھقانچىلىق قىلىدىغان جاي، سىزگە ئوخشاش تىرىكتاپ خوتۇنلارنى باقىدىغان سانائەتورىيە

ئەمەس.

— راست. قادىرمۇ شۇنداق دېگەن... —
ئويچانلىق بىلەن ئاستا پىچىرلىدى گۈلسۈمخان.
— نېمە دېگەن؟

— سېنىمۇ شەھەرگە ئەكتەيمىكىن دېگەن...

— شۇنداق دېگەن چاغدا نېمىشقا كەتمىد-
ئىز؟ كېتىڭ، كېتىڭ، بولسا بۈگۈنلا كېتىڭ،
تويىدۇم سىلەردىن!

— ۋايىيەي نېمىشقا كېتىدىكەنمىز؟ — دېدى
گۈلسۈمخان ئۇنىڭ زەھەردەك سۆزلىرىدىن
تېرىكىپ، — ئۇرۇق ئەۋلادىمىز يىلتىز تارتىپ
كۆكلىگەن زېمىنىمىزدىن نېمىشقا كېتىدىكەنمىز؟

— ئۇنداق بولسا سۆرەلمىلىك قىلماي تېزدىن
غەللە-پاراقنى تاپشۇرۇپ، ۋەزىپىڭنى تۈگىتىڭ.
ھۆددىسىدىن چىقالمىسىڭىز ئوچۇق دەڭ، ئۇ چاغدا
ئۆيىڭنى چىقىپ يەرگە ئولپاڭ قىلىمىز، يەرلە-
رىڭلارنى باشقىلارغا تەقسىم قىلىپ بېرىمىز...

گۈلسۈمخان گويا بېشىغا بىر قاپاق سوغۇق سۇ
قۇيۇلغاندەك چۆچۈپ ئەندىكىپ كەتتى. قانداقتۇر
ئېغىر بىرنەرسىنى كۆتۈرۈپ ھېرىپ ھالىدىن
كەتكەندەك ئاجىز ۋە تىترەڭگۈ ئاۋازدا:

— ماقۇل، ماقۇل... بۇغداينىڭ قالغىنىنى
بۈگۈنلا بىر ئامال قىلىپ ئوردۇرۇپ تۈگىتەي،
بىرنەچچە كۈن ئىچىدە غەللە-پاراقنىمۇ
تاپشۇراي... شاخ-شۈمبىنى دەريا بېشىغا ئۈزۈم
ئاپىراي، — دېدى.

2

قاش قارايدىغان چاغدا قادىر شەھەردىن
كەلدى، بۇرۇنلاردا ئۇ گاھىدا ۋېلىسپىت مىنىپ،
گاھىدا شەھەردىن يېزىغا قاتنايدىغان كىرا
ئاپتوبۇسلىرىغا ئولتۇرۇپ كەلگەن بولسا، بۇ
قېتىم قىزغۇچ سىرلىرى پارقىراپ تۇرغان يېپىڭى،
موتسىكىلت مىنىپ كەلگەندى، ئۆزىنىڭ تەققى -
تۇرقىمۇ بۇرۇنقىدىن كۆپ ياخشى، بىر چاغلاردا
قورۇق باسقان ياغاق بۈزلىرى ئەمدى سەمرىپ
پارقىرىغان، ئۇچىسىدا گۈلسۈمخان ئېتىنىمۇ
بىلمەيدىغان ئالىي رەختتىن تىكىلگەن كىيىملەر،
پۇتىدا پارقىراپ تۇرغان يېڭى ئاياغ، قىسقىسى،
ئۇ شۇ تاپتا بۇرۇنقى ئېتىزنىڭ جاپالىق ئەمگىك-
دىن ئېزىلىپ، دەرد-ھەسرەتنى ئاچچىق خام

تاماكىدىن چىقىرىدىغان قادىر بەگى ئەمەس،
ئىش-ئوقىتى روناق تاپقان شەھەر بايۋەچچىلىرى-
نىڭ نەق ئۆزى ئىدى. بۈگۈن ئۇ كېلىۋىدى،
تەكچىدىكى كىرىسىن چىراغ باشقىچە يورۇپ
ئۆي ئىچى ئاپئاق نۇرغا تولغاندەك بولدى.

كەچكىچە ئورما ئورۇپ، باغ باغلاپ بېلى
تايماقتەك قېتىپ كەتكەن گۈلسۈمخان ھەممە
ھارغىنلىقلىرىنى ئۇنتۇدى. بولۇپمۇ ئەمدىلا ئالتە
ياشقا تولغان ئوغلى تۇرسۇن ھەممىدىن بەك
خۇشال. ئۇ موتسىكىلنىڭ ئۇ يەر-بۇ يەرلىرىنى
ھەۋەس ۋە قىزىقىش بىلەن سىيلاپ دادىسىغا
ئاغزى-ئاغزىغا تەگمەي سۆزلىمەكتە:

— ۋايىيەي... ئەجەب يوغان موتوكىنا،
كىمىنىڭ موتوسى بۇ دادا؟

— بىزنىڭ... بىزنىڭ بالام.

— ئالدىڭما؟ نەچچە پۇلغا ئالدىڭ؟

— توققۇز مىڭ كويغا...

تۇرسۇن كىچىكىگە بۇدۇرۇق بارماقلىرىنى
ساناپ ئۆزىچە ھېسابلاپ كۆردى:

— ۋاي-ۋاي، نېماندەك جىق پۇل بۇ،
سېنىڭ شۇنداق پۇلۇڭ جىقما؟

— جىق...

— نەدىن تاپتىڭ ئۇ پۇلنى؟

— ئاشخانا ئېچىپ...

تۇرسۇننىڭ چىرايىدا بۇرۇن ھېچقاچان
كۆرۈلمىگەن شادىيانلىق ۋە بەختىيارلىق نۇرى
پارلاپ كەتتى...

ئۇلار داستىخاننى چۆرىدەپ ئولتۇرۇپ چاي
ئىچىشۋاتقان چاغدا تۇرسۇن دادىسىنىڭ قۇلغىغا
ئاستا پىچىرلىدى:

— دادا! سەن بۇ ئۆيدە بولمىساڭ بولماي-
دىكەن.

— قانداق دەيسەن؟

— خەقلەر بىزنى بوزەك قىلىدىكەن...
نىياز دۇيچاڭ كۈندە كېلىپ ئاپامنى تىللايدۇ...
ئۇششاقلىققا سۇ بەرمىدى تېخى!... يەنە

تېخى سېنىمۇ قارا بەگى دەپ تىللىدى...
قادىردىن ئۇن چىقىمىدى. چۈنكى بۇ يەرنىڭ
ھەممە ئىشلىرى ئۇنىڭغا ئايان ئىدى...

دۇرۇس، دەسلەپكى يىللاردا يەرلەر كۆترە
بېرىلدى. بۇ دېھقان ئۈچۈن قالتىس چوڭ
ئىش-تە!... يەر ئۈزۈڭگە تەۋە بولغاندىن
كېيىن ئۇنىڭغا ھالال تەر ئاققۇزۇپ جاپالىق

ئۇيغۇر كىتاب تور بېكەتى
www.uyghurkitap.com

ئاللىقاچان شېرىن ئۇيقۇغا كەتكەن تۇرسۇن دادىسىنىڭ قوينىغا تىقىلىپ خىيالغا كەلگەننى جۇۋۇلدىماقتا:

— ھە... دادا، ئەمدىغۇ كەتمەسەن - ھە؟

— كېتىمەن بالام، ئەمما بۇ قېتىم ھەممىڭلار - نى ئېلىپ كېتىمەن.

— مېنىمۇ ئېلىپ كېتەمسەن؟

— ئېلىپ كەتمەيچۇ.

— مەن كۈزلۈككە مەكتەپتە ئوقۇيدىغان تۇرسام.

— ئوقۇيسەن، شەھەردە ئوقۇيسەن،

شەھەرنىڭ مەكتەپلىرى بۇ يەرنىڭكىدەك

ۋەيرانە، ئەسكى ئەمەس، سىنىپلىرى

قەۋەت-قەۋەت... شۇنچىلىك چىرايلىق...

— ماقۇل... ماقۇل... ئەمەس ئەتىلا

كېتەيلىلا دادا... دېدى تۇرسۇن.

ئۇ دادىسىنىڭ سۆزلىرىدىن تاتلىق ھېسلارغا

چۆمۈلۈپ، تېزلا ئۇيقۇغا كەتتى.

ئەمما گۈلسۈمخان تېخىچە قاچا-قۇچا يۇيۇش،

سۈت قاينىتىش بىلەن ئاۋارە، ئۇ خېلىدىن

كېيىن قادىرنىڭ يېنىغا كەلدى. ئۇنىڭدىن

تەر، قىغ ۋە سۈت ھىدى پۇراپ تۇراتتى.

ئۇ قادىرنى ئاستا ئوقۇپ:

— ئۇخلىدىڭىزمۇ؟— دېدى.

— ياق، تېخى، - ئۇ گۈلسۈمخان تەرەپكە

ئۆرۈلدى، - سىز بىلەن مەسلەھەتلىشىدىغان

بىر ئىش بار...

— مەنمۇ بىر ئىشنى دەپ تۇرغان،

بۇغداي تېخى تۈگىدى. نىياز دۇيچاڭنىڭ

كۈندە سېسىق گېپى... يەنە تاغ بېشىغا بىر

ھارۋا شاخ ۋەزىپىسى چۈشۈپتۇ، قانداق قىلىدۇ -

غان گەپ؟ بېشىم قېتىپلا تۇرغان، ھېلىمۇ ياخشى

سىز كەلدىڭىز.

— پۇلغا ئادەم ئېلىپ سالىساقلا تۈگىدىمۇ؟

— ھازىر نەدە ئادەم بار دەيسىز؟ ھەممىنىڭ

بېشىدا ۋەزىپە بولغاندىكىن ئۆز ئىشىغا ئالدى -

رايدىكەن...

گۈلسۈمخان نىياز دۇيچاڭنىڭ ئاخشاملىرى

ئىشك ئالدىغا كېلىۋېلىپ قىلغان زورلۇق - زومبۇلۇقلىرى -

نى، بۇغدايلىقتىكى تىل - ھاقارەتلىرىنى يىغا

ئارىلاش سۆزلەپ بەردى...

— مۇناپىق چوقۇر! — قادىر غەزەپتىن

ئىشلىگەنگە تۇشلۇق ھوسۇلمۇ ئۆزۈڭگە تەۋە

بولىدۇ... ئۇ شۇ چاغلاردا كۈندۈزى خوتۇنى

بىلەن ئىشلەپ، كېچىسى ئېتىز ئۈستىدە دۈم

يېپىپ، دۈم قوپۇپ قانچىلىك جاپالىق ئىشلىگەن

ئىدى - ھە؟ لېكىن شۇ يىللىرى ئۇنىڭ ئېتىزىدىن

ئالغان ھوسۇلمۇ كۆپ بولدى. ئېتىز ئىشىغا

يانداپ باقمىچىلىق قىلدى. شۇنداق قىلىپ

بىرنەچچە يىل ئىچىدىلا ئەترەت بويىچە بىردىن

بىر ئون مىڭ يۈەننىڭ بېيىغان ئائىلە بولۇپ

قالغانىدى. ئەمما... كېيىنچە ئىشى ئەپلەشمەي

قالدى. سۇلياۋ يوپۇق، خىمىيىۋى ئوغۇت،

دېھقانچىلىق دورىسى... دېگەنلەرنىڭ باھاسى

ئۆرلەپ كەتتى. بۇلا ئەمەس، يېزىدىن،

دادۇيدىن ھەرخىل ئالۋاڭ - سېلىقلار دېھقاننىڭ

ئۈستىگە قار - يامغۇردەك يېغىۋەردى... ئۆلمەكنىڭ

ئۈستىگە تەپمەك دېگەندەك، ئارقا - ئارقىدىن

يۈز بەرگەن تەبىئىي ئاپەتلەر تۈپەيلىدىن

زىيان كۆپىيىپ، كىرىمۇ ئازلاپ كەتتى. بۇنىڭغا

ئادەتتىكى دېھقانلا ئەمەس، ئون مىڭ يۈەنلىك

ئائىلە قادىرمۇ بەرداشلىق بېرەلمىدى. قادىر

بىردىنلا ئەسلى - ۋەسلىدىن ئايرىلغاندىن كېيىن

نىجاتلىق يولى ئىزدەپ شەھەرگە كەتتى.

ئۇ يەردە بىر چاغلاردا ئۆگىنىۋالغان ئاشپەزلىك

ھۈنرىنى سىناپ باقمىچى بولدى. ئۇ دەسلەپتە

چوڭ بىر ئاشخانا خوجايىنىغا ياللىنىپ ئىشلىدى...

تاپقان ئىش ھەققىنىڭ بىر قىسمىنى ئۆيگە

ئەۋەتىپ بەرگەندىن باشقا، قەلغان قىسمىنى

يېمەي - ئىچمەي دېگەندەك يىغدى. ئاخىرىدا

ئۆتكەن يىل بازارنىڭ ئاۋات يېرىدىن ئىككى

ئىغىزلىق ئۆيىنى ئىجارىگە ئېلىپ ئاشخانا

ئاچتى... ھەرىكەت - بەرىكەت دېگەن

شۇ - دە! ئىككى يىل بولا - بولمايلا بىراقلا

كۆتۈرۈلۈۋالدى. ئۇنىڭ بۇ قېتىم ئۆيگە كېلىشى

بىكار ئەمەس، خوتۇن - بالىلىرىنى، ئۆي - ۋاقىنى

شەھەرگە كۆچۈرۈپ كەتمەيچى. ئۇ گۈلسۈمخان -

نى ياخشى بىلدۇ. ئۇ ئىشچان، جاپاكەش

خوتۇن. ئۇ يېزىدا ئىككى بالىنى بېقىپ، ئېتىزنىڭ

ئىشىنى قىلىپ تارتقان جاپا - مۇشەققەتتى ئازمۇ؟

ئەمدى ئۇنى بۇ جاپا - مۇشەققەتلەرنىڭ

ھەممىسىدىن خالاس قىلىپ، راھەتكە ئېرىشتۈ -

رۇش كېرەك...

قادىر تال بارىڭى ئاستىدا يۇمشاق كۆرىپە

ئۈستىدە سۇنايلىنىپ ياتماقتا. بوۋاق بۆشۈكتە

ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ كەتتى، مەن ھازىرلا بېرىپ ئانا-مانىنى كۆزىگە كۆرسىتىدۇم. مەن ئۇ گۈلنىڭ... قايسى ھالىغا شۇنداق قىلىدۇ؟ دۇبىجاڭلىقى ئۈچۈنما؟ ياكى مېنى يوق دەپمۇ؟ ئەمدى قانداق قىلىدىكەنمەن... شۇنداق قىلغىنىغا بۇرنىدىن بۇلاق چىقىرىمەن... ئۇ ئايغىنى كىيىۋاتقاندا گۈلسۈمخان ئۇنىڭ قولغا ئېسىلىۋالدى:

— ۋاي خۇدايىمەي، بۇنچە كەچتە نەگە بارىسىز؟ ئۇ ئىت بىلەن تالاشقىلى بولامدۇ؟ بولدى قويۇڭ... خۇدا ھەققى... ئۆزىڭزگە ھاي بېرىڭ... سىز كېتىسىز... يەنە مەن قالمىمەن...

— ياق-ياق... — دېدى قانداق غەزەپتىن ھاسىراپ، ئەمدى مەن سىزنى ئۇ چوشقىنىڭ بوزەك قىلىشىغا تاشلاپ بەرمەيمەن. — ئۇنداق دېگىنىڭىز بىلەن...

— ھە... نېمە بولدى؟ بۇ يەردە تارتىشقۇدەك نېمە بار؟ مۇشۇ ئەسكى تاملىق ئۆي، سەككىز-ئون تۈپ دەرەخ... ئون مو يەر... مېنىڭ ھازىر تېپىۋاتقان پۇلۇمنىڭ ئالدىدا قانچىلىك نېمىتى ئۇ؟ ئۇ ھەزىلەكنى ئالدى بىلەن ئادەم بولغىنىغا توپغۇزىمەن. بۇرنىدىن قان ئالمىمەن. نېمە؟ بىز كەتسەك يەرنى تارتىۋالغۇدەك دەمسىز!؟ چېكىسىگە تاڭسۇن... يەر بولمىغانغا كىم ئاچ قاپتۇ؟ شەھەرگە بارىڭىز بىلىسىز... پۇللا بولسا جاڭگالدا شورپا!

— ئۇغۇ شۇنداق، — دېدى گۈلسۈمخان ئويغا چۆمۈپ، — شەھەرگە كەتسەك كۈنەلەرمەنمۇ. مەن مۇشۇ يەرگە ئۆگىنىپ قاپتىكەنمەن...

— جاپا بىلەن تىل ھاقارەتكىمۇ؟ — قانداق گۈلسۈمخانغا گۈلەيدى، — مانا بۇ ھاماقەتنىڭ گېپى، يېشىڭىز ئوتتۇزغا بارماي تۇرۇپ چاچلا-رىڭىزغا ئاق كىردى. سىز مۇشۇنىڭغا رازىمۇ؟ بولدى! سىزنىڭ مۇشۇنچىلىك جاپا تارتقىنىڭىزمۇ يېتەر... ئەمدى مەن ھەممىڭلارنى راھەتكە ئېرىشتۈرىمەن... پۇل دېگەننى كەتمەن چېپىپ، قوڭنى داڭگالغا سۈركەپ ئەمەس، كالا ئىشلىتىپمۇ تاپقىلى بولىدىكەنمۇ... بولدى، گەپ شۇ... شەھەرگە كېتىمىز...

— ئەمەس بۇغداينى ئورۇپ، خاماننى ئېلىۋېتىپ كېتەرمىز...

— ياق-ياق... مەن ئەتىلا ئورۇلغان-ئورۇلمىغان-

نى قوشۇپ ئېلىشىغا ساتمەن.

— غەللە-پاراقنىچۇ؟

— قانچىلىك كەپتۇ؟

— بىلىمىدىم.

— ئۇنىڭدىن نېمە قورققۇلۇق؟ بازاردا نېمە

تولا؟ ئاشلىق. تاغارلاپ ئالمىمەن-دە، ساڭغا

تۆكمەن...

— لېكىن... مەن...

— ئەسكى تامدىن ئايرىلىشقا كۆزىڭىز

قىيىمايۋاتامدۇ؟ كۆڭلىڭىزنى يېرىم قىلماي

ئەكسىچە خۇشال بولۇڭ... چۈنكى بىزنىڭ

ھازىر كۆچۈپ بارىدىغىنىمىز ئالتە قەۋەتلىك

بىنانىڭ ئۈچىنچى قەۋىتى. ئۇنداق ئۆيگە

سىز كىرىپ باققانمۇ؟ سۈيى ئىچىدە، ھاجەتخانە-

سى ئىچىدە، ھەممە نەرسىسى تەخ...

— ۋىيەي... ئۇنداق بولسا چاتاقكە نغۇ...

دېدى گۈلسۈمخان كۈلۈپ.

— ئەخمەق! ئۇ دېگەن گەندە-سۈيدۈك

لەيلەپ تۇرىدىغان، سىز كۆرگەن ھاجەتخانا

ئەمەس. ھەممە يەرلىرى چاقچۇق، ناھايىتى

پاكىز. ئۇ ئۆيدە يۇندا تۆكۈڭ يوق... سۇ

توشۇڭ يوق... ئوت قالاڭ يوق... گاز ئوچاق

تەييار...

قانداق ئۆزىڭنىڭ روناق تېپىۋاتقان تىجارىتى،

شەھەر قىياپىتى، كۆچۈپ بارىدىغان ئۆيىڭنىڭ

ئالاھىدىلىكلىرى ئۈستىدە خېلىغىچە تەرلەپ-پە-

شىپ سۆزلىگەندىن كېيىن گۈلسۈمخان ئىختىيارسىز

ئۇنىڭغا قىزىقىپ:

— بوپتۇلا، ۋاي ئاتامەي، مۇشۇنداق جاپا

تارتىپ، تىل-دەشنام ئىشتىقچە كەتسەك

كېتەيلى، نەگىلا بارساق خۇدانىڭ زېمىنىغۇ،

دېدى.

قانداق تېزلا ئۇيقۇغا كەتتى. ئەمما نېمىشقىدۇر

گۈلسۈمخاننىڭ كۆزىگە ئۇيقۇ كەلمىدى. بۇنىڭغا

يېنىدىكى ئېرىنىڭ خورىكى سەۋەب بولدىمۇ، ياكى

يۈرىكىدىكى تاتلىق ئارزۇ بىلەن تولغان خۇشاللىقمۇ؟

بۇنى بىلىپ بولمايتتى... گۈلسۈمخاننىڭ ئۇيقۇسىنى

قاچۇرغان، خىياللىرىنى دولقۇنلاتقان نەرسە

قەلبىدىكى خۇشاللىق ۋە بەخت ئىستىكىلا ئەمەس

ئىدى. ئۇ بارا-بارا يۈرىكىنىڭ چوڭقۇر قاتلاملىرىدا

خۇشاللىق بىلەن بىللە يەنە قانداقتۇر بىر

كەتتى. ئۇ ياش تۆكۈۋېتىپ:

— ياق، مېنىڭ يىلتىزىم چوڭقۇر، ئۈستۈم ئېگىز، سىزنىڭ يىلتىزىڭىز قىلچىك، بىراق... سىزنىڭ يىلتىزىڭىز قىلچىك، بىراق... سىزنىڭ يىلتىزىڭىز قىلچىك، بىراق... دېگەندەك قىلاتتى. ئۇ يەنە:

— مەنمۇ، سىزىمۇ مۇشۇ ئۇلۇغ زېمىندىن ئايرىدە بولغان، بىز تىرەن يىلتىزلىرىمىز ئارقىلىق مۇشۇ زېمىن باغرىدىن ھاياتلىق نېپىسۋىسىگە ئېرىشىمىز... مۇشۇ زېمىندىن يىلتىزىمىز قومۇرۇۋېتىلسە بىز بىر كۈنمۇ ھايات كەچۈرەلمەيمىز... ئەمدى گېپىمنى چۈشەنگەنەن، سىز، دېگەندەك تۇيۇلدى.

— قانداق شەھەرگە بېرىپ ئاشخانا ئېچىپ كۆپ پۇل تېپىپتۇ. خاتىرجەم بول. بىز ئۇ يەردە بۇ يەردىكىدىنمۇ بەختلىك ھايات كەچۈرىدىكەنمىز... قانداق دەيدۇ.

تال بەرگى قاتتىق ئۇھسىغاندەك بولدى:

— ياق... پۇل باشقا، يىلتىز دېگەن باشقا. پۇل ھەرگىزمۇ ھاياتلىق يىلتىزىڭىزنىڭ ئورنىنى باسالمايدۇ، تال بەرگىدىن شۇنداق نىدا كەلگەندەك سېزىلدى. گۈلسۈمخان ئۈزۈم تېلىغا قارىدى. گۈللەرگە، ئوتياشلىقلارغا، باغلارغا قارىدى. ئۇ بىردىنلا ئۆزى خۇددى مۇشۇ باغنىڭ بىر تال گىياھىدەك، ئۇ گىياھنىڭ يىلتىزى مۇشۇ تۇپراققا ئەبەدىي يىلتىز تارتىپ كەتكەندەك ھېس قىلىپ قالدى... ئۇ بىر چاغلاردا نىياز دۇيچاڭغا بىلىپ-بىلمەي قىلغان سۆزلىرىنى ئويلىدى. راست... ئۇ ھەرقانداق قىلىپمۇ ئەتراپىدىكى بۇ نەرسىلەردىن، مۇشۇ زېمىندىن مېھرىنى ئۈزەلمەيۋاتقانلىقىنى بىلدى... — سۆزۈڭ ھەق... دېدى ئۇ مەجنۇنلار.

چە تال بەرگىنى باغرىغا يېقىپ، كەتمەسەم بولغۇدەك، شەھەرگە كەتسەم، ئۇ يەردىكى ئۆيىمىز ھەرقانچە ئېسىل بولغىنى بىلەن مۇنداق گۈزەل يەر نەدە؟ تاشمۇ چۈشكەن يېرىدە ئېزىم... مۇشۇ ئۆيگە، مۇشۇ باغقا، ئوتياشلىق... قا... ئەتراپتىكى ھەممە نەرسىلەرگە خۇددى ئۆز ئاتا-ئانىم بىلەن بالىلىرىمغا ئۆگەنگەندەك ئۆگىنىپ قاپتىمەن. ئەمگەك جاپاسى، نىياز چوقۇرنىڭ تىل-ھاقارىتى مەن ئۈچۈن نېمىتى؟ مەن ھەممىگە چىدايمەن... ئەمما ئۆزۈم سۆيگەن نەرسىدىن، مۇشۇ زېمىندىن، ئۆز يىلتىزىمدىن ئايرىلمايمەن!

تۇيغۇنى — بۇنىڭ ئازابىمۇ، ھەسرەتكىمۇ ئوخشامايتقانلىقىنى ھېس قىلدى. ئۇ ئەتراپنى ئوراپ تۇرغان ھەممە نەرسىلەرگە — تاملىرى كوناپ كەتكەن بولسىمۇ كۆزگە قەۋەتلا ئىسسىق كۆرۈنىدىغان مۇشۇ ئۆيگە، ھويلا-ئارامغا، باغدىكى گۈل-گىياھ ۋە دەرەخلەرگە تارتىشىش، ئۇنىڭدىن مېھرىنى ئۈزەلمەسلىك ھېسسىياتىنىڭ بارغانچە ئەۋجىگە كۆتۈرۈلگەنلىكىنى سەزدى.

گۈلسۈمخان خىيال ئىچىدە گاھ ئۇياققا، گاھ بۇ ياققا ئۆرۈلۈپ تاڭنىڭ قانداق ئېتىپ كەتكەنلىكىنى سەزمەي قالدى. ئۇ قانداق ئويغۇ-تۈۋەتمەسلىك ئۈچۈن ئاستا ئورنىدىن تۇرۇپ قەدىمىنى يەڭگىل ئېلىپ باغقا چىقتى.

ھالەكەت تاڭ شەپقى ئاستا-ئاستا كۆتۈرۈلۈپ ئەتراپنى يورۇتماقتا ئىدى. ئاق قۇشقاچ بىلەن تۈمۈچۈقنىڭ زىل ئاۋازدا ئۈزۈپ-ئۈزۈپ سايىراشلىرى باغنىڭ جىمجىتلىقىنى بۇزماقتا... ئەنە توخۇلارمۇ قونداقتىن چۈشۈپ دان ئىزدەشكە كىرىشتى. بۇلار گۈلسۈمخان ئۈچۈن شۇنچىلىك كۆڭۈللۈك... ئەمما ئالدىدىكى بىر پارچە ئوتياشلىقنى كۆرۈپ يۈرىكى ئىچ-ئىچىدىن سېپىرىلىپ كەتتى. ئەتىيازدا ئوتياشلىق قىرغا ئۆز قولى بىلەن تېرىغان گۈل، ئوتياشلىقتىكى لازا، پىدىگەن، پىياز، يۇمغاقسۈت... ئۇسساپ ياپراقلىرى سالپىيىپ كەتكەن. بۇنىڭ ھەممىسى نىياز دۇيچاڭنىڭ زەھەر خەندىلىكى. ئۇ قەستەن گۈلسۈمخانغا نەچچە قېتىم كەلگەن سۇ ئۆۋىتىنى بەرمىگەنلىكتىن باغمۇ، ئوتياشلىقمۇ ئۇسساپ كۈنساين قۇرۇپ بارماقتا. گۈللەرنىڭ قۇرۇپ ساڭگىلاپ قالغان غۇنچىلىرى خۇددى ئانا سۈتىدىن ئايرىلغان يېتىم بوۋاقتەك شۇنچىلىك مەيۈس ۋە ھەسرەتلىك... ئۇلار گۈلسۈمخانغا «مېھرىبان ئانىجان، سەن بىزنى نابۇت قىلىپ نەگە كەتمەكچى؟ بىزگە رەھىم قىل. ئۇسسۇز-لىقىمىزنى قاندۇرۇپ بىرگە قايتا ھاياتلىق بەخش ئەت» دەپ نالە قىلىۋاتقاندا تۇيۇلدى.

تال ئۈزۈمنىڭ كۆكۈش يۇمران بەرگىلىرىدىن تارام-تارام ياش تۆكۈلمەكتە. گۈلسۈمخان تال ئۈزۈمنىڭ يېنىغا كېلىپ ئۇنىڭ ياپراقلىرىنى مېھرىبانلىق بىلەن سېلىدى.

— يىغلاۋاتسەنمۇ ئەي جەننەت مېۋىسى؟ تۈۋىڭگە سۇ قۇيالىمىغىنمۇ ئۈچۈنمۇ؟ تالنىڭ ئەۋرىشىم بەرگىلىرى تولغىنىپ

زېمىن گۇواھ

(ئەدەبىي ئاخبارات)

تۇنياز ئىمىن، ھۈسەين ئىمىن ھاجى

شېركىتىنىڭ قانۇنى ۋەكىلى، باش دېرېكتورى مەخمۇت قادىر «ياخشى كارخانا يېتەكچىسى» دېگەن شەرەپلىك نامغا مۇيەسسەر بولۇۋاتقان، بارماق بىلەن ساناقلىقلا بولغان ئاشۇ ئاز كارخانىچىلارنىڭ كۆزى.

※ ※

كىچىكىدىن يۈكسەك ئىرادىلىك بولۇپ يېتىشكەن مەخمۇت قادىر ئاتا-ئانىسىنىڭ ئوتلۇق تىلىكىنى دىلغا يۈكۈپ باشلانغۇچ مەكتەپكە كىرىپ ئوقۇدى. ئەپسۇس، ئوتتۇرا مەكتەپكە چىققاندا تۈرلۈك ئائىلە قىيىنچىلىقى، يوقسۇزلۇق ئۇنى ئەمدىلا ئۈچۈم بولغان قۇش بالىسىنى بوغۇشلاپ قويغاندەك ئوقۇشتىن مەھرۇم قىلدى. بۇ ئىش ئۇنىڭ سەبىي قەلبىدە چوڭقۇر جارا-ھەت پەيدا قىلدى: ئەجىبا، سىنىپ بويىچە ئەڭ زېرەك، ئەلاچى بىر ئوقۇغۇچى قاراپ تۇرۇپ ئائىلە قىيىنچىلىقى سەۋەبىدىنلا ئوقۇشىز قالسا-ھە؟! ئۇ ياخشى ئوقۇپ چوڭ بولغاندا ئېدىسون، ئېينشتېيندەك ئالىم بولماقچى ئىدىغۇ؟ ئۇنىڭ كۆڭلىگە يۈككەن گۈزەل ئارزۇ-ئارمانلىرى شۇنىڭ بىلەن كۆپۈككە ئايلىنىپ كېتەرمۇ؟ پۇل ھەققە تەن ئۇنىڭ نەقدىرىنى ئۆزگەر-تۈۋەتكۈدەك قۇدرەتكە ئىگىدۇ؟... پۇل، ھەي پۇل، ئۇ راستتىنلا شۇنداق قۇدرەتلىك بولىدىغان بولسا، ئۇ ئەمدى پۇل تاپىدۇ، ھەرقانداق قىماپ بىلەن پۇل تاپىدۇ!... ئۇ چوڭ بولغاندا ھەرگىزمۇ ئۆز ئاتىسىدەك مال-دۇنياغا، پۇلغا بېرىلىش كۈپۈرلۈك دەپ ئۆز نامراتلىقىغا شۈكرى-قانائەت قىلىپ ياشايدىغان ئادەملەر-دىن بولمايدۇ، ئۇ بەخت-سانئەتنى ئاللاغا

تەڭرىتېغىنىڭ جەنۇبىي ئېتىكىگە جايلاشقان، تارىختا نامى مەشھۇر بىر قەدىمكى يۇرت بار. بۇ يۇرت «كۈسەن» دۆلىتى دەپ ئاتىلىپ كەلگەن كۇچادۇر. بۇ گۈزەل دىياردا يېقىنقى يىللاردىن بۇيان كىشىنى خۇشالاندۇرىدۇ. خان ئاجايىپ زور ئۆزگىرىشلەر بارلىققا كەلدى. بۇ ئۆزگىرىشلەر سۈيى ئەلۋەك، تۇپرىقى مۇنبەت، ھاۋاسى ساپ بۇ زېمىننىڭ ئەمگەك-چان، باتور خەلقى مېھنىتىنىڭ مەھسۇلى. «كۈسەن» تارىختىن بۇيان «يىپەك يولى» نىڭ مۇھىم تۈگۈنى بولۇپ، سودا، مەدەنىيەت، ئىقتىساد ئىنتايىن جانلانغان، تەرەققىي قىلغان بىر يۇرت. بۇ يۇرتتىن جاھاننى تاڭ قالدۇرغان سۇجۇپ، كۇمراجىۋادەك ئالىملار، دىنىي ئۆلىمالار، مەشھۇر سەنئەتكارلار چىقىپ نامى تارىخ بەتلەردىن ئورۇن ئالغان. دەۋرىمىزدە تارىخ ئېقىنىغا ماسلىشىپ ئۆز يۇرتىنىڭ ئىقتىسادىي، مەدەنىيىتى، مىللىي مائارىپىنى راۋاجلاندۇرۇش ئۈچۈن ھارماي-تالماي ئىگىلىك تىكلەۋاتقان ۋە ئاشۇ مىڭبىر جاپالار بىلەن تىكلەنگەن ئىگىلىكنى ئۆز مىللىتى، ئۆز خەلقىنىڭ ساپاسىنى ئۆستۈرۈش ئۈچۈن قىلچە ئايىماي سەرپ قىلىۋاتقان ۋە تەنپەرۋەر ساخاۋەتچىلەرمۇ ئاز ئەمەس. لېكىن يۇرتىمىز كۇچادا ئاجايىپ غەيرەتلىك روھ بىلەن يىقىلىپ چۈشكەن كارخانىنى ئەفلى-ئىدراكىنى ئىشقا سېلىپ ئورنىدىن قايتا دەس تۇرغۇزۇپ، بۈگۈنكى ئۇچقاندەك ئىلگىرىلەۋاتقان دەۋر تەرەققىياتىنىڭ قەدىمگە ماسلىشىپ، ھۆكۈمەت ۋە خەلقنىڭ ئىشەنچىسىگە ئېرىشىپ كېلىۋاتقان ئۇيغۇر كارخانىچىلار ئاز، بەكمۇ ئاز. كۇچا ناھىيىلىك يېمەك-ئىچمەك مۇلازىمەت

قاتارىدا ئۇمۇ قوبۇل قىلىندى. ئىشچىلىق قىلىنىشتىن ئىبارەت بۇنداق كەمدىن ئۇچرايدىغان پۇرسەت ئەينى دەۋردە چۆچەك-لەردىكى «بەخت قۇشى» بېشىغا قونغاندەك خۇشاللىقلارلىق بىر ئىش ئىدى. گۆدەك مەخمۇت بۇ قۇتلۇق خەۋەرنى ئاڭلىغاندا، يۈرەكلىرى شادلىقتىن يايىپ كەتتى.

چۈنكى، مەخمۇت بالىلارنىڭ چوڭى ئىدى، ئاتىسى سۇ ئاپىتىدە قازا تاپقاندىن كېيىن ئېغىر-يېنىك ئىشلار ئۇنىڭ زىممىسىگە يۈكلەنگەن، مۇنداقچە ئېيتقاندا ئۇ كىچىك بولسىمۇ چوڭ بىر ئائىلە ئۇنىڭ بېشىغا كىيىلگەندى. مانا ئەمدى ئۇ مەرھۇم ئاتىسىنىڭ ئورنىدا بۇ ئائىلىدىن خەۋەر ئېلىپ، ئۆزىنىڭ ۋەجدانى بۇرچىنى ئادا قىلىدىغان، ئانىسىنىڭ سۈتىنى ئاقلايدىغان پەيت يېتىپ كەلگەندى. شۇڭا ئۇ تۇنجى قېتىم ئائىلىسىدىن ئايرىلىش ئازابىغىمۇ، ئاتىسىنىڭ قايغۇسىغىمۇ چىداپ تۇرۇمچىگە قاراپ يول ئالدى. ئۇ تۇرۇمچىگە بېرىپ تىيەنلۇڭ پولات زاۋۇتىغا ئورۇنلاشقاندىن كېيىن ئاجايىپ بىر يېڭى دۇنيانى كۆرگەندەك بولدى. ئۇنەڭ نەزەر دائىرىسى بىردىنلا كېڭەيدى. «بولدىغان زىرائەت كۆكىدىن» دېگەندەك مەخمۇت قادىر بالا ۋاقتىدىلا پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن ئىشلەپ، ئۆزىنىڭ ياش-قورامىغا قارىغاندا بىرقەدەر پۇقىرى بولغان خىزمەتتىكى زەربە-دارلىقى، تەشكىلاتچانلىقىنى نامايان قىلدى. بۇنى كۆرگەن تەشكىل ئۇزۇن ئۆتمەي ئۇنى زاۋۇتنىڭ رودا قىزىش دۈيىگە مەسئۇل قىلىپ بېكىتتى. رودا قىزىش ئەڭ مۇشكۈل ئىش ئىدى، بىراق ئۇ بۇ خىزمەتنىڭ ھۆددىسىدىن تولۇق چىقىپ تەشكىلنىڭ زور ئىشەنچىسىگە ئىگە بولدى. يىل ئاخىرىدا «ئىلغار ئىشلەپچىقارغۇ-چى» بولۇپ باھالاندى. 1959-يىلى پولات زاۋۇتىدا كۆمۈر يېتىشمەسلىك مەسىلىسى كۆرۈلدى. كۆمۈر مۇھىم يېقىلغۇ بولغاچقا، رەھبەرلىك ئۇنى كۆمۈر كاندا كۆمۈر قېزىش ئەترىتىنىڭ باشلىقى (رايون دەرىجىلىك) قىلىپ ئۆستۈردى. ياش مەخمۇت قادىرنىڭ ۋۇجۇدىدا

ھەمدۇسانا ئوقۇپ قۇرۇقتىن-قۇرۇق تىلەش بىلەن ئەمەس، ئۆز قولى بىلەن، ئۆز ئەمەلىيىتى بىلەن يارىتىدۇ...

ئۇ، ئەنە شۇنىڭدىن باشلاپلا پۇل تېپىشنىڭ، ماددىي بايلىق يارىتىشنىڭ مۇھىملىقىنى بىۋاسىتە ھېس قىلغان ھەمدە شۇنىڭغا ئىرادە باغلىغانىدى. ھالبۇكى، ئەينى يىللىرى ئۇنىڭ بۇ ئارزۇسىغا لايىق يول يوق ئىدى.

ئۆلمەكنىڭ ئۈستىگە تەپمەك دېگەندەك، دەل شۇ يىلى، يەنى 1958-يىلى كۇچا خەلقى تارىختا مىسلى كۆرۈلمىگەن سۇ ئاپىتىگە ئۇچرىدى. بۇ دەھشەتلىك «توپان بالاسى» دا كۆپلىگەن ئادەملەر خانۇ-ۋەيران بولدى، ئۆي-ماكاندىن ئايرىلىپ قالدى. شەھەر پۈتۈنلەي خارابىلىققا ئايلاندى. بۇ خەلقنى ھېچقانداق بىر «نوھ» مۇ قۇتقۇزۇپ قالالمىدى. ئۇلار ئەمدى ئاچارچىلىق، غۇربەتچىلىك ۋە سەرسان-سەرگەردانلىقنىڭ دەردىنى تېخىمۇ تارتىدىغان بولدى-دە!...

ئۇ، ئۇلارنى ئويلىغاندا ئىرادىسى تېخىمۇ كۈچىيىپ باراتتى. لېكىن، ئۇ نېمە قىلالشى مۇمكىن؟ سەرسان خەلقنى قۇتقۇزۇش ئەمەس، ئوڭشاپ ئۆز ئائىلىسىنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئالالمىغان بىر ئوغۇلنى ھەقىقىي بىر ئوغۇل دېگىلى بولامدۇ؟ ئات تاپقۇچە ئېشەك مىنىپ تۇر، دېگەندەك ئۇ ئەڭ ئاخىر شۇنداق قارارغا كەلدى: بۇ زېمىندىكى خەلقنى، باشقىلارنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن ئەڭ ئاۋۋال ئۆز-ئۆزۈمنى قۇتقۇزۇشۇم كېرەك.

ئۇ، ئازغىنە مائاش بىلەن پۈتۈن يۇرت خەلقىنى قىيىنچىلىقتىن، يوقسۇزلۇق دەردىدىن قۇتۇلدۇرالمىسىمۇ، ئەڭ بولمىغاندا ئەمگەك كۈچىدىن قالغان ئاتا-ئانىسىنىڭ، چۆچۈرىدەك ئۇششاق بىرنەچچە ئۆكسىنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئالالايدىغانلىقىغا ئىشىنەتتى. شۇڭا ئۇ بىرەر ئىشقا ئورۇنلىشىشى كېرەك ئىدى. ئۇنىڭ تەلىپى ئوڭدىن كەلدى: ئاپتونوم رايونلۇق ئېغىر سانائەت ئىدارىسى تەرىپىدىن جەنۇبىي شىنجاڭنى ئاساس قىلىپ قوبۇل قىلىنغان ئىشچىلار

ئىشلەپچىقىرىش ئۇسۇلىنى بۇزۇپ تاشلاپ، پارتىيىنىڭ يېزىلارغا قاراتقان ئىقتىسادىي سىياسىتىنىڭ ئۈنۈمى كۆرۈلۈۋاتقان يىللار ئىدى. مەخمۇت قادىرنى تەشكىل كۇچا ناھىيىلىك باش ئىشچىلار ئۇيۇشمىسىنىڭ رەئىسلىك ۋەزىپىسىگە قويدى. ئۇ بۇ خىزمەتلەرنىمۇ كۆڭۈل قويۇپ جانىدالىق بىلەن ئىشلىدى. ئۇنىڭ بۇ ئەجرىگە يارىشا 1982-يىلى شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق باش ئىشچىلار ئۇيۇشمىسى تەرىپىدىن «شەرەپ گۇۋاھنامىسى» غا ئېرىشتى.

1985-يىلى ئۇ قابىل رەھبىرىي خادىمغا ئاقسۇ ۋىلايەتلىك ئۇنۋان ئىسلاھات ئىشخانىسى «ئالىي دەرىجىلىك سىياسىي خىزمەتچى» دېگەن ئۇنۋاننى بەردى. يەنە 1985-يىلى شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق كادىرلار نازارىتى تەرىپىدىن 1960-يىلى بېرىلگەن ئاپتونوم رايونلۇق «ئىشلەپچىقىرىش ئىلغارى» دېگەن شەرەپلىك نام ئۈچۈن «ئاپتونوم رايونلۇق ئەمگەك نەمۇنىچىسى» گۇۋاھنامىسى تولۇقلاپ بېرىلدى. بۇ خىل شان-شەرەپ ئالدىدا مەخمۇت قادىر قىلچە مەغرۇرلانمىدى. قەلبىدە ئۆز يۇرتىنىڭ ئىشلىرى ئۈچۈن بارلىقىنى تەقدىم قىلىشتەك يۈكسەك ھېسسىياتى ئۇرغۇپ تاشتى. 1985-يىلى كۇچا ناھىيىلىك پارتكوم، خەلق ھۆكۈمىتى مەخمۇت قادىرنىڭ سىياسىي خىزمەتتىكى باشلامچىلىق، تەشكىلاتچانلىق روھىغا قاراپ كۇچا ناھىيىلىك يېمەك-ئىچمەك مۇلازىمەت شىركىتى پارتىيە ياچېيكىسىنىڭ شۇجىلىقىغا بەلگىلىدى. بىر قانچە يىل مەمۇرىي خىزمەت ئىشلىگەن مەخمۇت قادىر قايتىدىن كارخانا ھاياتىنى باشلىدى. «ئەتىگەنلىكنىڭ نېمە بولسا كەچلىكنىڭ شۇ» دېگەندەك، ياش ۋاقتىدا ئىشلىگەن كارخانا خىزمىتىنى قايتىدىن ئىشلەش، گۆدەك ۋاقتىدىلا قەلبىگە سىڭىپ كىرگەن ئارزۇسىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش پۇرسىتى كېچىكىپ بولسىمۇ نېسىپ بولدى. ئۇ كارخانىغا كەلگەندىن كېيىن سىياسىي خىزمەت-كە تولۇق چۆكمەسە بولمايدىغانلىقىدىن ئىبارەت بىر قانۇنىيەتنى تونۇپ يەتتى. خىزمەتتە بىر ئورۇندىن يەنە بىر ئورۇنغا يۆتكىلىش كارايتىتى

بالا ۋاقتىدىلا كارخانا توغرىسىدا نۇرغۇن چۈشەنچە ھاسىل بولدى. ئۇ شۇنىڭدىن باشلاپ ئۆزىنىڭ بارلىقىنى كان ئىشلىرىغا ئاتىۋەتتى. ئۇن-تىنسىز ئىشلەپ پولات زاۋۇتى ئۈچۈن ئاز بولمىغان مېھنەتلەرنى سىڭدۈردى. بۇ خىل جاپالىق ئىشلەش روھى بىلەن ئۇ 1974-يىلى رەھبەرلىك تەرىپىدىن مېچۈەن ناھىيىلىك باش ئىشچىلار ئۇيۇشمىسىنىڭ رەئىسلىكىگە تەيىنلەندى. ئۇ مەيلى ئاددىي بىر ئىشچى بولۇپ ئېغىر ئەمگەك قىلىپ يۈرگەن كۈنلىرىدە بولسۇن، مەيلى رەھبىرىي كادىر بولۇپ ئۆستۈرۈلگەن چاغلىرىدا بولسۇن، ھەر مىنۇت ئۆزىنىڭ مېھرىبان ئاپىسىنى، ئۆزىنىڭ بىر قورساق قېرىنداشلىرىنى، ئۆزىنىڭ غېرىب-غۇرۇۋا قوشنا-قولىملىرىنى، ئۆزىنىڭ ئاپەت زەربىسىدىن تېخىچە قەددىنى زۇسلىيالمى كېلىۋاتقان ئەزىز يۇرتىنىڭ كىشىلىرىنى ئېسىدىن چىقىرىپ قويمىدى. ئۇ ئايمۇ-ئاي ئۆز مائاشىنى ئۇلارغا ئەۋەتىپ تۇرۇشنى، ئارىلىق يىراق بولسىمۇ خۇددى يېنىدا تۇرغاندەك ئۇلارنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئېلىشنى ئۈنتۈمىدى.

※ ※

مەخمۇت قادىرنىڭ يېشى چوڭايغانسېرى كىندىك قېنى تۆكۈلگەن ئانا ماكانغا بولغان مۇھەببىتى كۈچىيىپ باردى. ئۆز يۇرتى، ئۆز خەلقى ئۈچۈن خىزمەت قىلىش، ئۆزىنى تۇغۇپ ئۆستۈرگەن ئانا يۇرتىنىڭ خىزمىتىدە بولۇش ئىستىكى ئۇنى ئاخىر 1980-يىلى كۇچاغا قايتۇرۇپ كەلدى. ئۇ كۇچاغا كەلگەندە، بۇ ئەزىز ماكان ئۆز پەرزەنتىنى مۇشۇنداق قابىل، ياراملىق بىر ئوغلان قىلىپ يېتىشتۈرگەن تەشكىلگە ۋە قارا ئالتۇن كانغا مىننەتدارلىق ھېسسىياتىدا ئۇنى قىزغىن قارشى ئالدى. ئۇنى خۇددى جەڭگاھتىن غەلبە قۇچۇپ كەلگەن باتۇر جەڭچىسىنى كۈتۈۋالغاندەك كۈتۈۋالدى. مەخمۇت قادىر ئۆز يۇرتىغا قايتىپ كەلگەن 1980-يىللار كۇچانىڭ ئىقتىسادىي ۋە ئىجتىمائىي تەرەققىياتى تېخى ئەمدىلا ئەنئەنىۋى ئىجتىمائىي

چاغلىق ئىشتەك تۇيۇلىدۇ. ئەمما بىر قىسىم بىلىمى ئاز ئادەملەر ئۈچۈن بىر توقاللىققا يولۇققاندا ئۆزىدە بىر ئېغىر بېسىم ھېس قىلىدۇ. بىر قىسىملار يېڭى ئورۇننىڭ خىزمىتىگە ئاسان چۆكۈپ كېتەلمەي لەيلەپ قالىدۇ. كىشىلەرنىڭ يەكلىشىگە ئۇچرايدۇ. ئۇنىڭ ئۈچۈن خىزمەت ئىقتىدارىغا ئىگە مەخمۇت قادىر ئۈچۈن بىر يەردىن يەنە بىر يەرگە يۆتكىلىش ئۈچۈن ئويلىنىپ كېتىدىغان ئىش ئەمەس، چۈنكى ھەرقانداق ئورۇنغا ئۆزلىشىپ كېتىدىغان خۇش پېئىل، ئەمما مەسىلىگە كەلگەندە تولىمۇ كەسكىن، خىزمەتكە شەرت قويمىدىغان، تەشكىلگە ئېغىرچىلىق سالمايدىغان، ۋەزىپە ئورۇنلاش، ئىش ئورۇنلاشتۇرۇشتا پىلانلىق ئېلىپ بارىدىغان ئەقىل-پاراسەتلىك بۇ ئادەم تېزدىن بۇ يېڭى ئورۇنغا كۆنۈپ قالدى. مەن سۆھبەتتىمىز ئارىلىقىدا مەخمۇت قادىردىن: «سىز 1985-يىللاردا ئىسلاھات قەدىمىگە، دەۋر تەرەققىياتىغا ماسلىشالماي قېلىۋاتقان كارخانىنىڭ خىزمىتىنى نەدىن باشلاشنى ئويلاپ بۇ ئورۇنغا كەلدىڭىز؟» دەپ سورىغىنىمدا، ئۇ: «مەن جاپالىق يىللاردا خىزمەت ئىشلەپ كۆنۈپ قالغان ئادەممەن. خىزمەت قانچىكى ئېغىر بولسا ئادەمدە غەيرەت-شىجائەت شۇنچە ئاشىدۇ. مەن ئىگىلەپ كۆرگەن ئەھۋاللارغا قارىغاندا كۇچا ناھىيىلىك يېمەك-ئىچمەك مۇلازىمەت شىركىتى ھەقىقەتەن پىلانلىق ئىگىلىكتىن بازار ئىگىلىكىگە ئۆتۈش باسقۇچىدا يول تاپالماي ۋەيران بولۇش گىردابىغا بېرىپ قالغان بىر كارخانا بولۇپ، ئىسلاھات قەدىمىگە ماسلىشالمايدىغان ھالەتكە چۈشۈپ قاپتۇ. تەشكىل ماڭا ئىشىنىپ بۇ ئورۇننىڭ پارتىيە خىزمىتىنى تاپشۇرغانىكەن، مەن باش تارتسام بولمايدۇ» دېدى.

ئۇ بىرقانچە يىل ئىشلەش جەريانىدا باش دىرېكتور بىلەن ئوبدان ھەمكارلاشتى. شىركەتنىڭ ئەنئەنىۋى خىزمەت ئۇسۇلى، كەسىپ قۇرۇلمىسىدىكى قاتمالمىلىقلارنى كۆپ قېتىم يېڭىلىدى. خىزمەتلەرمۇ نورمال بىر ئىزغا چۈشتى. بۇ خىل دادىللىق بىلەن يېڭىلىق

يارىتىش روھىغا ئاساسەن ئۆزىدە يېڭىش تۇيغۇسى ئويغاندى. مەخمۇت ئالدى بىلەن ئۆزىنىڭ بىلىم قۇرۇلمىسىنى ئۆستۈرۈش بىلەنلا قالماي، ئىشچى-خىزمەتچىلەر-نىڭ سىياسىي-ئىدىيىۋى ساپاسى، تونۇشىنىمۇ ئۆستۈردى. كەسىپكە بولغان قىزغىنلىقىنى ئاشۇردى. بولۇپمۇ ئىشچى-خىزمەتچىلەرنىڭ مىللەتلەر ئىتتىپاقلىقىغا بولغان تەربىيىنى، ئىنتىزام تەربىيىسىنى، كەسىپى ئەخلاق تەربىيىسىنى كۈچەيتىشكە زور دەرىجىدە ئەھمىيەت بەردى. بۇنىڭ بىلەن ئىشچى-خىزمەتچىلەرنىڭ سىياسىي ئېڭى، كەسىپى ساپاسى تېخىمۇ ئۆستى.

ئىسلاھات چوڭقۇرلاشقانچە بۇ يىمىرىلمەس روھقا ئىگە ئادەمدە ئۈمىدۋارلىق، ئىشەنچ ئېشىپ باردى. ئۇ، بۇ جەرياندا شىركەت رەھبەرلىكىنى زىچ ئىتتىپاقلىشىشقا، كارخانىنى گۈللەندۈرۈش ئۈچۈن تېزدىن يېڭى يول تېپىش ئۈستىدە ئۇزاق باش قاتۇردى. بەستلىك كەلگەن، كۆزلىرىدىن ئۈمىد، ئىشەنچ نۇرى چاقناپ تۇرىدىغان بۇ ئادەم ئىشچى-خىزمەتچىلەر ئېڭىدا ئۆز خىزمىتىگە بولغان ئىشەنچ ۋە قىزغىنلىق ئويغاتتى.

※ ※

دۇنيادا ھامان كۈننىڭ ئورنىنى يېڭى ئىگىلەيدۇ، بۇ تارىخىي قانۇنىيەت. بۇنداق دەۋرلىك قانۇنىيەت نەتىجىسىدە كۆرۈلگەن يېڭىلىق، مۆجىزىلەرگە، ساقلانغان سەۋەنلىك ھەتتا خاتالىقلارغا تارىخ ھامان ئادىل باھا بېرىدۇ. خەلق ھامان توغرىسىنى مۇئەييەنلەشتۈردى.

كۇچا ناھىيىلىك يېمەك-ئىچمەك مۇلازىمەت شىركىتى 1980-يىلىنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا بازار رىقابىتىگە دۇچ كېلىپ ھودۇقۇش، تېڭىرقاش ئىچىدە قالغانىدى. بۇ ھالەتنى قانداق ئۆزگەرتىش كېرەك؟ بۇ سوئال 1990-يىلىغا كەلگەندىمۇ شىركەت رەھبەرلىكىنىڭ ئالدىدا خۇددى پىلسىرات كۆۋرۈكىدەك ئۆتۈش قىيىن بولغان

ئىگىلىكتىن بازار ئىگىلىكىگە ئۆتۈش جەريانىدا بىر مەزگىل تېڭىرقاپ يول تاپالماي قالغانىدى. چۈنكى، بۇ شىركەتنىڭ ئەسلىھەلىرى كونا، ئىقتىسادىي ئاساسى ئاجىز، ئىشچى-خىزمەتچىلەر-نىڭ ساپاسى تۆۋەن بولۇپ، 1993-يىلىدىن بۇرۇن كۆكتات تىجارىتى ئۈچۈن ئۇلارغا دۆلەت مالىيەسىدىن 60 مىڭ يۈەن ياردەم پۇلى بېرىلەتتى، زىيان تارتىش كۆرسەتكۈچىسى 80 مىڭ يۈەن ئىدى. پېنسىيىگە چىقىپ ئايلىق مائاش ۋە ھەر خىل تەمىناتلارغا قاراشلىق ئىشچى-خىزمەتچىلەرلا 125 كە يېتەتتى. دېمەك، بۇ شىركەتنىڭ نۆۋەتتىكى ئېغىر يۈكىنى ھەرگىز سەل چاغلغىلى بولمايتتى.

قەيسەر، ناتۇر ئەزىمەتلەر يۈكىنىڭ ئېغىرىنى تاللىۋالدى. مەخمۇت قادىرمۇ ئەنە شۇنداق قىلدى. ئۇ شىركەتنى ھۆددىگە ئالغاندىن كېيىن دۆلەت مالىيەسىدىن بېرىلدىغان ياردەم پۇللىرىنى ئۆزى تەلەپ قىلىپ توختاتتى. بۇ چاغدا ئىشچى-خىزمەتچىلەر ئۇنىڭغا نارازى بولۇپ: «ئۇ ھۆكۈمەت ئالدىدا ياخشىچاق بولماقچى» دەپ تاپا-تەنە قىلىشتى. لېكىن ئۇ، ئۆز-ئۆزىگە تايىنىش، ھۆكۈمەتكە ياكى باشقىلارغا ئېغىرىنى سالماسلىق تەشەببۇسىدىن ۋاز كەچمىدى. بىراق، بۇ ئېغىزدا ئېيتماققا ئوڭاي بولغىنى بىلەن، ئەمەلىيەتتە كۆرسەت-مەك تولىمۇ مۇشكۈل ئىش ئىدى.

ھەرقانداق بىر ئورۇن ئۈچۈن ئېيتقاندا بىر ياخشى باشلامچى، قاۋۇل رەھبەرلىك ئاپپاراتىنىڭ بولۇشى-بولماسلىقى شۇ ئورۇن خىزمىتىنىڭ روناق تېپىشى، نەتىجە قازىنىشى ۋە مەغلۇپ بولۇشىدىكى مۇھىم ھالقا. قايىل تەشكىلاتچى ۋە رەھبەرلىك ئاپپاراتىنىڭ ئوينايدىغان رولى ناھايىتى چوڭ. قايىل تەشكىلاتچى جاپا چېكىش روھىغا ئىگە، بەلگىلىك سىياسىي-مەدەنىيەت سەۋىيىسىگە ئىگە، پاك-دە-يانەتلىك، ئەخلاق-پەزىلەتلىك، چارە-تەدبىر-لىك، يۈكسەك غايىگە ئىگە بولغاندىلا كارخانىنى يېتەكلەپ كۆزلىگەن مەقسىتىگە يېتەلەيدۇ. ئىشچى-خىزمەتچىلەر ۋە تەشكىلنىڭ ھىمايىسىگە ئېرىشەلەيدۇ. مەخمۇت قادىر مانا مۇشۇنداق

بىر ئۆتكەلگە دۇچ كەلدى. بۇ بىر سوئال بولۇپلا قالماي، جاۋاب — يول تاپمىسا بولمايدىغان مۇھىم مەسىلە ئىدى. ئەگەر سوئالغا جاۋاب، ئىزدىنىپ يول تاپالماي قالسىچۇ؟ ئۇ ھالدا شىركەتتىكى پېنسىيىگە چىققان ئىشچى-خىزمەتچىنى كىم باقىدۇ؟ بۇ ناھىيە ئۈچۈن بىر چوڭ بېسىم پەيدا قىلاتتى. بۇ ئۆتكەلدىن بۆسۈپ ئۆتۈش ناھىيە ئۈچۈنمۇ، شىركەت ئۈچۈنمۇ ناھايىتى مۇھىم ئىدى.

1988-يىللار مەركەزنىڭ كادىرلارنى ياشلاشتۇرۇش، ئىختىساس ئىگىلىرىنى ئىشقا قويۇش سىياسەتلىرى تۆۋەندە سۈبېيىكتىپ ھېسسىيات بويىچە چۈشىنىلىپ «50-ۋە 60-يىللار-دىكى كادىرلار 90-يىللاردىكى جەمئىيەت ئېقىمىغا ماسلىشالمايدۇ. ئۇلار بۈگۈنكى دەۋر قەدىمگە ماس قەدەم تاشلىيالمايدۇ» دېگەن بىر تەرەپلىمە قاراش پەيدا بولدى. بۇنىڭ بىلەن تۆۋەندە بىر قىسىم پېشقەدەم كادىرلار سىقىلىشقا ئۇچرىدى. ئەمما بىر قىسىم يۈرەكلىك ئادەملەر بولسا خىزمەتتە باشلامچىلىق بىلەن سەپنىڭ ئالدىدا ماڭدى.

دۆلەت كارخانىلىرى ھۆددىگە بېرىلگەندە خېرىدار چاقىرىش، كىمنىڭ ماھارىتى يۇقىرى بولسا شۇنىڭغا بېرىش تۈزۈمى يولغا قويۇلدى. كۇچا ناھىيىلىك خەلق ھۆكۈمىتى شىركەتلەرنى ھۆددىگە بېرىشكە خېرىدار چاقىرىغاندا قورقماس، پىلانلىق ئىش قىلىدىغان مەخمۇت قادىر كۆكرەك كېرىپ ئوتتۇرىغا چىقتى. كۇچا ناھىيىلىك خەلق ھۆكۈمىتى ئۇنىڭ پىلان-تەسەۋۋۇرلىرىنى كۆرۈپ بۇ شىركەت خىزمىتىدىن ئەمدى كۆڭلى ئەمىن تاپىدىغانلىقىغا كۆزى يېتىپ ئۇنىڭغا پۈتۈن ھوقۇقنى بەردى. ئۇ شىركەتنىڭ قانۇنى ۋەكىلى، باش دىرېكتورى بولدى.

ئەسلىدە دۆلەت بىلەن خۇسۇسىيەتلەر شېرىكچىلىكى شەكلىدە 1956-يىلى قۇرۇلغان بۇ شىركەت ئەينى دەۋردە خەلق تۇرمۇشىنى كاپالەتلەندۈرۈش، ئىجتىمائىي پاراۋانلىق ۋە مۇلازىمەتنى جانلاندىرۇش جەھەتلەردە دۆلەت-كە مۇئەييەن تۆھپە قوشقان، گۈللەنگەن كارخانا بولسىمۇ 90-يىللارغا كەلگەندە پىلانلىق

قابل باشلامچى.

كۆڭلىگە مەلۇم سان پۈككەن بۇ دىرېكتور ئىشنى نەدىن باشلاش ھەققىدە ئۈنچە ئويلىنىپ كەتمىدى. بىرقانچە كۈن ئۆتە-ئۆتمە يلا «يىلنىڭ بېشى باھاردىن، ئىشنىڭ بېشى سەھەردىن» دېگەندەك خىزمەتكە پىشىپ كەتكەن بۇ قابل رەھبەر ئالدى بىلەن شىركەتنىڭ تەشكىلى ئاپاراتىنى تەرتىپكە سېلىشتىن باشلاپ، پارتىيە، مەمۇرىيەت، ئىشچىلار ئۇيۇشمىسىنىڭ خىزمەت دائىرىسىنى راۋانلاشتۇرۇپ، تەشكىلى تۈزۈم قۇرۇلۇشىنى كۈچەيتتى. رەھبەرلىك ئۆزلىرى باشلامچى بولۇپ ئىش ۋاقتى تۈزۈملىرىگە ئاڭلىق رىئايە قىلدى. ئەمدى شىركەت رەھبەرلىكىدىكى پارتىيە بىلەن مەمۇرىيەتنىڭ خىزمەت دائىرىسى ئېنىق بولماسلىقتىن ئىبارەت خىزمەتتىكى پاسسىپ ئامىللار كەلتۈرۈپ چىقارغان تۇرغۇنلۇق بۇزۇپ تاشلىنىپ، شىركەت مەمۇرىيەتتە ھەممە بىر نىشان ئۈچۈن كۈرەش قىلىدىغان، ھەممە بىر ياقىدىن باش چىقىرىدىغان ھالەت بارلىققا كەلدى.

ئىلگىرى شىركەتنىڭ ئىچكى قىسمىدىمۇ ئىگىلىك باشقۇرۇش مېخانىزمىنىڭ مۇكەممەل بولماسلىقى ھەمدە ئەنئەنىۋىي يېمەك-ئىچمەك مۇلازىمەت كەسىپىدىن ئىبارەت كونا تىجارەت يوللىرى بازار ئىگىلىكى رىقابىتىگە ماسلىشالمىغانلىقى-تىن شىركەتنىڭ ئىقتىسادىي شارائىتى ناچارلىشىپ، ئىزچىل زىيان تارتىپ ۋەيران بولۇش گىردابىغا بېرىپ قالغانىدى.

ھازىر ئېلېكترون دەۋرى. بۇ دەۋر ئادەملەر ئارىسىدىن ھەقىقىي قابىلىيەتلىك ئوغلانلارنى تاللايدۇ. ئۆز خەلقىنىڭ غېمىنى قىلمىغان ئادەملەر ھامان ھايات سىناقلىرىدا مەغلۇپ بولىدۇ.

كۇچا ناھىيىسىدە ھازىر 30 نەچچە كارخانا بار. بۇ كارخانا مەسئۇللىرى ئارىسىدا يېقىنقى يىللاردىن بۇيان پۈت تىرەپ تۇرالماي يىقىلغانلار-مۇ ئاز ئەمەس. بىر قېتىم يىقىلغاندا، ئىقتىسادىي جەھەتتە ۋەيران بولۇش مەسىلىسى كۆرۈلىدۇ. ئەمما يىقىلغان بۇ شىركەت قايتا

ئورنىدىن تۇرۇش ئۈچۈن كۇچ، يۈكسەك پىلان بولۇشى كېرەك. مەخمۇت ھەققەتەن بۇ گۈزەل ۋادىنىڭ ئىگىلىكى ئۈچۈن ئۆزىنىڭ بارلىقىنى ئاتاش روھىغا ئىگە كارخانا-نىچى. شىركەتنىڭ بازار ئىگىلىكى رىقابىتىدە پۈت تىرەپ تۇرالىشى ياكى خاراب بولۇشى ئىسلاھات قەدىمىگە ماسلىشىش-ماسلىشالماسلىقىغا باغلىق. مەخمۇت قانداق خىزمەتنى قولغا ئالغاندىن كېيىن ئىشتا ناھايىتى كەسكىن بولدى. ئۇ سودا ئىشلىرىنىڭ پۈتۈن قانۇنىيەتلىرى-نى ئىگىلەپ ھەممە تىجارەت ئورۇنلىرىنى ئارىلاپ كۆردى. كىشىلەرنىڭ پىكرىنى ئالدى. ئۇ ئىككىنچى قەدەمدە شىركەتنىڭ ئىگىلىك باشقۇرۇش مېخانىزمىنى ئۆزگەرتىپ تىجارەت يوللىرى ئۈستىدە كېڭەيتىش ئېلىپ باردى. بۇنىڭ بىلەن دەسلەپكى قەدەمدە ئىقتىسادىي ۋە ئىجتىمائىي ئۈنۈمگە ئېرىشتى، ھەمدە مەلۇم دەرىجىدە كارخانىنىڭ ھاياتىي كۈچىنى نامايان قىلدى. ئۇ ئەنئەنىۋىي مۇلازىمەت قىلىش يوللىرىنى كېڭەيتتى ياكى بۇزۇپ تاشلىدى. مەخمۇت قانداق ئالدى بىلەن شىركەتنىڭ يىللىق پىلانىنى تۈزدى. ئۇنى پەسىلگە، ئايغا، كۈنگە بۆلدى. ئۇ ھەر بىر قەدەمنى ناھايىتى ئەستايىدىل، پىلانلىق باستى. چۈنكى، ئۇ تولىمۇ پىلانلىق، قابل بىر باشلامچى ئىدى. ئۇ يەنە شىركەتنىڭ ئىچكى قىسمىدا ئالدى بىلەن ئىشچى-خىزمەتچىلەرنىڭ ئاكتىپلىقىنى تولۇق جارى قىلدۇرۇش ئۈچۈن ئۇلارنىڭ بازار ئىگىلىكى توغرىسىدىكى چۈشەنچىسىنى ئايدىڭلاشتۇرۇشتىن ئىبارەت ئىدىيىۋى قۇرۇلۇشنى تۇتمىسا بولمايدىغانلىقىنى سەزدى. چۈنكى شىركەتتىكى ئىشچى-خىزمەتچىلەرنىڭ مەدەنىيەت سەۋىيىسى تۆۋەن بولغانلىقتىن بازار رىقابىتىدە بازار ئىگىلىكى توغرىسىدىكى مۇلازىمەت ئۇچۇرلىرىغا ئىشەنمەيتتى. بۇنىڭ ئۈچۈن باش دىرېكتور مەخمۇت قانداق ئالدى بىلەن مالىيە خادىملىرىدىن توققۇز كىشىنى بىلىم ئاشۇرۇشقا ئەۋەتتى. ھەرقايسى ئىش ھالقىلىرىدىكى ئىشچى-خىزمەتچىلەرگە سىياسىي-ئىدىيىۋى، ئىنتىزام تەربىيىسى، ئەخلاق تەربىيىسىنى

كۈچەيتىش بىلەن بىرگە « خېرىدار بىرىنچى » دېگەن سودا-سېتىق ئەخلاقىنى تەكىتلەپ، ھەرقايسى ئىش ئورۇنلىرىنى ئارىلاپ يۈرۈپ تىجارەتچىلەرنىڭ مۇئامىلىدارلار بىلەن بولغان مۇلازىمەت پوزىتسىيىسىنى قاتتىق كۆزەتتى.

بىزنىڭ بىرقانچە قېتىم ئەھۋال ئىگىلەپ بېرىپ، دىرېكتورنى ساقلاپ تۇرغانلىقىمىزنى كۆرگەن بىرنەچچە ئىشچى: « بۇ ئادەم ھازىر ھەرقايسى تىجارەت نۇقتىلىرىدا بولۇشى مۇمكىن. پۈتۈن ئىش ھالقىلىرىنىڭ قايسىسىدا مەسىلە كۆرۈلسە، ئىتتىپاقسىزلىق، تەشكىلسىزلىك ئامىللىرى سېزىلسە، مەخمۇت قانداق شۇ يەرگە خۇددى ئاسماندىن چۈشكەندەكلا پەيدا بولىدۇ » دېدى.

ئادەم ھامان ئۆزگىرىدۇ. « ياخشى گەپ تاشنى ئېرىتىدۇ » دېگەن گەپ بار. مەخمۇت قانداق ھەرقانداق چوڭ-كىچىك مەسىلە سادىر قىلغۇچىغا چىرايلىق سۆزلەيدۇ، تەربىيە بېرىدۇ. ئەمما مەسىلە سادىر قىلغۇچى سەۋەنلىكىنى بويىنىغا ئالمىسا مەسىلىنى تۈپ نېگىزىدىن ئېنىقلاپ چىقىپ پىرىنسىپ بويىچە قاتتىق بىر تەرەپ قىلىدۇ. نەتىجىدە ھەر خىل تۈزۈملەرنىڭ بېكىتىلىشىگە ئەگىشىپ شىركەتتە بىر خىل ياخشى كەيپىيات، يېڭى ئادەت، يېڭى مۇھىت يارىتىلدى. ئىشچى-خىزمەتچىلەر قانداق تۈزۈملەر-گە ئاڭلىق رىئايە قىلىدىغان بولدى. تۈزۈم-قانۇنلار ئىشچى-خىزمەتچىلەرنىڭ ئاڭلىق ھەرىكىتىگە ئايلاندى.

ئۇ كۈنكىرىت جەھەتتە ھەرقايسى تىجارەت تارماقلىرىنى شەخسلەرگە ھۆددىگە بېرىش، كولىكتىپ ھۆددىگە بېرىش، ئەمەلىي تىجارەت ئەھۋالىغا قاراپ پايدا بېكىتىش قاتارلىق كۆرسەتكۈچلەرنى بەلگىلەپ شىركەتنىڭ تىجارىتىنى نورمال ئىزىغا چۈشۈردى. مەخمۇت قانداق ئۆزىنىڭ ئىجادچانلىق روھىنى تولۇق جارى قىلدۇرۇپ، يوشۇرۇن چوڭ سودا بازارلىرىنى بايقىدى. يەنى ناھىيە تەۋەسىدىكى 12 يېزا ئىچىدە مۇۋاپىق بولغان توققۇز يېزىدا تىجارەت نۇقتىلىرىنى قۇردى. بۇنىڭ بىلەن دېھقانلار ھەر خىل جىددىي كېرەكلىك تاۋارلار

بىلەن تەمىن ئېتىلدى. بۇ توققۇز يېزىدىكى تىجارەت نۇقتىلىرى تەمىنلىگەن تاۋارلار مېتال بۇيۇملار، ئائىلە ئېلېكتر سايمانلىرى، ھەر خىل ئۇرۇمۇش بۇيۇملىرى بولۇپ تۈرى يۈز خىلغا يېتىپ، دېھقانلارنىڭ زور ئالقىشىغا سازاۋەر بولدى. شۇنىڭ بىلەن بىرگە شىركەتنىڭ ئىقتىسادىي، ئىجتىمائىي ئۈنۈمى ماس قەدەمدە ئېشىپ، توققۇز يېزا تىجارەت نۇقتىسىنىڭ كىرىمى شەھەردىكى 15 تىجارەت نۇقتىسى كىرىمىنىڭ %60 نى ئىگىلىدى. شىركەت ئىقتىسادىي جەھەتتە روناق تېپىشقا يۈزلەنگەندىن كېيىن مەخمۇت قانداق ئاساسىي ئەسلىھەلەر قۇرۇلۇشى ئېلىپ باردى. چۈنكى، شىركەتنىڭ ئىلگىرىكى خىزمەت بىناسى 50-يىللاردا كېسەك بىلەن سېلىنغان كونا ئۆيلەر ئىدى. ئۇ بۇ قۇرۇلۇش ئۈچۈن 2 مىليون 60 مىڭ يۈەن مەبلەغ ئاجرىتىپ، ئىلگىرى-كېيىن بولۇپ كۆلىمى 2600 كۋادرات مېتر كېلىدىغان سودا سارىيى، رېستوران، تانسا زالى قاتارلىق بىر پۈتۈن يۈرۈشلەشكەن كۈسەن مېھمانخانىسىنى سالدۇردى. ئۇنىڭدىن باشقا تۆت قەۋەتلىك ئىتتىپاق سودا سارىيىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان، كۆلىمى 1600 كۋادرات مېتر كېلىدىغان ئۆزگىچە ئۇسلۇبتىكى ئىشخانا بىناسى سالدۇردى. كۈسەن مېھمانخانىسى 1995-يىلى دەسلەپكى قەدەمدە 100 مىڭ يۈەن ساپ پايدا ياراتتى.

شىركەتتە ئىشچى-خىزمەتچىلەرنىڭ ئاكتىپلىقى قولغا كەلتۈرۈلگەندىن كېيىن باش دىرېكتور مەخمۇت قانداق ھەرقايسى ئىش ھالقىلىرىنى يەنىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا تەرتىپكە سېلىپ « كىم باشقۇرسا شۇ مەسئۇل بولۇش » پىرىنسىپىنى قوللىنىپ كىچىك ھۆددىگە رەھبەرلىكىنى يولغا قويدى. بۇنىڭ بىلەن شىركەتنىڭ ئۈنۈمى قىياپىتىدە بىر جۇشقۇن كەيپىيات شەكىللەندى. ئەسلىدىكى ئىش ئۈنۈمدارلىقى زور دەرىجىدە ئېشىپ ئوبوروت رېتىمى تېزلىشتى. ئىچكى قىسىمدا ئىش ھەققىنى ئىش ئۈنۈمىگە باغلاش، كۆرسەتكۈچ پىلانىنى ئورۇندىغانلارغا شۇ ئايدا مۇكاپات تارقىتىش، ۋەزىپىنى ئورۇندىيالماغانلارنىڭ مەسئۇلىيىتى سۈرۈشتە قىلىنىشتەك بىر يۈرۈش

تۇرمۇشىدىن ئوبدان خەۋەر ئالىدۇ 1994-يىلى شىركەت ئىشچىلار ئۇيۇشمىسى ئاساسلىنىپ قىيىنچىلىقى بار 19 ئائىلىگە 1800 يۈەندىن ئارتۇق پۇل ئاجرىتىپ ھال سورىدى. بىر تۇتاش ئۆستۈرۈلگەن مائاش پۇلىنى ۋاقتىدا ئەمە-لىيلەشتۈرۈپ بەردى. ھېيت-بايراملاردا دەم ئېلىشقا چىققان ئىشچى-خىزمەتچىلەردىن ھال سوراپ، ئۇلارغا ماددىي بۇيۇم ئارقىتىپ بەردى.

مەخمۇت قادىر ئارمىيە — خەلق ئىتتىپاقلىقىمۇ ئەھمىيەت بېرىپ كەلگەچكە يەرلىك بىلەن ھەربىي قىسىملار ئوتتۇرىسىدا چوڭقۇر دوستلۇق ئورنىتىلدى. يېقىنقى يىللاردىن بۇيان بۇ دوستلۇق ئىشچى-خىزمەتچىلەرنى قاتتىق تەسىرلەندۈردى. ئەتىياز پەسىللىك ئورمان قويۇش قاتارلىق ئەمگەكلەر شىركەتكە تەقسىم قىلىنغاندا، مەخمۇت قادىر سودا ئورۇنلىرىنىڭ ئىش توختىتىپ ئەمگەككە تەنەشقاز-دا سودىغا ئېغىر تەسىر يېتىدىغانلىقىنى ئويلاپ، ئازادلىق ئارمىيە قىسىملىرى ئورنىغا بېرىپ ئادەم كۈچى جەھەتتە ياردەم بېرىشنى ئېيتتى. ھەربىي قىسىم قىزغىنلىق بىلەن شىركەتنىڭ نەچچە يۈز ئادىمى بىرقانچە كۈن قىلىدىغان ئېغىر ئەمگەكلىرىنى قىلىشىپ، يەرلىك بىلەن قىسىم ئوتتۇرىسىدا ياخشى مۇناسىۋەت يارىتىلدى. شىركەتتىكى ئىشچى-خىزمەتچىلەر بىرقانچە مىللەتتىن تەركىب تاپقان بولغاچقا، مەخمۇت قادىر ئۆزئارا ئىتتىپاقلىقىمۇ زور دەرىجىدە ئەھمىيەت بېرىپ كەلدى. پارتىيە ياچېيكىسى، مەمۇرىيەت، ئىشچىلار ئۇيۇشمىسى، ئىتتىپاق تەشكىلاتى، مىللەتلەر ئىتتىپاقلىقىنى كۈچەيتىشتە ئۆزىنىڭ باشلامچىلىق رولىنى تولۇق جارى قىلدۇردى. ئىتتىپاقلىق دېمەك غەلبە دېمەك، مانا بۇ خىل ئوبىيكتىپ رېئاللىق ئالدىدا مەخمۇت قادىرنىڭ مەيدانى، پوزىتسىيىسى ئېنىق بولدى. ئۇ ئالدى بىلەن مىللەتلەر ئىتتىپاقلىقىنى قاتتىق تەكىتلىدى. شىركەتتىكى مىللەتلەر ئىتتىپاقلىقى شىركەت خىزمىتىنىڭ مەنئى ئاساسى دەپ قارىغان مەخمۇت قادىر

تۈزۈملەر شەكىللەندۈرۈلدى. بۇنىڭ بىلەن يەنە بىر قىسىم ئۆلۈك سودا ئۇسۇلى بۇزۇپ تاشلاندى. شىركەت بىلەن ئىشچى-خىزمەتچىلەرنىڭ تەقدىرى بىر گەۋدىگە ئايلاندۇرۇلدى. 1995-يىلى مۇكاپات ئالغانلارنىڭ ئوتتۇرىچە سوممىسى 600 يۈەنگە يەتتى. تا ھازىرغىچە بۇ ھالەت ساقلىنىپ كەلمەكتە. بۇنىڭ بىلەن بىرقانچە يىللار ئىلگىرىكى يېمەك-ئىچمەك مۇلازىمەت شىركىتىنىڭ ۋەيران بولۇش گىردابىغا بېرىپ قالغان ھالىتى تامامەن ئۆزگەرتىلدى. بۇ مەخمۇت قادىرنىڭ بىر ئۆلۈش تۆھپىسىنىڭ، مېھنەت تەرىپىنىڭ مەھسۇلى.

بۈگۈنكى كۈنلۈكتە ئىلگىرى شىركەتتىن ئۈمىد ئۆزگەنلەر يەنە قايتىدىن ئىش ئورنىغا قايتىپ قايىللىقنى بىلدۈردى.

مەخمۇت قادىر شىركەت خىزمىتىنى پارتىيە ياچېيكىسى، ئىشچىلار ئۇيۇشمىسىنىڭ ئوبدان ھەمكارلىشىشى بىلەن ياخشىلاپ ئۈچ يىل مابەينىدە زور نەتىجىلەرنى قولغا كەلتۈردى. ئۇ قەدەمنى يەنىمۇ چوڭراق تاشلاش پىلانى ئۈستىدە باش قاتۇرۇۋاتىدۇ.

ئۇ پارتىيە ئىستىلىدا چىڭ تۇرىدىغان، پاك-دىيانەتلىك ئادەم. ئۇ «سۈنىڭ بېشى لاي بولسا ئايغىمۇ لاي بولىدۇ، دۆلەت مەنپەئەتى ھەممىدىن ئۈستۈن.» دېگەن شەرەپلىك ئەنئەنە تەربىيىسىنى بېرىپ دۆلەت كادىرلىرى ئىنتىزامىنى تەكىتلەيدۇ. ئۇ شىركەتنىڭ ماشىنىسىدا ئولتۇرمايدۇ. دائىم ۋېلىسىپىتتە كېلىپ-كېتىدۇ. شەخسىي ئىشلاردا ھەتتا يىلدا بىر كېلىدىغان ھېيت-بايراملاردىمۇ شىركەتنىڭ ماشىنىسىنى ئىشلەتمەيدۇ. باشقىلار «ھەي، دېرىكتور سىز زە...» دېگەندە ئۇ «ياق، ياق، ھەممىدە باشلامچى بولۇشىمىز، ئىقتىساد-چىل، ئاددىي-ساددا بولۇشىمىز كېرەك» دەيدۇ.

ئۇ ئىشچى-خىزمەتچىلەرنىڭ تۇرمۇشىغا كۆڭۈل بۆلۈپ، ئائىلىسىدە قىيىنچىلىقى بارلاردىن ھال سوراپ تۇرىدۇ. ئۆلۈپ كەتكەن ئىشچى-خىزمەتچىلەرنىڭ ئائىلىسى-تاۋابىئاتلىرىنىڭ

ئۆز ئارا ئۆگىنىش، بىر-بىرىگە ھۆرمەت قىلىش، تىل ئۆگىنىش جەھەتلەردە زور ئىلگىزىلەش بولدى. بۇ ھال سودىنىڭ جانلىنىشى ئۈچۈن تۈرتكىلىك رول ئوينىدى.

شىركەت 1993-يىلى 189 مىڭ يۈەن، 1994-يىلى 180 مىڭ يۈەن پايدا باج ياراتتى. بۇ يىل يەنىمۇ ئېشىشى مۆلچەرلەنمەكتە. شىركەت نامراتلارغا يار-يۆلەك بولۇش خىزمەت نۇقتىسى ۋە مائارىپقا ياردەم بېرىش ئۈچۈن 16 مىڭ يۈەن ئىئانە قىلدى. شىركەت 1993-يىلى ناھىيىلىك سودا ئىدارىسى تەرىپىدىن سودا سىستېمىسى بويىچە 2-دەرىجىلىك ئىلغار كارخانا بولۇپ باھالاندى.

مەخمۇت قادىر شىركەتتە ئاز سانلىق مىللەت كادىرلىرىنى تەربىيەلەشكە، ئۇلارنى ئۆگىنىشكە ئەۋەتىشكە ئەھمىيەت بېرىپ كەلدى. يېقىنقى يىللاردىن بۇيان قابىل، ئىشتا دادىل، ئىسلاھات روھىغا ئىگە بىر قىسىم ياشلارغا كىچىك ھۆددە تارماقلىرىنى تۇتقۇزۇپ ئىشلەتتى. شۇنىڭ بىلەن يېقىنقى يىللاردىن بۇيان بىر قىسىم قابىل، كۈچلۈك رەھبەرلىك قوشۇنى بارلىققا كەلدى.

ھۆرمەتلىك كىتابخان، مەن سىزگە سۆزلەپ بېرىۋاتقان بۇ ئادەم يۇقىرىدا سۆزلەنگىنىمىزدەك ئاجايىپ مۆجىزىلەرنى يارىتىپ ئەلنى تاڭ قالدۇرغان بىر سىرلىق شەخس ئەمەس. ئۇ سىز بىلەن بىزگە ئوخشاشلا قايغۇسىمۇ، خۇشاللىقىمۇ بولغان ئاددىي بىر شەخس. بۇ يەردىكى گەپ ئۇنىڭدىكى ئىلگىرىلەش روھى، ئۇنىڭدىكى جاپا-مۇشەققەتتىن قورقمايدىغان روھ.

بۇ ئادەمدىكى روھتىن خەلقىمىزنىڭ ئاجايىپ بىر پىسخىكىسىنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇ. بۇ ھەقىقەتەن بىزنىڭ روھىمىز، ئەنە شۇنداق يېڭىلەش روھ.

مانا يۇقىرىقى نەتىجە تەشكىل ۋە خەلق ئالدىدا ئۆزىنىڭ مەسئۇلىيىتىنى، قىسقىسى ئىنسانىي بۇرچىنى تونۇپ يەتكەن مەخمۇت قادىرنىڭ مېھنىتىنىڭ مەھسۇلى. مانا بۇلار بىر

ئۇلۇغ مۆجىزە بولمىسىمۇ، كۇچا ناھىيىسىنىڭ كارخانا ھاياتىدىكى تارىخ بەتلەرگە پۈتۈلۈشكە لايىق بىر ئىز.

ئۇ ئەنە شۇنداق بىر كارخانىنى بۈگۈنكى ھالەتكە ئەكەلگەن ئادەم. ئۇ ھەقىقەتەن قابىل يېتەكچى، ياخشى كارخانىچى. بۇ ئەزىز ماكان قانداقمۇ بۇنداق غەيرەتلىك ئادەملەردىن يەخىرلەنمىسۇن.

تەشكىل، خەلق بەرگەن ھوقۇق بىلەن جەمئىيەت ئۈچۈن، ئۆز ئادەملىرى ئۈچۈن باش قاتۇرمىغان، شەخسىي مەنپەئىتى ئۈچۈن كۈرەش قىلىدىغان ئادەمنى ھامان بىر كۈن يەر يۈتۈپ كېتىدۇ. ئۇنداق ئادەملەرگە تارىخ ئۆزىنىڭ سەمەرىيلىك بەتلەردىن ئورۇن بەرمەيدۇ. ئاخىرىدا شۇنىمۇ قىستۇرۇپ ئۆتۈشكە بولىدۇكى، كۇچا ناھىيىسى چوڭ ناھىيە بولۇپ دۆلەت ئىگىدارچىلىقىدىكى 30 نەچچە چوڭ كارخانا بار. بۇ كارخانىلار ئىچىدە ئارانلا بەش شىركەتنىڭ باش دىرېكتورى ئۇيغۇر بولۇپ، بۇنىڭ بىرى مەخمۇت قادىردۇر.

تۆت يىل — ۋەيران بولۇش گىردابىغا بېرىپ قالغان بىر شىركەتنى ئوڭشاش ئۈچۈن ئېيتقاندا تولىمۇ قىسقا ۋاقىت. كۇچا ناھىيىلىك يېمەك-ئىچمەك مۇلازىمەت شىركىتىدەك شىركەتنىڭ شۇنچە تېز قايتىدىن باش كۆتۈرۈپ بۈگۈنكىدەك ھالەتكە كېلىشى ئاددىي ئىش ئەمەس. بۇ، ئادەملەردىن ئاجايىپ غەيرەت، شىجائەت، پىلان، ئەقىل-پاراسەت ۋە باشقا نۇرغۇن بەدەللەرنى تەلەپ قىلىدۇ. بۇ روھ مەخمۇت قادىرنىڭ قېنىدا بار.

يۇرتۇم، مۇنبەت تۇپرىقىڭدا، گۈزەل ۋاداڭدا مانا بۇنداق ئوغلانلىرىڭنىڭ بارلىقىنى كۆرۈپ قوي.

كۇچا ناھىيىلىك يېمەك-ئىچمەك مۇلازىمەت شىركىتىنىڭ يېقىنقى يىللاردىن بۇيان ياراتقان نەتىجىلىرى مەخمۇت قادىر ۋەكىللىكىدىكى بارلىق ئىشچى-خىزمەتچىلەرگە مەنسۇپ. بۇنىڭغا زېمىن گۇۋاھ.

« مەھمۇت قەشقەرى » رومانى ھەققىدە

(سۆھبەت خاتىرىسى)

خاتىرىلىگۈچى ۋە رەتلىگۈچى: ئەركىن نۇر، سالامەت ھاشىم

ۋاقتى: 1996-يىلى 4-ئاينىڭ 23-كۈنى.

ئورنى: «تەڭرىتاغ» ژۇرنىلى يىغىن

زالى.

قاتناشقۇچىلار: ئىبراھىم مۇتئى، شەرىپىدىن ئۆمەر، ھەبىۋىلا مۇھەممەت، ئابلا ئىمىن، ئەركىن سۈپى، پەرھات جىلان، نىجات مۇخلىس، مەتتۇرسۇن ئېلى، مامبەت تۇردى، جۈرئەت كامىل، پولات ھېۋزۇللا، مەمتىمىن ئەلا، مۇھەممەت پولات، ئىسمائىل تۆمۈرى، ئابلىز ئورخۇن، ئەخمەت ئىمىن، نەبىجان تۇرسۇن، غەيرەتجان ئوسمان، ئىلھام جىلان، دىلشات مەجىت، ماھمۇد زەيىدى، ئەنۋەر ئابدۇرېھىم.

ھەبىۋىلا مۇھەممەت: شەھەرلىك يازغۇچىلار جەمئىيىتى، «تەڭرىتاغ» ژۇرنىلى ئۇيۇشتۇرغان «مەھمۇت قەشقەرى» رومانى ھەققىدىكى مۇھاكىمە يىغىنىمىزنى باشلىساق، پولات ھېۋزۇللا كەلگەن مېھمانلارنى ئالدى بىلەن بىر قۇر تونۇشتۇرۇۋەتسە، پولات ھېۋزۇللا يىغىن قاتناشقۇچىلىرىنى تونۇشتۇرۇپ بولغاندىن كېيىن، ھەبىۋىلا مۇھەممەت سۆزىنى داۋام قىلىپ (ئۆي-غۇر ئەدەبىياتىمىزنىڭ تەرەققىياتىغا ئاز-تولا ھەسسە قوشۇش يۈزىسىدىن بىز بۇ يىلى ئىچىدە تۆت ئەسەر ئۈستىدە مۇھاكىمە ئېلىپ بارماقچى ئىدۇق. يىلى بېشىدا «سالغا تېشى» ھەققىدە تۇنجى قېتىم مۇھاكىمە ئېلىپ بېرىلىپ مۇھاكىمە ئەھۋالى ژۇرنىلىمىزدا ئەينەن ئېلان قىلىنغاندىن كېيىن خېلى زور غۇلغۇلا قوزغىدى. نۆۋەتتە ئوبزورچىلىقىمىز ئاجىز بىر ھالقا، بىز ئوبزورچىلىقىمىزنى تېخىمۇ جانلاندۇرۇش ئۈچۈن مۇھاكىمە يىغىنى ئۇيۇشتۇرۇش ئۈسۈلىنى لايىق دەپ قارىدۇق. بەزىلەر، بۇ روماننى «شىنجاڭ ياشلار-ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى» نەشر قىلغان تۇرسا، ئەجەب «تەڭرىتاغ» ژۇرنىلى

بۇ ھەقتە ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنى ئۇيۇشتۇرۇپ قاپتۇغۇ دەپ سورىغۇسى كېلىشى مۇمكىن. بۇ رومان نەشر قىلىنىشتىن بۇرۇن ئالدىنقى ئالتە بابى ژۇرنىلىمىزدا ئېلان قىلىنغانىدى. يەنە كېلىپ ھەرقانداق بىر ئەسەر يالغۇز بىرلا شەخس ياكى بىرلا ژۇرنال ۋە ياكى بىرلا نەشرىياتقا تەئەللۇق ئەمەس، بەلكى پۈتكۈل مىللەت ھەتتا پۈتكۈل ئىنسانىيەتكە ئورتاق مەنئىي بايلىق، شۇڭا بىرەر ئەسەر ئۈستىدە غۇلغۇلا ئېلىپ بېرىش ئەدەبىيات ساھەسىدە ئىشلەۋاتقان ھەممىمىزنىڭ باش تارتىپ بولماس مەجبۇرىيىتى دەپ قارايمەن.

مەن بۇ تارىخىي رومان نەشر قىلىنىشى بىلەن ناھايىتى قىزىقىپ ئوقۇدۇم. ئەمدى بۇ روماننىڭ ئاددىي بىر كىتابخانى بولۇش سۈپىتىم بىلەن ھېس قىلغانلىرىمنى ئوتتۇرىغا قويۇپ ئۆتەي.

مەن بۇ روماننى ئوقۇپ ناھايىتى ھايا-جانلاندىم. شۇئان كۆز ئالدىمغا ئايىپىك، مۇختار ئەۋىزۇلارنىڭ «ناۋائى»، «ئاباي» رومانلىرى كەلدى (ئوتتۇرا مەكتەپتە ئوقۇۋاتقان چاغلىرىمدا ئوقۇغانىدىم). بۇ ئۈچ ئەسەرنىڭ ئوخشاشلىقى، بىئوگرافىك رومان بولغانلىقىدا، ئەمما «مەھمۇت قەشقەرى» بىئوگرافىك رومان دائىرىسىدىن ھالقىپ كەتكەن بولۇپ، كىتابخانىلىرىمىزغا يالغۇز مەھمۇت قەشقەرىلا ئەمەس، ئەينى پۈتكۈل قاراخانىلار دەۋرىنى ناھايىتى چۈشىنىشلىك، ئاممىباب يورۇتۇپ بەرگەن. مۇنداقچە ئېيتقاندا، «مەھمۇت قەشقەرى» تولىمۇ ياخشى يېزىلغان بىر تارىخىي رومان دېيىشكە بولىدۇ. بۇ روماننىڭ باشقا ئىككى رومانغا ئوخشمايدىغان يەنە بىر ئالاھىدىلىكى، بۇ رومان ئىجتىمائىي غايىنى

بەدئىي چىنلىق، بەدئىي ئوبرازلارغا سىڭدۈ-
رۇپ ئىپادىلەپ بەرگەن؛ «ئاباي»، «
ناۋائى» رومانلىرىدا بولسا ئەينى دەۋرنىڭ
ئىجتىمائىي ئىدىئولوگىيىسى بۇنداق كەڭ ۋە
چوڭقۇر ئىپادىلەنمىگەن. ئۇنىڭدىن باشقا
يازغۇچى پەرھات جىلان «مەھمۇت قەشقە-
رى» رومانىدا ئۆزى ياراتماقچى بولغان
قەھرىماننى «ئاباي»، «ناۋائى» رومان-
لىرىدەك ئۆزى ياشاۋاتقان دەۋر ئىدىئولوگىيىسى
رامكىلىرىغا چۈشەپ قويماي، ئۇنىڭ خاس ۋە
ئىندىۋىدۇئال پورتىرىتىنى ئەينەن سىزىشقا
ئالاھىدە ئەجر سىڭدۈرگەن. شۇڭا روماننى
ئوقۇغان چېغىمىزدا «مەھمۇت قەشقەرى»
بەكمۇ سۆيۈملۈك تۇيۇلىدۇ. بۇ روماننىڭ ئەڭ
زور قىممىتىمۇ مۇشۇ يەردە.

پەرھات جىلان: مەن روماننىڭ يېزىلىش
جەريانى ھەققىدە قىسقىچە چۈشەنچە بېرىپ
ئۆتەي. ھازىرغىچە بۇ رومانغا قارىتىلغان
تۈرلۈك ئىنكاسلارنى ئاڭلىدىم. مەسلەن: ئەدەب-
يات ساھەسىدىكى بىر تەتقىقاتچى ماڭا
«سىز نېمە ئۈچۈن مەھمۇت قەشقەرىنى
خان جەمەتنىڭ ئەزاسى قىلىپ يازدىڭىز؟
ئۇنى بىر دېھقاننىڭ ياكى ئالىمنىڭ ئوغلى
قىلىپ يازسىڭىز بولمايتتىمۇ؟» دېگەنگە
ئوخشاش بىر قاتار سوئاللارنى قويدى. بۇ
سوئاللارنىڭ مەزمۇنىدىن قارىغاندا، روماننىڭ
يېزىلىشى، مەھمۇت قەشقەرىنىڭ ھاياتى ۋە
شۇ دەۋرنىڭ تارىخى ئارقا كۆرۈنۈشى
توغرىسىدىكى چۈشەنچىنىڭ يېتەرلىك ئەمەس-
لىكىنى كۆرگىلى بولىدۇ.

بىزدە «تۈركىي تىللار دىۋانى» ئېلان
قىلىنغاندىن كېيىن مەندە مەھمۇت قەشقەرى
توغرىسىدا بىر رومان يېزىش ئىستىكى پەيدا
بولدى. مېنىڭ ئۇستازلىرىم ۋە خىزمەتداشلىرىم-
دىن ئىبراھىم مۇتسى، مىرسۇلتان ئوسمانوۋ
ۋە شۇ چاغدا بىزنىڭ تەتقىقات ئىنستىتۇتىمىزنىڭ
رەھبىرى بولغان يولداش ئامىنە غاپپار قاتارلىق
ئالىملار مېنىڭ بۇ ئارزۇيۇمنى قىزغىن قوللاش
پوزىتسىيىسىدە بولدى. ئۇلار بۇ روماننى يېزىپ
چىقالايدىغانلىقىغا ئىشەندى، مېنى ماتېرىيال

بىلەن تەمىنلىدى، پايدىلىق مەسلىھەتلەرنى
بەردى، خىزمەتتە قولايلىق شارائىت يارىتىپ
بېرىشكە تىرىشتى. مەن بۈگۈنكى مۇشۇ
پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، ئۇلارغا چوڭقۇر مىننەت-
دارلىقىمنى بىلدۈرىمەن. مەن ئىشنى ماتېرىيال
كۆرۈشتىن باشلىدىم. مەھمۇت قەشقەرى،
«تۈركىي تىللار دىۋانى» ۋە قاراخانلار
تارىخىغا ئائىت ئېلىمىزدە ھەم چەت ئەللەردە
نەشر قىلىنغان ئىلمىي ئەسەرلەرنى يىغدىم.
بۇ ئەسەرلەر ئىچىدە تۈركىيە ئالىمى شاكىر
ئۈلكۈ تاشىرنىڭ «قەشقەرلىق مەھمۇت»
ۋە ئامېرىكا ئالىمى ئو. پىرتساكنىڭ «مەھمۇت
كىم؟» ناملىق ئەسەرلىرى مەھمۇت قەشقە-
رىنىڭ تەرجىمىھالىنى تىكلەشكە يېغىشلاڭان
بولۇپ، مېنىڭ رومانىمىدىكى مەھمۇتنىڭ تەرجىمى-
ھالى مۇشۇ ئەسەرلەردىكى مەلۇماتلار
ئاساسىدا يېزىلدى. ئېلىمىز تارىخچىسى ۋېي
لياڭتاۋنىڭ «قاراخانلار سۇلالىسىنىڭ تارىخى»،
پروفېسسور گېڭ شىمىننىڭ «قاراخانلار نەسەب-
نامىسى» ناملىق ئەسەرلىرىنىڭ مۇناسىۋەتلىك
ئورۇنلىرىدىمۇ مەھمۇت قەشقەرى «مۇھەممەت
بۇغراخاننىڭ نەۋرىسى، ھۈسەيىن ئىلىك
خاننىڭ ئوغلى» دەپ ئالاھىدە كۆرسىتىلگەن.
مەن بۇ روماننى يېزىشتا تارىخىي پاكىتلارغا
ھۆرمەت قىلىش ۋە ئۇلارنى ئىمكان قەدەر
تولۇق ئىپادىلەشكە تىرىشتىم. مەھمۇت قەشقە-
رىنى ۋە ئۇنىڭ نادىر ئەسىرىنى بىرمۇنچە
دۆلەتلەرنىڭ ئالىملىرى تەتقىق قىلىپ كېلىۋاتىدۇ.
دېمەك، بۇ خەلقئارالىق تەتقىقات ئوبيېكتىغا
ئايلىنغان چوڭ تېما. شۇنداقلا، ئۇيغۇرلاردىن
باشقا تۈركىي تىللىق مىللەتلەرمۇ بۇ تېمىغا
ئالاھىدە قىزىقىدۇ ۋە كۆڭۈل بۆلىدۇ. شۇڭا،
مۇشۇنداق بىر زور، مۇرەككەپ ۋە نازۇك
تېمىدا ئەدەبىي ئەسەر يېزىشتا يۇقىرى
دەرىجىدىكى مەسئۇلىيەتچانلىق روھى بىلەن
تارىخىي پاكىتلارغا ئالاھىدە ئېتىبار بېرىشكە
توغرا كېلىدۇ. شۇنداق بولغانلىقى ئۈچۈن، مەن
ئەن تاكى رومان يېزىلىپ تاماملانغانغا قەدەر
ماتېرىيال كۆرۈش ۋە ئىزدىنىش جەھەتتىكى
تىرىشچانلىقىمنى قىلچە بوشاشتۇرۇپ قويمىدىم.

تارىخىي رومان نوقۇل تارىخىي ۋە ھېكايە قىلىش بىلەن چەكلىنىپ قالماسلىقى بەلكى ھازىرقى جەمئىيەت ئۈچۈن ئاكتىپ خىزمەت قىلىشى، ھازىرقى دەۋر كىشىلىرىنىڭ ئىدىيىۋى ھالىتىگە تەسىر كۆرسىتىدۇ. ئەيدىغان بولۇشى كېرەك، دەۋرىمىز كىشىلىرى تارىخىي رومانلاردىن ئۆزلىرى دۈچ كېلىۋاتقان تۈرلۈك مەسىلىلەرگە جاۋاب تاپالايدىغان بولۇشى كېرەك. ياخشى يېزىلغان تارىخىي رومان، بىرىنچىدىن، بەلگىلىك تارىخ بىلىملىرىنى؛ ئىككىنچىدىن، رېئال تۇرمۇش بىلىملىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بولىدۇ.

تارىخىي رومان بەدئىي ئوبرازلار، بەدئىي توقۇلمىلار، بەدئىي ۋاسىتىلەر ئارقىلىق يارىتىلىدۇ. بۇ مەنىدىن ئالغاندا، تارىخىي روماننى بەدئىي ئەسەر دېيىش كېرەك. يەنە بىر تەرەپتىن ئېيتقاندا، تارىخىي روماندا مۇئەييەن تارىخىي دەۋر ئارقا كۆرۈنۈش قىلىنىدۇ، ئاپتوردىن تارىخىي چىنلىقنى ئەكس ئەتتۈرۈش تەلەپ قىلىنىدۇ. تارىخىي پاكىتلارنى ئۆزگەرتىشكە، بۇرمىلاشقا ياكى توقۇپ چىقىرىشقا يول قويۇلمايدۇ. بۇ مەنىدىن ئالغاندا، تارىخىي روماننى بەدئىي ئۇسلۇبتا يېزىلغان تارىخ دېيىشكە بولىدۇ. دېمەك، ياخشى يېزىلغان تارىخىي رومان ھەم رومان، ھەم تارىخ بولالايدۇ.

مەن مەخسۇس نەزەرىيە تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللانمىغاچقا، ھېس قىلغانلىرىمنى مۇشۇنچىلىك سۆزلەپ ئۆتسەم.

ھەببۇللا مۇھەممەت: ئەمدى بۇ روماننىڭ مەسئۇل مۇھەررىرلىك ۋەزىپىسىنى ئۆز ئۈستىگە ئالغان نىجات مۇخلىس شىنجاڭ ياشلار-ئۆسمۈر-لەر نەشرىياتىغا ۋەكالىتەن بۇ ئەسەرنىڭ نەشر قىلىنىش جەريانى، تارقىتىلىش ئەھۋالى ۋە تەھرىرلىك جەريانىدا يولۇققان بەزى مەسىلىلەر ئۈستىدە سۆزلەپ ئۆتسە.

نىجات مۇخلىس: شەھەرلىك يازغۇچىلار جەمئىيىتى بۈگۈن بۇ رومان ھەققىدە مۇھاكىمە ئۇيۇشتۇرۇپ بەك ياخشى قىلدى. ئەسلى بىزمۇ مۇشۇنداق بولۇشنى ئارزۇلاپ يۈرەتتۇق.

تارىخىي تېمىلاردا يېزىلىدىغان بەدئىي ئەسەرلەردە، جۈملىدىن تارىخىي رومانلاردا تارىخىي پاكىتلار بىلەن بەدئىي توقۇلمىلارنىڭ مۇناسىۋىتىنى بىر تەرەپ قىلىش مەسىلىسى ناھايىتى مۇھىم مەسىلە بولىدىكەن. ئۇنداق بولسا، تارىخىي رومانلاردىكى توقۇلمىلار زادى قانداق بولۇشى كېرەك؟ مېنىڭچە، توقۇلمىلار تۆۋەندىكىدەك ئالاھىدىلىكلەرنى ھازىرلىغان بولۇشى كېرەك:

بەدئىي توقۇلمىلار بىر پۈتۈن تارىخىي دەۋر كارتىنىسىنىڭ ئورگانىك قىسمىغا ئايلىنىپ كېتىشى ۋە شۇ ئارقىلىق تارىخىي چىنلىقنى، تارىخىي پاكىتلارنى گەۋدىلەندۈرۈپ بېرىش ئۈچۈن، زىددىيەت توقۇنۇشلىرىنى راۋاجلاندۇرۇش ئۈچۈن خىزمەت قىلىشى كېرەك.

بەدئىي توقۇلما مۇئەييەن تارىخىي دەۋرنىڭ سىياسىي، ئىجتىمائىي، ئىقتىسادىي ئالاھىدىلىكلىرىگە ئۇيغۇن بولۇشى كېرەك. توقۇلما، بىر تەرەپتىن، تارىخىي چىنلىقنى گەۋدىلەندۈرۈش ئۈچۈن خىزمەت قىلىشى، يەنە بىر تەرەپتىن، ھازىرقى دەۋر كىشىلىرىنىڭ ئېستېتىك تەلپىگە ۋە دۇنيا قاراشلىرىغا ماسلاشقان بولۇشى كېرەك. تارىخىي پاكىتلار بىلەن بەدئىي توقۇلمىلار ئوتتۇرىسىدىكى مۇشۇنداق مۇرەككەپ ۋە نازۇك مۇناسىۋەتلەر ئوڭۇشلۇق بىر تەرەپ قىلىنسا، بىر پۈتۈن ئەسەرمۇ مۇۋەپپەقىيەتلىك يېزىلغان بولىدۇ. دېمەك، تارىخىي پاكىتلار بىلەن بەدئىي توقۇلمىلارنىڭ ئۆزئارا يۇغۇرۇلۇپ كېتىشى ئارقىلىق تارىخىي رومان بارلىققا كېلىدۇ. ئۇنداق بولسا، تارىخىي روماننىڭ زادى قانداق ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىكلىرى بار؟

ئەڭ ئالدى بىلەن شۇنداق دېيىش لازىمكى، تارىخىي رومان — بەدئىي پائالىيەت بىلەن ئىلمىي تەتقىقات جەريانىنىڭ جۇغلان-مىسىنى شەكىللەندۈرىدۇ. باشقىچە ئېيتقاندا، تارىخىي رومان دېگىنىمىز، ئەدەبىيات ۋە تارىخ پەنلىرىنىڭ ئۆزئارا گىرەلىشىپ كېتىشىدىن ھاسىل بولغان ئىجادىيەت بىلەن تەتقىقاتنىڭ سەنئەت-لىك بىرىكمىسىدىن ئىبارەت.

بۇ رومان « تەڭرىتاغ » ژۇرنىلىدا دەسلەپكى قەدەمدە ئېلان قىلىنغاندا كىتابخانلار- نىڭ دىققىتىنى قوزغاپ ياخشى ئىنكاس پەيدا قىلغانىدى. بۇ نۇقتىدىن ئېيتقاندا، بۇ روماننى پەرھات جىلان ناھايىتى ئوڭۇشلۇق يېزىپ چىققان دەپ قارايمەن. بىزگە كېلىۋاتقان ئەسەرلەر ئىچىدە تارىخىي رومانلارنىڭ سالمىقى زور، ھازىر تارىخىي رومان يېزىش بىر يۇقىرى دولقۇنغا كۆتۈرۈلدى. بىز بۇ يىل تارىخىي روماندىن بەشىنى نەشر قىلماقچى. تارىخىي رومانلارنى بۇنداق كۆپلەپ نەشر قىلىش ئىقتىسادىي قىيىنچىلىق شارائىتىدا ئوڭاي ئەمەس.

بىز پەرھات جىلاننىڭ بۇ روماننى ژۇرنالدا كۆرگەندىن كېيىن ئۇنىڭ ئۆيىگە بېرىپ نەشر قىلىش ھەققىدە سۆزلەشتۇق. روماننى تولۇق كۆرۈپ چىققاندىن كېيىن 3-4 قېتىم سۆھبەتلەشتۇق.

ئەھۋال ئىگىلىشىمىزچە، بەزى تارىخىي رومانلىرىمىز كىتابخانلىرىمىزنى زېرىكتۈرۈپ قويغان. بىز پەرھات جىلان بىلەن بۇ روماننى بەزىلەر يازغان تارىخىي رومانلاردەك نوقۇل سىنىپىي كۈرەشنىڭ ئوچىقىغا ئايلاندۇرۇپ قويۇشتىن ساقلىنىش ھەققىدە پاراڭلاشتۇق. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە مۇنداق ئىككى نۇقتا ھەققىدە مەسلىھەتلەشتۇق.

بىرسى، ئەينى تارىخىي چىنلىق ۋە تارىخىي شارائىت ئارقىلىق ھازىرقى ئەھۋاللارنى يورۇتۇپ بېرىشكە بولامدۇ-يوق؟

يەنە بىرسى، تىل مەسىلىسى، يەنى نۇرغۇن تارىخىي ئاتالغۇلار، تارىخىي جاي ناملىرى، ئىچكىرى ئۆلكىلەرنىڭ ئەينى يىللاردىكى ئاتىلىشى قاتارلىق زىل مەسىلىلەرنى زادى قانداق بىر تەرەپ قىلىش كېرەك؟

بىز بۇ ھەقتە سۆزلىشىپ، بىر قىسىم ئاتالغۇلارنى مەھمۇت قەشقەرى دىۋانىدا قانداق بېرىلگەن بولسا شۇ بويىچە ئېلىش پىكرىگە كەلدۇق ھەمدە ھېسسىياتقا بېرىلىپ كەتمەي ئىلمىيلىككە ھۆرمەت قىلىش، تارىخقا ھۆرمەت قىلىش پوزىتسىيىسىدە بولدۇق.

راستىنى ئېيتسام، تارىخىي رومانغا تەھرىر- لىك قىلىش مەن ئۈچۈن تۇنجى ئىش ئىدى. يەنى كېلىپ بىر ئادەمنىڭ بىلىدىغىنى چەك- لىك... شۇڭا، بۇ روماننى تارىخىي نۇقتىدىن ئىبراھىم مۇتسى ئاكنىڭ كۆرۈپ بېرىشىگە ھاۋالە قىلدۇق. ئىبراھىمكام ئۆزىنىڭ ياشىنىپ قالغىنىغا، سالامەتلىكىنىڭ ياخشى بولماسلىقىغا قارىماي روماننى تەپسىلىي كۆرۈپ تارىخىي نۇقتىدىن بېكىتىپ بەردى. بۇنىڭ ئۈچۈن مۇشۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ نەشرىيات نامىدىن ۋە روماننىڭ مەسئۇل مۇھەررىرى بولۇش سالاھىيىتىم بىلەن شەخسەن ئۆزۈم نامىدىن ئىبراھىم ئاكنغا كۆپتىن-كۆپ رەھمەت ئېيتىمەن. بۇ كىتاب نەشر قىلىنغاندىن كېيىن قارشى ئېلىشقا ئېرىشتىمۇ-يوق، بىلمەيمىز، بۇ مەسىلە مۇشۇ يەردە ئولتۇرغانلارنىڭ پىكرىدىن مەلۇم بولىدۇ. باشقىلارنىڭ رومانغا نىسبەتەن باھاسى ناھايىتى ياخشى، بىز جەنۇبىي ۋە شىمالىي شىنجاڭغا بېرىپ ئوقۇرمەنلەردىن پىكر ئال- دۇق.

بىز دەسلەپتە روماننى 4 مىڭ تىراژدا نەشر قىلغاندۇق، بىر ئاي ئىچىدە سېتىلىپ تۈگىدى. ئارقىدىنلا يالغۇز يەكەن ناھىيىلىك كىتابخاننىڭ ئۆزى 3 مىڭ تىراژدا قايتا بېسىپ بېرىشىمىزنى تەلەپ قىلىپ باستۇردى. بىز يېقىندا يەنە 5 مىڭنى باستۇرماقچى بولدۇق. بىر كىتابنىڭ بۇنداق بازارلىق بولۇشى نەشر- ياتىمىزدا تېخى كۆرۈلۈپ باقمىغان ئىش.

بۇ نۆۋەتتىكى نەشرىدە مۇقاۋا، تىتول ۋە باشقا بەزىبىر يېتەرسىزلىكلەرنى تولۇقلاپ تېخىمۇ مۇكەممەل ھەم سۈپەتلىك نەشر قىلماقچىمىز. شۇڭا بۇ 5 مىڭ تىراژنى مۇقاۋا ۋە باشقا مەتبەئە تېخنىكىسى يۇقىرى بولغان سىچۈەن چىڭدۇ نەشرىياتىغا نەشر قىلدۇرماق- چى. ئومۇمەن، بۇ روماننىڭ قىسقىغىنە ۋاقىتتا ئارقا-ئارقىدىن ئۈچ قېتىم نەشر قىلىنىشى نەشرىياتچىلىقىمىز، بولۇپمۇ تارىخىي رومان نەشرىياتچىلىقىمىزدا كەم كۆرۈلىدىغان ئىش. بۇنداق قايتا نەشر قىلىش ئوقۇرمەنلەرنىڭ قىزغىن ئېھتىياجىدىن بولدى.

ھەببۇللا مۇھەممەت: (نجات مۇخلىسقا) شۇنداق قىلىپ، بۇ كىتابنىڭ ئومۇمىي تىراژى 12 مىڭ بولامدۇ؟

نجات مۇخلىس: ھەئە.

ھەببۇللا مۇھەممەت: بۇ ھەققە تەن چوڭ ئىش بوپتۇ. قېنى ئەمەس، رومان ھەققىدە ئەركىن-ئازادە سۆزلىشەيلى، ئىبراھىم مۇتئى ئاكا سۆزلەپ بەرسۇنمىكىن.

ئىبراھىم مۇتئى: مەن كىتابنىڭ تەھرىر-لىكىگە باشتىن-ئاخىر قاتناشتىم، كىتابقا يازغان كىرىش سۆزۈم ئۇزۇنراق بولۇپ قاپتىكەن، ئۇنى كېيىن گېزىتتە ئېلان قىلدۇردۇم. سۆزلەيدىغانلىرىمنى شۇ ماقالەمدە سۆزلىگەن، ھازىر قايتا پىكىر بايان قىلماي تۇراي، ياشلار كۆپرەك سۆزلىسۇن.

ھەببۇللا مۇھەممەت: قېنى ئەمەس، ئوبزورچىلىرىمىز بىرنەرسە دەپ باقسا.

ئىسمايىل تۆمۈرى: (ھەممەيلەن بىر-بىرىگە قارىشىپ بىر پەس سۈكۈت بىلەن ئولتۇرۇشقان-دىن كېيىن) ئەسلى، چوڭلار بار يەردە داستانغا ئاۋۋال قول سوزمايتتۇق. شۇنداق بولسىمۇ، بىر-ئىككى ئېغىز سۆزلەي. رومان چىققاندىن كېيىن مەن ئاپتوردىن سوراپ ئېلىپ قىزىقىش ئىچىدە ئوقۇدۇم.

دوختۇرخانىدا بىرگە يېتىش جەريانىدا پەرھات بىلەن كۆپ سۆزلەشتىم.

رومان كىتابخانلىرىنىڭ شۇنچە كۆپ بولۇشى، يەنە كېلىپ بۈگۈنكىدەك بۇ رومان ھەققىدە مەخسۇس مۇھاكىمە قىلىنىشى، رومان ئۈچۈن بېرىلگەن بىر مۇكاپات. نېمە ئۈچۈن بۇ رومان مۇشۇنچىۋالا ئالقىشقا ئېرىشتى؟

بىرىنچىدىن، يېقىنقى يىللاردىن بۇيان كىتابخانلاردا ئۆز مىللىتىنىڭ، ئۆز خەلقىنىڭ تارىخىغا قىزىقىش دولقۇنى ئەۋج ئالدى. بۇ تارىخىي روماندىكى مەھمۇتنىڭ ھايات پائالىيەتلىرى كىتابخانلىرىمىزنى قىزىقتۇرغان بولۇشى مۇمكىن.

ئىككىنچىدىن، پەرھات جىلاننىڭ ئۆزىمۇ تىل تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللانغۇچى، ئۇ تارىخىي ماتېرىياللارنى كۆرۈش ھەۋىسى بىلەنلا

چەكلىنىپ قالغان.

ئۈچىنچىدىن، ئاپتور روماننى تارىخىي چىنلىققا ئۇيغۇن ھالدا يازغان.

تارىخىي تېمىنى يورۇتماق ئاسان ئىش ئەمەس. ئۇ ئاپتوردىن نۇرغۇن بىلىملەرنى، بىلىم قۇرۇلمىسىنىڭ مول بولۇشىنى تەلەپ قىلدۇ. پەرھات جىلاننىڭ ئىشلەۋاتقان ئورنىدىن ئىبارەت ئەۋزەل شارائىتى بۇنىڭ ئۈچۈن قولايلىق ياراتقان. مېنىڭچە، پەرھات جىلاننىڭ تۇنجى رومانى ناھايىتى مۇۋەپپەقىيەتلىك چىققان.

بىزنىڭ تارىخىمىز ھازىرچە تولۇق، ياخشى يېزىلمىغان ئۈچۈنمۇ ياكى خاراكتېرىمىزدىكى تارىخىي مەسىلىلەرگە سەل قارايدىغان پىسخىكىمىز تەسىرىدىنمۇ، بىزدە تارىخىي مەنبەلەر ئەزەلدىن ئاز بولۇپ كەلدى. ئەمدى تارىخىي تېمىدىن ئىبارەت زۆرۈر، كەم بولغان بۇ ساھەنى يېزىش پۇرسىتى كەلگەن ئوخشايدۇ.

روماننىڭ ئۆزىگە كەلسەك، مەھمۇت يىپ ئۈچى قىلىنىپ ئازاق بەگ، تۈركەن خاتۇن قاتارلىق يانداش پېرسوناژلارنىڭ ئوبرازلىرىمۇ ياخشى يارىتىلغان. بىر يازغۇچىنىڭ تۇنجى يېرىك ئەسىرىدە پېرسوناژلار ئوبرازىنى ياخشى يارىتىپ بېرىشنىڭ ئۆزى زور مۇۋەپپەقىيەت.

تارىخىي رومانلاردا ئىتتىگرافىيە مەسىلىسى نەزەرگە ئېلىنىشى كېرەك. چۈنكى، كىتابخان تارىخىي ۋەقەلەرنى بىلىش ئۈچۈنلا ئوقۇمايدۇ، بەلكى ئەينى دەۋردىكى كىشىلەرنىڭ ئۆرپ-ئادىتى، تۇرمۇش ئۇسۇلى، ئالڭ-تەپەككۈرى قاتارلىق ھادىسىلەرنى بىلىش ئۈچۈن ئوقۇيدۇ، شەخسەن مەن ئۆزۈم شۇنداق. شۇڭا، مېنىڭچە بۇ نۇقتىدا پەرھات جىلان مۇۋەپپەقىيەت قازانغان. مەسىلەن: نورۇز بايرىمى ھەققىدىكى تەسۋىرلەر ناھايىتى ياخشى بېرىلگەن.

لېكىن، بۇ روماندا قىسمەن يېتىشىشلىككەرمۇ يوق ئەمەس.

ئاپتور روماندا مەھمۇت قەشقەرنىڭ ئىلمىي پائالىيەتلىرىنى يېزىشنى مەركەز قىلغان.

پەرھات جىلان ئۆتكۈر ئاكىدىن كېيىن بۇ خىل تېمىدا بەدىئىي ئىستېداتىنى تولۇق جارى قىلدۇرغانلارنىڭ بىرى. بۇ روماندىكى بەدىئىي تەسەۋۋۇر كۈچى، فانتاستىك ئامىللار مېنى تولىمۇ مەپتۇن قىلدى. پەرھات جىلاننىڭ فانتاستىك تەسەۋۋۇر كۈچى بىلەن ئېلىپ بارغان بەدىئىي توقۇلمىلىرى بەك ئۆزگىچە. شاھنىڭ تەخت تاللىشى، ئارىلانغان بىلەن بۇغراخان ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەتلەر، بۇغراخاننىڭ ئېچىنىشلىق ئۆلۈمى، چولپاننىڭ تراگېدىيىسى، تۈركەن خاتۇن قاتارلىقلار ھەقىقىدىكى بەدىئىي توقۇلمىلار ئۆزگىچە خاسلىققا ئىگە بولۇپ، ئادەمنى قىزىقتۇرىدىغان بىر پۈتۈن سىيۇزىتنى بارلىققا كەلتۈرگەن، شۇڭا بۇ روماننى ئادەم بىرلا ئوقۇشقا كىرىشسە تاكى ئوقۇپ تۈگىتسە تەمگۈچە ئۇنى قولدىن چۈشۈرگىسى كەلمەيدۇ. پېرسوناژلار ئوبرازىمۇ ياخشى يارىتىلغان. شاھ ئايالنىڭ ئوبرازىنى ئېلىپ ئېيتساق، بۇ ئايال گەرچە قارا نىيەت بولسىمۇ ئادەمگە تولىمۇ جانلىق، تولىمۇ سۆيۈملۈك تۇيۇلىدۇ.

ئەسەر تىلى شاھانە، ئىچكى كۈچكە ئىگە بولۇپ، ناھايىتى پاساھەتلىك چىققان. ھالبۇكى، مەھمۇت قەشقەرنىڭ بەزى سۆزلىرى ئاددىي نۇتۇق تۈسىنى ئېلىپ قالغان، بۇ بەلكىم ھازىرقى زامان سىياسىي ئېگىنىڭ مەھسولى بولۇشى مۇمكىن. ئەگەر، كېيىنكى نەشرلىرىدە مۇمكىن بولسا بۇ خىل زورۇقۇش خاراكتېرىدىكى نۇتۇق تۈسىنى ئۆزگەرتىپ، يۈكسەك بەدىئىي پىكىر ياكى پەلسەپىۋى پىكىرگە، مەنىۋى بالاغەتكە تويۇندۇرۇش ئارقىلىق مەھمۇت قەشقەرنىڭ ئالىمغا خاس خاراكتېرىنى تېخىمۇ تولۇق ئىپادىلەپ بەرسەك، دىققەت قىلىشقا تېگىشلىك يەنە بىر تەرەپ، روماننىڭ ئاخىرقى قىسمىدا مەھمۇتنىڭ كېيىنكى ئىشلىرى يېزىلمىسىمۇ بولاتتى. مېنىڭچە پېرسوناژلارنىڭ تەقدىرى ئېچىپ بېرىلسا كۇپايە.

نەبىجان تۇرسۇن: بۇ رومان ئەدەبىياتىمىز-
نىڭ زىل تېمىسى ئۈستىدىكى ئىنتايىن مۇۋەپپەقىيەتلىك

مەھمۇت قەشقەرى ئوتتۇرا ئەسىردىكى تۈركىي خەلقلەرنى ئارىسىدىكى ئىتتىپاق مەنبەلەر، تىل ئادىتى قاتارلىقلار ھەققىدە تەكشۈرۈش ئېلىپ بارغان. ھەممىزگە مەلۇم، مەھمۇت قەشقەرى ئوتتۇرا ئەسىر ئىدىقۇت تىلىنى تەكشۈرۈش ئۈچۈن بۇددا دىنى قوبۇل قىلغان تۇرپان خەلقلەرنى ئارىسىغا بارغان، بىراق روماندا بۇددا دىنى، ئىسلام دىنى، خىرىستىيان دىنى، شامان دىنىدەك چوڭ دىنلار ئۆزئارا گىرەلىشىپ كەتكەن مۇرەككەپ پىسخىكىدىكى ئاشۇ خەلقلەرنىڭ ئىتتىپاق ئالاھىدىلىكلىرىنى تازا دېگەندەك يورۇتۇپ بېرىلمىگەن. ئەلۋەتتە، ئاپتور ئۈچۈن بۇنى يېزىش ئاساس ئەمەس، ئەمما مەھمۇت قەشقەرى ئۈچۈن، ئۇنىڭ تىل تەكشۈرۈش جەريانىلىرى بەكمۇ مۇھىم، ئەلۋەتتە.

يەنە بىر تەرەپتىن، ئەينى چاغدىكى قاراخانىلار بىلەن ئىدىقۇت دۆلىتىنىڭ زېمىن تەۋەلىكى، دۆلەت چېگرىلىرى ھەققىدە تارىخىي پاكىتلارغا ئۇيغۇن مەلۇماتلار كەمچىل. مەھمۇت قەشقەرى ئىدىقۇتتىن ئىلغا يول ئالغاندا، بۇ يولنىڭ قايسى يول ئىكەنلىكى ياخشى بېرىلمىگەن. ئەينى دەۋردە ئىدىقۇت ۋە باشقا جايلارنىڭ چېگرىسى، تېرىتورىيىسى ھەققىدە مەھمۇتنىڭ باسقان يوللىرى ئارقىلىق تارىخىي مەلۇماتلار بېرىلگەن بولسا ياخشى بولاتتى. مەھمۇت قەشقەرى سۆيگەن چولپاننى ئوبرازىمۇ تازا مۇكەممەل يارىتىلمىغان بولۇپ، ئۇنىڭدا كەمتۈكلۈك بار.

مۇھەممەت پولات: بىزدە ھازىرغىچە نۇرغۇن كىشىلەر تارىخىي تېمىدا ئەسەر يازدى. بۇلار ئىچىدە بەدىئىي قىممەت، ئېستېتىك قىممەت ياراتقۇنى يوق دېيەرلىك. مېنىڭچە، تارىخىي رومان ئىجادىيىتىدە ئېستېتىك قىممەت يارىتىش بەدىئىي تالانت بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك. تارىخىي رومان ئىجادىيىتىدە مەرھۇم ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر ئاكا بىردىنبىر ئېستېتىك قىممەت يارىتالغان يازغۇچى. بۇ نۇقتا، «ئىز» رومانغا قارىغاندا «ئويغانغان زېمىن» دا گەۋدىلىك ئىپادىلىنىدۇ.

خەلقلەرنىڭ دۆلەت دائىرىسى، ئېكولوگىيىسى، ئىتتىگرافىيىسى ئاساسىدا توغرا ئەكس ئېتىشى كېرەك. چۈنكى، بۇ ئامىللار ئۆزگىرىپ تۇرىدۇ. «مەھمۇت قەشقەرى» رومانىنى ئېلىپ ئېيتساق، تۈركىي خەلقلىرىنىڭ مۇناسىۋىتى ياخشى ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرىلگەن، يەنى قاراخانىلار، سالجۇقلار، غەزەنەۋىلەر قاتارلىق ئەينى دەۋردىكى خانلىقلارنىڭ سىياسىي شارائىتى ياخشى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن.

تۆتىنچىدىن، تىل شارائىتى، تەپەككۈر شەكلى ئەينى دەۋر پەلسەپىۋى ئېڭىدىن ساقىت قىلىنمىسىلىقى، بۈگۈنكى دەۋر ئېڭى نەچچە مىڭ يىل ئىلگىرىكى كىشىلەرنىڭ ئېڭى قىلىپ مەجبۇرىي يۈكلەنمەسلىكى كېرەك. چۈنكى، ھازىرقى كىشىلەر بىلەن بۇرۇنقى كىشىلەرنىڭ تەپەككۈر شەكلى ئوخشىمايدۇ. تۇرپان ئىدىقۇت ئۇيغۇرلىرىنى ئالساق، ئۇلار بۇددا دىنى شارائىتىدا ھەر بىر شەخس شۇ دەۋرگە خاس پىكىر قىلىش ئادىتى، دۇنيا قاراشلىرى بىلەن پىكىر يۈرگۈزىدۇ.

بۇ جەھەتتە پەرھات جىلان ئاكا ئالىمىز مەھمۇت قەشقەرنىڭ ئوبرازىنى ئۇتۇقلۇق يارىتىپ بەرگەن.

قىسقىسى، رومان ھەر جەھەتتىن ياخشى يېزىلغان. ئاپتور پىشقان تىلچى ۋە تەتقىقاتچى بولۇش سۈپىتى بىلەن روماننى ناھايىتى مۇۋەپپەقىيەتلىك يازالغان.

ئابلز ئۇرخۇن: (تىزىسقا قاراپ) «مەھمۇت قەشقەرى» ئۇيغۇر ئەدەبىيات تارىخىدىكى «ئوتلۇق چەمبەر» ۋە «سۇتۇق بۇغراخان» رومانلىرىدىن كېيىنكى يەنە بىر يىرىك تارىخىي رومان. بۇ ئۇيغۇرلار بۇددىزم مەدەنىيىتىدىن ئەمدىلا قول ئۈزگەن؛ ئوتتۇرا ئاسىيادا قاراخانىلار، سالجۇقلار ۋە غەزەنەۋىلەردىن ئىبارەت ئۈچ چوڭ خانلىق تىرىكشىپ تۇرغان؛ ئەرەب، پارس، تۈرك مەدەنىيەتلىرى غايەت زور دەرىجىدە يۇغۇرۇلۇۋاتقان؛ تۈركىي خەلقلەر ئىچىدىكى ئۇيغۇرلار ئۆزلىرىنىڭ قەبىلىۋى تۇرمۇشىدىن ۋاز كېچىپ، بىر پۈتۈن مىللەت دەرىجىسىگە كۆتۈرۈلۈۋاتقان ئالاھىدە تارىخىي

پەقىيەتلىك ئىزدىنىش. تارىخىي تېما ئارقىلىق تارىخنى خەلقنىڭ قەلبىگە سىڭدۈرگىدەك ئىپادىلەپ بېرىش، يالغۇز تارىخچىلار ۋە ئەدىبلەرنىڭلا ئىشى ئەمەس، ھەر بىرىمىزنىڭ بۇرچى.

تارىخىي مەنبەلەر تولۇق، يېتەرلىك بولمىغان ئەھۋال ئاستىدا پەرھات جىلان ئاكىنىڭ دادىللىق بىلەن قەلەم تەۋرىتىپ مەھمۇت قەشقەردىن ئىبارەت بۇ بۈيۈك ئالىمىمىز ھەققىدە مۇپەسسەل توختىلىشى كىشىنى خۇشالاندۇرىدىغان زور ئىش. ئاپتور دەۋر قىياپىتىنى تولۇق ئەكس ئەتتۈرۈش، پېرسوناژلار ئوبرازىنى مۇۋەپپەقىيەتلىك يارىتىش جەھەتلەردە «سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان» قاتارلىق بەزى رومانلاردىن ھالقىپ كەتكەن. ھازىر خەلقىمىز ئۆزىنىڭ دىققەت-ئېتىبارىنى ئۆز تارىخىغا، ئۆز-ئۆزىنى چۈشىنىشكە بۇرىغان، ئۆز تارىخىغا قىزىقىش دولقۇنى يۇقىرى پەللىگە كۆتۈرۈلگەن بىر دەۋر.

بىزنىڭ تارىخىمىز باشقا خەلقلەر تەرىپىدىن باشقىچە يورۇتۇپ بېرىلۋاتقان ۋەزىيەتتە، بىز ئۆز-ئۆزىمىزنىڭ تارىخىنى يورۇتۇپ بېرىش جەھەتتە نەچچە ئەسىرلەپ ئارقىدا قالدۇق. مېنىڭچە، بۇ رومان بىزنىڭ ئەدەبىياتىمىز ۋە مەدەنىيەت تارىخىمىزدا بارلىققا كەلگەن زور مۇۋەپپەقىيەت، دەپ قارايمەن. مەھمۇت قەشقەرى ياشىغان، بۇرۇنقى تارىخىي دەۋرلەر ئەكس ئەتتۈرۈلىدىغان ئەسەرلەر مېنىڭ نەزەرىمدە مۇنداق بولۇشى كېرەك:

بىرىنچىدىن، ئەينى تارىخىي رېئاللىق ئەسەردە چوقۇم ئەينەن ئەكس ئېتىشى، تارىخىي پاكىتلارغا ھۆرمەت قىلىنىشى، تارىخىي رېئاللىق ئاساسىدا توغرا يېزىلىشى كېرەك. ئىككىنچىدىن، تارىخىي تەپسىلاتلار پېرسو-ناژلار بىلەن زىچ باغلىنىشلىق بولغان تىل، دىن، پەلسەپىۋى تەپەككۈر شارائىتى بىلەن چىتىلىپ ئەينى دەۋر چىنلىقىغا ئۇيغۇن بولۇشى كېرەك.

ئۈچىنچىدىن، جۇغراپىيەلىك شارائىت، سىياسىي مۇھىت، ئېكولوگىيەلىك مۇھىت، شۇ

دەۋرگە ، بۇندىن 900 يىل ئىلگىرىكى دەۋرگە بېغىشلانغان تارىخىي رومان .

تارىخىي رومانچىلىق تەجرىبىلىرى بولمىغان شارائىتتا بارلىققا كەلگەن « مەھمۇت قەشقە - رى » رومانى ئۇيغۇر قەلەمكەشلىرىنىڭمۇ مۇشۇنداق نازۇك ، ئەتراپلىق بىلىم قۇرۇلمىسىنى تەلەپ قىلىدىغان تېمىلاردىمۇ مۇۋەپپەقىيەتلىك ئەسەرلەرنى يارىتالايدىغانلىقىنى ئىسپاتلىدى . 50-60-يىللاردا ئۇيغۇر كىتابخانلىرى قېرىنداش خەلقلەرنىڭ « ناۋائى » ، « ھايات بېغى » ، « ئاباي » قاتارلىق تارىخىي رومانلىرىدىن بەھرىمەن بولۇپ كەلگەندى . بۈگۈنكى كۈندە ئۇيغۇرلارنىڭمۇ سۆيۈپ ئوقۇيدىغان « ئىز » ، « ئويغانغان زېمىن » ، « مەھمۇت قەشقەرى » دەك تارىخىي ئەسەرلىرىمىز بار بولدى . ئۇيغۇر رومانچىلىقى نىسپىي ھالدا تەرەققىي قىلىش يولىغا كىردى . ئۇيغۇر كىتابخانلىرى پىرىمقۇل قادىروۋنىڭ « يۇلتۇزلۇق تۈنلەر » ، ئايىپىكىنىڭ « ناۋائى » ، مۇختار ئەزىزوۋنىڭ « ئاباي » ، « ئاباي يولى » نى تا ھازىرغىچە ھاياجان بىلەن تىلغا ئالدى . راست ، بۇ رومانلار ھەقىقەتەن تارىخىي چىنلىقى قويۇق ، مۇۋەپپەقىيەتلىك چىققان نوپۇزلۇق ئەسەرلەر . چۈنكى ، ئۇ ئاپتورلار كلاسسىك رۇس ئەدەبىياتى ، ئىلغار غەرب ئەدەبىياتى تەجرىبىلىرى بىلەن پىششىق تونۇشقان . ئۇلار ئۈچۈن شۇنداق شارائىتلارمۇ تولۇق ئىدى . يەنە ئاپتورلار ئالدىدا ئاباي ، ناۋائى ، بابۇرلار توغرىسىدىكى بىرىنچى قول ماتېرىياللار دۆۋىلىنىپ تۇراتتى . « مەھمۇت قەشقەرى » رومانى ئۈچۈن پەقەت « تۈركىي تىللار دىۋانى » دىكى ئۈزۈك پارچىلاردىن باشقا سىستېمىلىق بىرەر خام ماتېرىيال ، تارىخىي رومانچىلىق ئۈچۈن بىرەر ياخشى ئۆرنەكمۇ يوق ئىدى . مانا مۇشۇنداق شارائىتتا ئاپتور روماندا مەھمۇت قەشقەرىدىن ئىبارەت بىر بۈيۈك ئالىمنىڭ ئوبرازىنى سىزىشتىن سىرت ، كىتابخانلار ئالدىدا شىنجاڭ ، ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە يېقىن شەرقنىڭ 11-ئەسىردىكى ئومۇمىي مەنزىرىسىنى نامايان قىلدى . ئۇيغۇرلار جۈملىدىن مەركىزىي ئاسىيادىكى تۈركىي

خەلقلەرنىڭ بىر ئەسىرلىك مۇرەككەپ تارىخىنى ئوبرازلىق بەدىئىي ۋاسىتە ئارقىلىق ياراتتى . مەلۇمكى ، ئوتتۇرا ئاسىيا جۈملىدىن قاراخانىلارنىڭ 9-ئەسىردىن 11-ئەسىرگىچە بولغان ئاددىي ھالدىكى سىياسىي تارىخىنى يورۇتۇش تارىخچىلار ئۈچۈنمۇ ھەقىقەتەن سىرلىق ، مۇرەككەپ قاراڭغۇ تېما . بۇ دەۋرنىڭ بەدىئىي سۈرىتىنى سىزىش تېخىمۇ تەس . بىراق ، ئاپتور بۇ قاراڭغۇ دەۋرگە ناھايىتى يۈرەكلىك ھالدا قەدەم باسقان ھەمدە بۇ تېمىنى مۇۋەپپەقىيەتلىك يورۇتقان .

مەن روماننى ئوقۇش جەريانىدا ئۇنىڭ ئىچىدىكى رېئال تارىخ تۈسى بار ئۇششاق دېتاللارغىچە نەزەر تاشلىدىم . پەمىچە ، ئاپتور ئەسەردە شۇ دەۋر رېئاللىقىدىن چەتنەيدىغان زور خاتالىقلارغا يول قويمىغان . ئاپتور « تۈركىي تىللار دىۋانى » دىكى ئۇششاق مەلۇماتلاردىن ئەسەر ئىچىدە ماھىرلىق بىلەن پايدىلىنىپ ، ئۇنى تارىخىي ھۆججەت تۈسىگە كىرگۈزگەندىن سىرت ، يەنە مۇشۇ دەۋردىكى ئالىملارنىڭ مەھمۇت قەشقەرى دەۋرىگە ئائىت ئەسەرلىرى بىلەن پىششىق تونۇشۇپ چىققان ، ھەمدە بۇ ھەقتىكى مول بىلىمنى مەزكۇر روماننىڭ مۇۋەپپەقىيەتلىك چىقىشىغا خىزمەت قىلدۇرغان . ئەسەردە بۈيۈك ئالىمنى ياراتقان تارىخىي شارائىت — قەشقەردىن باغداققىچە بولغان ئۇزاق ئارىلىقنى دەسسەپ تۇرغان قاراخانىلار ، غەزىنەۋىلەر ۋە سالجۇقلاردىن ئىبارەت ئۈچ چوڭ ئىمپېرىيىنىڭ تارىخى مەھمۇت قەشقەرىنىڭ ئوبرازى سايسىدە خېلى تولۇق يورۇتۇلغان . بۇ ئەلۋەتتە يازغۇچىدىن ناھايىتى ئەتراپلىق تارىخىي ، جۇغراپىيىۋى بىلىملەرنى ، تۇرمۇش بىلىملىرى ھەمدە شۇنىڭغا تۇشلۇق ئىستېدات ، قەلەم قۇۋۋىتىنى تەلەپ قىلىدۇ .

دېمەك ، ئاپتور نەچچىلىگەن تارىخچىنىڭ نەچچە ئون يىللىق ئەمگىكىگە باراۋەر ئۇلۇغ ئىشنى قىلدى . بۇ ، كىتابخانلارنىڭ قاراخانىلار جۈملىدىن ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ 11-ئەسىردىكى تارىخىنى چۈشىنىشىدىكى كاتتا بىر تارىخ

دەرسى. مەھمۇت قەشقەرى خاتىرىسىگە تىكلەنگەن يىقىلماس مەزمۇت مۇنار.

بىراق، بۇ بىر ئەدەبىي ئەسەر بولۇش سۈپىتى بىلەن ئۇنىڭدىكى ھەممىلا توقۇلمىلارنى رېئاللىق تۈسىگە دەستىلەمەيمىز. بۇ توقۇلمىلار دەل تارىخى روماننىڭ رېئال چىنلىق دەرىجىسىگە مۇئەييەن تەسىر كۆرسىتىدىغان نازۇك ھالقا. تارىخى روماندا ئاپتور نۆۋەتتىكى تەتقىقاتتا تېخى پەرەز ھالىتىدە تۇرۇۋاتقان بىرمۇنچە تېمىلارنى بىر يوللا رېئاللىققا ئايلاندۇرغان. مەسىلەن: مەھمۇت قەشقەرى بىلەن يۈسۈپ خاس ھاجىپ، تارىخچى ئالىم ئەل ئالمائى، پەيلاسوپ غەززالى، نىزامۇلمۈلۈك قاتارلىق بىرقاتار ئالىملارنىڭ ئۇچرىشى، ئالىمنىڭ بۇددىزم مۇھىتىدىكى قوجۇ ئۇيغۇر خانلىقى، ئىلى ۋادىسى قاتارلىق جايلارغا بارغانلىقى ھەققىدىكى پەرەز... قاتارلىقلار. ئاپتور ئەسەردە ئالىمنى يوقىرىقى زاتلار ۋە جايلار بىلەن تەپسىلىي ئۇچراشتۇرۇپ چىققان. بۇ ئەسەرنىڭ تارىخىي چىنلىققا مەلۇم تەسىر كۆرسىتىدۇ. مېنىڭچە، يازغۇچىلىرىمىز ئۆز تارىخىنى ياخشى ئۆگىنىپ يەتمىگەن، مۇكەممەل تارىخ قارىشى ۋە ئەدەبىيات قارىشى شەكىل-لەنمىگەن شارائىتتا مىللەتنى ئىمكان بار رېئال چىنلىقى كۈچلۈكرەك ئەسەرلەر بىلەن تەمىنلىشى ۋە مىللەتنى يەنىلا بىر ئىلمىي كەيپىياتقا باشلاپ كىرىشى زۆرۈر.

مەن 1989-يىللاردا «ناۋائى» رومانى بىلەن تۇنجى قېتىم ئۇچراشقىنىمدا، ئايىپكىنىڭ ئەلىشىر ناۋائىنى تارىخىي چىنلىققا زىت ھالدا تار مىللەتچىلىك يولىغا زورلاپ كىرگۈزۈشى، يەنى ئاپتورنىڭ ناۋائىنى «بىز ئۆزبېكلار» «بىزنىڭ ئۆزبېك تىلى» دەپ سۆزلەتكۈزۈشى ناۋائىنىڭ تۈركىي خەلقلەر نەزەرىدىكى يۈكسەك ئابرويغا بىمەھەل چۈشكەن داغ ۋە «ناۋا-ئى» رومانىنىڭ ئەڭ زور مەغلۇبىيىتى دەپ قارىغانىدىم. بۇ، مېنىڭ ناۋائىنىڭ مىللىيلىك دەۋاسى مەسىلىسىگە ئالاھىدە قارىغانلىقىمىدىن ئەمەس، بەلكى مەندە شۇ چاغنىڭ ئۆزىدە، ئەينى دەۋر كىشىلىرىنىڭ مىللىي ئاڭ مەسىلىسى

ھەققىدە مۇئەييەن تونۇشنىڭ ھاسىل بولغانىدى. شۇڭا، مەن بۇ قېتىم «مەھمۇت قەشقەرى» رومانىدىكى مىللىي ئاڭ مەسىلىسىگە ئالاھىدە دىققەت قىلدىم. بۇ ئەمەلىيەتتە پۈتۈنلەي يازغۇچىنىڭ تارىخ قارىشى ۋە ئورۇنلاشتۇرۇشىغا باغلىق. ئەگەر مەھمۇت قەشقەرى تار مىللەتچىلىك مەۋقەسىدە تۇرۇپ ئۇيغۇرنىڭ ئالىمى قىلىپ تەسۋىرلەنگەن ۋە ئاپتور تىلىدىن ياكى ئالىم تىلىدىن ئۇيغۇر ئىبارىسى كۆپ تەكرارلانغان بولسا، بۇ ئالىمنىڭ ئالىملىق سالاھىيىتىگە ۋە ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ھەم دۇنيادىكى بارلىق تۈركىي خەلقلەرنىڭ نەزەرىدىكى سۆيۈملۈك ئوبرازغا مەلۇم تەسىر يەتكەن بولاتتى. بۇ ئۆز نۆۋىتىدە ئالىمنىڭ شەخسىي خاھىشىغىمۇ مۇخالىپ كەلگەن بولاتتى. بىراق، ئەسەردە ئاپتور بىز ئويلىغاندەك تار قەبىلىچىلىك نۇقتىسىدىن چىقماي بەلكى ئالىمنى تېخىمۇ سۆيۈملىك، تېخىمۇ كۆپ مىللەت ۋە يۇرتلار ئورتاق سۆيىدىغان ئۇلۇغ سىماغا ئايلاندۇردى. مانا بۇ ئەسەرنىڭ يەنە بىر زور مۇۋەپپەقىيىتى. ئۆز دەۋرىدىكى ئۇلۇغ بىر مىللىي بىرلىشىشكە ئوقۇلغان ئۇلۇغ قەسىدە.

ئاپتور ئەسەردە مۇھەممەت بۇغراخان ۋە سۇلايمان ئارسلانخان دەك ھۆكۈمرانلارنىڭ ئوبرازىنى يارىتىشقا خېلى كۈچ سەرپ قىلغان. بۇ، لېكىن ئۇلاردا ھۆكۈمرانلارغا خاس جەسۇر-لۇق، ياۋۇز خاراكتېرنىڭ بولۇشىغا سەل قارىغان. ھەر ئىككىلا ھۆكۈمران ناھايىتى ئىلىم سۆيەر ۋە بەزىدە ناھايىتى كەسكىن تەسۋىرلىنىدۇ، لېكىن ھەر ئىككىسى كىچىككىنە ئىشلاردىمۇ ناھايىتى ئاجىز كېلىپ قالىدۇ. ھەتتا مەجەزى ناھايىتى چۇس، سۈرلۈك، ئىلىم سۆيەر مۇھەممەت بۇغراخان ھاكىمىيەتنى قولغا ئالغاندىن كېيىن زىددىيەتلەر ئىچىدە نېمە قىلىشنى بىلەلمەي تەمتىرەپ قالىدۇ ۋە ئاخىرى ئېچىنىشلىق قىسمەتكە دۇچار بولىدۇ. ھەر ئىككى ھۆكۈمراننىڭ پەرزەنتلىرىمۇ ناھايىتى بىلىملىك، ئىلمىي قىلىپ تەسۋىرلەنگەن. بىر ئىمپېرىيىنى ئوڭۇشلۇق تۇتۇپ تۇرۇشتا يازغۇچى مەلىك شاھتەك بىر جەسۇر ھۆكۈمراننىڭ

باشلانغان ۋە تۇنجى ئەسىرى «جەۋاھىرۇن نەھۋى فىلۇغاتى تۈرك» قەشقەردە تامام-لانغان.

بىراق، «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ يېزىلىشى توغرىسىدىكى سەۋەب سالجۇقى سۇلتانى ئالىپ ئارسلاننىڭ ئاغزىدىن بېرىلگەن. شۇڭا، ئەسەردىكى بۇ نۇقتا مۇقەررەر ھالدا كىتابخانلار رايىنى قاراخانلارنى سالجۇقلارغا تېخىمۇ كۆپرەك مايىللاشتۇرىدۇ.

ئەسەردە سالجۇقى سۇلتانلىرىدىن ئالىپ ئارسلان، مەلىك شاھ ۋە تۈركەن خاتۇنلار مۇستەقىل ئىگىلىك ھوقۇقىنى يۈرگۈزۈۋاتقان شەرقىي ۋە غەربىي قاراخانلار تەۋەسىدىن زور بىر تۈركۈم ئىختىساسلىق خادىملارنى ئۆز مەيلىچە باغدات شەھىرىگە توپلىغان قىلىپ تەسۋىرلەنگەن.

ئەسەردە ئاپتور تەرىپىدىن ئورۇنلاشتۇرۇلغان دېموكراتىك غايىلەر يۈكلەنگەن توقۇلمىلار خېلىلا كۆپ ئۇچرايدۇ. مەسىلەن: مۇھەممەت بۇغراخاننىڭ ئوغلى ھۈسەيىن ئىلىكخان ئاددىي بىر باغۋەننىڭ قىزى بۇبىرا بىيەگە ئۆيلىنىش تەلىپىنى قويغاندا، ئۇلار خانزادە ھۈسەيىننىڭ ئەقىل-ئىدراكىنى سىناپ باقمىچى بولىدۇ. مۇھەممەت بۇغراخان ۋە ھۈسەيىن ئىلىكخانلار ئۆزىنىڭ سالاھىيىتىنى قايرىپ قويۇپ، سىناقنى قوبۇل قىلىدۇ. بۇ ئوتتۇرا ئەسەردىكى ھۆكۈم-رانلارنىڭ تەبىئىيەتكە ماس كەلمەي قالغان. ئەرەب-ئىسلام مەدەنىيىتىنىڭ مەركىزىي بولغان باغدات شەھىرىگە تۈركلەر ۋە تۈرك مەدەنىيىتىنىڭ يوپۇرۇلۇپ كىرىشى ئەسەردە ناھايىتى توسالغۇسىز، زىددىيەتسىز تەرەققىي قىلىدۇ. ئەمەلىيەتتە بولسا، بۇ ناھايىتى بىر ئۆتكۈر مەسىلە ئىدى.

ئەسەردىكى يەنە بىر نۇقتا شۇكى، قەبىلىۋازلىق، يۇرتۋازلىققا ناھايىتى ئوچ قىلىپ تەسۋىرلەنگەن ئالىم ئەسەردە «قەشقە-رى» تەخەللۇسىنى ئۆز ۋەتىنىدە تۇرۇپ تاللىۋالىدۇ. بۇ چاغدا ئاپتورنىڭ ئۆز يۇرتىنى پەش قىلىشنىڭ ئۈنچە زۆرۈرىيىتى يوق ئىدى. بۇ ئالىمغا ئۆز يۇرتىدىن ئايرىلىپ ئۇزاق

بواۋىشىنى بىلگەن-يۇ، لېكىن قاراخانلار خانلىقىدا ئۇنداق شاھىتنى بىرەنمۇ ئۇچراتقىلى بولمايدۇ. ھەممىسى تالىپ مەجەز ھۆكۈمدارلار. بۇلا ئەمەس، ئاپتور ئۈزلۈكسىز ئۇرۇش ئوتلىرى لاۋۇلداپ يېنىۋاتقان ناھايىتى كەڭ زېمىنلارنىڭ ھەممىسىگە ئەكسىچە ھالدا، ئومۇميۈزلۈك بىر ئىلمىي كەيپىياتنى ھۆكۈمران ئورۇنغا قويىدۇ. مەھمۇت قەشقەرنىڭ ئەسەرنى ئىلىم ئەھلىلىرىدىن سىرت يەنە كۈن-تۈن جەڭگاھتا يۈرىدىغان مەلىك شاھلارغىچە، خانىش تۈركەن-خاتۇنلارغىچە كۆرۈپ چىققان قىلىپ تەسۋىرلەنگەن. مېنىڭچە ئاپتور ئالىمنىڭ شۆھرىتىنى باشقا يوللار ئارقىلىق ئىپادىلەشكەمۇ قادىر ئىدى.

ئۇنىڭدىن سىرت، ئاپتور ئەسەردە شۇ دەۋر شارائىتىغا ئانچە باب كەلمەيدىغان بەزى ئىبارىلەرنى بەزىدە ئۆز تىلىدىن، بەزىدە ئەسەردىكى پېرسوناژلار تىلىدىن تەكرار بەرگەن. مەسىلەن: «مەھمۇت قەشقەرنىڭ ئىشخانىسى»، «ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنى»، «غوجام» (بۇ سوپىزمغا خاس ئاتالغۇ بولۇپ، 13 — 15-ئەسىرلەردىن كېيىن شىنجاڭغا كىرىشكە باشلىغان. بىراق ئەسەردە ئالتۇن تارىم بۇبىرا بىيە ئېرى ھۈسەيىن ئىلىكخاننى، چولپانئاي ئېرى مەھمۇت قەشقەردە نى مۇشۇ سۆز بىلەن ئاتايدۇ)، «بۇ قەدىمكى مەدەنىيەتلىك ئەلدە» (بۇ سۆزلەر قۇدرەتلىك ھۆكۈمران يۈسۈپ قادىر ئارسلانخان تىلىدىن بېرىلگەن)، «قەدىرلىكىم» (سەمەرقەنت ھۆكۈمدارى ئىبراھىم تابغاچخان مەھمۇت قەشقەرنى ئىككى يەردە مۇشۇ سۆز بىلەن ھۈرمەتلەيدۇ)... مانا بۇ سۆزلەردىن ھازىرقى زاماننىڭ پۇرىقى كېلىپ تۇرىدۇ.

ئۇزاق ئەسىرلىك مەدەنىيەت ئەنئەنىسىگە ئىگە ئۇيغۇرلار ئارىسىدىن يېتىشىپ چىققان ئالىمنىڭ ئىجادىيەتتە نېمە ئۈچۈن ئەنئەنىۋى تېمىلارنى ئەمەس، بەلكى تىلشۇناسلىقتىن ئىبارەت يېڭى تېمىنى تاللىغانلىقى ئەسەردە قانائەتلىنەرلىك يورۇتۇلغان. ئالىمنىڭ بۇ تېمىدىكى ئىجادىيىتى قەشقەردىكى چاغدىلا

مۇددەت ھىجران ئازابىدا ئۆرتىنىپ، ئۆز ۋەتىنىنى سېغىنغان چاغدىكى باغداتتا بېرىلگەن بولسا ئەسەرنىڭ تارىخىي چىنلىقى تېخىمۇ ئاشقان بولاتتى.

بىراق، يۇقىرىقى پىكىرلەر ئومۇم ئېتىراپ قىلغان بىرەر ئەدەبىي ئىجادىيەت پىرىنسىپلىرى دائىرىسىگە ياتىدىغان پىشقان پىكىرلەر ئەمەس. ئۇنىڭ ئۈستىگە بىز تارىخىي رومانچىلىقتىن ئىبارەت يېڭى تېما بوسۇغىسىغا ئەمدىلا قەدەم قويغان يازغۇچىدىن ئۇنداق مۇكەممەللىكىنىمۇ تەلەپ قىلالمايمىز.

ئىسرائىل يۈسۈپ: (ئۇ كېلەلمىگەنلىكى ئۈچۈن تىزىسىنى پولات ھېۋزۇللا ئوقۇدى) بىرىنچىدىن، روماندا ئوتتۇرىغا قويۇلغان تارىخىي ئارقا كۆرۈنۈش تارىخىي پاكىتلارغا ئاساسىي جەھەتتىن ئۇيغۇن.

تالانتلىق يازغۇچى پەرھات جىلان قاراخانلار تارىخىغا ئائىت يازما ماتېرىياللار ۋە تەتقىقات نەتىجىلىرىنى ئەستايىدىل ئۆگەنگەن. ئۇ يۈسۈپ قادىرخان (يۈسۈپ بىن ھەسەن 1027 ~ 1026-يىللار — 1032 يىللار تەختتە ئولتۇرغان) دىن تارتىپ، ئەھمەد ئارسلانخان (ئەھمەد < ھارۇن > ھەسەن 1103 ~ 1102 — 1128-يىللار تەختتە ئولتۇرغان) غىچە بولغان تارىخىي ئارقا كۆرۈنۈشنى كىتابخانلارغا ئىخچام ۋە ئېنىق يورۇتۇپ بەرگەن. شۇنداقلا، قاراخانلارنىڭ دۆلەت تۈزۈلمىسى ۋە ئەمەلدارلىق تۈزۈمى ئۈستىدىمۇ ئېنىق مەلۇمات بەرگەن.

ئاپتور يەنە سالجۇقلار خانلىرىدىن 1040-يىلى خۇراساننى ئىگىلىگەن ۋە يەنىمۇ ئىلگىرىلەپ پۈتۈن ئىراننى بويسۇندۇرغان؛ 1055-يىلى باغداتقا كىرگەن توغرىلىق (سالجۇقنىڭ نەۋرىسى) نىڭ جىيەنى ۋە تەخت ۋارىسى ئالىپ ئارسلان (1063 — 1072-يىللار تەختتە ئولتۇرغان) بىلەن ئوغلى جالالىدىن مەلىكشاھ (1072 — 1092-يىللار تەختتە ئولتۇرغان) دەۋرلىرى توغرىلۇقمۇ ئېنىق مەلۇمات بېرىپلا قالماي، تۈركەن خاتۇن توغرىلۇقمۇ ئېنىق مەلۇمات بېرىدۇ.

ئۇنىڭدىن باشقا ئاپتور 9-ئەسىردىن ئابباسىلار خەلىپىلىكىنىڭ خاراكتېرى، بولۇپمۇ قائىم بىئەمرۇللا خەلىپىلىكىنىڭ ئاخىرقى دەۋرلىرى ۋە ئۇنىڭ نەۋرىسى ئوبۇلقاسىم ئابدۇللا مۇقتەدى بىللا (خەلىپىلىك ۋاقتى 1075 — 1094-يىللار) دەۋرىنىڭ خاراكتېرى توغرىلۇق قىسقا، ئېنىق مەلۇمات بېرىپ ئۆتىدۇ. ئىككىنچىدىن، ئاپتور ھەقىقىي ئالىمنىڭ ئوبرازىنى مۇۋەپپەقىيەتلىك تەرىپلەپ بەرگەن. ئۇستازلارنى، پېشقەدەملەرنى ھۆرمەتلەش، كىچىكىدىن بېرىلىپ ئۆگىنىش، جاپاغا چىداپ ئىلمىي تەكشۈرۈش ئېلىپ بېرىش، ئۆز مۇھەببىتىگە سادىق بولۇش، تۇرۇمىنى قۇللۇقتىن ئازاد قىلىش، دەشتى قىپچاققا قاراقچىلىق قىلىشقا مەجبۇر بولغان ئەسىر قاراقچىنى قويۇپ بېرىش، ئەمەل-مەنەپكە ئۆزىنى ئۇرماشلىق، ئىككى يۈزلىمىلىك ۋە كۆرەلمەسلىك — ھەسەتخورلۇق قىلماسلىق، ئاددىي-ساددا، كەمتەر-مۇلايىم بولۇش، چىقىشقا بولۇش، ئەيش-ئىشرەتكە بېرىلمەسلىك، گۈلپەرگە ئۆز قىزىدەك مۇئامىلە قىلىش، ئېلتە مۇرنى ياخشى تەربىيەلەش ۋە ئالىم قىلىپ يېتىشتۈرۈش، ئۆز يۇرتىنى سۆيۈش، لېكىن يۇرتتازلىق قىلماسلىق، مەھمۇدىيە مەدرىسىنى قايتا ئەسلىگە كەلتۈرۈش، ھاياتىنىڭ ئاخىرىغىچە ئىلىم ئەھلىلىرىنى يېتىشتۈرۈش ۋە ئۇلۇغ ئالىمنىڭ ئىلمىي نەتىجىلىرى قاتارلىقلارنى ماھىرلىق بىلەن تەسۋىرلىك بايان قىلىپ بەرگەن. ئاپتور ئەسەرنىڭ تىلغىمۇ خېلى ئىشلىگەن.

ئۈچىنچىدىن، روماننىڭ «گۈلپەرى» دېگەن بابىدا، ئۇلۇغ ئالىم مەھمۇتنىڭ ئويى تەرىقىسىدە سوغدىلار ھەققىدە ئوتتۇرىغا قويغان پىكىرلىرى (روماننىڭ 624 — 626-بەتلەرگە قاراڭ) ئوقۇرمەنلەرنى ئوبدان پىكىر يۈرگۈزۈشكە ئۈندەيدۇ. ئاپتور بۇ يەردە ئوتتۇرىغا قويغان پىكىرلەر پارتىيىمىزنىڭ مەملىكىتىمىزدىكى ھەرمىللەت خەلقىنى جۇڭگوچە سوتسىيالىزم قۇرۇش، ئىقتىسادىي قۇرۇلۇشنى مەركەز قىلىپ، زامانىۋىلاشتۇرۇشنى ئىشقا ئاشۇرۇشقا يېتەك-لاۋاتقان پايدىلىق پۇرسەتتە، بىزنىڭ ئىللەتلەر-

نى تۈگىتىپ، مەملىكىتىمىزدىكى تەرەققىي قىلغان مەدەنىيەتلىك مىللەتلەر قاتارىدىن ئورۇن ئېلىشىمىزغا ئىجابىي تەسىر كۆرسەتكۈسى.

ئەمدى، مەن جەمئىيەتتە باشقىلاردىن ئاڭلىغان بەزى ئىنكاسلار ۋە بۇ ھەقتىكى قاراشلىرىمنى ئوتتۇرىغا قويۇپ ئۆتەي.

بىرىنچى، ئاپتور نېمە ئۈچۈن مەھمۇت قەشقەرىنى دېھقان ياكى سودىگەرنىڭ پەرزەنتى قىلماي، خانزادە قىلىپ تەسۋىرلەيدۇ؟ «دىۋان» دا مەھمۇت قەشقەرى «... مەن شۇ تۈركلەرنىڭ... ئەڭ ئاساسلىق قەبىلىسىگە مەنسۇپلىرىدىن ۋە جەڭ ئىشلىرىدا ئۇستا نەيزەۋازلىرىدىن...»، «تۈرك ئەللىرىنى سامانى ئوغۇللىرىدىن ئالغان بوۋىلىرىمىز...» دەپ يازغان جۈملىلەر ئۇنىڭ خان جەمەتگە مەنسۇپ ئىكەنلىكىنى ئوچۇق كۆرسىتىپ بېرىدۇ.

ئالىملار يۇقىرىقى بايانغا ۋە مۇھەممەد بۇغراخان (1057 - 1056 - 1058) 1057-يىللار تەختتە ئولتۇرغان) نىڭ ئوغلى بولغان بارسخان ئەمرى ھۈسەيىننىڭ ئوغلى دېگەن ئىلمىي تەسەۋۋۇرنى ئوتتۇرىغا قويغان. مەھمۇتنىڭ خانزادە ئائىلىسىدىن كېلىپ چىقىشى توغرىسىدىكى پىكىر ھازىر ئاساسەن بىرلىككە كەلگەن پىكىر ھېسابلىنىدۇ.

يۈسۈپ خاس ھاجىپ، مەھمۇت قەشقەرىدىن 70 ياش ئۆپچۆرىسىدە چوڭ ياكى مەھمۇت يۈسۈپتىن 70 يىل كېيىن تۇغۇلغان. ئاپتور ئۇ ئىككى ئالىمنى روماندا قانداق قىلىپ، نېمىگە ئاساسلىنىپ ئۇچراشتۇرغاندۇ؟

«قۇتادغۇبىلىك» تىكى 6623-، 6624-بىتلەر- دە، «قۇتادغۇبىلىك» نى يۈسۈپ بالاساغۇننىڭ ھىجرى 462-يىللىرى (مىلادى 1069 - 1070) يازغانلىقى، ئۇنىڭغا 18 ئاي ۋاقىت سەرپ قىلغانلىقى ئېنىق يېزىلغان. يەنە «قۇتادغۇبىلىك» تىكى 365-، 366-بىتلەردە، ئاپتور بۇ كىتابنى يازغاندا ئۇنىڭ يېشىنىڭ 50 تىن ئاشقانلىقى ئېنىق كۆرسىتىلگەن.

ئاپتور كىتابنى تاماملاپ، بۇغراخان ھەسەن

بىن سۇلايمان (1075 ~ 1074 - 1103 ~ 1102-يىللار تەختتە ئولتۇرغان) غا تەقدىم قىلغان.

ئالىملار يۇقىرىقىلارغا ئاساسەن، يۈسۈپ 1012 - 1017-يىللار ئارىلىقىدا، ياكى 1015-1016-يىلى، 1018 - 1019-يىللىرى تۇغۇلغان دېگەن كۆزقاراشلارنى ئوتتۇرىغا قويدى. ئومۇمەن يۈسۈپ 1010-يىللار ئىچىدە تۇغۇلغىنىنى ھەممە ئېتىراپ قىلىدۇ.

«دىۋان» نىڭ تۆتىنچى جىلدىدا، ئاپتورنىڭ «بۇ كىتاب ئۆمرۈمنى ئاخىرىغا يەتكۈزدى» دېگەن جۈملە بار.

«قۇتادغۇبىلىك» تىكى 366-بىت (مەزمۇ- نى؛ ئاتىشى ياش مېنى قىچقىرىپ، كەل! دەۋاتىدۇ، ئەجەل يەتسە يېتىپ بارىمەن) گە ئاساسلانغاندا، ئۆز زامانىسىدا ئاتىشى ياشقا يېقىنلىشىش ئۆمرۈننىڭ ئاخىرىغا قەدەم قويغانلىق دەپ چۈشىنىلىدىغانلىقىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. شۇنىڭغا ئاساسەن، مەھمۇت «د- ۋان» نى يېزىپ بولغاندا، ئۇنىڭ يېشىمۇ ئەللىك بىلەن ئاتىشى ئارىلىقىدا ياكى ئاتىشقا يېقىنلاشقان بولۇشى مۇمكىن.

مەھمۇت «دىۋان» نى 1072 - 1074-يىللىرى يېزىپ تەھرىرلەپ، 1075-يىلى خەلىپە مۇقتەدى بىللاغا تەقدىم قىلغان.

ئالىملار يەنە «دىۋان» نىڭ ئۈچىنچى جىلدىدىكى «بۆكە بۇزراچ» كە مەھمۇت قەشقەرىنىڭ بەرگەن ئىزاھىغا ئاساسەن، ئۇنى 11-ئەسىرنىڭ باشلىرىدا تۇغۇلغان دەپ ئىلمىي پەرەزلەرنى ئوتتۇرىغا قويدۇ.

يۇقىرىقىلار، يۈسۈپ بالاساغۇن بىلەن مەھمۇت قەشقەرىنىڭ بىر دەۋرنىڭ ئالىملىرى ئىكەنلىكى، ياشلىرىنىڭ ئانچە پەرق قىلماي- دىغانلىقى، يۈسۈپ مەھمۇتتىن چوڭ بولغان تەقدىردىمۇ بىر قانچە ياش چوڭ بولدىغانلىقى- نى، 60-70 ياشچە پەرق قىلمايدىغانلىقىنى چۈشەندۈرۈپ بېرەلەيدۇ.

مەمتىمىن ئەلا: (تىزىسقا قاراپ) بىزدە تارىخىي رومانچىلىق بىر تارىخىي سىناق ۋە يېڭىلىقلارغا قەدەم قويدى. «مەھمۇت قەشقە-

www.uyghurkitap.com
ئۇيغۇر تىلى ئىلمى ئىنستىتۇتى
ئۇيغۇر تىلى ئىلمى ئىنستىتۇتى

قاچان تۇغۇلغانلىقى، قانداق پائالىيەتلەر ئارقىلىق شۇغۇللانغانلىقى ۋە قاچان، قانداق ئۆلگەنلىكىنى ئېيتىش ھەققىدە بىرقەدەر ئېنىق مەلۇماتلار بار ياكى ئالدىن بەلگىلىنىپ بولغان. ئۇنى ئۆزگەرتىش ئاللىقاچان مەڭگۈ مۇمكىنسىز مەسىلىگە ئايلىنىپ كەتكەن. ئەگەر ئۆزگەرتىش زۆرۈرىيىتى تۇغۇلسا ئۇ تارىخىي ئەسەر بولماي قالىدۇ. بۇ مۇنداقچە ئېيتقاندا، خۇددى ئادەمنىڭ ئۆزىنىڭ نەدە تۇغۇلىدىغانلىقى، ئاتا-ئانىسىنى ئالدىن تاللىيالمىدىغانلىقىغا ئوخشاپ كېتىدۇ. تارىخ ئويدۇرما ياكى توقۇلما بولمىغاچقا، تارىخىي ئەسەرلەر بايانچىلىقىدا ئىمكانىيەت بىرقەدەرتار بولىدۇ، لېكىن يېزىلىۋاتقان شەخس يەنىلا ئىجتىمائىي-تەبىئىي ئادەم بولۇپ، ئەينى دەۋردىكى چەكسىز ئىمكانىيەت دۇنياسىنىڭ مەھسۇلى. شۇڭا تارىخىي ئەسەرلەردە مۇمكىنسىزلىك ئىچىدىكى مۇمكىنچىلىك ھەرۋاقىت ھازىرلانغان بولىدۇ. ئۇنداق بولمىغاندا ھېچكىم تارىخىي ئەسەرلەرنى يازالمىغان ھەم بۇنداق ئەسەرلەرمۇ مەيدانغا كەلمىگەن بولاتتى. خوش، «مەھمۇت قەشقەرى» رومانىدا بۇ ئىمكانىيەت قانچىلىك ھازىرلاندى ھەم يېزىلدى؟ بىزچە، مەھمۇت قەشقەرىنىڭ ئىلىم يولىدىكى قايتماس ئىرادىسىنىڭ ۋە بۇنىڭدىن كۆرگەن قىسمەتلىرىنىڭ يېزىلىشى ئۆز نۆۋىتىدە مەھمۇت قەشقەرى ئارقىلىق قاراخانلار خانلىقىنىڭ پۈتكۈل سىياسىي، ھەربىي، دىن، ئورپ-ئادەت، فولكلور تارىخىنىڭ يېزىلغانلىقىغا ئوخشاشلا ئىنتايىن مۇھىم. «مەھمۇت قەشقەرى» رومانىنى ئوقۇش ئارقىلىق يۇقىرىقىدەك بەدئىي ئىمكانىيەت ۋە تارىخىي ئۇچۇرنىڭ بىرتەرەپ قىلىنىشىغا قارىتا قانداق ئويلارغا كەلدىڭىز؟ «مەھمۇت قەشقەرى» رومانىدا يەنە بىرخىل تارىخىي — بەدئىي ئىمكانىيەت بار: ئۇزۇنسىغا سوزۇلغان ۋاقتىچانلىق (غەيرىي مەلۇم دائىرىگە ۋاقتىنى بىلدۈرىدۇ. بۇنىڭدا ۋاقتىنىڭ ئىلگىرى-كېيىنلىكى ئاساس قىلىنىدۇ. بىر پۈتۈن مۇكەممەل ماكاندىكى ئېقىشچان < تۈز سىزنىڭ ھالىتىدىكى > ۋاقت كۆزدە تۇتۇلىدۇ). بۇنىڭدا ماكان، زاماندىن ھالقىغان

رى» رومانى دەل مۇشۇنداق ئەسەرلەر جۈملىسىدىندۇر. تارىخىي ئەسەردە بولۇپمۇ تارىخىي روماندا ئەكس ئەتتۈرۈلىدىغىنى بىر پۈتۈن ياكى مەلۇم دەۋر ھايات رېئاللىقىنىڭ — تارىخىي ھادىسە، تارىخىي قانۇنىيەت (مۇقەررەر-لىك ۋە تاسادىپىيلىق)، شەخس ھاياتى — تارىخىي رەۋىشتە سەنئەتكە كۆچۈشى. ئۇ تارىخ بىلەن سەنئەتنىڭ ماكان، زاماندىن ھالقىغان شەكىلدىكى كۆزىتىلىشى ۋە بىرىكىشى. ئۇنىڭدا تارىخ رېئاللىقىنىڭ ۋە تارىخىي ئاڭنىڭ سەنئەت شەكىلدە بىر تەرەپ قىلىنىشى يەنىلا ئالدىنقى ئورۇندا تۇرىدۇ. شەخسنىڭ ھاياتى يېزىلغان تارىخىي ئەسەرلەردە شەخس تارىخقا قويۇلۇپ كۆزدە تىلىدۇ، بىر تەرەپ قىلىنىدۇ. شۇنىڭدەك شەخس ياشىغان تارىخىي شۇ شەخسنىڭ ھاياتى (تەقدىرى، ئىدىيىسى) ئارقىلىق ياندىن يورۇتۇلىدۇ. مۇنداقچە ئېيتقاندا، شەخس تارىختا، تارىخ شەخستە قايتىدىن يېزىلىدۇ. «ئادەمنىڭ تارىخىيلىقى ئۇنىڭ مەۋجۇتلۇقى-نىڭ ئاساسىي ئالاھىدىلىكى. ھەرقانداق ئادەم تارىخىي مەۋجۇت بولالمىدۇ، ئادەم تارىخقا قارىتا ئېتىك ئامىل بولماستىن، ئەكسىچە ئوچۇقتۇر.» (گادامور) شۇنداق، «مەھمۇت قەشقەرى» رومانىدا 11-ئەسىر ئۇيغۇر مەدەنىيەت تارىخىدىكى سەركەردە — ئۇلۇغ ئالىم مەھمۇت قەشقەرىنىڭ بىزگە ۋە تارىخقا نىسبەتەن پۈتۈنلەي «ئېچىۋېتىلگەن» تارىخى يېزىلغان. تارىختىن مەلۇمكى، مەھمۇت قەشقەرىنىڭ 11-ئەسىردىكى ھايات پائالىيەتلىرى بىر خىل توغرىسىغا سوزۇلغان ۋاقتىچانلىقى (پەلسەپە ۋە تارىخ ئىلمىدىكى ئاتالغۇ بولۇپ، ئەينى دەۋر يەنى نىسبەتەن مەلۇم دائىرىگە ئىگە ۋاقتىنى بىلدۈرىدۇ. بۇنىڭدا چەكلىك ماكاندىكى چەكلىك زامان كۆزدە تۇتۇلىدۇ. بىز بۇ يەردە دەۋاتقان ۋاقتىچانلىق مەھمۇت قەشقەرىگىلا ئالاقىدار ۋاقتىنى بىلدۈرىدۇ) ھازىرلىغان بولۇپ، نىسبەتەن تۇراقلىق. چۈنكى يېزىلماقچى بولۇنغان مەھمۇت قەشقەرىنىڭ

سۈپىتىدە يېزىلىدىكەن يازغۇچى چوقۇم تۇغۇلغان ئادەمنىڭ ھامان ئۆلىدىغانلىقىدىن ئىبارەت مەڭگۈلۈك قانۇنىيەتكە ئوخشاپ كېتىدىغان ئالدىن بېكىتىلگەن قىسمەتنى ۋە خىلمۇ خىل ھايات ئويۇنلىرىنىڭ ئىشتراكچىسىنى گەۋدە-لەندۈرۈشتەك ئىنتايىن مۇھىم ئىككى مەسىلىنى ھەل قىلىشقا دۇچ كېلىدۇ. دېمەككى، روماندا تارىخىي ئامىللار — ئالىمنىڭ ھاياتى، ئىلمىي پائالىيەتلىرى ناھايىتى ئەتراپلىق يېزىلغان، لېكىن مەھمۇت قەشقەرى يەنىلا تارىخىي شەخسلىك سالاھىيىتىدىن قۇتۇلالمىغان. بۇ، ئەسەردە ئۇزۇنسىغا سوزۇلغان ۋاقتىچانلىققا زىيادە ئېتىبار بېرىلگەنلىكىنىڭ نەتىجىسى. ئالايلى، ئالىمنىڭ پۈتۈن ئائىلىسى دەھشەتلىك تەرىزدە ۋەيران بولسىمۇ ئىلىمگە بولغان ئېتىقادىدىن يانمايدۇ، لېكىن ئۇ يەنىلا ئادەم ئىدى. ئۇنىڭ ئەينى ۋاقىتتا نېمىلەرنى ئويلايدىغانلىقىنى، ئويلىيالايدىغانلىقىنى ھېچقايسىمىز بىلمەيمىز، لېكىن مەلۇم تەجرىبە ۋە تەسەۋۋۇر مۇھىتىدا بۇلارنى قىياس قىلغىلى بولۇشى مۇمكىن. يازغۇچى بۇ جەھەتتە چەكسىز ئىمكانىيەت دۇنياسىدا تۇرغانىدى. ۋەھالەنكى، بۇ ئىمكانىيەتلەر ھەقدادىغا يەتكۈزۈلمىگەن. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئالىم ياقا يۇرتلاردا ئۇزۇن يىل سەرسان بولۇپ يۈرگىنىدە، ئۆتمۈش، بۈگۈن، كەلگۈسى ھەققىدىكى توغرىسىغا سوزۇلغان ۋاقتىچانلىق خاراكتېرىدىكى خىياللىرى، ئارزۇ-ئارمانلىرى نەزەردىن چەتتە قالدۇرۇلۇپ، قەيەرگە بارسا، شۇ جاي بارلىققا كەلتۈرگەن يەككە مەنئى دۇنيادىلا ياشاشتەك ئۇزۇنسىغا سوزۇلغان ۋاقتىچانلىق خاراكتېرىدە بولغان، تەبىئىي (فىزىكىلىق) ۋاقت ئۈنۈمنى قوغلىشىپ، يەككە ئادەمدىكى ھەم ئەسەر بايانچىلىقىدىكى مۇھىم تەرەپ (بولۇپمۇ بۇ روماندا) پىسخىك ۋاقتىچانلىق ئىپادىلەنمىگەن. ئالايلى، ئالىمنىڭ ئانا يۇرتى بىلەن مەرھۇم قېرىنداشلىرى، ئاتا-ئانىسى ۋە سۆيۈملىك ئايالىغا بولغان سېغىنىشى ئۇمرىنىڭ ئاخىرىدا ئانا يۇرتىغا قايتىشقا ئەگىشىپ قايتا قوزغىلىدۇ ۋە كۈچىيىدۇ. ئانا يۇرتىغا كەلگەندىكى روھىي دۇنياسى

مەھمۇت قەشقەرى ئۇيغۇر مەدەنىيەت تارىخىي ئۇلۇغ ئېقىمىغا قويۇلىدۇ. ئۇنىڭ پۈتكۈل ئۇيغۇر ھەتتا دۇنيا مەدەنىيەت تارىخىدىكى ئورنى يۈكسەك تارىخىي مۇھىتقا قويۇلۇپ كۆزىتىلدى. روماندىكى مەھمۇت قەشقەرىنىڭ ھاكىمىيەتتىن ئىلىمنى ئۇلۇغ كۆرۈشى، پۈتۈن ئائىلىسىدىكىلەر ئوردا يېغىلىقىدا قىرىلىپ كەتسىمۇ ئېتىقادىدىن ۋاز كەچمەسلىكى، غايەت زور ئازابقا بەرداش-لىق بېرىپ كاتتا ئەسەرنى مۇۋەپپەقىيەتلىك تاماملىشى يۇقىرىقى ئىككى خىل ۋاقتىچانلىقنى ئۆزىدە تولۇق ھازىرلىغان بولۇپ، بۇ روماننىڭ تارىخىي رومان بولۇشىدىكى ئەقەللىي تارىخىي — ئەدەبىي ئامىل ھېسابلىنىدۇ.

توغرىسىغا سوزۇلغان ۋاقتىچانلىقتىن ئالغىنىمىز-دا، مەھمۇت قەشقەرىنىڭ قانداق پائالىيەت ئېلىپ بارغانلىقى ئالدىن بەلگىلەنگەن، تەسەۋۋۇردىن تاشقىرى تارىخىي رېئاللىق بولسىمۇ، روماندىكى مەھمۇت قەشقەرى يەنىلا تارىختىكى مەھمۇت قەشقەرىدىن ھالقىپ كېتىشى كېرەك. چۈنكى روماندىكى مەھمۇت قەشقەرى بەلگىلىك تەسەۋۋۇر دائىرىسىدىكى ئوبراز بولۇپ، تىرىك ئادەملىك ئالاھىدىلىكى ئالاھىدە سۇسلاشقان. مۇنداقچە ئېيتقاندا، پۈتۈنلەي سەنئەت ئويىپكىتىغا ئايلىنىپ كەتكەن. شۇڭا روماندا كەڭ مەنىدىن ھەم ئېستېتىك ئەھمىيەت نۇقتىسىدىن كۆزەتكەندە تارىخىمىزدىكى بىر ئادەمنىڭ (قانداقلا شەخس بولمىسۇن) ئوتتۇرا ئەسىردىكى تەقدىرى يېزىلغان؛ تېخىمۇ كەڭ مەنىدىن ئالغاندا، ئادەمدىن ئىبارەت بۇ ئىجتىمائىي — سىياسىي جانلىقنىڭ تەقدىرىنىڭ يېزىلمىسى ئىكەنلىكىگە تېخىمۇ گەپ كەتمەيدۇ. بۇنداق دېيىش گەرچە روماندىكى مەقسەتدارلىق ھەم ئىدىئولوگىيىلىكتىن زور دەرىجىدە چەتنەپ كەتكەندەك بىلىنىشىمۇ، لېكىن روماننىڭ تارىخىي ئەسەر ئەمەس، بەلكى ئەدەبىي ئەسەر بولالشى دەل مۇشۇنداق كەڭ مۇمكىنچىلىكتىن تۇغۇلغان. بولمىغىنىدا مەھمۇت قەشقەرىنى رومان قىلىپ يېزىش زۆرۈرىيەتسىز بولار ئىدى. تارىختىكى مەلۇم ئادەمنىڭ ھاياتى بەدئىي ئەسەر

تۇتۇقلا سۈرەتلىنىدۇ. ئۆتمۈش، بۈگۈن، كەلگۈ-
سىنىڭ دەھشەتلىك سوقۇلىشى ۋە ئارىلىشىشى
مۇھىتىدا تاكامۇللاشقان مەھمۇت قەشقەرىنىڭ
مەنئىيىتى بىزگە ئاقىرىپ كۆرۈنگەن بىر تال
سىزىقىلا ئەسلىتىدۇ، خالاس. بۇ، مەھمۇت
قەشقەرىنىڭ رېئال ھەم مەۋجۇت ئادەملىكتىن
نوقۇل تارىخىي شەخسلىككە باي ئوبراز
سۈپىتىدە يارىتىلغانلىقىنى چۈشەندۈرىدۇ.

ئەسەردىن بارلىققا كېلىدىغان ئاخىرقى
بەدىئىي - تارىخىي ئۈنۈم كىتابخانلارنىڭ
قوبۇل قىلىشى نەتىجىسىدە يارىتىلىدۇ. ئۇيغۇرلار-
نىڭ ئۆز تارىخىغا كۈچلۈك قىزىقىشى نەتىجىسىدە
بارلىققا كېلىدىغان تارىخىي ئاڭ، ئۆز ئالىمىدىن
پەخىرلىنىش ھېسسىياتى، روماننىڭ تارىخىمىز
قاراڭغۇ ئورمانلىقىغا بىزنى باشلاپ مېڭىشى
روماندىكى مەھمۇت قەشقەرىنى خەلقىمىز
روھىيىتىدىكى ئۆلمەس بەلگىگە - پۈتكۈل
قاراخانلار سۇلالىسىنىڭ ماددىي ۋە مەنئىي
تارىخىغا ئايلىنىدۇرۇۋەتكەن. قانداقلا بولمىسۇن
مەھمۇت قەشقەرى ئۇيغۇرلارنىڭ مەدەنىيەت
ئاسمىنىدىكى نۇرلۇق چولپان بولغاچقا روماننىڭ
كىتابخانلار تەرىپىدىن ئورتاق ئېتىراپ قىلىنىشقا
ئېرىشەلشەدە گەپ يوق. ئۈزۈپ ئېيتىش
كېرەككى، « مەھمۇت قەشقەرى » رومانى
تارىخىي رومانچىلىقىمىزدىكى ئاخىرقى مەنزىل
ئەمەس.

مامبەت تۇردى: (تىزىمقا قاراپ) 11-ئەسىر-
دىكى ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ سىرلىق ۋە ئېغىر
پەردىسىنى ئېچىپ شۇ دەۋردىكى تۈرلۈك ئادەم
ۋە ئەللەرنىڭ تۇرمۇش سەرگۈزەشتىلىرىنى،
ھېسسىي دۇنياسىنى نامايان قىلغان « مەھمۇت
قەشقەرى » رومانى 90-يىللاردىكى ئۇيغۇر
ئەدەبىياتىدا تارىخىي تېمىدا يېزىلغان مۇنەۋۋەر
ئەسەرلەرنىڭ بىرى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

مەھمۇت قەشقەرىدىن ئىبارەت بىر ئۇلۇغ
تىلشۇناسنىڭ ھاياتىنى چۆرىدىگەن ھالدا
غەربىي دىياردىكى ئۇزۇن يىللىق تارىخىي
بوران-چاپقۇن ۋە شانلىق مۇساپىنى روماندا
ئەكس ئەتتۈرۈش نەتىجىلىك بولغان. ئاپتورنىڭ
ئىستېداتى شۇ نۇقتىدا روشەن ئىپادىلىنىدۇكى:

تەييار سىيۇزىتقا ئىگە بىر تىلشۇناسنىڭ
ھاياتىنى ئالاھىدە بىر تارىخىي دەۋرنىڭ
ئەپچىللىك بىلەن باغلاپ ئىجاد قىلىشنىڭ
مۇرەككەپ ئۆتكىلىدىن ئوڭۇشلۇق ئۆتكەن.
مېنىڭچە، ئىش-ئىزلىرى تارىخىي كىتابلاردا
خاتىرىلىنىپ قالغان خانلار ۋە باتۇرلارنىڭ
ئوبرازىنى يارىتىشقا قارىغاندا بۇنىڭدىن توققۇز
ئەسىر بۇرۇن ئۆتكەن بىر تىلشۇناسنىڭ،
ئەدەبىيەتنىڭ ئوبرازىنى يارىتىش ئالاھىدە مۇشكۈل.
تارىخ بىلەن قەھرىمانلىق ئوڭ تاناسىپ بولغىنى
بىلەن، تارىخ بىلەن تىلچىلىق، ئەدەبىيلىك
ئانچە چېپىلىشىپ كەتمەيدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە
مەھمۇت قەشقەرىدىن ئىبارەت دۇنياغا
مەشھۇر بولغان، ئەمما شۇنچىلىك سىرلىق
بىر شەخسنى باش پېرسوناژ قىلغان روماننى
يېزىشنىڭ مۇشكۈللۈك دەرىجىسى ناھايىتى
يۇقىرى. بۇنىڭدا بىرىنچىدىن، پۈتۈن لىنىيە
بويىچە ئىجاد قىلىشقا توغرا كېلىدۇ؛ ئىككىنچىدىن،
مۇناسىۋەتلىك تارىخىي ماتېرىياللارغا، ماددىي
ۋە مەنئىي ھادىسىلەرگە ناھايىتى ئىنچىكىلىك
بىلەن مۇئامىلە قىلىشقا توغرا كېلىدۇ؛ يازغۇچى
بۇ روماندا تەپەككۈر قۇشلىرىنى ئەركىن
پەرۋاز قىلدۇرۇپ، 11-ئەسىردىكى تارىخىي
دەۋرنى، كىشىلەر تۇرمۇشىنى، ئىجتىمائىي،
سىياسىي مۇناسىۋەتلەرنى، ئۆرپ-ئادەت،
پىسخولوگىيە، خاراكتېر، پىكىر قىلىش، تىل
جەھەتلەردىكى ئالاھىدىلىكلەرنى ئىنچىكىلىك
بىلەن ئىلمىي ۋە ئىجادىي تەسۋىرلىگەن.

تارىخىي كىتابلاردا پادىشاھلارنىڭ،
ئەسكىرىي قولباشچىلارنىڭ ئۇرۇش-جېدەللىرى
ۋە چوڭ-چوڭ ۋەقەلەر، يۇقىرى تەبىقىدىكى
سۆلەتۈزلەرنىڭ سەلتەنەتلىرى خاتىرىلىنىدۇ-دە،
شۇ دەۋردىكى مەنئىي ھالەت تىلغا ئېلىنمايدۇ.
ئاشۇ يۈزەكىلىكى تارىخىي رومانلار تولدۇرۇپ
كەلمەكتە. « مەھمۇت قەشقەرى » روماندا
جاھاننى بېشىغا كىيگەن پادىشاھلاردىن تارتىپ
ئەڭ ئاددىي كارۋان بېشى، قۇللارغىچە بولغان
كىشىلەرنىڭ تەقدىرى، خاراكتېرى، ئوي-پىكىرى
ۋە ئىچكى دۇنياسى، ئادەملەر ئوتتۇرىسىدىكى
ئىنچىكە، نازۇك مۇناسىۋەتلەر جانلىق تەسۋىر-

دەك تەسىر بېرىدىغان بۇ ئۇچرىشىش يۈزەكى بايان قىلىنىدۇ، ئىككى ياش بىر-بىرىگە ئۆزلىرى يازغان كىتابلارنى تارتۇق قىلىشىدۇ-دە، ئۇندۇ-دىن چوڭقۇرراق تەسىرات پەيدا قىلىشمايدۇ. ئارىدىن ئۇزۇن يىللار ئۆتكەندىن كېيىن يەنىلا شۇ جەريان تەكرارلىنىدۇ. ھەر ئىككى قېتىملىق كۆرۈشۈشتىن بۇرۇن يۈسۈپ مەھمۇتنىڭ كىتابىنى ئوقۇپ بولغان بولىدۇ. مەسىلىنىڭ يەنە بىر تەرىپى شۇكى، بۇ رومان يۈسۈپنىڭ كىم ئىكەنلىكىنى ئانچە بىلىپ كەتمەيدىغان كىتابخانلار ئارىسىدا ئوقۇلغاندا بۇ «ئۇلۇغ مەنۇتلار» ئاشۇ كىتابخانلار ئۈچۈن بەدىئىي، ئىجادىي سىيۋىتلارنىڭ بىرى قاتارىدا تەسىر قالدۇرالمىدۇ-يوق؟

«مەھمۇت قەشقەرى» رومانىدا تەسۋىرلەنگەن قەشقەردە ۋە باغداتتا يۈز بەرگەن تەخت تاللىشىش كۈرەشلىرى، نۇرغۇن قان تۆكۈلۈشلەرنى كەلتۈرۈپ چىقارغان تراگېدىيىلىك تەقدىرلەر ئالاھىدە تىپىك مەنىگە ئىگە بولۇپ، روماننىڭ بەدىئىي سېھرىي كۈچىنى ئاشۇرغان. بولۇپمۇ پادىشاھ سارايلىرىدىكى زىددىيەت فاھايىت ئۆتكۈر پەللىگە كۆتۈرۈلگەن. لېكىن روماندا پادىشاھ سارايلىرىنىڭ سىرتىدىكى تۇرمۇش ئانچە كەڭرى تەسۋىرلەنمەيدۇ. بەلكىم بۇ باش پېرسوناژنىڭ پادىشاھ جەمەتىگە تەئەللۇق قاتلامدا تۇرغانلىقى بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولۇشى مۇمكىن.

شۇنداق بولسىمۇ روماندا ھەيدەر ئىبىن ياقۇپتەك كۆپ قىرلىق، ئۆزگىرىشچان، روھىي دۇنياسى مۇرەككەپ پېرسوناژلار ئانچە كۆپ ئۇچرىمايدۇ. مۇنداقچە ئېيتقاندا، روماندا ھەر خىل زىددىيەتلەر بەكمۇ ئۆتكۈر ئەمەس. روماننىڭ بىرىنچى بابىدا سۇلايمان ئارىسلانخان-نىڭ پىسخىك ھالىتى، روھىي كەچۈرمىشلىرى ناھايىتى ئۈستىلىق بىلەن سەۋرچان تەسۋىر-لىنىدۇ. بۇ رېتىم كېيىنچە سىجىل ساقلىنىدۇ. خاراكىتى بىلەن ئىدىيەلەرنىڭ زىددىيىتى، ئىنسان ئارزۇسى بىلەن تەقدىرنىڭ كاجلىقى، ئادەم بىلەن ئادەمنىڭ پۈتمەس-تۈگمەس

لەنگەن بولۇپ، ئەجدادلارنىڭ شانلىق ۋە ئازابلىق كەچۈرمىشلىرى ئوبرازلىق ئەكس ئەتكەن.

يازغۇچى تارىخىي رومان يېزىشتىكى ھەل قىلغۇچ نۇقتىلارنى، چىگىش تۈگۈنلەرنى ئوڭۇشلۇق ھەل قىلغان. ئاپتور كلاسسىك رېئاللىق ئۇسلۇب بىلەن ئىپىك باياننى ئۆز ئوقۇمىغا ئىگە قىلغان. تارىخىي رومان يېزىشتىكى ئەنئەنىۋى پروزا ۋەكىللىرى (ئابدۇللا قادىرى، تولستوي، ۋ.گ.يان، م.ئاۋەزوۋ يەنە نۇرغۇن) ماڭغان يول پەرھات جىلان ئىجادىيىتىگە رو-شەن مايىك بولغان. بولۇپمۇ سوتسىيالىستىك رېئاللىق مېتود ئەسەردە خېلىلا قېنىق تۈسكە ئىگە. لېكىن، يازغۇچىنىڭ قەلەم قۇۋۋىتى بۇرۇنقى ئەندىزىلەردىن يۇلغۇنۇپ چىقىپ، ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىكلەرنى يارىتىشقا قادر بولغان. ئاپتور تەسۋىرلەش ۋە تىل ئىشلىتىش جەھەتتە بىرقەدەر يۇقىرى ماھارەت كۆرسەت-كەن. بىراق، ئاتالغان رومان تېمىسىنىڭ ۋە دەۋرنىڭ ئالاھىدە بولۇشى سەۋەبىدىن مۇنازىرە قوزغايدىغان بەزى مەسىلىلەردىن تەبىئىي ھالدا خالى بولالمىغان.

روماندا ئاشكارا دىققەت قوزغايدىغان سىيۋىت — مەھمۇت بىلەن يۈسۈپ بالاساغۇد-نىڭ ئىككى قېتىملىق ئۇچرىشىشى. تارىختا قانداق بولغىنىغا قارىماي روماندا بەدىئىي ئىجادىيەتنىڭ ئېھتىياجىغا ماس ھالدا دەۋرداش ئىككى ئۇلۇغ ئالىمنى ئۇچراشتۇرۇش مۇنازىرە تەلەپ قىلمايدۇ. لېكىن، ئۇ ئىككىسىنىڭ ئۇچرىشىشى ئەسەر ئۈچۈن شەكلەن بەلگە ئەمەس، ئەھمىيەتلىك بىر دېتال بولۇشى كېرەك ئىدى. ئاپتور مەھمۇت بىلەن يۈسۈپنىڭ تونۇشقانلىق جەريانىنى روماندا قەيت قىلىش ئارقىلىق چوڭ بىر تارىخىي غۇۋا سىرنى كۆنكرېتلاشتۇرغان. بىراق، بۇ ئۇچرىشىش ئاساسلىق پېرسوناژنىڭ ئوبرازىغا تەسىر كۆرسىتىدىغان ماھىيەتلىك سىيۋىت بولالمىغان. بولۇپمۇ بىرىنچى قېتىملىق كۆرۈشۈش بىر قەدەر نورماللاشقان مۇھىت ئىچىدە بايان قىلىنىدۇ: نورۇز بايرىمى ۋە مەھمۇت بىلەن يۈسۈپنىڭ يولۇقۇشى. ئاتايتەن ئورۇنلاشتۇرغان-

غەۋغاسى توغرىسىدا ئەسەردە تەسىرلىك بايانلار بار، ئەمما كۆپ ئەمەس. بۇنى بىز مەھمۇتنىڭ تىل نەكشۈرۈپ قەشقەردىن چىقىپ ئۈچتۈرپان، كۇچا، ئىدىقۇت، ئىلى تاغلىرى، قىپچاق دالاسى، ئېدىل بويلىرىنى ئايلانغان سەپىرىدىن بايقايمىز. قىپچاق دالاسىدا قاراقچىلارغا ئۇچراپ قالغاندىن تاشقىرى بۇ سەپەر ناھايىتى ئوڭۇشلۇق سەپەر بولىدۇ. مۇشۇ جەرياننى تەسۋىرلىگەن قۇرلاردا ئۆز-ئۆزىگە مەستخۇش بولۇشنىڭ، قەدىمكى مەدەنىيەتنى كۆزىتىشكە ھەۋەس قىلىشنىڭ ۋە پەخرلىنىشنىڭ ھاياجىنى ئاساسىي ئورۇننى ئىگىلەپ ئالغان. بەلكىم يازغۇچى بۇ يەردە بۈگۈنكى زامان ئۆزىلاشقان تۇرمۇش مۇھىتىدا ھايات كەچۈرۈۋاتقان كىتابخانلارنىڭ ئۆز ئەجدادىغا بولغان پەخرلىنىش ھېسسىياتىنى ئويغىتىشنى مەقسەت قىلغاندۇر.

بۇ روماندا ناھايىتى كۈچلۈك ئىندىۋىدۇئاللىق-قا ئىگە ئوبرازلار يارىتىلغان. بۇنىڭغا كۆز يۈمۈشقا بولمايدۇ. پەقەت مۇنازىرە قىلىش ئۈچۈن مەھمۇتنىڭ ئوبرازى قانداق يارىتىلغان دېگەن مەسىلىگە دىققىتىمىزنى بۇراپ كۆرەيلى. يازغۇچى مەھمۇتنىڭ ئوبرازىغا جان كىرگۈزۈش ئۈچۈن پۈتۈن كىتابنىڭ تۆتتىن ئۈچ قىسمىنى ئۇنىڭغا سەرپ قىلغان. بۇ سەرپ قىلىش ئەھمىيەتلىك بولغان. لېكىن قانداقتۇ بىرنەرسە يېتىشمىگەندەك تۇيغۇ بېرىدۇ. مەھمۇتنى راھەت-پاراغەت، ئابروي ۋە ھوقۇقتىن ۋاز كەچتۈرۈپ تىل ئىلىمغا «ئازدۇر-غان» روھىي تۈرتكە زادى نېمە، ئۇ ئۆزىدىكى پىسخىكىلىق، فىزىئولوگىيىلىك، ئىجتىمائىي، سىياسىي، تارىخىي چەكلىمەلەرنىڭ زەنجىرىدىن قانداق بوشاندى، دېگەندەك سوئاللار تۇغۇلىدۇ. روماندا مەھمۇت ئۆمرىنىڭ ناھايىتى كۆپ قىسمىنى قايتا ئۆيلەنمەي، ئەۋلاد قالدۇرماي، ئويۇن-تاماشىغا بېرىلمەي ئىلمى ئىش بىلەن ئۆتكۈزۈپتۇ. ئەگەر مەھمۇت قەشقەرنى ئايتما تۇۋ ياكى گارسىئا ماركوس تەسۋىرلەپ قالغان بولسا بەلكىم مەھمۇتقا باغداتتا ئايال ئېلىپ بېرەتتى ياكى ئاشنا تۇتقۇزۇپ قوياتتى.

نېمە ئۈچۈن شۇنداق؟ ئادەمنىڭ ئەسلىدىكى ۋە تەبىئىيلىك خۇسۇسىيەتلىرىنى نەزەردە تۇتۇپ ساقىت قىلىشقا بولمايدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە 11-ئەسىرلەردە پۈتۈن ئىنسانىيەتنىڭ ئەۋلاد قالدۇرۇش ۋە ۋارىسلىق قىلىش ئىستىكى بۈگۈنكى كۈندىكىدەك سۇسلاشقان ۋە چەكلىمىگە ئۇچرىغان ئەمەس. بولۇپمۇ كۆپ خوتۇنلۇق، پادىشاھلىق، ئېسىلزاڭلىق، قەھرىمانلىق تۈزۈمى ئەۋج ئالغان شەرقىي مەھمۇت قەشقەرنى شەيخەك تەسۋىرلەش، مەھمۇتقا «دىۋان» - نى يازدۇرۇۋاتقان «ئىلاھىي كۈچ» نى كونكرېت ئىپادىلەشلىك، مەھمۇت بىلەن «دىۋان»، «دىۋان» بىلەن باغدات، يېزىش بىلەن ياشاش ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەتتىن چەتنەش روماندا خەۋپلىك پىلتە بولۇپ قالغان. قىسقاتىپ ئېيتقاندا، يازغۇچى ئۇزۇندىن بۇيان داۋاملىشىپ كېلىۋاتقان «ياخشى پېرسوناژ - ماشىنا ئادەمدەك» بولىدۇ دېگەن فورمۇلانىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان. روماندا مەھمۇتنىڭ ھاياتى تەسىرلىك ئەكس ئەتتۈرۈلگىنى بىلەن، مەھمۇتنىڭ ئۆزى، روھىي دۇنياسى، ھېسسىياتى ئوقۇملاشتۇرۇلغان.

لېكىن، «مەھمۇت قەشقەرى» رومانى پۈتۈن گەۋدە بويىچە نەتىجىلىك پۈتكەن ۋە سەۋىيىلىك يېزىلغان. ئۇنىڭدىكى يېتەرسىزلىكلەر نەتىجىنىڭ ئارىسىدا كۆمۈلۈپ قالىدۇ. بۇ روماننى تارىخىي تېمىدىكى مۇنەۋۋەر ئەسەر قاتارىدا سۆيۈپ ئوقۇشقا ئەرزىيدۇ. يازغۇچىنىڭ مۇرادى ھاسىل بولغاي.

ئىسمايىل تۆمۈرى: مامبەت تۇردى ياخشى ئوتتۇرىغا قويدى، مەھمۇت قەشقەرنىڭ چولپانئايىدىن كېيىن خۇددى ناۋائىدەك ئۆمۈر بويى بويىتاق ئۆتۈپ كېتىشى ھەقىقەتەن ئادەمنى ئوبغا سالدى. ئەمەلىيەتتە، ئادەمنىڭ فىزىئولوگىيىسى پىسخىكىسىغا تەسىر قىلماي قالمايدۇ. بۇ ھەقتە، ئاپتور نېمىنى ئويلىدى، ئۆز ئاغزىدىن بىرنېمە ئاڭلاپ باقساق.

مۇھەممەت پولات: (سۆز ئارىلاپ) مەھمۇت-نىڭ بالدۇرقى خوتۇنغا بولغان سادىقلىقى چولپانئايغا بولغان مۇھەببىتىدىن بولغان بولۇشى

ئېچىنىش پەيدا قىلىدۇ. بۇ تەرىپى ئەسەرنىڭ بەدىئىي ئۈنۈمىنى ئاشۇرغان.

نەبىجان تۇرسۇن: ئەينى يىللىرى خەلقىمىزنىڭ ئاساسىي قىسمى ئىسلام دىنىنى شارائىتىدا ياشىغان. ئەينى تارىخىي شارائىتتا كۆپ خوتۇنلۇق تۈزۈمى مەۋجۇت، ھەتتا كۆپ خوتۇنلۇق بولۇش قارشى ئېلىنىدىغان خاسىيەتلىك ئىش ھېسابلىناتتى. روماندا مەھمۇتقا بىر-ئىككى خوتۇن ئېلىپ بېرىش تامامەن مۇمكىنچىلىكى بار ئىدى.

شەرىپىدىن ئۆمەر: (پەرھات جىلانغا چاقچاق قىلىپ) سەنمۇ ئۇنىڭغا بىر خوتۇن ئېلىپ بەرگەن بولساڭ، باغداتتىن ئېلىپ كېلەلمەسەڭمۇ مەيلىدى بولمىسا (كۈلكە).

ئىبراھىم مۇقتى: مەھمۇت قەشقەرى دەۋرىدە، ئوتتۇرا ئاسىيادا ئىسلام پەلسەپىسىدە ئەقىلچىلىق (راتسونالزم) ئېقىمى يۇقىرى پەللىگە كۆتۈرۈلگەن. بۇنىڭ ۋەكىللىرى فارابى، ئىبن سىنا قاتارلىقلار ئىدى. مەھمۇت قەشقەرى ئەنە شۇنداق پەلسەپىۋى مۇھىت تەسىرىدە يېتىلگەن. سىلەر تالىشۋاتقان مەسىلىدە، شۇ يىللاردىكى ئەڭ ئاتاقلىق پەيلاسوپ بول-سۇن، مەيلى فارابى بولسۇن ئۆيلەنمەي ئۆتكەنكەن. فارابى جاھانكەشتىلىك قىلىپ سۈرىيىگە بارغاندا غاردا ياشىغان. ئۇ شۇ چاغدا ئۈستىگە جەندە كىيىۋالغان، يېنىدا ھەمراھلىق بىر ئۆچكىسىمۇ بار ئىكەن. سۈرد-يىنىڭ پادىشاھى ئۇنىڭدىن خەۋەر تېپىپ، چاقىرتىپ سىنىماقچى بوپتۇ. ئۇ فارابىنىڭ بىگىسىنى بىلىپ بېقىش ئۈچۈن باشقىلار ئۇنتۇپ كەتكەن، ھېچكىم بىلمەيدىغان سۈرىيىدىكى 63 قەبىلە تىلىنىڭ بىرىدە «بۇ ئادەم ئۆي-ئوچاقلىق بوپتىكەنمۇ، سوراپ باق» دەپ ۋەزىرىدىن سوراپتۇ، لېكىن، فارابى بۇ تىلنى بىلىدىكەن، ئۇ ۋەزىر جاۋاب بېرىپ بولغۇچە ئۇنىڭ ئورنىدا: «مەن ھاياتىمنى ئىلىمغا، پەلسەپەگە بېغىشلىۋەتكەن. ئەگەر خوتۇن ئالغۇدەك پۈلۈم ۋە ۋاقتىم بولسا، ئۆچكىنى سېغىپ ئىچىپ جان باقمەن دەپ بىرگە ئېلىپ يۈرەتتىممۇ؟!» دېگەنكەن.

پەرھات جىلان: بۇ ھەقتە يازما ماتېرىياللار يوق. بۇ ئۆزۈمنىڭ تەسەۋۋۇرى. مەن «مەھمۇت قەشقەرى» روماندا ئۇنىڭ ئىلمىي پائالىيەتلىرى، ئىنسانىي پەزىلىتى ئاساسىي سالماقنى تەشكىل قىلىشى كېرەك دەپ قارىدىم. ئەگەر، ئۇنىڭغا مامبەت تۇردى دېگەندەك قايتا خوتۇن ئېلىپ بېرىشكە توغرا كەلسە، يەنە بىرمۇنچە ئوبرازلار ۋە دېتاللارنى قوشۇشقا توغرا كېلىدۇ-دە، روماننىڭ ئاساسىي سىيۇزىتىنىڭ يىغىنچاق بولۇشىغا تەسىر يېتىدۇ. مېنىڭچە، ئۇنىڭ ھاياتىدا شەخسىي تۇرمۇشىدىن كۆرە ئىلمىي ئەمگىكى، پەزىلىتى مۇھىم. ئۆزىنىڭ ئۇلۇغ نشانىنى ئىشقا ئاشۇرۇش ئۈچۈن بىر ئۆمۈر يۈرەك قېنىنى سەرپ قىلىپ بويتاق ئۆتۈپ كەتكەن ئالىملار نۇرغۇن، بۇ ئەقىلغە سىغدۇرالمىغۇدەك ئىش ئەمەس.

مامبەت تۇردى: مېنىڭ دېگىنىم، نوقۇل ئايال ئېلىش ئىشلا ئەمەس، بەلكى ئايال ئالمىغان ئەھۋالدا مەھمۇتنىڭ قەشقەردىن چىقىپ كەتكەندىن كېيىنكى مۇشكۈل شارائىتلارنى، پىسخىك ۋە فىزىئولوگىيەلىك قىيىنچىلىقلارنى قانداق يەڭگەنلىك مەسىلىسى.

پەرھات جىلان: بەدىئىي ئەسەر تۇرمۇشتىن ئۈستۈن تۇرىدۇ. ئەسەردە تۇرمۇشنى ئەينەن ئەكس ئەتتۈرۈش ھاجەت ئەمەس. مەن نۇرغۇن مەشھۇر شەخسلەرنىڭ تەرجىمىھالىنى ئوقۇغان. ئۆزىنىڭ ئىلمىي ئەمگىكىنى دەپ ئۆمۈر بويى ئائىلە-مۇھەببەتسىز ئۆتۈپ كەتكەن ئالىملار كۆپ. بەدىئىي توقۇلمىلار ھامان بەدىئىي مەقسەتكە بويسۇنۇشى كېرەك.

شەرىپىدىن ئۆمەر: بەدىئىي ئوبراز ياراتقاندا، ئۇنىڭ پەزىلىتىگە دەخلى يەتمەيدىغان ئاسا-سىي تەرىپىنى گەۋدىلەندۈرۈش كېرەك. پەزىلىتى يوق ئالىمنىڭ خەلق ئىچىدە ھۆرمىتىمۇ بولمايدۇ. ئالىمنىڭ ئالىملىقىمۇ، پەزىلىتىمۇ بولغىنى ياخشى. بەلكىم پەرھات شۇ تەرەپنى ئويلىغان-دۇ.

مۇھەممەت يولات: مەھمۇت قەشقەرنىڭ ئايالىغا ئۆز ساداقەتمەنلىكىنى ساقلاپ ئۆمۈر بويى بويتاق ئۆتۈپ كېتىشى كىتابخان قەلبىدە

كەلسەك، مەھمۇت قەشقەر دەۋرىنى كەڭ-كۆلەمدە يورۇتۇپ بېرىش مۇشكۈل ئىش. پەرھات بۇ مۇشكۈل جۈرئەت قىلغان. بۇ روماننى ھەر جەھەتتىن ئۇيغۇر رومانچىلىقىدىكى زور بىر ئىلگىرىلەش دەپ قارايمەن. روماندا، ئۇنداق-مۇنداق سەۋەنلىك، يېتەرسىزلىكلەرنىڭ بولۇشى تەبىئىي.

مەن بۇ روماننى ئۆزبېك تىلىنى ياخشى بىلىدىغان، ئۇيغۇر تىلىدىنمۇ خەۋىرى بار بىر چەت ئەللىك پروفېسسورغا ئەۋەتىپ بەرگەندەم، ئۇ، سىلەردىنمۇ مۇشۇنداق يازغۇچىلار يېتىشىپ چىقىمۇ، دەپ ھەيران قاپتۇ. يەنە بىر دوستۇمغا ئەۋەتىپ بېرىۋىدىم، مېنىڭ ئۇيغۇرچە سەۋىيەم كەملىك قىلىۋاتىدۇ، ئىنگلىزچە بىلىدىغان بىر ئۇيغۇر ياردەملەشسە، ئىنگلىزچىغا تەرجىمە قىلساق، دەپ خەت يېزىپتۇ. ياپونىيىدىن كەلگەن بىر پروفېسسور بىلەنمۇ سۆزلەشتىم، ئۇ، ياپونىيىدە ئۇيغۇر تىلى تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللىنىدىغان 200 نەچچە ئادەم بار، ياپونىيىدە چوقۇم بۇ روماننى نەشر قىلىمىز، دېدى. جەنۇبىي كورىيىلىك خاۋدۇن ئەپەندىمۇ خەت يېزىپ، بۇ روماننى جەنۇبىي كورىيە تىلىدە تەرجىمە قىلىپ نەشر قىلماقچى بولغانلىقىنى ئېيتىپتۇ.

دېمەك، بۇ رومانغا چەت ئەللىكلەرنىڭمۇ ئىنكاسى، قىزغىنلىقى يۇقىرى بولۇۋاتىدۇ. ئۇلار، مېنىڭچە ئوتتۇرا ئەسىر ھاياتىنى مۇشۇنداق تولۇق ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرەلگىنىمىزدىن سۆيۈنگەن.

مەن ئەسەرنىڭ تىلى ھەققىدىمۇ ئاپتور بىلەن كۆپ پاراڭلاشقان. روماندا ئىشلىتىلگەن شەخسنىڭ دېئالوگى، ئۇلارنىڭ تىلى شۇ دەۋر تۈسىگە خاس بولۇشى كېرەك. بۇ جەھەتتە پەرھات كۆپ كۈچ چىقارغان. ئۇندىن باشقا، ئاپتور تارىخىي چىنلىقنى ئەينەن ئەكس ئەتتۈرۈشكە ئەھمىيەت بەرگەن. مېنىڭ نەزەرىمىدىكى، مەن بىلىدىغان قاراخانىلار تارىخى مۇپەسسەل، ئوبدان يېزىلغان.

دېمەكچىمەنكى، ئەينى چاغلاردا ئۆزىنى ئىلىمغا بېغىشلىغانلار ئۆز مۇئەسسەسەسىنى ئۆزى دەۋەس قىلىدىغان ساھەگە بېغىشلايدىكەن. ئائىلە مەسلىسى، شەخسىي تۇرمۇش ئۇنچىۋالا مۇھىم ئورۇنغا قويۇلمايدىكەن. مېنىڭچە، پەرھات مەھمۇت قەشقەرى ئوبرازىنى شۇنداق تەسۋىرلەپ مۇۋەپپەقىيەت قازانغان، بۇ نازۇك مەسلىنى ئوبدان بىر تەرەپ قىلغان. ئالە-مىمىزنىڭ پەزىلىتىنى ھەر تەرەپتىن يورۇتۇپ ئۇنىڭ خەلق قەلبىدىكى ئوبرازىنى يارقىنلاشتۇرۇپ بەرگەن. يازما تارىخى بولمىغان بىر پېرسوناژنىڭ تارىخىنى ئىنچىكىلەپ ئۆگىنىش، بۇ روماننىڭ مۇۋەپپەقىيىتى بولغان. پەرھات بۇ ھەقتىكى خەنزۇچە ھەتتا ئىنگلىزچە ماتېرىياللارنىمۇ كۆرۈپ چىقتى، كۆپ ئىزلەندى. ئوتتۇرا ئاسىيادا ئۆزبېكلەر تارىخىي رومان-چىلىقتا ئالدىدا مېڭىۋاتقان خەلقلەر. ئۇلار، ئوتتۇرا ئەسىردىكى ھەر بىر ئۇلۇغ شەخسنىڭ ھەربىرىگە دېگۈدەك بىردىن ئاتاپ رومان يېزىپ چىقتى.

تاتارلارمۇ ئۇندەك تارىخىي رومان يېزىپ چىققان. يەنە ئۇندەك تارىخىي روماننى نەشر قىلدۇرۇش ئالدىدا تۇرۇۋېتىپتۇ. ئۇلار ئۆز خەلقىنى، خەلقنىڭ روھىي دونىياسىنى، ئۆزىنىڭ كىملىكىنى خەلقئاراغا تونۇتۇش يۈزىسىدىن شۇنداق قىلغان.

بۇنىڭدىن كۆرۈنۈپ تۇرۇپتۇ، تارىخىي رومان يېزىش ئەھمىيەتلىك ئىش. پەرھات ياخشى تېمىنى تاللىۋالغان.

بىر خەنزۇ رېژىسسور مەھمۇت قەشقەرى ھەققىدە بىر فىلىم ئىشلىمەكچى بولۇپ، تۈزۈكرەك ماتېرىيال تاپالماي مېنىڭ قېشىمغا كەپتۇ. مەن ئۇنىڭغا «مەھمۇت قەشقەرى» رومانىنى ھاۋالە قىلدىم. ئۇنىڭ ئېيتىشىچە، ئۇ روماننى سىنارىيەلەشتۈرۈپ، ئۇيغۇرلارنىڭ ئېشەك مىنىپلا يۈرىدىغان، بۇرۇت-ساقاللىق، يېنىغا پىچاق ئېسىۋالدىغان ئۇنداق ئاددىي خەلق ئەمەس. لىكىنى پۈتۈن مەملىكەتكە تونۇتۇش، داغدۇغا قوزغاش نىيىتىدە ئىكەن. ئۆز گېپىمىزگە

بىزدە يېڭىلىقلار ناھايىتى كۆپ بولۇۋاتىدۇ، بىراق، ئۆزىمىزنى سىرتقا، چەت ئەللەرگە نىسبەتەن تەشۋىق قىلىش، تونۇشتۇرۇش كەمچىل. بىزدە يەنە باشقا تارىخىي شەخسلەر ھەققىدە مۇشۇنداق تارىخىي رومانلارنى يېزىش كېرەك. ئالايلىق، «تۇنيۇقۇق» ھەققىدە مۇشۇ تارىخىي رومان يېزىش زۆرۈر. تۇنيۇقۇقتىن تارتىپ ھەر بىر مەشھۇر شەخسلەردىن ئاتاپ بىردىن تارىخىي رومان يېزىلىدىغان بولسا، شۇ ئارقىلىق بىزنىڭ تارىخىمىز، بىزنىڭ مەدەنىيىتىمىز خەلقىمىزگە بىرقەدەر تولۇق يورۇتۇپ بېرىلگەن بولىدۇ ھەم يۇقىرى ئىجتىمائىي ئۈنۈمگە ئېرىشكىلى بولىدۇ.

نەبىجان تۇرسۇن: چەت ئەللەردە ئۇيغۇرلار ھەققىدە تارىخىي رومان يازماقچى بولغان رۇس ۋە باشقا مىللەت ئالىملىرىمۇ بار ئىكەن. تارىخىي ۋەقەلەرنى بەدىئىي ئەسەر قىلىپ يېزىش شەكلى بىز ئۈچۈن ئىجتىمائىي قىممىتى يۇقىرى، ئەھمىيەتلىك ئىش. ئىبراھىم ئاكا ئېيتقاندا، بىز بۇ روماننى ئورتاق تەشۋىق قىلساقلا خەلقئارالىق زور تەسىر قوزغاش تامامەن مۇمكىن.

غەيرەتجان ئوسمان: مەن پەرھات ئاكنىڭ «ئالتۇن قاندىكى توي» ناملىق ئەسىرىنى داشۆدىكى چېغىدا ئوقۇپ قاتتىق تەسىرلەنگەن. بۇ روماننىڭ مەيدانغا كېلىشى، «تۈركىي تىللار دىۋانى» مەيدانغا كېلىپ داغدۇغا پەيدا قىلغاندىن كېيىنكى مەھمۇت قەشقەرى ھەققىدىكى ئىككىنچى قېتىملىق داغدۇغىنىڭ قوزغىلىشى. بۇ يالغۇز دىۋاننىڭ ئاپتورى ھەققىدىكى تارىخلا بولماستىن ئۇيغۇر تارىخى، جۈملىدىن مەدەنىيەت تارىخى بولۇپ قالدى. مەھمۇت قەشقەرى بىر خەلقئارالىق تېما. بۇ تېمىنىڭ شىنجاڭدا ئۆزىمىزدە نەشر قىلىنغانلىقى قاتتىق ۋەقە. قازاقىستاندىن چىققان ساۋۇتكامۇ بۇ روماننىڭ نەشر قىلىنىشىدىن

تەسىرلىنىپ تەرجىمە قىلىپ چىقىدىغىنىنى ئېيتتى. بۇ رومان ھەققىدە تەن پۈتكۈل تۈركىي خەلقلەر ئۈچۈن زور ئىش.

ئۆز گېپىمىزگە كەلسەك، ئاپتورنىڭ ئۆزى تاللىۋالغان خاس يولى بار. ئۇنى كۆپچىلىك ئېيتقاندا ئۇنداق يازماپسەن، بۇنداق يازماپسەن دەپ ئەيىبلەشكە بولمايدۇ. ئۇنى باشقىچە يېزىشنى ئويلىغانلار بولسا، باشقا يوللار بىلەن يازسىمۇ بولىۋېرىدۇ.

«تۈركىي تىللار دىۋانى» تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللانغاندا، بۇ رومان ناھايىتى زور تۈرتكىلىك رول ئوينايدۇ. بۇ، مۇۋەپپەقىيەتلىك چىققان قاتتىق رومان. بۇ رومان دەۋرىمىزدىلا ئەمەس، كەلگۈسىدەمۇ ئۇزاق ساقلىنىدۇ.

مەن داشۆ ئوقۇتقۇچىسى، ئەدەبىيات دەرسلىكلىرىمىزدە مەھمۇت قەشقەرى ھەققىدە مەخسۇس توختىلىپ ئۆتتىمىز. بىز بالىلارغا سۆزلىگەندە «مەھمۇت كاشىغەرى» دەپ بىرلىككە كەلتۈرۈپ سۆزلەيمىز. چۈنكى، كاشىغەرى كىشىلەر تەرىپىدىن «قەشقەرى» دەپ ئۆزلەشتۈرۈۋېتىلگەن، ئۆزبېكچە، ئىنگلىزچە ئاتالغۇلاردىمۇ، بىزنىڭ بەزى چوڭلىرىمىزمۇ قەشقەر ئەمەس، كاشىغەرى دەپ ئالىدۇ. روماننىڭ ئىسمىنى ئىلمىي، ياخشى ئالامدۇقمۇ، قانداق. كېيىنكى نەشرىدە ئىسمىنى توغرىلاپ ئېلىشنى ئويلىشىپ باقساق.

ئىبراھىم مۇتئى: (ئىزاھات ئورنىدا قوشۇمچە قىلىپ) كاشىغەرى «قاشتېشى شەھىرى» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ.

پەرھات جىلان: مۇشۇ مەسىلىنى ۋاقتىدىلا ئويلاشماپتۇق، كېيىن باشقا بىر ماقالىنى ئوقۇپ ئاندىن ھېس قىلدىم.

ماھمۇد زەيىدى: بۇ رومان مەدەنىيەت ساھەسىدىكى بىر بۆسۈش ھادىسىسى، بۇنىڭغا گەپ كەتمەيدۇ. مەن ئۆزۈمگە ئەڭ تەسىر قىلغان ئىدىقۇت زېمىنى ھەققىدە توختىلاي. مەھمۇت قەشقەرى ئىدىقۇتقا كەلمىگەن.

غەيرەتجان ئوسمان: (گەپنى ئارىلاپ) كەلمە-
گەن دەپمۇ ئېيتالمايمىز.

ماھمۇد زەيدى: ئەگەر كەلدى دېيىلگەندە،
ئەينى يىللاردا تۇرپاندا 17 خىل تىلدا كىتاب
نەشر قىلىدىغان كىتابخانا بار ئىدى، ئاپتور
مۇشۇنى ئەسكەرتىمەي مەھمۇتنى ئاددىيغىنە
بىر كۈتۈپخانىغا ئېلىپ كىرىدۇ.

روماندا، «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا
تىلغا ئېلىنغان ئىتتىگراپىيلىك بىلىملەر ياخشى
چۈشەندۈرۈلشى، بۇ ھەقتە جانلىق بىلىم
بېرىلىشى كېرەك ئىدى. دىۋاندا ھەربىي
يۈرۈشلەردە ئىشلىتىلىدىغان قورال-ياراغ،
كىيىم-كېچەك بىلىملىرى بار، روماندا بۇ
نۇقتىلار ياخشى گەۋدىلەندۈرۈلگەن بولسا
بولاتتى. دىۋاندا 200 نەچچە يېڭى ماقال-
تەمسىللەر، ياخشى رىۋايەتلەر بار. دىۋاننى
ھەممە ئادەمنىڭ ئوقۇشى ناتايىن، رومان
بەدىئىي ئەسەر بولغاچقا ئۇنىڭ ئوقۇلۇش
دائىرىسى بىرقەدەر كەڭ. شۇڭا، مۇشۇ
ماقال-تەمسىل ۋە رىۋايەتلەرنىڭ مەيدانغا
كېلىش جەريانى كۈنكەرتىپ ئېلىنغان ئاساستا
كۆپرەك كىرگۈزۈلگەن بولسا، رومانغا خەلق
قوشاقلىرى خېلى كۆپ كىرگۈزۈلگەن، بىراق
يەنىلا يېتەرلىك ئەمەس. مەسىلەن: مۇھەب-
بەت قوشاقلىرى ئىچىدە نۇرغۇن ياخشى قوشاقلار
بار ئىدى.

مەتتۇرسۇن ئېلى: كۆپچىلىكنىڭ روماننىڭ
مۇۋەپپەقىيەتلىرى توغرىسىدىكى پىكىرىگە
قوشۇلمەن. ئەمما، باشقىلار مەھمۇت قەشقەرى
ئوبرازىنىڭ مۇكەممەللىكى ئۈستىدە كۆپ
توختالدى. يازغۇچى پەرھات جىلان ئۆزىنىڭ
بۇ تارىخىي روماندا مەھمۇت قەشقەرىنىڭ
سەرگۈزەشتىلىرى ۋە ئىلمىي، ئىجادىي پائال-
لىيەتلىرىنى مەركەزلىك تەسۋىرلەش ئارقىلىق
ئۇنىڭ شانلىق ئوبرازىنى مۇۋەپپەقىيەتلىك
سۈرەتلەپ بەرگەن.

مەھمۇت كىتابخۇمار تالىپ، ئەمما كىتاب
خالىتىسى ئەمەس. ئاپتور كىچىك مەھمۇتنى
كىتابخۇمار، تەتىل كۈنلىرىدىمۇ ئۇستازىنىڭ

يېنىغا كۈندە بېرىپ كەلمىسە كۆڭلى
ئىلىم خۇمار تالىپ قىلىپ تەسۋىرلەيدۇ،
ئۇنى ھەرگىزمۇ كىتابتىن باشقا ھېچ نەرسىنى
بىلمەيدىغان، كىتاب ئوقۇشتىن باشقا ھېچنېمىگە
قىزىقمايدىغان بىر كىتاب خالىتىسىغا ئايلاندۇرۇپ
قويمىدۇ. ئەكسىچە ئۇنى قىزىقىش دائىرىسى
كەڭ، ھەر تەرەپلىمە تەربىيە كۆرگەن،
خاقانىيە مەدرىسلىرىدىكى تالىپلار ئۈچۈن زۆرۈر
بىلىملەردىن تاشقىرى قىلىچۈزلىق، نەيزىۋازلىق،
چەۋەندازلىق، ئوقيا ئېتىش، چاۋگەن، ساز
چېلىش قاتارلىق ھۈنەر-ماھارەتلەرگە مۇشۇ
ماھارەت ئىگىسى قىلىپ تەسۋىرلەيدۇ.

مەھمۇت — ئىلىم-مەرىپەتكە ئۆزىنى
بېغىشلىغان، ئەمما ئىنسانىي مۇھەببەتنى تەرك
ئەتمىگەن يىگىت. يازغۇچى مەھمۇت ئوبرازىنى
سۈرەتلىگەندە، ئۇنىڭدىكى ئىلىم-مەرىپەتكە بول-
غان ئوتتەك ئىشتىياق بىلەن ئۇنىڭ چولپانئايغا
بولغان ئوتلۇق مۇھەببىتىنى بىر-بىرىگە
قارىمۇقارشى قىلىۋالغان. مەھمۇت روماندا
كەنت ئاقساقىلىنىڭ قىزى چولپانئاي بىلەن
مۇھەببەتلىشىپ ناھايىتى ياخشى قىلغان. ئەگەر
مەھمۇت پۈتۈن ئىشقىنى ئىلىم تەھسىل قىلىشقا
بېغىشلىۋەتكەن، قەلبىدە قىز بالا تائىپىسىگە
ئورۇن يوق قىلىپ تەسۋىرلەنگەن بولسا، ئۇ
چاغدا كىتابخان ئۇنىڭ گۆش-قېنى بار، ھايات،
تىرىك ئادەملىكىدىن گۇمانلىنىپ قالغان بولاتتى.
ئاپتور مانا مۇشۇ تەرىقىدە مەھمۇت
خاراكتېرىنى بېيىتىپ ھەم نۇرلاندۇرۇپ بارىدۇ.
روماندا يازغۇچى مەھمۇتنى يالغۇز بىر تىلشۇناس
ئالىم سۈپىتىدە ئەمەس، بەلكى ئەركىن
مۇھەببەتكە ئىنتىلگۈچى ھەم ئۇنى قوغدىغۇچى،
ئادالەتتى، ھەققانىيەتنى ياقلىغۇچى، يېتىم-يېسىرلار-
نى قانات ئاستىغا ئالغۇچى، يۇرتتۇزلىق،
قەبىلىۋازلىق ماجىراللىرىدىن بىزار بولغۇچى بىر
دانىشمەن، مۇتەپەككۈر سۈپىتىدە تەسۋىرلەپ،
ئۇنىڭ خاراكتېرىنى كۆپ تەرەپلىمە مەزمۇنلارغا
ئىگە قىلىدۇ. بۇ روماننىڭ زور مۇۋەپپەقىيەتلىرى-
دىن بىرى.

ئۇنىڭدىن باشقا بۇ روماننىڭ مەزمۇن

مۇرەككەپ ئىجتىمائىي رېئاللىقنى ماھىرلىق بىلەن يورۇتۇپ بېرەلگەن. مەھمۇت قەشقەردە- نىڭ بەدىئىي ئوبرازىنى بىرقەدەر مۇكەممەل يارىتىپ، يۇقىرى ئېستېتىك ئۈنۈم ھاسىل قىلغان. رومانغا يازغۇچىنىڭ ئېسىل ئەنئەنىلەر- گە، مىللىي مەدەنىيەت مىراسلىرىغا بولغان ئاجايىپ چوڭقۇر مۇھەببىتى سىڭىپ كەتكەن. روماندا مۇۋەپپەقىيەتلىك يارىتىلغان پېرسوناژلار ئوبرازى كۆپ. مەھمۇتنىڭ ئانىسى بۇبىرا بىيە ئالتۇن تارىم ئوبرازى ئارقىلىق تۈركىي خەلقلەرنىڭ، بولۇپمۇ ئۇيغۇر ئاياللىرىنىڭ قەيسەرىلىكى ھەم ئەقىل- پاراسىتى گەۋدە- لەندۈرۈلگەن. تۈركەن خاتۇننىڭ خاراكتېرى بىرقەدەر مۇرەككەپ. ئۇ ئەقىللىق، تەدبىرلىك، ئىرادىلىك، ئۆز سۆزلۈك، قەبىلىۋاز، ھوقۇقخۇمار، ھىيلىگەر ھەم ئۆكتەم ئايال. مۇھەممەت بۇغراخان باتۇر، تەرسا، قىزىققان ئادەم بولسىمۇ، شاھلىق تەختىگە چىقىپلا كەمسۆز، غەمكىن بولۇپ قالىدۇ. روماندىكى ئۇلۇغ ئالتۇن تارىم، تورۇمتاي، چولپانئاي قاتارلىق ئوبرازلارمۇ جانلىق يارىتىلغان بولۇپ، كىتابخاننى ئۆزىگە جەلپ قىلىدۇ. چىقىمچى شەيخۇلئىسلام ھېسامىدىن ئىبىن مۇسانىڭ قۇدرەتلىك خان — سۇلايمان ئارىسلاننى قىلتاققا چۈشۈرۈشكە ئۇرۇنۇشى، خۇشامەتچى، ئىچى قوتۇر، ھەسەتخور، ئىككى يۈزلىمىچى، ئەمەلپەرەس ھەيدەر ئىبىن ياقۇپنىڭ تۈز مېجەز، قەھرىمان سەركەردە ئازاق بەگنى ئازدۇرۇشى؛ ئەمەلنى نەپس- نىيەتچىلىك قورالىغا ئايلاندۇرۇۋالغان ياۋلاق سارىغىنىڭ قىلمىشلىرى بۇ روماننى قويۇق چىنلىق پۇرىقىغا، يۇقىرى ئېستېتىك قىممەتكە ئىگە قىلغان.

روماندا يەنە مۇنداق بەدىئىي ئالاھىدىلىكلەر بار: يازغۇچى ئالىمنى سەپەرگە ئاتلاندىرۇش ئارقىلىق كىتابخانلارنى ئەينى دەۋرلەردىكى شەھەر ھەم تۈركىي قەبىلىلەر بىلەن ئۇچراشتۇرىدۇ؛ ئېلتە مۇرنىڭ تارىخىي خاتىرىلىرى ئارقىلىق ئەينى دەۋردىكى بەزىبىر زور تارىخىي ۋەقەلەرنى رومانغا ماھىرلىق بىلەن سىڭدۈ-

سىغىمچانلىقى ئىنتايىن زور بولۇپ، يازغۇچى روماندا گەرچە مەھمۇت قەشقەرنىڭ ھاياتى پائالىيەتلىرىنى يېزىشنى مەركەز قىلغان بولسىمۇ، لېكىن روماننى يالغۇز مەھمۇت قەشقەرى ھاياتى بىلەنلا چەكلەپ، ئادەتتىكى تەرجىمىھال خاراكتېرلىك رومان قىلىپ قويۇشتىن ساقلىغان. بۇنىڭ ئۈچۈن ئاپتور مەھمۇتنىڭ ھاياتى پائالىيەتلىرىنى شۇ دەۋردە بولۇپ ئۆتكەن تارىخىي ۋەقەلەر بىلەن بىرلەشتۈرۈپ يېزىشتىن ئىبارەت ئۇسۇلنى قوللانغان. نەتىجىدە ئەسەر مىلادى 844-يىلى ئۇرخۇن ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ يىمىرىلىشى بىلەن غەربكە كۆچكەن تۈركىي قەبىلىلەرنىڭ كېيىنكى تەقدىرى، ئۇلارنىڭ مەنئى قىياپىتىنى تولۇق يورۇتۇپ بېرەلگەن.

ئەنئەنە ئابدۇرېھىم: (تىزىسقا قاراپ) ھەرقانداق مىللەتنىڭ تارىخىدا ئۆتكەن مەشھۇر كىشىلىرى بولىدۇ. ئۇلارنىڭ بەدىئىي ئوبرازىنى تىكلەش ئارقىلىق خەلقنىڭ ۋەتەنپەرۋەرلىك، قەھرىمانلىق، تەرەققىپەرۋەرلىك روھىنى ئۇرغۇتقىلى بولىدۇ. لېكىن مەشھۇر تارىخىي شەخسلەرگە بېغىشلانغان بەدىئىي ئەسەرلەرنىڭ ئېستېتىك قىممىتى ئوخشاش بولۇپمەيدۇ. بىزدە يېقىنقى يىللاردىن بۇيان مەشھۇر تارىخىي شەخسلەرگە بېغىشلانغان يىرىك بەدىئىي ئەسەرلەر كەينى-كەينىدىن مەيدانغا كەلدى. لېكىن ئۇلارنىڭ ئىچىدە مۇۋەپپەقىيەتلىك چىققانلىرى ناھايىتى ئاز.

تارىخىي تېمىدا، بولۇپمۇ مۇرەككەپ، چىڭىش، زور تارىخىي تېمىلاردا يىرىك بەدىئىي ئەسەر يېزىش ئوڭاي ئەمەس. ئەينى دەۋرنىڭ تارىخىنى، مەدەنىيىتىنى، جۈملىدىن تىل ھەم ئىتتىگراپىيىسىنى پىششىق ئىگىلىمەي ۋە يېتەرلىك بەدىئىي ماھارەتكە ئىگە بولماي تۇرۇپ، زور تارىخىي تېمىلاردا كىتابخانلارنى رازى قىلغۇدەك رومان يېزىپ چىققىلى بولمايدۇ.

يازغۇچى پەرھات جىلان مۇشۇنئاق شەرتلەر- نى ھازىرلىغاچقا «مەھمۇت قەشقەرى» رومانى ئارقىلىق قاراخانلار سۇلالىسىنىڭ

رېۋېتىدۇ؛ گۈلپەرىنىڭ كەچۈرمىشلىرىگە باغلاپ، سۇغدىلارنىڭ گۈزەل رىۋايەتكە ئوخشىشىپ كېتىدىغان تارىخىنى سۈرەتلەپ بېرىدۇ... روماندىكى كىيىم-كېچەك، توي مۇراسىملىرى، دىنىي مۇراسىملار، ئوردا بەزمىسى، نورۇز سەيلىسى، چەۋگەن توپ تەسۋىرلىرى؛ قوشاق-بېيىتلار، ئەپسانە، رىۋايەتلەر كىتاب-خانلارغا يازغۇچىنىڭ بىلىمى مول ئىكەنلىكىنى، شۇنىڭ بىلەن ئەنئەنىلىرىمىزنىڭ نەقەدەر ئېسىللىقىنى چوڭقۇر ھېس قىلدۇرىدۇ.

شەرىپىدىن ئۆمەر: پىرباخ: «ئۆزىنىڭ تارىخىنى بىلمىگەن مىللەت، باشقىلارنىڭ ئالدىدا قۇل مىللەت» دېگەنكەن. ئۇنىڭ بۇ سۆزى مېنى ناھايىتى قايىل قىلدۇ. بەدىئىي ئەسەر ئارقىلىق مىللىتىمىزنىڭ تارىخىنى، مۇنداقچە ئېيتقاندا مەدەنىيەت تارىخىنى تولۇق يورۇتۇپ بېرىش تولمۇ زۆرۈر. چۈنكى، تارىخىي تېما مىللەتنىڭ ئىپتىخارى، غۇرۇرى، ۋە تەنپەرۋەرلىكىنى يۇقىرى كۆتۈرۈشتە ياخشى رول ئوينايدۇ. قايسى مىللەت ئۆز تارىخىنى بىلمەيدىكەن، شۇ مىللەت ئىلغار مىللەتلەر قاتارىغا ئۆتەلمەيدۇ. ئاپتونىڭ مۇشۇنداق مۇھىم، زۆرۈر تېمىنى تاللىۋالغىنى بەك ياخشى ئىش بولغان.

ئەدەبىياتتىكى بارلىق ئوبرازلار يازغۇچىنىڭ ئېستېتىك غايىسىنى توشۇيدۇ، يازغۇچىنىڭ ئېستېتىك غايىسىنى توشۇمايدىغان بەدىئىي ئوبراز بولمايدۇ. بەدىئىي ئوبراز يارىتىش دېگەن سۆز ئىنساننىڭ خاراكتېرىنى يارىتىش دېگەنلىك بولىدۇ. ھەرقانداق ئەسەردە ئىجابىي ۋە سەلبىي ئوبرازلارنىڭ توقۇنۇشى ئاۋقىلىق ئۇلارنىڭ خاراكتېرى ئېچىلىدۇ. مەھمۇت قەشقەرى ئوبرازىمۇ ئەنە شۇنداق بەدىئىي قانۇنىيەتلەرگە ئاساسەن يارىتىلغان. ئۇ، كىشىنى قاتتىق قىلارلىق دەرىجىدىكى ئالىجاناب ئىنسان بولۇپ كۆز ئالدىمىزغا كېلىدۇ. ئۇنىڭ خاراكتېرى روماندا مەھمۇت قەشقەرىنىڭ قۇلى ھېسابلانغان تورۇمتايغا ۋە ئۇنىڭ سۆيگىنى كۈمۈشكە تۇتقان پوزىتسىيىسىدە ئىپادىلىنىدۇ. ئۇ، تورۇمتايىنى ئازاد قىلدۇ، كۈمۈشنى ياۋلاغ سارقىنىڭ خوتۇنلۇقىدىن قۇتۇلدۇرۇپ تورۇمتايىنىڭ

ئارزۇسىنى ئىشقا ئاشۇرۇپ بېرىدۇ. دەۋر ئۈچۈن ئېيتقاندا، كىشىنىڭ قولىدىن كېلىدىغان ئىش ئەمەس.

مەھمۇت قەشقەرى ماۋرا ئۇننە ھىرنى كېزىپ يۈرگەندە بىر توپ باندىتقا يولۇقۇپ قالىدۇ، باندىتلار بىلەن ئېلىشىپ ئۇلارنىڭ ئاتامىنى تۇتۇۋالىدۇ. ھالبۇكى، ئۇ بۇ ئۆز دۈشمىنىڭ نېمە ئۈچۈن باندىت بولۇپ قالغانلىقىدەك سەۋەبىنى بىلگەندىن كېيىن ئۇنى قويۇۋېتىدۇ. بۇنىڭ تېگىدە ئىجتىمائىي ماھىيەت يوشۇرۇنۇپ تۇرۇپتۇ. بۇنى مەھمۇت قەشقەرىدىن باشقىسى بىلمەيدۇ.

مەھمۇت قەشقەرى باسمىل قەبىلىسىدىن بولغان يېتىم بالا ئېلتەمۇرنى سودىگەر قولىدىن قۇتۇلدۇرۇپ قالىدۇ ھەمدە ئۇنى تەربىيەلەپ يېتىشتۈرىدۇ. قۇل سوغدى گۈلپەرىنى تۈركەن خاتۇن مەھمۇت قەشقەرىگە سوۋغا قىلغاندا ئۇنى ئۆز قىزى قاتارىدا تەربىيەلەپ ئۆستۈرىدۇ ۋە ئۇنى ئۇنىڭغا مۇھەببەت باغلاپ يۈرگەن ئېلتەمۇرغا نىكاھلاندىرىدۇ.

مەھمۇت قەشقەرى چولپانئايغا ئىنتايىن ۋاپادار، سادىق، سادىقلىق مۇھەببەتنىڭ ئۆلچىمى. چولپانئاي ئۆلۈپ كەتكەندىن كېيىن ئۆمۈر بويى ئۇنى ئەسلەش، سېغىنىش ۋە ساداقەت بىلەن ئۆتىدۇ. بۇ نۇقتىلار مەھمۇت قەشقەرىنىڭ ئالىجاناب، چىن ئىنسان ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلاپ بېرىدۇ.

ئاپتونۇم بۇ روماندا رېئال مۇناسىۋەتلەرنى ھەقىقىي، ئوبىيېكتىپ تەسۋىرلىگەن بولۇپ، بۇنىڭدىن 1000 يىل ئىلگىرى ئۆتكەن ۋەقەلەرنى چىن، جانلىق ھالدا ئەكس ئەتتۈرۈپ بەرگەن. روماندىكى ۋەقەلەر ۋە ئادەملەر ھەم تىپىكلىككە ھەم ئىندىۋىدۇئاللىققا ئىگە بولۇپ، تەسۋىرچانلىقى ناھايىتى زور. شۇڭا روماننى قولغا ئالغاندىن كېيىن ئۇنى ئوقۇپ تۈگەتمىگۈچە ئادەمنىڭ كۆڭلى ئۇنىمايدۇ. يۇقىرىقى پاكىتلار يازغۇچىمىزنىڭ بۇنىڭدىن مىڭ يىللار بۇرۇنقى تارىخى، ئىجتىمائىي ھاياتنى خېلى ئەتراپلىق، چوڭقۇر ئۆگەنگەنلىكىنى كۆرسەتسە، شۇنىڭ بىلەن بىرگە يازغۇچىنىڭ بەدىئىي تالانتىمۇ كۆرسىتىدۇ.

دەنچاڭ ۋە ئالتاي ئالتون تەكشۈرۈش چىلىرىنى تەكشۈرۈش ئەترىتى

(ئەدەبىي خەبەرلەر)

لوپن، نىۋېچاڭ

ئابدۇسالام ئابلىز، نىياز ئەمەت تەرجىمىسى

(بېشى ئۆتكەن ساندا)

سىرلىق زىيارەت

جاۋ خوجاينى ئۇچىسىغا ئاق رەڭلىك ئالىي كاستوم-بۇرۇلكا ئالماشتۇرغان بولۇپ، كىيىمگە ماسلاشتۇرۇپ ئالتۇنرەڭ تامغىلىق بېغىررەك گالىستوك تاقىغاندى، ئۇ تاكسىغا ئولتۇرۇپ ساراي رايونىغا ئۆزى يالغۇز كەلدى. داچياۋمۇ تاكسى بىلەن ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ئەگىشىپ كېلىۋاتقان بولسىمۇ، لېكىن ئۇ جاۋ زىبىغا كۆز يەتكەن ئارلىق قالدۇرۇپ ئەگەشتى.

جاۋ خوجاينى تاكسىدىن چۈشۈپ، قارا كۆزەپىنىكىنى تاقىدى-دە، كۆزلىرىنى قىسقىنىچە يۇقىرىغا قارىدى، مەقسەتلىك ۋە مەقسەتسىز ھالدا دېگۈدەك ئەتراپىغا كۆز يۈگۈرتۈپ چىقىپ، بىر ساراينىڭ دەرۋازىسىدىن كىرىپ كەتتى.

داچياۋ ئۇدۇلدىكى بىر قەھۋاخانىغا كىرىپ ئەڭ چەتتىكى ئورۇنغا كېلىپ ئولتۇردى. ئۇنىڭ ھازىرقى ۋەزىپىسى ۋاقىت

دى. ئۇ جاۋزىبىگىنىڭ باشقا ياققا تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ، ئۆزىنىڭ جەزىبىدارلىقىنى بىلگەچكە، كۆزلىرىنى سۈزۈپ قويدى-دە:

— ئەپەندى ئولتۇرۇڭ، نېمە ئىچىسىز؟ قەھۋەمۇ ياكى ۋىسكى؟ — دەپ سورىدى.

جاۋزىبىگى كۈلدى، ئۇ ئېگىكىنى سىلاپ قويۇپ:

— ئەمەسە ۋىسكى ئىچەي، — دېدى-دە، نام-ئەمەل كارتوچكىسىنى سۇندى. ئايال:

— ۋاي-ۋۇي، جاۋ خوجاينىكە نغۇ بۇ، — دېدى-دە، ئۇنىڭغا لەپىدە قاراپ قويدى، ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن ساختا خۇشامەت چىقىپ تۇراتتى. ئايال ئۆرۈلۈپلا ھاراق ئىشكابىنىڭ ئالدىغا بېرىپ، ئىشكابتىن ئېگىز پۇتلۇق ئىككى رومكا ئېلىپ ھاراق قويدى، ئۇلارغا مۇز پارچىسى سالدى، ئاندىن جاۋزىبىگىنىڭ ئۇدۇلىدا ئولتۇردى-دە، تولىمۇ سىپايلىق بىلەن:

— جاۋ خوجاينى، سىز ئۈرۈمچىگە قاچان كەلدىڭىز؟ — دەپ سورىدى.

جاۋزىبىگى:

— بۈگۈن چۈشتىن بۇرۇن، — دەپ جاۋاب بەردى، ئۇنىڭ گېپىگە يارىشا ئۇ نۆۋەتچى ئايروپىلاننىڭ ۋاقتىنى ئېيتىپ بەردى.

— ئورۇنلاشتىڭىزمۇ؟

— ئورۇنلاشتىم. مەن قەيەرگىلا بارسام، ئاۋۋال ياتاق ئىشىنى ھەل قىلىۋاليمەن، — دېدى جاۋزىبىگى. ئۇ بۇنداق سىپايلىقنى ساقلاۋېرىشنى خالىمايتتى، سىپايلىق قىلىش ۋاقتى ئۇزارغانسېرى ئۇ بەرداشلىق بېرەلمەيتتى، ئۇنىڭ ئىچى پۇشاتتى، ئۇ سىپايلىق قىلىدىغانلار-دىن ئەمەس ئىدى، ئەلۋەتتە. ئۇ سىپايە ئادەملەر ھەرگىزمۇ ئەتكەسچىلەرنى تەكشۈرۈش ئەترىتىنىڭ ئەزاسى بولالمايدۇ، دەپ قارايتتى. ئايال كۈلدى، قارىماققا ئۇ تېخىمۇ تەپسىلىي بىلمەكچى بولغاندەك قىلاتتى، لېكىن ئۇ سوراش-نى توختاتتى، جاۋزىبىگىمۇ ئۆزى چۈشكەن مېھمانخانىنىڭ نامىنى ئېيتىمىدى.

— سۇڭ خوجاينى قانداقراق، ياخشى تۇرغاندۇ؟ — دەپ يەنە سورىدى ئايال، ئۇ قولغا كىچىك ئەينەكنى ئېلىپ چاچلىرىغا قارىدى.

ئۆتكۈزۈش، ئەتراپىدىكى كىشىلەرنىڭ گۇمانىنى قوزغاپ قويۇشتىن ساقلىنىش، ھەمدە ئاۋۇ ساراينىڭ ئىشىكىدىن كىرىپ چىقىۋاتقانلارغا زەن سېلىپ ئولتۇرۇپ، ئۆپچۆرىسىدىكى ھەرد-كەتلەرنى كۆزىتىش، ھەر ۋاقىت جاۋ خوجا-يىنىنىڭ سىگنال بېرىشىنى كۈتۈش، سىرتتىن ماسلىشىش ئىدى.

بۇ چاغدا جاۋ خوجاينى ساراينىڭ 2-قەۋد-تىگە چىقىپ بولغانىدى، ئۇ ئىشىك قوڭغۇرىقىنى بېسىپ بولۇپ، ئۆزى بەلگىلىۋالغان يېڭى ئادىتى بويىچە گالىستۇكىنى كۆتۈرۈپ قويدى.

ھايال ئۆتمەي ئىشىك ئېچىلىپ ئالدىدا بىر ساھىبجامال پەيدا بولدى.

— كىمنى ئىزدەيسىز؟ — دەپ سورىدى ئايال ئۇنىڭغا قاراپ. جاۋ خوجاينى كۈلۈمسىردى-گەن ھالدا:

— سىز مى خانىم بولامسىز؟ — دەپ قايتۇرۇپ سورىدى مۆتۈەرلەرچە سالاپەت بىلەن.

— سىز...

— مەن شاڭخەيدىن كەلدىم، سۇڭ خوجاينى ماڭا سىزنى ئىزدىشىمنى ئېيتقاندى. ئايال «ھە» دەپلا ئۇنىڭغا يول بېرىپ:

— مەرھەمەت، — دېدى.

مى خانىم چوڭ بىر يۈرۈشلۈك ياتاققا تۇرۇۋاتقاندى. دېرىزە پەردىسى يېپىق ھالەتتە بولۇپ، چىراغ نۇرى ياتاقنى يېقىملىق يورۇتۇپ تۇراتتى. ياتاقنى ئەتىرىنىڭ خۇشبوۋى ھىدى بىر ئالغانىدى.

جاۋ خوجاينى ئىچىگە تارتىپ ھىدلاپ قويدى.

— ياتاقنىڭ ھاۋاسى ناچارمىكەن؟ — دەپ سورىدى ئايال. شۇنداقتىمۇ دېرىزە پەردىسىنى ئېچىۋەتمىدى. ئايال شامالدۇرغۇچى ماڭغۇزۇپ قويۇۋېتىپ، ياتاقنىڭ ھاۋاسى ئاستا-ئاستا ساپلىشىشقا باشلىدى.

مى خانىم قارىماققا ئوتتۇز نەچچە ياشلاردا بولۇپ، ئۇ تولىمۇ چىرايلىق ئىدى، تۈرمىلەنگەن چاچلىرى شۇنداق يارىشىملىق ئىدى، ئېھتىمال سىرتقا چىقماقچى بولۇپ تۇرغان بولسا كېرەك، يۈزلىرىگە بىلىنەر-بىلىنمەس ئۇپا سۈرتۈۋالغان.

ئەرلەر ئاز ئەمەس. بۇنىڭ كارايتى چاغلىق، مى خانىم ئۆزىنىڭ ھۆسن-جامالىدىن پايدىلىنىپ ئۇلارنى باش ئەگدۈرەلەيتتى. ئەر دېگەن نېمە؟ ئەر دېگەن ھاۋايى-ھەۋەس ۋە پۇلدىن باشقىنى بىلمەيدىغان چوشقا، ئاياللار بولسا ئۆتكۈر تىرناقلىرىنى كېرىپ تۇرغان بۈركۈت، ئۇلار ئالدىدىكى ئەرلەر ھەرقاچان يەر چىشلىتەلەيدۇ. مانا بۇ ئەرلەر بىلەن ئاياللارنىڭ پەرقلىنىدىغان يېرى. مى خانىمنىڭ نەزەرىيىسى ئەرلەرنى تىزگىنلىۋېلىش، ئەرلەرنى تىز پۈكتۈرۈش بىر خىل خۇشاللىق، سىنىڭ قىلتاققا چۈشمە سىلىكىڭدىن قورقمايمەن، سەن ماڭا ئازراق سۈركەشسەڭلا مەندىن قېچىپ قۇتۇلالمايسەن، دېگەندىن ئىبارەت ئىدى.

مى خانىم ئۆزىگە ئىشەنەتتى، مەيلى تىجارەت سورۇنىدا بولسۇن، ياكى ۋەزىيىتى تۇراقسىز بولغان ئالتۇن كان ئوۋلىرىدا بولسۇن، ئۇ ئەرلەر ئالدىدا مەغلۇپ بولۇپ باققىنى يوق. مۇنۇ جاۋ خوجاينىمۇ بۇنىڭ سىرتىدا ئەمەس، مى خانىمنىڭ بۇنىڭغا ئىشەنچىسى كامىل ئىدى.

ھەر ئىككىسى ماھىيەتلىك مەسىلىلەر ئۈستىدە ئېغىز ئاچمىدى، مى خانىم سورىمىدى. جاۋ خوجاينىمۇ ئېغىز-بېسىقلىق بىلەن ئولتۇراتتى، ئۇ ھەم بۇ ھەقتە بىرنەرسە دېمىدى. ئايال باشقىچە ھىيلە ئىشلەتمەكچى بولدى، بۇ ئۇنىڭ ئارتۇقچىلىقى ئىدى.

مى خانىم ئاۋاز ياڭراتقۇنى ئاچتى-دە، كېلىپ قولىنى جاۋزىبىڭنىڭ مۇرىسىگە ئالدى. بۇ چۈشىنىشلىك بولۇپ سۆزلەپ ئولتۇرۇش ھاجەتسىز ئىدى. جاۋزىبىڭ ئورنىدىن تۇردى، ئۆي تولىمۇ كەڭتاشا ئىدى. نەچچە ئادەم تانسا ئوينىسىمۇ تارلىق قىلمايتتى. ئىككىسى يېنىك پىرقىرايتتى. جاۋزىبىڭ مى خانىمنىڭ يۇمشاق، ئەۋرىشىم قول-بەللىرىدىن تۇتۇۋالغان بولۇپ، ئۇيان-بۇيان تەۋرىنىپ شەھۋەتپەرەس نوچىلاردەك كۆرۈنۈشكە تىرىشاتتى ھەمدە ئۇنىڭغا چىرايىدىن تەبەسسۇم ياغدۇرۇپ قارايتتى. مى خانىم يۈزىنى ئۇنىڭ مۇرىسىگە قويۇۋالغان (جاۋزىبىڭنىڭ بويى ئېگىزرەك ئىدى) بولۇپ، بەدىنىنى ئاستاغىنە تەگكۈزۈشكە باشلىدى.

ئۇلار مانا مۇشۇ ھالدا تەۋرىنەتتى، ھەر

ئۇ مۇنداقلا سوراپ قويغاندەك، سۇڭ خوجاينىنى پىسەنتكە ئېلىپ كەتمەيدىغاندەك قىلاتتى.

— ئۇ چەت ئەلگە ماڭدى، بىز خوشلاش-قاندىن كېيىن ئۇ گۇاڭجۇغا كەتتى، ئېھتىمال ھازىر ئايروپىلان بىلەن كېتىۋاتىدىغاندۇ. بۇ جاۋزىبىڭنىڭ قارشى تەرەپنىڭ ئۇزۇن يوللۇق تېلېفون بېرىپ سۈرۈشتۈرۈشىنىڭ ئالدىنى ئېلىش، چاندۇرۇپ قويماسلىق ئۈچۈن بۇ يەرگە كېلىشتىن بۇرۇن تەييارلىۋالغان سۆزلىرى ئىدى. مى خانىم يېنىكىگە «ھە» دەپلا قويۇپ، گەپنى يۆتكەپ:

— جاۋ خوجاينى، سىز ئۈرۈمچىدە قەيە-لەرنى تاماشا قىلاي دەۋاتسىز؟ — دەپ سورىدى.

— ئېنىق بىر قارارغا كەلمىدىم، سىزنىڭچە، قەيەلەرنى تاماشا قىلسام بولار؟ — جاۋزىبىڭ قايتۇرۇپ سورىدى.

— بۇ سىزنىڭ نېمىلەرنى تاماشا قىلىشنى خالايدىغانلىقىڭىزغا، ئۈرۈمچىدە قانچە كۈن تۇرماقچى بولۇۋاتقانلىقىڭىزغا باغلىق ئىش. ئەلۋەتتە، قانداقلا قىلىپ بولمىسۇن بوغدا كۆلىگە بىر بېرىپ كۆرۈپ كېلىڭ، شۇغىنىسى ئۇ يەرنىڭمۇ ئانچە ۋاي دەپ كەتكۈچىلىكى يوق، بىر قېتىم كۆرسىڭىزلا كۇپايە.

— مەن مەنزىرە كۆرۈشنى ياقتۇرۇپ كەتمەيمەن.

— ھە؟ — مى خانىمنىڭ قوشۇمىسى تۈرۈلدى. جاۋ خوجاينى بىر تال تاماكا تۇتاشتۇردى، ئۇ سەرەڭگىنى ئوينىتىپ قويۇپ: — بۇ يەرگە كەلگەندىن كېيىن بىرنەچچە كۈن ئوبدان ئارام ئېلىۋېلىشنى، سىزدەكلەردىن بىرنەچچىسى بىلەن دوست بولۇشنىلا ئويلاۋاتە-مەن، — دېدى.

جاۋزىبىڭ سۆزىنى تۈگىتىپ كۈلۈپ قويدى، ئۇنىڭ كۈلكىسىگە چوڭقۇر مەنە يوشۇرۇنغانىدى. مى خانىم جاۋ خوجاينىدەك شەھۋەتپەرەس ئەرلەرنى كۆپ كۆرگەنىدى، جاۋ خوجاينىنىڭ مۇنداق قىلىشى چوڭقۇر مەنەگە ئىگە ئىدى، مى خانىمنى تۇنجى قېتىم كۆرۈپلا ۋەسۋەسىگە چۈشىدىغان

قىلىشىدىكى مۇددىئا ناھايىتى ئېنىق ئىدى. بۇ، بىر جامائەت خەۋپسىزلىكى خىزمەتچىسىنىڭ ھەرىكەت مىزانىدىن ھالقىپ كەتكەندى.

بۇ جاۋزىبىڭ ئۈچۈن ئېيتقاندا بىر خەتەر-لىك سىناق، شۇنىڭدەك ئۇنى تەڭلىكتە قويدىغان بىر تەجرىبە دورىسى ئىدى.

مۇبادا بارمىسا قارشى تەرەپ ئۇنىڭ سالاھىيىتىدىن گۇمانلىنىپ قالدۇ؛ ئۇنداقتا ئۇ ئۆز ۋەزىپىسىنى ئورۇندىيالمايدۇ. مىڭبىر مۇشەق-قەتتە قولغا كەلتۈرگەن قىممەتلىك يىپ ئۈچى ئۈزۈلۈپ قالدۇ، شۇنىڭ بىلەن چوڭ ئەتكەسچە-لەر گۇرۇھىدىكىلەر قېچىپ كېتىدۇ؛ ناۋادا بارسا، ئۇنى مى خانىمنىڭ سىنىقى كۈتۈپ تۇرۇپتۇ، بۇنداق ئەھۋال يۈز بەرسە ئۇنىڭ ئاقىۋىتىنى مۆلچەرلىگىلى بولمايدۇ.

جاۋزىبىڭ ئاخىر ئائىلاج سۈنئىي ھەمرا بىلەن تارقىتىلىدىغان تېلېفون ئارقىلىق يۇقىرى بىلەن ئالاقىلىشىپ، دۇچ كەلگەن قىيىنچىلىقنى تەپسىلىي دوكلات قىلماقچى بولدى. جاۋزىبىڭ تېلېفون ئارقىلىق:

— مەن خەتەردىن قورقۇۋاتقىنىم يوق، ھاياتىمغا خەۋپ يېتىدىغان ئىش بولسىمۇ قورقمايمەن، لېكىن ئۇ ئايالنىڭ ياتقىدا بىر كېچە قونسام، ھەرقانداق ئىشنىڭ يۈز بېرىشى مۇمكىن، شۇڭا رەھبەرلىكنىڭ كۆرسەتمە بېرىشىنى سورايمەن، — دەپ يوليورۇق سورىدى.

تېلېفوندىن:

— تەشكىل سىزگە ئىشىنىدۇ، — دېگەن ئاۋاز كەلدى. جاۋزىبىڭ:

— رەھبەرلىكنىڭ ماڭا ئىشىنىدىغانلىقى ماڭا ئايان. ئەمما، ئەگەر مەن ئۇنىڭكىگە بارساملا، ئۇ ئايال بىلەن بىر كېچە بىللە بولىدىغانلىقىم تۇرغانلا گەپ. ئۇ چاغدا، كۈتۈلمىگەن ئىشلارنىڭ يۈز بېرىشى مۇمكىن، سىز مېنىڭ سۆزۈمنى چۈشىنىۋاتامسىز؟ — دېدى. تېلېفوندىن:

— بۇ خىزمەتنىڭ ئېھتىياجى، خىزمەت ئۈچۈن مۇبادا شەخسىي قۇربان بېرىشكە توغرا كەلسە، ئازراق قۇربان بېرىش كېرەك، — دېگەن يوليورۇق بېرىلدى.

بولمىغان بولسا، بۇلارنىڭ ھەممىسىنى تەسەۋۋۇر قىلىش قىيىن ئىدى.

جاۋزىبىڭ مېھمانخانىغا قايتقاندىن كېيىن مېھمانخانا رېستوراندا غىزالاندى، يالغۇز ئۆزىلا بولسىمۇ ئانچە بېخىللىق قىلىپ كەتمىدى، كەچتە بەزمىخانىغا بېرىپ كۆڭۈل ئاچتى، ئۇنىڭ بۇنىچىلىك ئويۇنخۇمار بولۇپ كېتىشى بەزى ئىشلاردا چاندۇرۇپ قويماستىكى ئۈچۈن ئىدى. ئۇ ئۆزىنى بىرسىنىڭ نازارەت قىلمايۋاتقانلىقىغا ئىشەنەتتى، لېكىن ئۇ يەنىلا شۇنداق قىلىشى، قىلچە بىخەستەلىك قىلماستىكى كېرەك ئىدى.

ئىككىنچى كۈنى ئەتىگەندە بىرسى ئۇنىڭ ئىشىكىنى چەكتى، ئىشىكتىن كىرگىنى بىر ناتونۇش ئەر ئىدى. ئۇ ئەر ئۆزىنىڭ مى فامىلىلىك بىر ئايالنىڭ تاپشۇرۇقى بىلەن كەلگەنلىكىنى، مى خانىمنىڭ جاۋ خوجايىنى ئۆز ياتقىغا كەچ سائەت سەككىزگە تەكلىپ قىلغانلىقىنى ئېيتتى.

ھېلىقى ئەر ئوچۇقلا مى خانىمنىڭ جاۋ خوجايى بىلەن بىر كېچە بىللە بولىدىغانلىقىنى ئېيتتى.

ئاجايىپ-غارايىپ كېچە. ۋە 7 مىڭ گرام كېيەك ئالتۇن

بۇ بىر چۈشىنىش قىيىن بولغان مەسىلە. مى خانىمنىڭ جاۋزىبىڭ چۈشكەن مېھمانخانىنى قانداق تېپىۋالغانلىقىنى، تاشقى قىياپىتىدىن نازۇك كۆرۈنىدىغان مى خانىمنىڭ ئۆپچۆرسىدە لەببەي دەپ يۈرىدىغان زادى قانچىلىك ئەرنىڭ بارلىقىنى، ئۇلارنىڭ جاۋزىبىڭنىڭ ئىزىغا چۈشكەن-چۈشمىگەنلىكى-نى، كۆزەتكەن-كۆزەتمىگەنلىكىنى، قارشى تەرەپنىڭ ئۇنى قانچىلىك دەرىجىدە بىلىپ بولغانلىقىنى، ئۇنىڭ قارشى تەرەپنىڭ چاڭگىلى ۋە تىزگىنلىشىگە قانداق چۈشۈپ قالغانلىقىنى دېمىگەندىمۇ بۇ تەكلىپنىڭ ئۆزىلا ئۇنى گاڭگىرتىپ قويغانىدى.

ئۇ مى خانىم بىلەن بىللە كوچا ئايلانسا، تانسا ئوينىسا ھەتتا ئۇنىڭغا ئامراقلىق قىلسا بولاتتى. بۇ خىزمەتنىڭ ئېھتىياجى ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئۇنداق سورۇندا ئۇ ئۆزىنى تۇتۇ-ۋالالايتتى. ئەمما مى خانىمنىڭ تەكلىپ

— ئۇلار مېنىڭ ئۆزلىرىنى چىشىنى تارتىشىمىدىن قورقىدۇ، شۇڭا، بۇ يەرگە ئۇلارنىڭ ھەرقاندىقى جۈرئەت قىلالمايدۇ. — دېدى مى خانىم.

جاۋزىبىڭ كۈلۈپ كەتتى، مى خانىمۇ كۈلۈۋەتتى. جاۋزىبىڭ قاقلاپ كۈلەتتى، مى خانىم:

— نېمە بولىدىڭىز؟ سۆزۈم خاتامۇ-يا؟ — دېدى.

— سىز ناۋادا ئىككىلا تەرەپتىن زىيان تارتىشىڭىزچۇ؟ — دېدى جاۋزىبىڭ.

— مۇمكىن ئەمەس، — دېدى مى خانىم، — مەن نېمە قىلىدىغان ئادەم، ئۇلار مەن بىلەن يېتىشقا جۈرئەت قىلغان تەقدىردە-مۇ، مەن شۇئان ئۇلارنىڭ چاۋىسىنى چىنقا يايىمەن.

— سىز كىنودا رول ئېلىۋاتقاندەك گەپ قىلىشىڭىز؟ — دېدى جاۋزىبىڭ چاقچاق قىلغان ھالدا، — كىنودا ھەمىشە مۇشۇنداق كۆرۈنۈشلەر بولىدۇ.

ئادەمنىڭ يۈرىكى تاش ئەمەس، قانداقمۇ رەھىمسىزلىك قىلغىلى بولسۇن؟ جاۋزىبىڭنىڭ ھېسسىياتى راستتىنلا تولىمۇ مۇرەككەپ ئىدى، ئۇ ئۆزىنى قاتتىق بېسىۋېلىشى، ھېسسىياتقۇ ئۇياقتا تۇرسۇن، ھەتتا كىشىنى بىزار قىلىدىغان ئەتكە سىچىلەرگە ئۆگىنىۋالغان جىنايەتچى بىلەن بىۋىكارىۋاتتا يېتىپ كېچىنى ئۆتكۈزۈشى ھەمدە «قايناق ھىسسىيات» تا ئۇنىڭ بىلەن بىر كېچە پەيزە سۈرۈشى كېرەك ئىدى. مى خانىم بولسا دەل ئۇنىڭ دۈشمىنى، ئۇنىڭ تۇتۇش ئويىدىكى. جاۋزىبىڭ بۈگۈن ئۇنىڭ بىلەن ئىشقا كەيپىنى سۈرسە، ئەتە ئۇنى تۈرمىگە قامىشى كېرەك. بۇ، ئەڭ قەيسەر ئادەم ئۈچۈنمۇ بىر روھىي ئازاب ئىدى. مى خانىمنىڭ بۇنداق غەلىتە چارە ئارقىلىق ئۆز رەقەبىنى سىناقىتىن ئۆتكۈزۈشى بىكار ئەمەس-كەن-دە! بۇ قىسقىغىنە ۋاقىتتا سىز تۆلەيدىغان

جاۋزىبىڭ چۈشەندى، رەھبەرلىك ئۇنىڭغا ئىشىنەتتى، ئۇلار جاۋزىبىڭغا ئېنىق جاۋاب بەرگەندى. تېلېفوندىن يەنە:

— بىز ئالاھىدە شەخس بىلەن ئالاھىدە كۈرەش قىلىۋاتىمىز، زۆرۈر تېپىلغاندا ئۆزىمىزنى ئۈنتۈپ كېتىشىمىز لازىم. بىز سىزگە مەسئۇل بولىمىز، سىزگە ئۇتۇق تىلەيمىز، — دېگەن ئاۋاز ئاڭلاندى.

ئىككىنچى كۈنى كەچتە جاۋ خوجاينى مى خانىمنىڭ ياتىقىغا دېگەن ۋاقىتتا باردى. داچياۋ سالاھىيىتىنى ئۆزگەرتىپ، ساراي رايونىدىكى باشقا بىر مېھمانخانىغا چۈشۈپ، سىرتتىن ماسلىشىش ئۈچۈن تەق بولۇپ تۇردى. جاۋزىبىڭ ئويۇنى تېخىمۇ قاملاشتۇرۇپ ئويناش ئۈچۈن مى خانىمغا بىر دەستە گۈل ئالغىچ باردى.

مى خانىم ئۆزى تەكلىپ قىلغان مېھمان — جاۋزىبىڭنى لاتاپەت بىلەن كۈتۈۋالدى. ئۇ پەس ئاۋازدا:

— ھەر ئىككىمىز بىر-بىرىمىزنى بىلىمىز، لېكىن بۇ دۇنيا ئانچە تىنچ ئەمەس. شۇنداق بولغاچقا، مەن بىلەن ئالاقە ئورناتقانلىكى ئادەملەر ياتقىمدا ماڭا بىر كېچە ھەمراھ بولۇشى كېرەك. مەن لۈكچەكلەر ۋە ئالدامچىلار بىلەن ئارىلىشىشتىن قورقمايمەن. پەسكەش ئەرلەردىنمۇ قورقمايمەن. جاۋ خوجاينى، مەن سىزنى كۆزدە تۇتىمىدىم، ئەلۋەتتە. سىز ئۇنداقلاردىن ئەمەس، لېكىن مېنىڭ ئەڭ بىزار بولىدىغىنىم جامائەت خەۋپسىزلىكى ئىدارىسىنىڭ پايلاقچىلىرى. مەن ئۇلارنىڭ تۈزۈمىنى بىلىمەن. ئۇلار مەندەك بويتاق ئايال بىلەن كېچىنى بىللە ئۆتكۈزۈشكە جۈرئەت قىلالمايدۇ، — دېدى.

مى خانىم بۇ سۆزلەرنى قىلغاندا نومۇس قىلىمىدى.

— سىز دېسەم-دېمىسەم ئۇلارنىڭ دامىغا چۈشۈپ باقمىغان، شۇنداقمۇ؟ — دېدى جاۋزىبىڭ.

بەدەل ئەمەلىيەتتە تولىمۇ زور، ئازراق بىخەستەلىك قىلىپ قويسىڭىزلا ھەقىقىي سالاھىيىتىڭىز سېزىلىپ قېلىشى مۇمكىن، ھەقىقىي سالاھىيىتىڭىز سېزىلىپ قالغان ھامان سىز جېنىڭىزدىن جۇدا بولۇشىڭىز تۇرغان گەپ.

مى خانىمنىڭ ئەسلىدىكى مۇددىئاسىدىن ۋاز كەچكەن-كەچمىگەنلىكىنى بىلىپ بولمايتتى. ئۇ بۇ چاغدا بىر ھەقىقىي ئايالغا ئايلانغانىدى. بۇنىڭغا ئوخشىشىپ كېتىدىغان مەنزىرىنى بىز بەلكىم ئەنگلىيىنىڭ مەشھۇر كىنوسى «007» دە كۆرگەن بولساق كېرەك، لېكىن ئۇ كىنودىكىسى بىر ئاز بەدىئىيە شتۇرۇلگەن ۋە ئادىمىيە شتۇرۇلگەن رازۋېتكا ۋەقەلىكى بولۇپ، ئۇنىڭدا دۈشمەن بىلەن ئۆزىنى ئايرىمايدىغان ھەممىدىن ئۈستۈن تۇرىدىغان بىر خىل ئاتالمىش ئەر-ئاياللار مۇھەببىتى تەسۋىرلەنگەن، ئەمەلىيەتتە ئۇ بېزەپ كۆرسىتىش، بىر خىل ئارزۇدىن باشقا نەرسە ئەمەس. ئەمەلىي تۇرمۇش نۇقتىسىدىن قارىغاندا، ئۇ بىر خىل ساددا خىيال، بىر خىل توقۇلما. جاۋزىبىڭنىڭ بېشىغا كەلگىنى بولسا تۇر بۇشتىكى ھەقىقىي رېئاللىق، ئەمەلىيەت-تە ئۇ رەھىمسىز بولىدۇ. بۇ قىلمىشنىڭ ئۆزى بىر رەھىمسىزلىكتۇر. ئىنسانىي ئەخلاقىتىن خالىي بولغان ياكى دۈشمەن بىلەن ئۆزىنى ئايرىش ئېڭىدىن ھالقىغان ھېسسىيات ئەمەلىيەتتە بىر خىل ئازابىتىن باشقا نەرسە ئەمەس.

جاۋزىبىڭ تۈن بويى دېگۈدەك ياخشى ئۇخلىيالمىدى، ئۇ تۈن يېرىملىشىپ، ئەل ئايغى بېسىققاندا خىيالغا پاتتى. يەنىلا ئۇنىڭ تەۋرەن-مەس ئېتىقادى ئۇنىڭغا شۇ تاپتىكى جاۋزىبىڭنىڭ ئىككىنچى سالاھىيىتى بولماسلىق، جاۋزىبىڭلىق سالاھىيىتىدە بولۇش، ئۇنىڭ بارلىق كەچۈرمىشى مەۋجۇت بولمىغان بىر كىشىگە مەنسۇپ بولۇش، ئۆزىگە ھېساب بولماسلىق كېرەكلىكىگە تۈرتكە بولۇۋاتاتتى... ئۇ كېچىنى ئۆتكۈزدى، ھەممە ئىش قىلچە چانماي ئۈنەنسز تاماملاندى.

بەتسى، سەھەر قۇياشى شەرقىتىن كۆتۈرۈلگەندە، ئۇ مى خانىم بىلەن تۇنجى

تىجارەتنى—قاراڭغۇ بازار باھاسىدا ئاۋال 7 گرام ئالتۇن سودىسى قىلىشنى كېلىشىپ بولدى. جاۋزىبىڭنىڭ پۇلى كۆپ، كىبىرى ئۈستۈن بولۇپ، ئالدى بىلەن 7 مىڭ گرام ئالتۇن سېتىۋالدىغانلىقىدىن ئېغىز ئاچتى.

ئۇلار ئالتۇن سودىسى قىلىدىغان ۋاقىت ۋە ئورۇننى كېلىشتى. جاۋزىبىڭ نەق پۇل سېلىنغان چاماداننى كۆتۈرگىنىچە دېيىشكەن جايغا ۋاقىتدا كەلدى. مى خانىم نەق مەيداندا پۇلنى تاپشۇرۇۋېلىپ ئالتۇننى بەردى. سودا ئىنتايىن ئوڭۇشلۇق بولدى، كۈتۈلمىگەن بىرەر كاشىلا يۈز بەرمىدى.

ھوسۇل يەملى

ئوۋچى ئوۋ ئوۋلاشتا يەمچۈككە ئىچ ئاغرىتمايدۇ. ئوۋچى ئىشلەتكەن يەمچۈك ھامان بىكار كەتمەيدۇ، ئوۋچى ئىشلەتكەن يەمچۈك قانچە چوڭ بولسا، بۇ ئوۋچى ئىشتىھاسىنىڭ شۇنچە چوڭ ئىكەنلىكىنى، ئۇنىڭ تېخىمۇ زور ئولجىغا ئېرىشە كېچى بولۇۋاتقانلىقىنى بىلدۈرىدۇ. جاۋ خوجايىن مى خانىم بىلەن تونۇشۇپ ئىشنىڭ يولىنى بىلىۋالغانىدى، چۈنكى ئۇلار خېلى چوڭ سودا قىلغان، بىر-بىرى بىلەن كونا خېرىدار، «كونا دوست» لاردىن بولۇپ قالغانىدى. جاۋزىبىڭ مۆلچەرلىگەندەك، بۇ يەر دەرۋەقە ئالتۇن ئەتكەسچىلىك قىلىدىغان ئارىلىق پونكىت ئىدى.

جاۋزىبىڭ مى خانىمنىڭ ئۆپچۆرسىدىكى خېرىدارلاردىن بىرقانچىسى بىلەن تونۇشتى، بۇلارنىڭ ئارىسىدا سىرتتىن كەلگەن ئەتكەسچى سودىگەرلەر-مۇ، مەخسۇس تاغدىن ئالتۇن توشۇپ ئەكىلىشكە مەسئۇل كىشىلەر مۇ بار ئىدى.

بۇلارنىڭ ھەممىسى مى خانىمنىڭ جاۋزىبىڭغا ئىشەنگەنلىكىدىن كېلىشكەندى. مى خانىم جاۋزىبىڭنى تامامەن ئۆز ئادىمى دەپ بىلىدىغان بولدى، بۇ ئۇلارنىڭ تۇنجى سودىسى-نىڭ ئۇتۇقلۇق بولغانلىقىدىن باشقا، مى خانىمنىڭ جاۋزىبىڭنى ئۆزى تونۇيدىغان كىشىلەر ئارىسىدا-كى ئەڭ ئىشەنچلىك دەپ ھېس قىلغانلىقى،

قەھرىمان ھەققىدە ھېكايە

مەن دەنچاڭ ھەمىشە تىلغا ئالدىغان بىرسىنىڭ ئۇنىڭ يېنىدا كۆرۈنىشىگە نىسبەتەن دىققەت قىلدىم، بۇ كىشى شياۋۋاڭ — ۋاڭ ۋېنجىڭ ئىدى. مەن دەنچاڭغا: — سىز ئۇنى يۇتتۇرۇپ قويدىڭىزمۇ-نېمە؟ — دېدىم.

دەنچاڭ بىردىنلا سۈكۈتكە چۆمدى، بىرھازادىن كېيىنلا: — ئۇ قۇربان بولدى، — دېدى. مەن ئۈندىمىدىم.

مەندە خېلى ئىلگىرىلا دەنچاڭ تولىمۇ سۆزمەن، ھەرقانداق سەپدىشىنىڭ تۆھپىسىنى چۈشۈرۈپ قويۇشقا رايى بارمايدىغان ئادەم، ئۇ بىرەر ئىشنى سۆزلىمىگەن ئىكەن، ئۇ ھالدا ئۇنىڭ جەزمەن سەۋەبى بار، دېگەن بىر خىل خىيال بار ئىدى. مېنىڭ سورىماسلىقىم كېرەك ئىدى. لېكىن مەن يەنىلا سورىدۇم. مېنىڭ شياۋۋاڭنىڭ تېخىمۇ كۆپ ئىشلىرىنى، ئۇنىڭ قانداق بولغانلىقىنى بىلگۈم كەلدى.

ۋاڭ ۋېنجىڭ قۇربان بولۇپ كەتكەچكە، بىز دەنچاڭنىڭ ماقۇللىقىنى ئېلىپ، بۇ ئەسىرىمىزدە ئۇنىڭ راست ئىسمىنى ئىشلەتتۇق. بۇ بىز مەزكۇر ئەسىرىمىزدە ئىشلەتكەن بىردىنبىر راست ئىسىم ئىدى. دەنچاڭ ماڭا:

— ئەتكەسچىلەرنى تەكشۈرۈش خىزمىتىنى باشتىن كەچۈرمىگەن كىشىنىڭ بىز دائىم ئېيتىدىغان خەتەرنىڭ نېمىلىكىنى، بىز ھەپەشلىشىدىغان ئوبيېكتىنىڭ قانداق ئادەملەر ئىكەنلىكىنى بىلمەيدۇ، — دېدى.

ئەتكەسچىلەرنى تەكشۈرۈش ئەترىتىدىكى خادىملىرىمىز بىلەن ئەستايدىل سۆزلەشمىسىڭىز، ھەر بىرىنىڭ خەۋپ-خەتەرنى باشتىن كەچۈرگەنلىكىنى، ھەتتا ھاياتى خەۋپ ئاستىدا قېلىشتەك دەھشەتلىك ئىشلارغا دۇچ كەلگەنلىكىنى، كۆپىنچىسىنىڭ جېنىدىن تويغان ئەبلەخلەرنىڭ تەقىپ قىلىشى، تەھدىت سېلىشى، دۇمبالىشىغا ئۇچرىغانلىقىنى، يارىلانغانلىقىنى، بۇنداق ئىشلارنىڭ سانىمۇ ئېلىپ

شۇنىڭدەك جاۋ خوجاينىڭ مەجەزىنىڭ خۇش خۇي، پۇلىنىڭ كۆپ بولغانلىقىدىن ئىدى. جاۋ زىبىڭغا نىسبەتەن ئېيتقاندا، پۇرسەت پېشىپ يېتىلگەن، تورنى يىغىدىغان ھوسۇل پەسلى يېتىپ كەلگەن ئىدى. شۇ ۋەجىدىن جاۋ زىبىڭ ئۈرۈمچىگە يەنە كەلدى.

چىڭقى چۈشتە مى خانىم ئۇنى تاماققا تەكلىپ قىلدى. جاۋ زىبىڭ ئۆزىنىڭ كېلىش مۇددىئاسىنى چۈشەندۈردى، ئۇ بۇ نۆۋەت ئالتۇندىن كۆپرەك سېتىۋېلىشنى ئۈمىد قىلاتتى، ئۇ نەق پۇل بىلەن كەلگەن ئىدى. مى خانىم بۇنى چۈشىنىپ يېتىپ، بۇ قېتىم 8 مىڭ گرامدىن كۆپرەك ئالتۇننى ئېلىپ چىقتى.

ھەرقانداق قىزىق ئويۇنىڭمۇ ئاخىرلىشىدىغان ۋاقتى بولىدۇ. راستىنى ئېيتقاندا، شۇ تاپتا بۇ كاتتا ئويۇنمۇ ئاخىرلىشاي دەپ قالغان ئىدى. مى خانىم ئەمدى قېچىپ قۇتۇلالمايتتى. ئۇ جاۋ خوجاينى بىلەن قانۇنسىز ئالتۇن سودىسى قىلىپ دەل ئاچقۇچلۇق پەيتكە يەتكەندە، داچياۋ جامائەت خەۋپسىزلىكى خادىملىرىنى باشلاپ بېسىپ كىردى. بارلىق قارشىلىق ۋە ئۆزىنى ئاقلاشلار بېھۇدە ئاۋارىچە-لىق ئىدى، پارقىراپ تۇرغان كويىزا مى خانىمنىڭ قولىغا سېلىنىپ بولغان ئىدى.

— سىلەرنى ئۇزاقتىن بۇيان كۆزىتىپ يۈرەتتىم، — دېدى داچياۋ. مى خانىم كويىزا سېلىنغان جاۋ خوجاينىڭ قاراپ:

— مەن سىزنىڭ قۇيرۇقىڭىزنىڭ بۇنچىلىك پاسكىنا ئىكەنلىكىنى ئويلىماپتىمەن! — دېدى. مى خانىم ئېلىپ كېتىلدى. ناھايىتى تېزلا مى خانىم بىلەن تىلى بىر ھەممە ئەتكەسچى سودىگەر ۋە ئالتۇن يەتكۈزۈپ بەرگۈچىلەر بىراقلا تورغا چۈشتى، تولىمۇ چوڭقۇر يوشۇرۇنغان ئەتكەسچىلەر گۇرۇھى مانا مۇشۇنداق تەلتۆ-كۈس يوقىتىلدى. بۇ چاغدا جاۋ خوجاينىمۇ ئۇن-تىنىسىز غايىب بولدى.

سەككىزىنچى باب

قان ۋە مەدھىيە

تۈگەتكىلى بولمايدىغانلىقىنى بىلسىز، ئالتايدا ئەتكەس-
چىلەر بىلەن كۈرەش قىلىش داۋامىدا قۇربان بولغان
جامائەت خەۋپسىزلىكى كادىر-جەڭچىلىرى بىر
شياۋۋاڭلا ئەمەس...

ئىسقى قان بىلەن يۇغۇرۇلغان ناخشا

قىش كۈنلىرىنىڭ بىرى، كەچ سائەت
توققۇز بولغان چاغ. ئەتكەسچىلەرنى تەكشۈرۈش
ئەترىتى بەزىلەرنىڭ يېزا ئىگىلىكى 10-دېۋد-
زىيىسىنىڭ مەلۇم پولىكىدىكى بىر خىزمەتچىنىڭ
ئۆيىدە قانۇنسىز ئالتۇن سودىسى قىلىۋاتقانلىقى
توغرىسىدىكى دوكلاتنى تاپشۇرۇۋالدى.

ۋاڭ ۋېنجىڭ بىلەن ئەتكەسچىلەرنى
تەكشۈرۈش ئەترىتىنىڭ يەنە بىر خادىمى
دەررۇ ئاتلاندى.

بۇ ئىككى جەڭچى ناھايىتى ياش بولسىمۇ،
لېكىن ئۇلار ئەتكەسچىلەرنى تۇتۇش جەھەتتە
مول تەجرىبىگە ئىگە ئىدى. ئۇلار دېھقانچىلىق
مەيدانىنىڭ ياتاق رايونىغا كەلگەندىن كېيىن
ئەتكەسچىلەرنى چۆچۈتۈۋەتمەي، يېقىن
ئەتراپتا مۆكۈپ يېتىپ ئەھۋالنى كۆزەتتى ۋە
ھۇجۇم قىلىش پەيتىنى كۈتتى.

بۇ ھالقىلىق پەيت ئىدى. قانۇنسىز سودا
قىلىۋاتقانلار ھەقىقىي مالنى ئېلىپ چىقىمىغان
ئەھۋال ئاستىدا، بېسىپ كىرگەندە ئەمەلىي
ئۈنۈمگە ئېرىشكىلى بولمايتتى. تەجرىبىلىك
ئەتكەسچى جىنايەتچىلەر شۇئان ھارام مالنى
يۆتكۈپ، ئولتۇرۇش قىلىۋاتقان، قۇرۇق پاراڭ
سېلىشۋاتقان، ئادەتتىكى ئېلىم-سېتىم توغرىلۇق
سۆزلىشىۋاتقان ياكى قارت-ماجاڭ ئويناۋاتقان
قىياپەتكە كىرىۋېلىپ، ئانچە-مۇنچە تىكىشىپ
كۆڭۈل ئېچىۋاتىمىز دەپ تۇرۇۋالاتتى.

قوللىڭىزدا دەلىل بولمىسا ھېچنەرسە
دېيەلمەي، ئۇلارنى تۇتۇشقا ئامالسىز قالسىز.
ۋاڭ ۋېنجىڭ بىلەن شياۋلى قارشى
تەرەپنى چۆچۈتۈۋەتمەي، كەچ سائەت 11
دىن ئاشىچە كۈتتى، بۇ چاغدا ئۆيىنىڭ ئىچى
جىمپ كەتتى. مۇنداقچە ئېيتقاندا، بۇ دەل
ئەتكەسچىلەر سودىلىشىۋاتقان چاغ ئىدى.

ۋاڭ ۋېنجىڭ بىلەن شياۋلى ئۈشتۈمۈت ئىشكىنى
قۇمۇرۇپ كىرىپ، 160 گرام ئالتۇننى قولغا
چۈشۈردى.

بۇنىڭ بىلەن ئالتۇن ۋە پۇلغا ھېرىس بۇ
ئەتكەسچىلەر قوللىرىغا ئەمدىلا كىرگەن
ئالتۇن بىلەن نەق پۇللارنىڭ مۇسادىرە بولۇپ
كېتىشىگە تەن بەرمەي، كۆزلىرىگە قان
تولۇپ ئۆچمەنلىكى ئىچىگە پاتماي، ئاخىر
غالجىرلاشقان ھالدا ئېتىلدى.

ئەينى ۋاقىتتا ۋاڭ ۋېنجىڭ بىلەن شياۋلى
دەللەتنى سوراققا تارتىپ، ئۇنىڭدىن قانۇنسىز
سودىنىڭ جەريانى ۋە چېتىلىدىغانلارنى
سوراۋاتاتتى. شۇنداقلا يىپ ئۇچىنى قانداق
قىلغاندا يەنىمۇ كېڭەيتكىلى بولىدىغانلىقى
ئۈستىدە ئويلىنىۋاتاتتى. ئۈشتۈمۈت ئۆيىنىڭ
ئىشكى جالاقىدە ئېچىلىپ، ئاۋۋال بەش-ئالتە
ئايال ئېتىلىپ كىردى. ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىنلا
قولغا كالتەك، پىچاق ئالغان بىر توپ ئەر
تاپ بېسىپ كىردى. ئاياللار نەق پۇل ۋە
ئالتۇنغا، ئەرلەر ۋاڭ ۋېنجىڭ ۋە شياۋلىغا
يوپۇرۇلۇپ كەلدى.

ۋاڭ ۋېنجىڭ ۋە شياۋلى ئۇلارغا نەسەت
قىلدى، ئاگاھلاندۇرۇش بەردى، لېكىن بۇلار
كار قىلمىدى.

مۇشۇنداق ئەھۋالدا ۋاڭ ۋېنجىڭ يان
قورالنى ئېلىپ ئوق چىقىرىپ ئاگاھلاندۇردى،
كىشىلەر بىرئازلا تىنىپلاندى. شاۋلىمۇ قولغا
تاپانچا ئالدى، بۇ ئىككىسى ۋەزىيەتنى تىزگىن-
لەپ تەشەببۇسكارلىقنى قولغا كەلتۈرمەكچى
بولدى. لېكىن بۇ چاغدا بىرسى «ئۇلارنىڭ
تاپانچىسىنى تارتىۋالايلى!» دەپ ۋارقىردى.
تاپانچا ئارقىلىق ھەممە مەسىلىنى ھەل
قىلىپ كەتكىلى بولمايتتى. بولۇپمۇ بۇنداق
ۋاقىتتا تېخىمۇ شۇنداق ئىدى.

ئاياللار ئاۋۋال ئۇلارنىڭ تاپانچىسىنى
تارتىۋېلىش ئۈچۈن يوپۇرۇلۇپ كەلدى. بۇ ئىش
تاغنىڭ ئىچكىرىسىدىكى گەمىدە ئەمەس،
بەلكى دېھقانچىلىق مەيدانىدىكى ئىشچى-خىزمەتچى-
لەر ياتقىدا يۈز بېرىۋاتاتتى.

شياۋۋاڭ بىلەن شياۋلى ئۆزىنى قاپۇراتتى.

لېكىن ئۇلار ئوق چىقارسا بولمايتتى. ئوق چىقارسا ئادەم يارىلىنىدىغان گەپ، ئۇلار بۇنداق قىلىشنى زادىلا خالىمايتتى.

ئۇلار ئىككىسى ئۈنلۈك ئاۋازدا:

— تارقىلىڭلار، تارقىلىپ كېتىڭلار، سىلەرنىڭ بۇنداق قىلىشىڭلار ئەتكە سىچىلەرنى تۇتۇش خىزمىتىگە قارشىلىق كۆرسەتكەنلىك بولىدۇ، — دەپ ۋارقىرىدى.

شۇ ئەسنادا قولغا پىچاق ئالغان بىر ئەر قولدىكى پىچاقنىڭ ئۇچىنى شياۋۋاڭنىڭ بويىغا تىرەپ، شياۋۋاڭغا قولدىكى تاپانچىسىنى تاشلاشنى بۇيرۇدى، شياۋۋاڭ ھەققانىي سۆزلەر بىلەن ئۇنىڭ بۇيرۇقىنى رەت قىلدى. شياۋۋاڭمۇ ئوخشاش ئەھۋالدا ئىدى. كىشىلەر توپىدىن بىرسى «ئۇرۇڭلار!» دەپ ۋارقىرىپ، ئەقلى-ھوشىنى يوقاتقان بۇ زوراۋان ئەبلەخلەر ھېچنېمىگە قارىماي كالتەكلەرنى كۆتۈرۈشۈپ شياۋۋاڭ بىلەن شياۋۋاڭنىڭ باش-كۆزىگە ئۇرۇشقا باشلىدى. ھېلىقى قارا نىيەت ئەبلەخ بىردىنلا پىچاقنى كۆتۈرۈپ شياۋۋاڭنىڭ باش-كۆزى بولۇپ ئالتە يېرىگە تىقتى. شياۋۋاڭ يىقىلىپ چۈشۈپ قانغا مىلەنگەن ھالدا ھوشىدىن كەتتى. شياۋۋاڭنىڭ بېشى، قولىنىڭ دۈمبىلىرى پىچاق زەربىسىدىن يارىلاندى. بۇ بىر توپ زوراۋان ئەبلەخلەر قاتىللىقتىن كېيىن، ئالتۇن ۋە نەق پۇللارنى تارتىۋېلىپ قېچىپ كەتتى.

يېزا ئىگىلىك 10-دېۋىزىيىسى جامائەت خەۋپسىزلىكى باشقارمىسى شياۋۋاڭنىڭ مۈشكۈل ئەھۋالدا بەرگەن ياردەم سوراش تېلېفونىنى تاپشۇرۇۋېلىپ، شۇ زامات يولغا چىقتى. ئۇلار ۋاڭ ۋىنجىڭ بىلەن شياۋۋاڭنى تېپىپ، ئۇلارنى ئەڭ ياخشى ماشىنىغا سېلىپ، ئەڭ تېز سۈرئەتتە ۋىلايەتلىك دوختۇرخانىغا ئاپاردى. يەنە بىر تەرەپتىن كەسكىن تەدبىر قوللىنىپ، قانۇنسىز ئالتۇن سودىسىنى نەكشۈرۈشكە قارشىلىق كۆرسەتكەن، ساقچى خادىملىرىنى قانغا بويىغان جىنايەتچىلەرنى بىراقلا قولغا چۈشۈردى. ۋىلايەتلىك دوختۇرخانىدىكى دوختۇر ۋە

سېستىرالارنىڭ ۋاقتىدا قۇتقۇزۇشى كۆڭۈل قويۇپ كۈتۈشى بىلەن ئۇلار خەتەر قۇتۇلۇپ، ئاخىر سالامەتلىكى ئەسلىگە كەلدى.

ئۇ ياشلىق باھارنى تەقدىم قىلدى

ۋاڭ ۋىنجىڭنىڭ ۋەزىپە ئىجرا قىلىش داۋامىدا جاسارەتلىك ۋە قەيسەر بولۇپ، ھېچنېمىدىن قورقمايدىغان روھقا ئىگە ئىدى. ئەڭ ئالدىدا ھۇجۇمغا ئۆتۈشنى ياخشى كۆرەتتى. قىيىنچىلىققا زادى باش ئەگمەيتتى. ھەممەيلەن ۋاڭ ۋىنجىڭنى باتۇر جەڭچى، ھاياتى كۈچى ئەڭ كۈچلۈك ئادەم دېيىشىدۇ، شۇغىنىسى باتۇر جەڭچى ئەڭ ئاسان يارىلىنىدۇ، ئەڭ ئاسان قۇربان بولىدۇ.

ئوق يامغۇرى ئىچىدە شۇنداق بولىدۇ، ئەتكە سىچىلەرنى تۇتۇش كۈرىشىدۇمۇ شۇنداق بولىدۇ.

بۇ قېتىمقى ۋەزىپە ۋاڭ ۋىنجىڭ ئۈچۈن ئېيتقاندا «چوڭ دولقۇن» ھېسابلانماستىن، بەلكى «كىچىك دولقۇن» دىنلا ئىبارەت ئىدى. بۇ بەلكىم بىر خىل قانۇنىيەت بولسا كېرەك. مۇنداقچە ئېيتقاندا، ئەتكە سىچىلەرنى تۇتۇش جەڭچىسىگە نىسبەتەن، ھەرقانداق بىر كۈرەشتە، قان تۆكۈلۈش ۋە قۇربان بېرىشلەر بولىدۇ. بۇمۇ دەنچاڭنىڭ ئادەت سۆزى ئىدى. بۇنداق بولۇشى مۇمكىن.

ئاشۇ قېتىم، يولداش ۋاڭ ۋىنجىڭ يول ئۈستىدە تەكشۈرۈش ۋەزىپىسىنى ئىجرا قىلىشقا ماڭدى. ئۇ بىرقانچە سەپدىشى بىلەن بىرلىكتە ئالتۇن كان رايونىدىن ناھىيە بازىرىغا بارىدۇ. غان تاش يول بويىدا مۆكۈپ ياتتى. ئىشتىن بۇرۇن، ئۇلار تاغدىكى ئەتكە سىچىلەرنىڭ ماشىنا بىلەن تاغدىن چۈشۈپ، بۇ يەردىن ئۆتىدىغانلىقى توغرىسىدىكى مەلۇماتنى تاپشۇرۇۋالغان بولۇپ، مەلۇماتتا كونكرېت ۋاقتى ئېنىق دېيىلمىگەن ئىدى. ماشىنىنىڭ تىپى ۋە ماشىنا نومۇرى توغرىسىدىمۇ گەپ يوق ئىدى. بۇنداق ۋەزىپىنى ئىجرا قىلىش نىسبەتەن مۈشكۈل بولاتتى. چۈنكى بىرىنچىدىن، يول

ۋاڭ ۋېنجىڭ ئۆزىنى چەتكە ئالمىدى، ئۆزىنى چەتكە ئالمەن دېگەن بىلەنمۇ ئۆلگۈرەلمەيتتى. قىسقىسى، ۋەقە كۆزنى يۇمۇپ-ئاقچىچە يۈز بەردى. جىپ ۋاڭ ۋېنجىڭنى سوقۇۋەتتى، ۋاڭ ۋېنجىڭنىڭ سەپداشلىرى بۇ ئەھۋالنى كۆردى. جىپ ۋاڭ ۋېنجىڭنى يەتتە-سەككىز مېتر يىراقلىققا ئۇچۇرۇۋەتكەن بولۇپ، ئۇنىڭ بېشى يول بويىدىكى تاشقا تېگىپ، باش سۆڭىكى ئۇۋۇلۇپ كەتكەنىدى. ۋاڭ ۋېنجىڭ دوختۇرخانىغا ئېلىپ كېتىلۋېتىپ يولدا جان ئۇزدى. ۋەقە تۇغدۇرغان جىنايەتچى ۋە جىپتىكى ئەتكەسچىلەر قانۇن تورىدىن قېچىپ قۇتۇلالمىدى، ئۇلار مەنپەئەتنى دەپ ئەقلى-ھوشىنى يوقاتقاندى، ئۇلار ئۆزلىرىچە ئەتكەسچىلەرنى تەكشۈرۈش ئەترىتىدىكى خادىملارنى سوقۇۋېتىپلا زەربىدىن قۇتۇلۇپ قالمىز دەپ قاراپ، چۆچۈ-رىنى خام سانغانىدى. ئەمما يولداش ۋاڭ ۋېنجىڭ بىزدىن مەڭگۈگە ئايرىلدى.

دەنچاڭ ۋاڭ ۋېنجىڭنى ئىنتايىن ياد ئېتەتتى، دەنچاڭ ۋاڭ ۋېنجىڭ ھايات ۋاقتىدا ئۇنى يېتەكلىگەنىدى، مۇنداقچە ئېيتقاندا ۋاڭ ۋېنجىڭ دەنچاڭغا ئەگىشىپ نۇرغۇن كۈرەشلەرنى باشتىن كەچۈرگەنىدى. ئۇ دەنچاڭنىڭ ئەڭ قايىل ياردەمچىلىرىدىن بىرى ئىدى. ئادەتتە ۋاڭ ۋېنجىڭ كەم سۆز بولسىمۇ ۋەزىپە ئىجرا قىلىۋاتقان ھاللىق پەيتلەردە، ئۇ بىر جەسۇر پالۋان ئىدى. سەپداشلىرى ئۇنىڭدىن ئىلھام ئالاتتى، رەقىبلىرى قورققىنىدىن دىر-دىر تىترەيتتى.

دەنچاڭنىڭ ئەلبومىدا ئۇنىڭ ۋاڭ ۋېنجىڭ بىلەن چۈشكەن سۈرىتى بار ئىدى، دەنچاڭ بۇ سۈرەتنى ھازىرغىچە ساقلاپ كەلگەن بولۇپ، سۈرەتكە قاراپ ئۇنى ياد ئېتەتتى، جاسارىتىنى ئاشۇراتتى. قانداق دەبدەبىلىك سۆزلەرنى دېيىش ئانچە مۇھىم ئەمەس. مۇھىمى ئۇنىڭ سەپدىشى قۇربان بولدى، سەپدىشى ئۆز ھاياتى ئارقىلىق ئۆلگەن تىكلدى. بىر خىل روھنى نامايان قىلدى. بۇ خىل روھ ئەتكەسچىلەرنى تەكشۈرۈش ئەترىتىدىكى جەڭچىلەرنىڭ قەلبىدە مەڭگۈ ساقلىنىدۇ.

چازىسىنى تەسسىس قىلىش ئۈچۈن كۆپ ۋاقىت كېتەتتى؛ ئەككىنچىدىن، يولدىن ئۆتكەنلىكى ماشىنىلارنى توختىتىپ بىر-بىرلەپ تەكشۈرۈشكە توغرا كېلەتتى.

ۋاڭ ۋېنجىڭ بۇ قېتىم ۋەزىپە ئىجرا قىلىشتا، ئىلگىرىكى چاغلاردىكىدەكلا قىلچە بىخەستەلىك قىلمىدى. ئىلگىرىكىدەك ئەڭ ئالدىدا ماڭدى. تاغدىن چۈشكەن ماشىنىلارنى قول ئىشارىسى بىلەن توختىتىپ تەكشۈرەتتى، بۇ قارىماققا بەكلا ئاددىي خىزمەتتەك قىلغان بىلەن، ئەمەلىيەتتە بۇ خىزمەتكە زور خەۋپ-خەتەر يوشۇرۇنغانىدى.

دائىم تاغقا قاتنايدىغان ئاپتوموبىللار، ئەتكەس-چىلەر بىلەن مۇناسىۋەتسىز ماشىنىلار ئۆتكەندە قوماندىغا ئەلۋەتتە بويسۇناتتى. لېكىن ئەتكەس مال قاچىلانغان ماشىنا بولۇپ قالسا (تەكشۈرۈلدىغىنىمۇ دەل ئەتكەس مال قاچىلانغان ماشىنا ئىدى) ئۇ ماشىنا شوپورنىڭ جېنىدىن تويغان ئەبلەخ ئىكەنلىكىگە قىل سىغمايتتى.

گەپنىڭ پوسكاللىسىنى ئېيتقاندا، ياۋاشلىق بىلەن قولغا چۈشىدىغان بىرمۇ ئەتكەسچى يوق ئىدى. زەررىچە ئەمكەننىيەت بولسلا، ئۇلار جېنىنىڭ بېرىچە قېچىپ كەتمەكچى بولاتتى ياكى جاھىللىق بىلەن قارشىلىق كۆرسىتەتتى. كۆزنى يۇمۇپ-ئاقچىچە توقۇنۇش يۈز بېرەتتى ۋە قان تۆكۈلەتتى. بۇنداق ئىشلار نۇرغۇن قېتىم يۈز بەرگەنىدى.

شۇ كۈنى چۈشتىن كېيىن سائەت تۆتتىن يىگىرمە مىنۇت ئۆتكەندە، «بېيجىڭ — 212» تىپلىق بىر جىپ تاغدىن كەلدى.

ۋاڭ ۋېنجىڭ قائىدە بويىچە تاشيولنىڭ ئوتتۇرىسىدا تىك تۇرۇپ، شوپۇرغا ماشىنىنى توختىتىپ تەكشۈرىدىغانلىقى توغرىسىدا ئىشارەت قىلدى.

جىپ سۈرۈشنى ئاستىلاتتى، ۋاڭ ۋېنجىڭ كېلىۋاتقان جىپقا روبىرو تۇرۇۋەردى، شوپۇر تورمۇز قىلدى، ماشىنا چازىغا يېقىنلاشقاندا، شوپۇر بىردىنلا ماي كىلاپانى چوڭ ئېچىۋەتتى. جىپ ئۈركىگەن ياۋا ئاتتەك ۋاڭ ۋېنجىڭغا قاراپ ئېتىلدى.

— كىزگە قارشى بىر

ھەققانىيەت — ئەتكە سىچىلەرنى تەكشۈ-
رۇش ئە تىرىتىدىكى جەڭچىلەرنىڭ جېنى،
شۇنداقلا ئۇلارنىڭ ھېچنەمدىن قورقماستىلىقتەك
جاسارىتىنىڭ مەنبەسى.

نويابىر ئايلىرىدا ئالتاي تاغلىرىنى ئاپئاق
قېلىن قار قاپلاپ، شىمالنىڭ ئىزغىرىن سوغۇق
شامىلى ئادەمگە نەشتەردەك سانجىلاتتى.
ناھىيە بازىرىدىكى ئاھالىلەر ئىسسىق ئۆيلىرىدە
مەشنى چۆرىدەپ ئولتۇرۇپ، قويۇق دەملەنگەن
چاي بىلەن ماي تېمىپ تۇرغان كاۋاپلارنى
يېيىشىدۇ. ئەمما ئەتكە سىچىلەرنى تەكشۈرۈش
ئە تىرىتىدىكى جەڭچىلىرىمىز بولسا ئورمانلىق،
چۆللۈك، دەشت-باياۋانلاردىكى دەريا بويلىرىدا
كېچە-كۈندۈز چارلاپ، ئالتۇن ئەتكە سىچىلىرى
بىلەن ھەپلىشىدۇ.

بۇ ئىنتايىن سوغۇق كۈنلەرنىڭ بىرى
ئىدى، تېمپېراتۇرا تۆۋەنلەپ، يەنە سوغۇق
ھاۋا ئېقىمى يېتىپ كېلىش ئالدىدا تۇراتتى.
ئەتكە سىچىلەرنى تەكشۈرۈش ئە تىرىتى بۇرۇلتوقاي
ناھىيىسى كۆك ئاغاش يېزىسىدىكى ۋاڭ XX
قاتارلىق كىشىلەرنىڭ ئالتۇن ئەتكە سىچىلىكى
بىلەن شۇغۇللىنىدىغانلىقى توغرىسىدىكى دوكلاتنى
تاپشۇرۇۋالغان بولۇپ، دەنچاڭ ئە ترەت ئەزاسى
شياۋۋەننى رازۋېتكا قىلىپ بېقىش ئۈچۈن
ئەۋەتتى.

شياۋۋەن 30 نەچچە ياشلاردا بولۇپ،
كىران دەرياسىنىڭ سۈيىنى ئىچىپ چوڭ بولغان.
ئۇ بەستلىك، زېھنى ئۆتكۈر، يۈرەكلىك ھەم
پاراسەتلىك يىگىت بولۇپ، دەنچاڭنىڭ ياراملىق
ياردەمچىسى ئىدى. تېخىمۇ مۇھىمى ئۇنىڭ
ماشىنا ھەيدەش تېخنىكىسى ناھايىتى يۇقىرى
ئىدى. ئۇ ماشىنا ھەيدەپ بىرەر ۋەقە سادىر
قىلغان ئەمەس، ئۇنى ئەۋەتسە دەنچاڭ
خاتىرجەم بولاتتى.

شياۋۋەن ماشىنا بىلەن كۆك ئاغاش
يېزىسىغا كەلدى، لېكىن ئۇ يېتىپ كەلگۈچە
ۋاڭ XX قاتارلىقلار ماشىنا بىلەن يېزىدىن

ئاللىقاچان كېتىپ بولغانىدى، توغرا
ھۆكۈم قىلىپ، شۇئان ئۇلارنى قوغدا
نېيىتىگە كەلدى.

بېيجۇندىن بۇرۇلتوقاي ناھىيە بازىرىغىچە
بولغان تەخمىنەن 40 كىلومېتىرلىق يولدا،
شياۋۋەن ماي كىلاپانىنى قۇلاقچە دەسسەپ
ماشىنىنى يۇقىرى سۈرئەتتە ھەيدىدى،
شۇنىڭ بىلەن بىرگە ئۇ يەنە بىرەر خاتالىق
سادىر قىلىپ قويۇشىدىن ئەنسىرىدى. ئۇ
جىپنىڭ دېرىزىلىرىنى ئېچىۋېتىپ، سوغۇق
شامالنىڭ ئۇدۇلىدىن نەشتەردەك ئۇرۇلۇشىغا
قارىماي، يولنىڭ ئىككى قاسنىقىغا ھوشيارلىق
بىلەن قارايتتى. ئۇنىڭ يۈز-مەڭزىلىرى
بىردەمدىلا مۇزلاپ كەتكەن بولۇپ، چۆلىنىڭ
سوغۇق شامىلىدىن نەپەس ئالالماي قالدى،
ئەمما ئۇ قەيسەرلىك بىلەن بەرداشلىق
بېرەتتى.

ئۇ ئاخىر يول بويىدىكى ئورمانلىقتا توختىلىپ
قويۇلغان ماشىنىنى كۆردى.
ئۇ ماشىنىنىڭ سۈرئىتىنى ئاستىلىتىپ،
ماشىنا چىرىغىنى ئۆچۈردى-دە، ماشىنىنى
ئايلىندۇردى.

ئۇنىڭ ئىزدىمەكچى بولغىنى دەل مۇشۇ
ماشىنا ئىدى، ئۇ ماشىنىنىڭ تىپى، نومۇرى
ئۇ كۆك ئاغاش يېزىسىدا ئىگىلىگەن ئەھۋالدىكى
بىلەن تامامەن ئوخشاش ئىدى.

ئىككىنچى خىل ئېھتىماللىققا ئورۇن قالمىغان-
دى. شياۋۋەن شۇئان قانۇنسىز سودىنىڭ
ئاشۇ ماشىنىدا بولۇۋاتقانلىقىنى جەزم قىلدى.
ئەھۋال تولىمۇ جىددىي بولۇپ، دەنچاڭغا
دوكلات قىلىشقا ئۈلگۈرمەيتتى. لېكىن يالغۇز
ئېتىلىپ بېرىش ئىنتايىن خەتەرلىك. شياۋۋەن
يالغۇز، قارشى تەرەپ ئاز دېگەندىمۇ يەتتە-
سەككىزدىن كەم ئەمەس. قەبھلىكتە ئۇچىغا
چىققان ئەتكە سىچىلەر غالجىرلىق بىلەن ھۇجۇم
قىلسا قانداق قىلغۇلۇق؟ ئۇ ئۆزى يالغۇز بۇ
بىر توپ ئەبلەخقە تەڭ كېلەلمەي قالسۇچۇ؟
لېكىن دەرھال قايتىپ بېرىپ ئادەم باشلاپ
كەلگۈچە پۇرسەتنىڭ قولىدىن كېتىپ قېلىشى
تۇرغان گەپ، ئۇ قاراپ تۇرۇپ ئەتكە سىچىلەر-

نىڭ كۆز ئالدىدىن قېچىپ كېتىشىگە يول قويسا بولمايتتى.

ئىككىلىنىشنىڭ ھېچقانداق ھاجىتى يوق، ئەتكە سىچىلەرنى تەكشۈرۈش ئەترىتىنىڭ جەڭچىسى ئۇلار بىلەن ھەققانىيەت ئۈچۈن ئېلىشى كېرەك.

شياۋۋەن ئۇلارغا يېقىنلاشتى-دە، تاپانچىسىنى چىقىرىپ ئوقلىدى.

ماشىنىنىڭ ئىچى ۋاراڭ-چۈرۈڭغا تولغان بولۇپ، غۇۋا يورۇپ تۇرغان چىراغ دەرۋەقە سەككىز ئادەمنى سۇس يورۇتۇپ تۇراتتى، ئۇلار باھا تالاشماقتا ئىدى.

ئەتكە سىچىلەر ھەرىكىتىمىز ئىنتايىن مەخپىي بولدى دەپ قارىغاچقا شياۋۋەننىڭ ئۇلارنىڭ ئارقىسىغا كېلىپ، ئۆزلىرىگە غەزەپ بىلەن قاراپ تۇرغانلىقى خىيالغا كىرىپمۇ چىقمىغانىدى. قانۇنسىز ئالتۇن سودىسى ھالقىلىق پەيتكە يەتكەندە، كېپەك ئالتۇن ۋە نەق پۇللار ئوتتۇرىغا چىقتى. شياۋۋەن ئۈشتۈمۈت ئۇلارنىڭ ئالدىدا پەيدا بولدى.

قارشى تەرەپتىكىلەر سەككىز قاۋۇل كىشى ئىدى. بىز تەرەپتىن پەقەت شياۋۋەن ئۆزى يالغۇز ئىدى. شياۋۋەن قەيسرانە روھ بىلەن ئۇلارنىڭ ئالدىغا سەكرەپ بېرىپ، تاپانچىسىنى قوش قوللاپ چىڭ تۇتۇپ، ئەتراپتىكىلەرگە تەڭلەپ تۇرۇپ ئۈنلۈك ئاۋازدا:

— ھەممىڭ قىمىرلاشما، بىز ئالتۇن ئەتكەس-چىلىرىنى تۇتۇش ئەترىتىدىن، سىلەر قورش-ۋېلىندىڭلار! — دەپ ۋارقىردى.

ئۇنىڭ ھەيۋەتلىك قىياپىتى قارشى تەرەپنى ئالاقزادە قىلىۋەتكەندى، شياۋۋەن بۇ تاكتىكىنى ئىنتايىن جايدا ئىشلەتكەندى.

قارشى تەرەپ بىرپەس ئالاقزادە بولۇپ نائىلاج تەسلىم بولدى. شياۋۋەن نەق مەيداندىلا ئالتۇن ئەتكە سىچىلىرىدىن قانۇنسىز سودا قىلىنغان 659.9 گرام كېپەك ئالتۇننى قولغا چۈشۈردى.

جىنايەتچىلەر ئەتكە سىچىلەرنى تۇتۇش ئەترىتىنىڭ ئەزاسى شياۋۋەننىڭ يالغۇز ئىكەنلىكىنى بىلگەندە ئاللىقاچان كېچىككەندى.

بۇ چاغدا شياۋۋەن ئولجىنى قولغا كىرگۈزۈپلا قالماستىن، يەنە قانۇنسىز سودا قىلغان ئەتكە سىچىلەرنىڭ كاتتىبېشىنىڭ قولغا كۆيۈمۈ سېلىپ بولغانىدى.

بىر جەڭچى سەككىز ئەتكە سىچى ئۈستى-دىن غالىب كەلدى. پەم-پاراسەتلىك ۋە باتۇر شياۋۋەن يۇقىرىنىڭ ماختىشىغا ئېرىشتى. دەنچاڭ ناھايىتى قايىل بولغان ھالدا ئۇنىڭ دولىسىغا مۇشتلاپ تۇرۇپ:

— يارايىسەن، تولىمۇ جايدا ئىش قىلدىڭ، — دېدى. شياۋۋەن سەبىيلەرچە كۈلۈپ قويدى. ئۇ ناھايىتى ئوڭايسىزلانغان ھالدا: — ماختىغۇچىلىكى يوق، ئاشۇ ئەھۋالدا ھەرقانداق كىشى شۇنداق قىلغان بولاتتى. بىز ئۇلارنى قاراپ تۇرۇپ قاچۇرۇپ قويساق بولمايدۇ-دە، — دېدى.

ئېزىتقۇ تۇمان

ئەتكە سىچىلەرنى تەكشۈرۈش بىلەن تۇتۇشقا قارشىلىق كۆرسىتىش جەڭ مەيدانى ھەمىشە ئېزىتقۇ تۇمان قاپلاپ تۇرىدۇ. ئەتكەس-چىلەر ئەتكە سىچىلەرنى تۇتۇش ئەترىتىنىڭ زەربىسىگە ئۇچرىغاندىن كېيىن، تۈرلۈك ۋاسى-تىلەرنى ئىشقا سېلىپ، گاھدا ئەتكە سىچىلەرنى تۇتۇش ئەترىتىنىڭ جەڭچىلىرىنى پۇل ۋە ساھىبجامال قىزلار ئارقىلىق ئېزىقتۇرۇشقا ئۇرۇنىدۇ. بۇغۇ كونسىرپ كەتكەن ئۇسۇل، لېكىن كان رايونىنىڭ ئۆزىگە چۈشلۈك ئالاھىدىلىكى بار-دە!

ئەتكە سىچىلەرنى تەكشۈرۈش ئەترىتىنىڭ زەربە بېرىش ئوبيېكتى ئەتكە سىچى جىنايەتچىلەر بولۇپ، يەرلىك ھۆكۈمەتنىڭ رۇخسىتىنى ئالغان، گۇۋاھنامىسى بار ئالتۇن چايقىغۇچىلارنىڭ قانۇنلۇق ھەرىكىتىگە ئارىلاشمايدۇ، ئۇلارغا دوستانە مۇئامىلە قىلىدۇ. لېكىن بەزى قانۇنسىز ئالتۇن چايقىغۇچىلار ھەمىشە بۇ كاۋاكتىن پايدىلىنىپ، ئەتكە سىچىلەرنى تەكشۈرۈش ئەترىتىدىكىلەرگە شېكەر يالىتىلغان زەمبىرەك ئوقى ئاتىدۇ.

بار»، «بۇ ياكى سودا-سېتىق ئەتكە سىچىلىك قىلىش ھېسابلانماس؟»
«ئېلىپ كېتىپ ئۈزۈك ياستىپ تاقىۋېلىڭ»
دېگەندەك ياغلىما سۆزلەرگىمۇ ئوخشاشلا يامان غەرەز يوشۇرۇنغان. بۇ يىللاردا ئالتۇن بوتۇڭلىرىنىڭ كۆپى ئەتكە سىچىلەرنى تەكشۈرۈش ئەترىتىدىن دەككىسىنى يېگەن ھەمدە ئەترەت-نىڭ يۈز-خاتىرە قىلماي قاتتىق زەربە بېرىشى بىلەن قانۇنسىز ئۇنسۇرلار ئۇلارنى كۆرسىتىپ لاغىلداپ تىترەيدىغان بولۇپ قالغان. ئەتكە سىچىلەر زەربىدىن ئۆزىنى قاچۇرۇش ئۈچۈن، ھامان بەزى ئۇششاق ھىيلە-نەيرەڭلەرنى ئىشلىتىدۇ. ئۇلار «سەن مېنىڭ كۈكۈلامدىن نۇرۇۋالماقچى بولساڭ، مەن ساڭا مەقسەتلىك ھالدا كۈكۈلام-دىن ئازراق تۇتقۇزۇپ قويىمەن، كۈنلەرنىڭ بىرىدە تەڭلىكتە قالسام، ماڭا ھامان ئازراق كەڭچىلىك قىلارسەن؟» دەپ ئويلىشىدۇ.

ئەتكە سىچىلەرنىڭ يەنە بىر خىل ۋاسىتىسى ئاياللاردىن پايدىلىنىش. ئاياللارنىڭ ئالتۇن كانلىرىدىكى ئورنى ناھايىتى تۆۋەن بولىدۇ. ئۇلار پۇل ۋە ئالتۇن ئالدىدا، ئالتۇن بوتۇڭلىرى-نىڭ ئالدىدا، ھەتتا ئالتۇن چايقىغۇچىلار ئالدىدىمۇ چۈشكۈنلىشىپ قىلچە ئاياللىق سالاپىتى بولمىغان خىلمۇ خىل ئويۇنچۇققا ئايلىنىپ قالىدۇ. مەيلى ئۇلار ئەرلەرنىڭ ھەۋىسىنى قاندۇرىدۇ-غان ۋاسىتى، مەيلى ئەتكە سىچىلىك ۋاسىتىسى ۋە ياكى چىرىكلەشكەن كادىرلارنى ئۆزىگە تارتىش ۋاسىتىسى بولسۇن، سېتىلىش، مەجبۇر-لىنىش، پايدىلىنىپ كېتىش جەھەتتە ھەممىسى ئوخشاش.

ئالتۇن بوتۇڭلىرىنىڭ بۇ ئۇسۇللىرى ھەقىقەتەن ئانچە ئاقىلانە ئۇسۇل ئەمەس، لېكىن ئۇلارنىڭ بۇ ئۇسۇللاردىنمۇ ئاقىلانراق ئۇسۇللارنى نېپىپ چىقىشى مۇمكىن ئەمەس. ئالتۇن كان بوتۇڭلىرى ئۆزىگە خاس ھەق-نا-ھەق قارىشى ۋە قىممەت قارىشىغا ئىگە، ئۇلارنىڭ دائىم ئۆتكۈزۈلۈشى بىر چوڭ خاتالىقى شۇكى، ئۇلار ئۆزىنىڭ چىرىك، ئىپلاس ئارزۇ-ھەۋىسى ئارقىلىق باشقىلارنىڭ قەلبىنى ئۆلچەيدۇ، نەتىجىدە بۇرغىغا يېمەي قالىدۇ.

ئالتۇن بوتۇڭلىرىنىڭ ئەنگە سىچىلەرنى تەكشۈرۈش ئەترىتىدىكىلەرنى ئۆزىگە تارتىشتىكى ۋاسىتىلىرىدىن بىرى پۇل كوزۇرىدىن ئىبارەت. مۇنداق ئىشلار دائىم ئۇچراپ تۇرىدۇ. ئەتكە سىچىلەرنى تەكشۈرۈش ئەترىتىنىڭ خادىملىرى تاغقا تەكشۈرۈشكە كەلگەن پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، ئالتۇن بوتۇڭلىرى ئۇلارنى بىر چەتكە تارتىپ يانچۇقلىرىدىن بىر-ئىككى مىڭ يۈەن ھەتتا ئۈچ-تۆت مىڭ يۈەن پۇل چىقىرىپ، ئەتكە سىچىلەرنى تەكشۈرۈش ئەترىتى خادىمىنىڭ يانچۇقىغا سېلىپ قويدۇ-دە، پەس ئاۋازدا: «بۇ ئاز بولسىمۇ مېنىڭ كۆڭلۈم، سىز ئىشلىتەرسىز»، «سىلەر ھەمىشە تاغ-تاغ قاتراپ، كۆپ جاپا چېكى-سىلەر»، «بىزنىڭ تۈرەۋىشىمىز نېمىلا دېگەن-بىلەن سىلەرنىڭكىدىن باياشات»، «ھەممىمىز دوست، باشقىچە ئويلاپ قالماڭ» دېگەندەك گەپلەرنى قىلىدۇ، ئۇلارنىڭ بۇ سۆزلىرى ئاڭلىماققا شۇنچە قىزغىن ۋە يېقىملىق، سىزدىن ھېچنەرسە تەلەپ قىلمايدىغاندەك تۇيۇلىدۇ. يەنە كېلىپ سىزدىن ئىلتىپات تەلەپ قىلىپمۇ ئولتۇرمايدۇ. لېكىن بارچە مەنە دەل يانچۇ-قىڭزغا چۈشكەن ئاشۇ پۇلغا يوشۇرۇنغان.

ئەتكە سىچىلەرنى تەكشۈرۈش ئەترىتىدىكى خادىملار «پۇل ھەقىقەتەن ياخشى نەرسە، مەنمۇ بېيىشى ياخشى كۆرىمەن، لېكىن مەن ھارام يول بىلەن بېيىشىنى ياقتۇرمايمەن» دەپ توغرا ئېيتقان. بەزى خادىملار ئوخشاش ئۇسۇلدا قارشى تەرەپنى ئاگاھلاندۇرۇپ: «سېنىڭ مەقسىتىڭ ماڭا ئايان، شۇڭا مەنمۇ ساڭا گەپنى ئوچۇق ئېيتاي، سەن قانۇنغا خىلاپلىق قىلمىساڭلا، ماڭا پۇل سوۋغا قىلغىنىڭدىن مېڭ مەرتىۋە ياخشى، مۇبادا قانۇنغا خىلاپلىق قىلساڭ، پۇلۇڭ سېنى قۇتۇلدۇرالمىدۇ. شۇڭا سەن پۇلۇڭنى يەنىلا ئېلىپ قال» دەيدۇ. ئالتۇن بوتۇڭلىرىنىڭ يەنە بىر خىل ۋاسىتىسى ئەترەت خادىملىرىغا ئالتۇن سوۋغا قىلىشتىن ئىبارەت. «بۇنى ئالسىڭىز نېمە بولاتتى، ئالتۇن كانىمىزدىن باشقا نەرسە چىقمايدىكەن، مۇشۇنچىلىكلا يەرلىك مەھسۇلاتىمىز

ئۇلار ئىشقا سالغان بۇ چىرىتىش دورىلىرىنىڭ ئەتكەسچىلەرنى تەكشۈرۈش ئەترىتىدىكى خادىملارغا كار قىلمايدىغانلىقى تۇرغان گەپ. تەھدىت سېلىش كۆپىنچە ئالداپ قىلتاققا چۈشۈرۈشنىڭ تولۇقلىمىسى، ئالداپ قىلتاققا چۈشۈرۈشنىڭ يەنە بىر تەرىپى؛ ئەكسىچە ئېيتقاندا، ئالداپ قىلتاققا چۈشۈرۈش تەھدىت سېلىشنىڭ تولۇقلىمىسى، بۇ ئىككىسى ھامان ئوخشاش بىر مۇددىئانى چىقىش قىلغان بولۇپ، ئوخشاش بىر مەقسەتكە يېتىشنى نشان قىلدۇ. قانۇنسىز ئالتۇن بوتۇڭلىرى ۋە ئالتۇن ئەتكەسچىلىرىنىڭ «يۇمشاق ۋاستە» سى كارغا كەلمەي قالسا، ئۇلار ئۇچىغا چىققان ياۋۇز قىياپىتىنى ئاشكارىلايدۇ. بولۇپمۇ ئەتكەسچىلەرنى تەكشۈرۈش ئەترىتىنىڭ زەربىسىگە ئۇچرىغان، ئەمما توردىن چۈشۈپ قالغان ئەتكەسچىلەر گۇرۇھىنىڭ قالدۇقلىرى، مۇنا-سىۋەتلىك ئادەملەر ۋە مەنپەئەتدارلار ئەتكەسچىلەرگە زەربە بېرىش خادىملىرىغا چىش-تىرنىقىغىچە ئۆچ.

1992-يىلى ئاۋغۇستتا، ئەتكەسچىلەرنى تەكشۈرۈش ئەترىتىنىڭ خادىمى لاۋجياڭ قارىمۇتۇق كەلگەن بەستلىك، ناتونۇش بىر كىشىنىڭ ئۆزىگە ھەمىشە ئەگىشىپ يۈرگەنلىكىنى بايقايدۇ. لاۋجياڭ مەيلى ئۆيدىن چىقسۇن، ئۆيىگە قايتسۇن، كوچا ئارىلىسۇن، ياكى دوستلىرىنى يوقلىسۇن، بۇ قارىمۇتۇق كىشى مەلۇم ئارىلىق قالدۇرۇپ ئەگىشىپ يۈرەتتى. لاۋجياڭ ئۇنىڭغا يېقىنلاشسا، قارىمۇتۇق كىشى ئۇنىڭدىن يىراقلىشىپ، ئۇنى يېقىن يولاتمايتتى. لاۋجياڭ ئۇنىڭغا پەرۋا قىلمىسا، ئۇ يەنە ئەگىشەتتى. لاۋجياڭغا دائىم چىرايىنى تۈرگەن ھالدا ھومىيىپ قارايتتى.

بۇ ئوچۇق-ئاشكارىلا تەھدىت سېلىش ھەمدە بىر خىل ھەيۋەتلىك ئاگاھلاندۇرۇش ئىدى.

لاۋجياڭ بۇنىڭغا پەرۋا قىلمىدى، ئۇ خىزمەتتە ئىلگىرىكىدەكلا باشقۇرۇشقا تېگىشلىكىنى باشقۇردى. بېجىرىشكە تېگىشلىكىنى بېجىردى، ئەتكەسچىلەرگە زەربە بېرىشتە قىلچە يۇمشاق

قوللۇق قىلمىدى.

ئۇزاق ئۆتمەي قارىمۇتۇق كىشى غايىب بولدى. لېكىن ناھىيە بازىرىدىكى ئاشپۇزۇلنىڭ ئاساسىي تېمىدا «بۇ يىل ئىچىدە جياڭ X نى جايلىۋېتىمىز!» دەپ يېزىلغان تەھدىت خاراكتېرىدىكى بىر پارچە شوئار پەيدا بولۇپ قالدى. ئۇلار لاۋجياڭنى ئۆلتۈرمىز، دەپ داۋراڭ سېلىشقانىدى. تەھدىت شوئارى زەر رەڭلىك مېتال ئۇۋىقى بىلەن يېزىلغان بولۇپ، بۇ شوئارنى قانۇنسىز ئۇنسۇرلارنىڭ يازغانلىقى ئېنىق ئىدى.

دەرۋەقە لاۋجياڭ دىجورنىلىق قىلىش ئۈچۈن سىرتقا چىقىپ كەتكەندە، سالاھىيىتى ئېنىق بولمىغان بىرنەچچە ئادەم ئۇنىڭ ئۆيىگە كىرىپ كېلىشتى ھەمدە بىر خىل ساختا ئەلپازى بىلەن بۇيرۇق ئاھاڭدا لاۋجياڭنىڭ ئاتا-ئانىسىغا، ئوغلىنى ئاگاھلاندۇرۇپ قويۇشنى، بۇندىن كېيىن ئاقىۋىتىنى ئويلاپراق ئىش قىلىشنى، خالتا كۆچىغا كىرىپ قالماسلىقىنى ئېيتىپ پوپوزا قىلىشتى.

ئالتۇن كان نۇقتىسىدا بىر ئالتۇن چايقد-غۇچىلارنىڭ كاتتىپىشى ئەلپازىنى بۇزغان ھالدا لاۋجياڭغا ھۆرىيىپ تۇرۇپ:

— ئاڭلىسام ئەتتۇارلىق قىزىڭىز تولىمۇ ئوماق چوڭ بولۇۋېتىپتۇ، ئۇنى جېنىڭىزدىنمۇ ئەزىز كۆرىدىكەنسز، سىز ئەجەب ئۇنىڭ بىرەر كېلىشمەسلىككە ئۇچراپ قېلىشىدىن قورقمامسىز؟ — دەپ سىرلىق قىلىپ سوغۇق كۈلۈپ قويدى.

لاۋجياڭ ئۇلارنىڭ بۇنداق ئوچۇق ۋە يوشۇرۇن تەھدىت سېلىشلىرىدىن قورقۇپ كەتمىدى. چۈنكى ئۇ ئەتكەسچىلەرنى تەكشۈرۈش ئەترىتىدىكى قەيسەر، ئېگىلمەس-سۈز-ماس جەڭچى ئىدى. لېكىن دۈشمەنلىشىۋاتقان ئەتكەسچىلەر قورغىنىنىڭ كاشىلىلىرى ئۇنىڭ كەيپىياتىغا تەسىر يەتكۈزمەي قالمايدى. لاۋجياڭ مۇنداق دېدى:

— مەن ئۆزۈمنىڭ خەۋپسىزلىكىدىن ئەندىشە قىلىپمۇ كەتمەيمەن، بىزنىڭ زېمىمىزدىكى خىزمەتنىڭ خاراكتېرى مۇشۇنداق. لېكىن

تاپلىدى؛ يەنە بىر تەرەپتىن ئۆز خىزمىتىنىڭ ئالاھىدىلىكىنى، خىزمىتىنىڭ خاراكتېرىنى مۇشۇنداق ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرۈپ، خوتۇننىڭ چۈشىنىشىنى ۋە قوللىشىغا ئېرىشىشىنى ئۈمىد قىلدى...

مانا بۇلار شېكەر يالىتىلغان زەمبىرەك ئوقى يىقتالمايدىغان، قورقۇتۇش، تەھدىت سېلىشلار كار قىلمايدىغان جەڭچىلىرىمىز. ئۇلارمۇ ئادەتتىكى كىشلەرگە ئوخشاش نورمال ئىللىق ئائىلە ھاياتى ۋە دوستلۇققا مۇھتاج، لېكىن ئۇلار كۆپ ھاللاردا بۇنداق تۇرمۇشتىن بەھرىمەن بولالمايدۇ. كۈرەش ئوتى ئۇلارنى تاۋلاپ تەڭداشسىز قەيسەر جەڭچىلەرگە ئايلاندۇرغان.

بىر تەرەپتە چىرىكلىك، بىر تەرەپتە پاكلىك-دىيانەت تۇرۇپتۇ. بۇ سېلىشتۇرما تولىمۇ كۈچلۈك ۋە روشەن، چىرىكلىكنى توسۇپ، پاك-دىيانەتلىك بولۇشنى ئەۋج ئالدۇرۇش ئۇلارنىڭلا قولدىن كېلىدۇ.

توققۇزىنچى باب

ئالتاي تېغى ھەققىدە مۇلاھىزە

گەپنى يەنىلا ئۆزىمىزنى قاچۇرغىلى بولمايدىغان ئاشۇ مەسلىگە، يەنى خۇسۇسىيەتلەرنىڭ ئالتۇن قېزىشىغا يول قويۇش زادى ياخشى ئىشمۇ ياكى يامان ئىشمۇ؟ ھازىرقى ئەڭ مۇرەككەپ بىلەن ئېيتساق، پايدىسى زىيىنىدىن چوڭمۇ ياكى زىيىنى پايدىسىدىن چوڭمۇ؟ دېگەن بۇ مەسلىگە يۆتكەيلى.

ئومۇمىي جەھەتتىن قارىغاندا بۇ مەسلىنى بىر مەزگىل ئېنىق چۈشەندۈرۈپ كەتكىلى بولمىسىمۇ، ئۇنى شەرھىلەش ئۈچۈن نۇرغۇن سۆزلەشكە توغرا كېلىدۇ، لېكىن ھادىسە نۇقتىسىدىن، بىز كۆرەلەيدىغان ئاشۇ كارتىنىدىن بىز تەسۋىرلەپ ئۆتكەن ھەرقايسى يان تەرەپلەردىن قارىغاندا، سىز قانداق تەسۋىراتقا كەلدىڭىز؟

ئالتۇن قېزىش كان نۇقتىلىرى شاھمات

لېكىن گەپنىڭ راستىنى ئېيتسام، مەن ئادەتتە مەدەنىيەتنىڭ بىخەتەرلىكىدىن ناھايىتى ئەنسىرەيمەن. ئاتا-ئانىم ياشىنىپ قالدى، بالام تېخى كىچىك، مۇبادا راستىنلا مېنىڭ كاساپىتىمدىن ئۇلارغا خېيىم-خەتەر يېتىپ قالسا مەن روھىي جەھەتتە بۇ زەمبىرەك بەرداشلىق بېرەلمەي قالغىمەن، دەپ ئويلايمەن. راستىنلا خېيىم-خەتەرگە ئۇچرىشىمىزنى تىلغا ئالمايلا قويماي، ئىش چىقمىغان تەقدىردىمۇ ئۇلار خىزمىتىمىز سەۋەبىدىن، روھىي جەھەتتە بېسىمغا ۋە تەسىرگە ئۇچراپ تۇرىدۇ، مەنمۇ بىئارام بولىمەن، ئۇلار ئالدىدا خىجىللىق ھېس قىلىمەن.

بۇ ئۇنىڭ يۈرەك سۆزى ئىدى، ئەمەلىيەتتە ئەتكەسچىلەرنى تەكشۈرۈش ئەترىتىنىڭ بۇ قورقماس جەڭچىلىرى دۆلەت مەنپەئىتى ئۈچۈن زور قۇربان بەردى.

يۇقىرىقىدەك كەچۈرمىشلەرنى يالغۇز لاۋجياڭلا ئەمەس، ئەتكەسچىلەرنى تەكشۈرۈش ئەترىتىدىكى ھەر بىر جەڭچى دېگۈدەك باشتىن كەچۈرگەن. بۇنداق ئىشلارغا يالغۇز ئالدىنقى سەپتىكى جەڭچىلەرلا ئەمەس، ھەتتا ئارقا سەپتىكى خادىملار ۋە ئايال ساقىچىلارمۇ دۇچ كەلگەن.

دەنچاڭ ھېچنەمىدىن قورقمايدىغان قەيسەر ئەزىمەت بولۇپ، ئۇنىڭ ئائىلىسى بۇ جايدا ئەمەس ئىدى. بەزى جىنايەتچىلەر ئۇنىڭ ئائىلىسىنىڭ ئەھۋالىنى تەرەپ-تەرەپتىن سۈرۈشتۈرۈپ ئاخىر ئۇنىڭ بۇ يەردىن بىر نەچچە مىڭ كىلومېتر يىراقلىقتىكى ئائىلىسىنى ئىزدەپ تېپىپ، رەزىل ۋاسىتىلەر بىلەن ئۇنىڭ ئائىلىسىنى پاراكەندە قىلىشقاندى.

دەنچاڭ مېھرىبان، ئاق كۆڭۈل ئەر ئىدى. ئۇ نەچچە مىڭ كىلومېتر يىراقلىقتىكى ئائىلىسىنى — ئايالى ۋە پەرزەنتلىرىنى سېغىناتتى. ئۇ ئايالىدىن كەلگەن خەتنى ئوقۇپ يۈرىكى سىقىلدى. ئۇ خەت ئارقىلىق بىر تەرەپتىن خوتۇنغا تەسەللى بېرىپ، ئۇنىڭغا ئېھتىيات بىلەن ئىش قىلىشى، جىنايەتچىلەرگە تاقابىل تۇرۇش، ئۆزىنى قوغداشنى ئۆگىنىۋېلىشى

ئۇرۇقىدەك يېيىلغان بولۇپ، ئالتۇن قازغۇچىلارنىڭ ئىزلىرىنى ئالتاي تاغلىرى ۋە دەريالىرىنىڭ ھەممىلا يېرىدىن چېلىقتۇرغىلى بولىدۇ، بۇ بۈگۈنكى كۈندىكى رېئاللىق. مەيلى قانداق بولمىسۇن، بۇ مەۋجۇت ئەھۋال.

ئالتاي ۋىلايىتى شەخسلەرنىڭ ئالتۇن قېزىشقا يول قويۇش سىياسىتىنى يولغا قويۇشتا، ئۆز ۋىلايىتىنىڭ تەبىئىي بايلىقىدىن ياخشى پايدىلىنىپ، ئۆز ۋىلايىتىنىڭ ئىقتىسادىي تەرەققىيات قەدىمىنى تېخىمۇ تېزلىتىشنى چىقىش نۇقتىسى قىلغان. بۇنىڭدىن قىلچە گۇمانلىنىشقا بولمايدۇ، لېكىن شەخسلەرنىڭ ئالتۇن قېزىشقا يول قويۇش سىياسىتى يۈرگۈزۈلگەندىن بۇيان، باشقۇرۇش جەھەتتىكى كونترولسىزلىق، پۈتۈن مەملىكەتنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىن كەلگەن ئالتۇن قازغۇچىلارنىڭ ئۈزلۈكسىز كۆپىيىشى (بۇ بەلكىم مۇقەررەلىكتۇر) تۈپەيلىدىن، بىرقانچە قېتىم شەخسىي ئالتۇن كان نۇقتىلىرىنى باشقۇرۇشقا ئامالسىز قېلىشتەك قالايمىقان ۋەزىيەت كېلىپ چىقتى.

ئالتاي تېغىدا شەخسلەرنىڭ ئالتۇن قېزىشى ئەمەلىيەتتە ئىككى چوڭ ئەگرى-توقاي تەرەققىيات جەريانىنى باشتىن كەچۈردى، بۇ تەرەققىيات جەريانىلىرىنى تەرتىپكە سېلىش بىلەن تەرتىپكە سېلىشقا قارشى تۇرۇش كۈرىشى باشتىن-ئاياغ توختاپ قالدى.

تەرتىپكە سېلىش مۇقەررەلىك. مۇبادا چەكلەش فاڭجېنى قوللىنىلمىسا، ئۇ ھالدا تەرتىپكە سېلىش جەريانىدا تىنچلىقنىڭ بولۇشى ھەرگىز مۇمكىن ئەمەس.

ئالتۇن چاقاش دولقۇنى

ئالتاي ۋىلايىتى ۋە تىنىمىزنىڭ غەربىي شىمال چېگرىسى بويىغا جايلاشقان بولۇپ، بۇ زېمىن ئەسلىدە قازاق خەلقى ناتۇرال ئىگىلىك ۋە چارۋىچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىدىغان رايون ئىدى. شەخسلەر ئالتۇن قېزىش كان نۇقتىلىرى پەيدا بولۇشتىن بۇرۇن، بۇ يەرنىڭ ئورمان يېپىنچىسى ۋە ئوتلاق يېپىنچىسى مۇكەممەل

ساقلانغانىدى. بۇ يەر ئاتلانتىك ئوكياننىڭ ئىللىق، نەم ھاۋا ئېقىمىنىڭ تەسىرىگە ئۇچراپ تۇرىدىغانلىقى، يەنە كېلىپ رايون ئىچىدىكى دەريالار بۇ رايوننى ئۇزۇنغا ۋە توغرىسىغا كېسىپ ئۆتىدىغانلىقى، ئۇنىڭ ئۈستىگە قاناس كۆلى قاتارلىق تەبىئىي كۆللەر بولغانلىقى ئۈچۈن بۇ يەرنىڭ ھاۋاسى نەم بولۇپ، يەرلەرنىڭ قۇملىشىپ كېتىش ھادىسى ئېغىر ئەمەس ئىدى. تەبىئىي ئېكولوگىيەلىك تەڭپۇڭ-لۇقۇم ئاساسەن بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىمىغانىدى. ئازادلىقتىن كېيىنكى مەزگىلدىن تاكى مەدەنىيەت ئىنقىلابىنىڭ ئاخىرقى مەزگىلىگىچە، بۇ يەردە باشتىن-ئاياغ بېكىنىمچىلىك سىياسىتى يۈرگۈزۈلۈپ كەلدى، يەرلىك ھۆكۈمەت ۋە چېگرا مۇداپىئەسىنى باشقۇرۇش ئورگانلىرى چېگرا رايونغا كىرىدىغان خادىملارنى قاتتىق كونترول قىلدى. ئالتاي ۋىلايىتىمۇ باشتىن-ئاياغ جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتىنىڭ چېگرا مۇداپىئەسىنى باشقۇرۇشقا دائىر قانۇن-سىياسەتلىرىنى ھەمدە ئاپتونوم رايوننىڭ جەمئىيەت تەرتىپىنى قوغداپ، گۇۋاھنامىسىز خادىملارنىڭ «چېگرا مۇداپىئەسىنى باشقۇرۇش رايونىغا كىرىپ ھەرىكەت قىلىشنى چەكلەش توغرىسىدىكى ئومۇمىي ئۇقتۇرۇش» نى ئەمەل قىلىپ كەلدى. «ئومۇمىي ئۇقتۇرۇش» تىكى تۈرلۈك بەلگىلىمىلەر خېلى كەسكىن بولۇپ، چېگرا مۇداپىئەسىنى باشقۇرۇش رايونىغا تەۋە بولمىغانلار چېگرا رايونىغا تۇغقان يوقلاش، دوست-بۇرادەرلىرىنى زىيارەت قىلىش ۋە باشقا نورمال پائالىيەتلەر بىلەن شۇغۇللىنىش ئۈچۈن چېگرا رايونىغا كىرىشتە ئۆزى تۇرۇشلۇق جايدىكى جامائەت خەۋپسىزلىكى ئورگانلىرى ئىمزا قويۇپ تارقىتىپ بەرگەن «جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتى-نىڭ چېگرا مۇداپىئەسى باشقۇرۇش رايونىنىڭ يول خېتى» نى ئېلىش، ھەمدە چېگرا رايون تەۋەلىكىگە كىرىپ 48 سائەت ئىچىدە يەرلىك جامائەت خەۋپسىزلىكى پەيچۇسوسىغا بېرىپ ۋاقىتلىق تۇرغۇچىلارنى تىزىملاش رەسمىيىتىنى بېجىرىش كېرەك ئىدى. «ئومۇمىي ئۇقتۇرۇش» تا چېگرا مۇداپىئەسى.

مەمۇرىي مەھكىمە گۇۋاھنامىسىنىڭ 75-نومۇرلۇق ھۆججىتى ۋە دۆلەتلىك ئالتۇن باشقۇرۇش ئىدارىسىنىڭ ھۆججىتىگە ئاساسەن، ئالتاي ۋىلايىتىنىڭ ئالتۇن قېزىش ئەھۋالىغا بىرلەشتۈرۈپ، قول ئەمگىكى بىلەن ئالتۇن قېزىشنى قەتئىي مەنئىي قىلىش؛ جامائەت خەۋپسىزلىكى قوراللىق ساقچى تارماقلىرى قاتناش تۈگۈنلىرىدە چازا قۇرۇپ، ئۆتكەن-كەچكەن ماشىنىلارنى تەكشۈرۈپ، قاتتىق تەكشۈرۈشتىن ئۆتكۈزۈش، باشقا يەردىن كەلگەنلەرنى توسۇش ۋە يۇرتىغا قايتۇرۇۋېتىش؛ ئالتاي ۋىلايىتىگە كېلىۋالغانلارنى جامائەت خەۋپسىزلىكى، قوراللىق ساقچى تارماقلىرى ئېنىقلاپ قايتۇرۇۋېتىشكە مەسئۇل بولۇش؛ سودا، ئاشلىق، ماددىي ئەشيا تارماقلىرى تاغلىق رايونغا ئۆز مەيلىچە كىرگەن باشقا يەرلىكلەرنى ئىشلەپچىقىرىش، تۇرمۇش ماددىي ئەشياىلىرى بىلەن تەمىنلەش-نى توختىتىش، نەسەتكە قۇلاق سالمىغانلارغا ئىشلەپچىقىرىش مۇئەسسەسىلىرىنى بۇزۇۋېتىش، ئىشلەپچىقىرىش سايمانلىرىنى مۇسادىرە قىلىش تەدبىرلىرىنى قوللىنىش توغرىسىدا قارار چىقاردى. شۇنىڭ بىلەن بىرگە، ئالتۇن ئىشلەپچىقىرىش-نى تەكشۈرۈپ تەستىقلاش رەسمىيىتىنى چىڭىتىپ، دۆلەت ئىلكىدىكى كارخانىلارنىڭ ماشىنىلاشقان ئالتۇن ئىشلەپچىقىرىشنى «ئالتە تۈرلۈك ئۆلچىمى» بويىچە تەكشۈرۈش ئېلىپ بېرىش، يۇقىرىغا يوللىنىپ تەستىقلانغاندىن كېيىن ئالتۇن ئىشلەپچىقارسا بولىدىغانلىقى قارار قىلىندى.

بۇنىڭ بىلەن، ۋىلايەتلىك پارتكوم ۋە ۋىلايەتلىك مەمۇرىي مەھكىمە ئۆزىگە قاراشلىق رايوندىكى كانلارغا قارىتا بىر قېتىم كەڭ كۆلەمدە ئېنىقلاش ھەرىكىتى ئېلىپ بېرىشنى قارار قىلدى. مۇئاۋىن ۋالىينىڭ بىۋاسىتە قوماندانلىقىدا، ئالتاي ۋىلايىتىدىكى خۇسۇسىي ئالتۇن كانلىرى بىر قېتىم پۈتۈنلەي رەتكە سېلىنىپ، گۇۋاھنامىسىز ئالتۇن قازغۇچىلار تاغدىن ھەيدەلدى. بۇ قېتىمقى ئېنىقلاش-تەرتىپكە سېلىش ئارقىلىق، ئالتۇن تېغىدا ئالتۇن قازغۇچىلارنىڭ سانى بىردىنلا 8 مىڭ نەچچە يۈزگە چۈشۈپ، ئالتۇن كانلىرىنىڭ تەرتىپى ياخشىلىنىپ، ئالتۇن

قازغۇچىلار 1981-يىلى ئاران ئۈچ يۈزدىن ئاشاتتى. 1988-يىلىغا كەلگەندە تەرەققىي قىلىپ 30 مىڭدىن ئاشتى، بۇنىڭ بىلەن جىمىت ئۇيقۇدا ياتقان تاغ ۋە ئورمانلار تۇنجى قېتىم قالايمىقان ۋاراڭ-چۇرۇڭلاردىن چۆچۈپ ئويغاندى. ئالتاي تاغلىرىدىكى ياپېشىل تاغ-ئورمانلارمۇ تۇنجى قېتىم ۋەھشىيلەرچە دەپسەندە قىلىشقا ئۇچرىدى. بۇ ئالتۇن قازغۇچىلارنىڭ مۆتلەق كۆپى چالا ساۋات دېھقانلار ئىدى. زور كۆلەمدىكى ئالتۇن قازغۇچىلارنىڭ بەس-بەستە كېلىشى بىلەن ئىپتىدائىي ئورمانلار ھەش-پەش دېگۈچە كېسىلىپ، دەريا بويلىرىدىكى يېپىنچا ئۆسۈملۈكلەر، ئوتلاق يالىڭاچلىنىپ، تېگىدىكى سېرىق تۇپراق ئېچىلىپ قالدى؛ ئېكولوگىيەلىك مۇھىت ئېغىر بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىدى. سۇ بىلەن تۇپراق ئېقىپ كەتتى، ئەسلىدىكى سۈيى سۈزۈك ۋە زۇمرەتتەك جياۋلىت دەرياسى، قارا ئېرىتىش دەرياسى ئېغىر دەرىجىدە لېيىپ مەينەتلىشىپ كەتتى؛ ئالتۇن قازغۇچىلار تاماق ئېتىش ئۈچۈن ياققان ئوتلار پات-پات ئوت ئاپىتى پەيدا قىلىپ، ئورمانلىقتىكى ئوت ئاپىتىنىڭ مەنبەسى بولۇپ قالدى. ئاق كۆڭۈل ۋە مېھماندوست قازاق چارۋىچىلارنىڭ قوي، كالىلىرىمۇ ئوغرىلىق شىقا باشلىدى... يىراقتىن كەلگەن بۇ ئالتۇن قازغۇچىلار كىرىم-پايدىسى تۆۋەن ئەنئەنىۋىي ئۇسۇللار ئارقىلىق ئالتۇن قازغاچقا، تەبىئىي بايلىقنىڭ زور مىقداردا ئىسراپ بولۇشى كېلىپ چىقتى. ھەتتا ئالتۇن قازىدىغان جايىنى تارتىۋېلىش، باشقىلارنىڭ تاپاۋىتىنى قولغا كىرگۈزۈۋېلىشنى كۆزلەپ، ئادەم ئۆلتۈرۈپ، جەسەتنى ئورمانغا تاشلىۋېتىدىغان... ئىشلار يۈز بېرىپ تۇردى. 1987-يىلى ئالتاي تېغىدا ئالتۇن قازغۇچىلارنىڭ سانى 20 مىڭدىن ئارتۇق بولسىمۇ، دۆلەت ئەمەلىي سېتىۋالغان ئالتۇن ئاران 3394 گرام بولغان، كۆپ مىقداردىكى ئالتۇن ئەتكەسچىلىكى قاتارلىق قانۇنسىز ۋاسىتىلەر بىلەن جەمئىيەتكە تارقىلىپ كەتكەن. شۇ سەۋەبتىن ئالتاي تېغىدىكى ئالتۇن كانلىرىنى تەرتىپكە سېلىش تەخرىسىز باسقۇچقا يېتىپ قالدى.

1990-يىلى، ئالتاي ۋىلايەتلىك پارتكوم،

تاغلىرى يەنە جىمجىتلىققا چۆمدى.

لېكىن بۇنداق ياخشى ۋەزىيەت ئۇزاققا بارمىدى. يەنە تېخىمۇ زور بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىدى. ئالتۇن كانلىرى رايونىنىڭ گېئولوگىيەلىك تۈزۈلۈشى مۇرەككەپ بولغانلىقتىن، دۆلەت ئىلكىدىكى كارخانىلارنىڭ چوڭ تىپتىكى ماشىنىلار بىلەنلا ئالتۇن ئىشلەپچىقىرىشدا ھامان قولاي-سىزلىقلاردىن خالى بولماق تەس ئىدى. چوڭ تىپتىكى ماشىنىلار بارالمايدىغان بەزى رايونلاردا، يەنىلا كىچىك كۆلەمدىكى قول ئەمگىكى بىلەن كان ئېچىش ۋە ئالتۇن قېزىشقا توغرا كېلەتتى. شۇ ۋەجىدىن 1992-يىلى، ئالاقىدار تارماقلار ئاپتونوم رايونلۇق ئالتۇن ئىشلىرى ئىدارىسىغا دوكلات يوللاپ، قول ئەمگىكى بىلەن ئالتۇن قېزىشقا روخسەت قىلىشنى يەنە تەلەپ قىلدى، بۇ تەلەپ ئالتۇن ئىشلىرى ئىدارىسى تەرىپىدىن تەستىقلاندى. ئېھتىياتچانلىق بىلەن ئويلىشىش ئارقىلىق، ئالتۇن ئىشلىرى ئىدارىسى ھەر بىر ئالتۇن قېزىش ئەترىتىدىكى ئادەم سانىنىڭ ئوتتۇرىدىن ئېشىپ كەتمەسلىكىنى بەلگىلىدى.

شۇنىڭ بىلەن بىز يۈرگۈزۈۋاتقان نۇرغۇن سىياسەتلەرگە ئوخشاش، «بىرلىككە كەلتۈر-گەن ھامان تىنچىپ كېتىش، قويۇپ بەرگەن ھامان قالايمىقانلىشىپ كېتىش» تەك ئەھۋال ئالتاي تېغىدىكى ئالتۇن قېزىش رايونىدا ئىنتايىن روشەن ئىپادىلەندى. شەخسلەرنىڭ قول ئەمگىكى ئارقىلىق ئالتۇن قېزىشقا يول قويۇلۇشى بىلەن ۋەزىيەت بىردىنلا يىغىشتۇرۇۋالغىلى بولمايدىغان دەرىجىگە يەتتى.

شەخسلەرنىڭ ئالتۇن قېزىشقا روخسەت قىلغانلىقى مەققىدىكى خەۋەر تارقىلىشى بىلەنلا ھەر خىل كىشىلەردىن تەشكىللەنگەن ئالتۇن قازغۇچىلار ئەترەتلىرى ناھايىتى تېزلىكتە ئالتاي ۋىلايىتىگە يېڭىباشتىن توپلىنىپ، ئالتۇن قېزىشنى باشلىۋەتتى. 1993-يىلىنىڭ ئاخىرىدىن 1994-يىلى-نىڭ باشلىرىغىچە ئەھۋال تېخىمۇ يامانلىشىپ، ئالتۇن قازغۇچىلار ئەترەتلىرى چەكسىز زور بېشى-تەك يۈزلىنىش شەكىللەندى. ئاپتونوم رايونلۇق ئالتۇن ئىشلىرى ئىدارىسى ئالتۇن قازغۇچى ھەر بىر ئەترەتتىكى ئادەم سانىنىڭ ئوتتۇرىدىن

ئېشىپ كەتمەسلىكىنى بەلگىلىگەن ئەمەلىيەتتە بەزى ئالتۇن قازغۇچى ئەترەتلىرى ئادەم سانى 4 مىڭدىن ئېشىپ كەتكەندى ئۇنىڭ ئۈستىگە ئالتۇن تاغ قامال قىلىنغاچقا، ئۇ يەردىكى كۆپ قىسىم ئالتۇن قازغۇچىلار ئالتاي تېغىغا كەلدى. ئىچكى ئۆلكىلەردە ئالتاي تاغلىرىدا ئالتۇن قېزىشقا روخسەت قىلىنىپتۇ، ئەمدى ھېچكىم باشقۇرمايدىكەن، ئالتايىنىڭ ئالتۇن كانلىرىدىن ئالتۇن كۆپ چىقىدىكەن، بىر كىشى بىر كۈندە ئاز دېگەندە تۆت گرام-دىن جىق ئالتۇن ئالالايدىكەن، دېگەندەك يالغان-ياۋىداق گەپ سۆزلەر تارقالغاندى. غايەت زور پايدا-مەنپەئەت، قولى ئۇزاتسىلا ئالغىلى بولىدىغان خەزىنە-بايلىق توغرىسىدىكى گەپ-سۆزلەر ئىچكى ئۆلكىلەردىكى ئادەملەرنىڭ ئالتۇن قېزىش قىزغىنلىقىنى ئەۋجىگە كۆتەردى. قىسقىغىنە بىرنەچچە ئاي ئىچىدە، خۇنەن ئۆلكىسىنىڭ يالغۇز لۇڭخۇي ناھىيىسىدىنلا ئالتايغا بىرقانچە مىڭ ئادەم كەلدى، ھەتتا شەرقىي شىمالدا ئالتۇن قېزىۋاتقانلارمۇ ئۆزلىرىنىڭ ئالتۇن قېزىش سايمانلىرىنى ئېلىپ، تۈمەن چاقىرىم يولى بېسىپ ئالتاي تېغىغا كەلدى... 1994-يىلىغا كەلگەندە ئالتاي تېغىغا ئالتۇن-گۆھەر ئىزدەپ كەلگەن ئالتۇن قازغۇچىلارنىڭ سانى شىددەت بىلەن كۆپىيىپ 100 مىڭ كىشىگە يېقىنلاشتى. ئالتاي تاغلىرى يەنە بىر قېتىم مىسلىسىز تالان-تاراج ۋە بالا-قازاغا دۇچ كەلدى.

كەڭ كۆلەملىك تەرتىپكە سېلىش

ئېنىقلاش-تەرتىپكە سېلىش ھەرىكىتى ئېلىپ بارماي بولمايتتى. ئېنىقلاش-تەرتىپكە سېلىش - ئالتۇن كانلىرىدىكى تەرتىپنىڭ قالايمىقانلىشىپ كېتىشىنى ئوڭشاشتىكى بىر خىل تولۇقلىما تەدبىردىن ئىبارەت. 1994-يىلى ئەتىياز ۋە ياز پەسىللىرىدە، ئالتاي ۋىلايەتلىك پارتكوم، مەمۇرىي مەھكىمە كەسكىن تەدبىر قوللىنىپ، كانلارنى تەرتىپكە سېلىش بىرلەشمە يىغىنى چاقىردى. ھەرقايسى ناھىيىلەردىن بىر تۇتاش ئورۇنلاشتۇرۇشنى

ئۇلارنىڭ تاغقا ئېلىپ كىرگەن ئۇن، دېزىلىن، ئالتۇن قېزىشتا ئىشلىتىلىدىغان دېزىل-ماتور ۋە باشقا ئىشلەپچىقىرىش قوراللىرىنى مۇسادىرە قىلدى، ئۇلارنىڭ تاغ يانباغرىغا كۆلەنگەن مە ئۆيلىرىنى بۇزۇپ چىقىۋەتتى، ئالتۇن چايقاشتا ئىشلىتىدىغان ياغاچ نو ۋە ئۇنىڭغا سەپلىنىدىغان ئەسلىھەلەرنى كۆيدۈردى، قانۇنسىز ئالتۇن قازغۇچىلارنى بولسا يىغىۋېلىپ يۇرتىغا قايتۇرۇۋەتتى...

بەزى فوتو سۈرەتلەردە كۆلىنىپ ئۆتمە-تۆ-شۈك بولۇپ كەتكەن دەريا ساھىلىدا ئەخلەتكە ئوخشاپ قالغان دۆۋە-دۆۋە ياغاچ تاختاي، ياغاچ نو، قول ھارۋىلىرى قويۇق ئىس چىقىرىپ كۆيگەن، تەرتىپسىز چېچىلىپ ياتقان دېزىل-ماتور، سۇ پومپىسىنىڭ زاپچاسلىرى ئاپتوموبىلغا قاچىلانغان جەريانلار ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. يەنە بەزى سۈرەتلەردە چوڭ يۈك ئاپتوموبىلغا قاچىلىنىۋاتقان ئەسكى-تۈسكى كىيىم-كېچەكلەر، چىرايدىن مىسكىنىلىك چىقىپ تۇرغان گۇۋاھنامىسىز ئالتۇن چايقغۇچىلار تارتىلغان بولۇپ، ھەممىسىنىڭ چىرايى سارغايغان، خاپا ۋە سۇلغۇن كۆرۈنەتتى، شۇنداقلا قانۇنسىز ئالتۇن چايقغۇچىلارنىڭ تاغ باغرىنى كولاپ سېلىۋالغان بۇ گەملىرى ۋەيرانە تۇرماقتا ئىدى...

قوغدىلانغان بۇ ئالتۇن چايقغۇچىلار ئۆز يۇرتىدىن ئايرىلىپ بۇ ئالتۇن كانلىرىغا يۈرۈش قىلغاندا، ئۆزلىرىنىڭ سەرگەردانلىق تۇرمۇشىنىڭ مۇشۇنداق تەرىزدە ئاياغلىشىدىغانلىقىنى، يۇرتىغا قايتۇرۇۋېتىلىدىغانلىقىنى، ئالتۇن چايقاپ بېيىش خىيالىنىڭ مۇشۇنداق ئېچىنىشلىق ھالەتتە بەربات بولىدىغانلىقىنى بەلكىم ئويلىمىغان بولغىچىتى. ئەمەلىيەتتە كۆپ ساندىكى كىشىلەرنىڭ ئالتۇن كاندا ھارام يول بىلەن بېيىشى مۇمكىن ئەمەس. يىراقتىكى ئۆز يۇرتىدىن ئايرىلىپ بۇ يەرگە ئالتۇن قېزىش ئۈچۈن كەلگەنلەرنىڭ كۆپىنچىسى ئۆزلىرىنىڭ ئىلگىرىكى خام خىيالىلىرىنىڭ كۆپۈككە ئايلانغانلىقىنى سەزگەن. ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى كۆپ قىسىم كىشىلەر ئەسلىدىكى خىزمىتىنى تاشلاپ، پاي قوشۇش شەكلى بىلەن ئالتۇن قازغۇچىلار

تەلەپ قىلىپ، پۈتۈن ۋىلايەت دائىرىسىدە كانلارنى تەرتىپكە سېلىش خىزمىتى ئېلىپ باردى.

ئۇلار يۈزدىن ئارتۇق ئادەم يىگىرمىدىن ئارتۇق ماشىنىنى سېلىپ، ئىلگىرى-كېيىن بولۇپ تۆت قېتىم كانلارنى كەڭ كۆلەملىك تەرتىپكە سېلىش ھەرىكىتى ئېلىپ باردى.

كانلارنى تەرتىپكە سېلىشتا، گۇۋاھنامىسىز ئالتۇن قازغۇچىلارنى ئېنىقلاش ئاساس قىلىندى، خىزمەت ئەترىتى ئېقىنغا قارشى مېڭىپ، ئېرىتىش دەرياسىنى بويلاپ ھەر بىر كان نۇقتىسىغا يەتكەندە، يېڭىباشتىن تەكشۈرۈپ ئالتۇن قازغۇچىلارنىڭ سالاھىيەت گۇۋاھنامىسىنى يېڭى سالاھىيەت گۇۋاھنامىسىگە ئالماشتۇرۇپ بەردى، ۋىلايەتلىك جامائەت خەۋپسىزلىكى باشقارمىسى بىلەن ۋىلايەتلىك كان باشقۇرۇش تارماقلىرى بىرلەشمە ھەرىكەت ئېلىپ باردى، ئۇلار فوتو ئاپپارات ۋە پولات تامغىنى ئېلىپ يۈرۈپ، ئالتۇن قازغۇچىلارنى نەق مەيداندا تىزىملاپ، گۇۋاھنامە بېرىش قاتارلىق رەسىم-يەتلەرنى بېجىردى، نەق مەيداندا تارتقان سۈرەتلەرنى كېچىلەپ يۇيۇپ چىقاردى.

كانلارنى تەرتىپكە سېلىش ئەترىتى قەيەرگە بارسا، شۇ يەردىكى بەزى قانۇنسىز ئالتۇن قازغۇچىلار ئورمانلىققا مۆكۈنۈۋېلىپ، ئېنىقلاشتىن ئۆزىنى قاچۇرسا، بەزىلىرى كانلارنى تەرتىپكە سېلىش ئەترىتى بىلەن قارشىلىشىپ تۇردى. كۆكتوقاي ناھىيىلىك كان باشقۇرۇش ئىدارىسىنىڭ باشلىقى جياۋلىت دەرياسى ئۈستىدە ئېنىقلاش خىزمىتى ئېلىپ بېرىۋاتقاندا، كالتەك كۆتۈرۈۋالغان سەكسەندىن ئارتۇق قانۇنسىز ئالتۇن چايقغۇچىلارنىڭ قورشاپ ھۇجۇم قىلىشىغا ئۇچراپ، قانلىق ۋەقە يۈز بېرىشكە قىل قالغانىدى.

كانلارنى ئېنىقلاش ئەترىتى گۇۋاھنامىسىز ئالتۇن قازغۇچىلارنى قاتتىق بىر تەرەپ قىلدى، تەكرار-تەكرار تەشۋىق قىلىش ئاساسىدا، ھۆكۈمەتنىڭ كانلارنى تەرتىپكە سېلىش سىياسىتىگە قارشىلىق كۆرسەتكەن گۇۋاھنامىسىز ئالتۇن قازغۇچىلارغا كەسكىن تەدبىر قوللىنىپ،

ئەترىتى تەشكىللىگەن، ھەر بىرى 3 مىڭ يۈەندىن 5 مىڭ يۈەنگىچە پۇل چىقارغان. ئەمەلىيەتتە ئەڭ ئاخىرىدا پايدىغا ئېرىشىدىغاننى كان خوجايىنلىرى، ئۇلار ئۆزلىرى بولسا كۆپ دېگەندە تۇرمۇش خىراجىتىگىلا ئېرىشەلەيدىكەن. ئەمدىلىكتە ئۇلار سالغان دەسمايسىدىن ئايرىلىپ، گاگسا-جسا بولۇپ پەقەت تاغقا قاراپ ئاھ ئۇرۇپ، پۇشايماقنى ئالغىلى قاچا تاپالماي قالغانىدى. ئۇلار ياپپىشىل ئالتاي تېغىدىكى ئەڭ ئېچىنارلىق مەغلۇبىيەتكە ئۇچرىغانلار.

كانلارنى تەرتىپكە سېلىش ھەرىكىتى نەتىجىگە ئېرىشتى. لېكىن، تۈزەشنى ئۈزۈپ قويمىغاندىلا ئاندىن ئۇزاق مۇددەتلىك ئەمىلىككە ئېرىشكىلى بولىدۇ.

كانلارنى تەرتىپكە سېلىش خىزمىتىگە ماسلاشتۇرۇپ، ئالتاي ۋىلايەتلىك مەمۇرىي مەھكىمە ۋە جامائەت خەۋپسىزلىكى تارماقلىرى تەدبىر قوللىنىپ، ئالتۇن قېزىش كان رايونىغا بارىدىغان ياكى ئۇ يەردىن كەلگەن ماشىنىلارغا قارىتا، ئاپتوموبىللارنى توسۇشقا رۇخسەت قىلىش گۇۋاھنامىسىنى بىر تۇتاش بېجىرىشنى يولغا قويدى ھەمدە يەنە بىر قېتىم بۇيرۇق چىقىرىپ، كان رايونىدا ئىشلەپ چىقىرىلغان ئالتۇنلارنى جۇڭگو خەلق بانكىسى ئالتۇن باشقۇرۇش تارماقلىرىنىڭ ھاۋالىسى بىلەن نەق مەيداندا سېتىۋالدىغانلىقى، ھەرقانداق كىشىنىڭ ئۆز ئالدىغا ئالتۇنلارنى بۇ يەردىن ئېلىپ چىقىپ كېتىشىگە بولمايدىغانلىقى توغرىلىق يەنە بىر قېتىم بۇيرۇق چىقاردى. ۋىلايەتلىك ئالتۇن ئەتكەسچىلىرىنى تۇتۇش ئەترىتى ۋالىي مەھكىمىسىنىڭ كانلارنى تەرتىپكە سېلىش ھەرىكىتى ۋە ئالتۇن قېزىش كانلىرى رايونىدىكى ئىشلەپچىقىرىشنى باشقۇرۇشنى كۈچەيتىشكە ئائىت ئومۇمىي ئۇقتۇرۇشقا ماسلىشىپ، ھەيۋىتىنى يەنە بىر قېتىم كۆرسىتىپ، ئالتۇن ئەتكەسچىلىرىگە زەربە بېرىش خىزمىتىنى يېڭى بىر پەللىگە كۆتۈرۈشكە بەل باغلىدى.

ئالتاي ۋىلايىتىدە قارامىل، شىچاخې، قىزجار، خۇڭدۇن، قىرىن، ئورتونىساي...

قاتارلىق مەملىكەت بويىچە ئالدىنقى قاتاردا تۇرىدىغان ئالتۇن رودسى يېڭىدىن بايقالغاندىن كېيىن ئالتۇننى زامانىۋى ئۇسۇلدا قېزىش-چايقاشنىڭ نىڭ سەھىيىسى ئېچىلدى. دۆلەت مەبلەغ سېلىپ، دولاناساي، سار بۇلاق — ئاقتاس، مارالبېتى، قاشتوق قاتارلىق بىر تۈركۈم زامانىۋى كانلارنى قۇرۇشقا كىرىشتى، بۇلارنىڭ بىر قىسمى زامانىۋى ئۇسۇلدا كان قېزىشقا كىرىشتى.

شىنجاڭدىكى يىللىق ئالتۇن مەھسۇلاتى 10 مىڭ سەردىن ئاشىدىغان تۇنجى ناھىيە كۆكتوقاي ناھىيىسى بولۇپ، ئالتۇن ئىشلەپچىقىرىشتا ئاساسەن دۆلەت ئىلكىدىكى ئالتۇن كانلىرىغا تايانغان. دەل مۇشۇ دۆلەت ئىلكىدىكى كارخانىلار ئىشلەپچىقىرىشنىڭ ئۇچقاندەك تەرەققىي قىلىشى بىلەن، كۆكتوقاي ناھىيىسى ئالتۇن ئىشلەپچىقىرىشتا بىراقلا 10 مىڭ سەرىلىك - ئۆتكەلدىن بۆسۈپ ئۆتەلگەن. ئالتاي ۋىلايىتىنىڭ قارا ناھىيىسى يىللىق ئالتۇن مەھسۇلاتىنى 10 مىڭ سەردىن ئاشۇرغان ئىككىنچى ناھىيە بولۇپ، ئۇلار ئالتۇن ئىشلەپچىقىرىشتا ئاساسەن مالىيە كۈچى، ماددىي كۈچىنى توپلاپ، قوشنا ۋىلايەتلەر بىلەن كەڭ ھەمكارلىشىپ، ئىلغار تېخنىكا قوللىنىپ، دۆلەت ئىلكىدىكى ماشىنىلارنى ئالتۇن قېزىشنى زور كۈچ بىلەن تەرەققىي قىلدۇرۇش ئۇسۇللىرىنى توللىنىش ئارقىلىق بۇ شانلىق نەتىجىگە ئېرىشكەن.

بۈگۈنكى كۈندە ئالتايدا كۆپلىگەن زامانىۋى ئالتۇن ئىشلەپچىقىرىش بازىلىرى بارلىققا كېلىپ، ماشىنىلاشقان ئالتۇن قېزىش-چايقاش دەۋرى باشلاندى. شۇنداقلا نۇرغۇن مۆجىزىلەر يارىتىلدى. بۇنىڭ ئىچىدە ئالتاي شەھىرى بەنچاڭگو ئالتۇن كانىدىكى 30 ئىشچى بىر دانە ئالتۇن چايقاش نورى، 0.6 كۇب مېتىرلىق بىر دانە ئالتۇن قېزىش ماشىنىسى، ھەر بىرى 120 ئات كۈچىگە ئىگە ئۈچ توپا ئىتتىرىش ماشىنىسى، بىر گېنېراتور ئارقىلىق كۈنىگە 2531 گرام كېپەك ئالتۇن ئىشلەپچىقىرىپ، دۆلىتىمىزنىڭ ئوخشاش شارائىت ئاستىدىكى بىر كۈندە 2501.5 گرام ئالتۇن ئىشلەپچىقىرىشتەك مەملىكەتلىك ئەڭ يۇقىرى رېكورتىنى بۇزۇپ تاشلىدى.

ئاخىرلاشماق خاتىمە

بىز ئالتاي تېغىدىكى ئالتۇن كانلار توغرىلۇق مۇلاھىزە يۈرگۈزۈۋاتقاندا، دەنچاڭ ۋە ئۇنىڭ سەپداشلىرى جىددىي خىزمەتكە كىرىشىپ كەتكەندى.

مەن ئىلگىرى ئۇلارنى مەدھىيلىگەندىم، مەن يەنىلا ئومۇملۇقنى كۆزدە تۇتۇپ بەزى مەسىلىلەر، ئالايۇق: ئېكولوگىيە، ئىنسانلارنىڭ يىراقنى كۆرەلمەسلىكى ۋە ئىنسانىيەت مەدە-نىيىتىنىڭ ئىنسانلارغا ئاپەت ئېلىپ كېلىدىغان-كەلمەيدىغانلىقى ۋە ھاكازالار ئۈستىدە مۇلاھىزە يۈرگۈزۈشنى توغرا تاپتىم. دەنچاڭ بۇ مەسىلىلەرگە ئانچە دىققەت قىلىپ كەتمەيدۇ، لېكىن مەن ئۇلار ھەقىقەتەن بىر خىل مەجبۇرىيەتنى ئادا قىلىۋاتىدۇ، بىر خىل مەسئۇلىيەتنى ئۈستىگە ئالغان دەپ قارايمەن. ئۇلار ئىنسانىيەتنىڭ ساغلام كۈچى، تەبىئەت دۇنياسىنى قوغداۋاتقان ساغلام كۈچ.

دەنچاڭ ۋە ئۇنىڭ سەپداشلىرىنىڭ دۇچ كېلىدىغىنى ھامان كونكرېت دېلۇلار، كونكرېت ئوبىيېكتلار، كونكرېت كۈرەش تاكتىكىسى، كونكرېت غەلبە-مەغلۇبىيەتلەر.

مەن بىر قېتىم ئۇلارنىڭ ئۇچرىشىشى — ئالتۇن سودىگىرى قىياپىتىگە كىرىۋالغان دەنچاڭ بىلەن ئالتۇن سېتىۋالغۇچى ئوتتۇرىسىدىكى ئۇچرىشىشقا قاتنىشىش پۇرسىتىگە ئېرىشتىم. مەن ئۇچرىشىشقا بىۋاسىتە قاتنىشىشقا ئەمەس، بەلكى يېقىن ئەتراپتا ئولتۇرۇپ ھەقىقىي، كىشىنى دەككە-دۈككەگە سالىدىغان بۇ ئۇچرىشىشنىڭ جەريانىنى كۆرۈشكە رۇخسەت ئالغاندىم.

ئەمەلىيەتتە بۇ قېتىمقىسى بىر ئۇچرىشىشلا ئىدى، شۇنداقسىمۇ مەن بۇنىڭدىن دەنچاڭنىڭ قەيسەرلىكى ھەققىدە بىۋاسىتە تەسراتقا ئىگە بولىدۇم. ئۇچرىشىدىغان جاي بىر بەزمىخانا ئىدى، بۇ بىر ئادەتكە ئايلىنىپ قېلىۋاتاتتى. كىشىلەر بەزمىخانىدا ئولتۇرۇپ سودىلىشىشنى ياخشى كۆرىدىغان بولۇپ قېلىشقانىدى. مەخپىي تىجارەت ئۈستىدە يوشۇرۇن پۈتۈشىدىغانلارمۇ شۇنداق قىلىشاتتى.

مەن دەنچاڭنىڭ ياردەمچىسى بىلەن

ئايىرىم بىر ئۈستەلنى زاكاس قىلدۇرۇپ ئولتۇراتتۇق. دەنچاڭ يان تەرىپىمىزدە، كۆزگە ئاسان چېلىقىدىغان جايغا قويۇلغان ئۇزۇن كىرىلدا ئىككى بىلىكىنى كىرىلدا ئىككى چېتىگە قويغىنىچە كېرىلىپ يالغۇز ئولتۇراتتى. ئۇ رول ئېلىشنى باشلىۋەتكەن بولۇپ، ئۇنىڭدىكى مۇلايىملىق ۋە خۇش خۇيلۇقتىن ئەسەرمۇ قالمىغانىدى، ئۇنىڭ شۇ تاپتىكى قىياپىتىگە قاراپ ئۇنى خوجايىن دېسىمۇ لۈكچەك دېسىمۇ بولۇۋېرەتتى. ئۇ تاماكىسىنى چېكىپ بولمايلا يەرگە تاشلاپ دەسسۈپتەتتى.

بەزمىخانىنىڭ ئىچى گۇڭگا بولسىمۇ، ئۇ يەنىلا قارا كۆزەينىكىنى ئېلىۋەتمىگەندى. بارماقلىرىغا سەككىز دانە چوڭ ئالتۇن ئۈزۈك سېلىۋالغانىدى.

شۇ ئەسنادا ياردەمچىسى مېنىڭ بىلىكىمنى يېنىكىگە تۇرتۇپ قويۇپ «كەلدى» دېدى. بېشىمنى بۇراپ قارىسام بولمايدىغانلىقى ماڭا ئايان ئىدى، «مېھمان» نىڭ دەنچاڭنىڭ يېنىغا بارىدىغانلىقى تۇرغان گەپ ئىدى.

ئورۇق بىر ئادەم دەنچاڭنىڭ يېنىغا باردى. ئۇ بىر خوجايىننى باشلاپ كەلگەندى، بۇ خوجايىن ياۋروپاچە پوزۇر كىيىنگەن بولسىمۇ، لېكىن دەنچاڭغا سېلىشتۇرغاندا خېلىلا چۆكۈنەم كۆرۈنەتتى. دەنچاڭ ئورنىدىن تۇرمىدى، ئۇ يەنىلا كىرىلدا يۆلەنگىنىچە كېرىلىپ ئولتۇرۇپ ئۇنىڭ بىلەن قول ئېلىشىپ كۆرۈشتى.

— كەپسىز-دە! — دېدى ئۇ ۋە ئىككى ئالقىنىنى بىر-بىرىگە ئۇرۇپ بەزمىخانا خوجا-يىنىنى چاقىردى.

— سۇڭ خوجايىن، نېمە تاپشۇرۇقنىڭ باركىن؟ — دەپ سورىدى ئۇ ئېھتىرام بىلەن. — بېرىپ بەزمىخاناڭلاردىكى ئەڭ گۈزەل خانقىزلارنى باشلاپ كەل.

بەزمىخانا خوجايىنى كېتىپ، ھايال بولمايلا ئىككى خانقىزنى ئەگەشتۈرۈپ كەلدى.

دەنچاڭ قىزلاردىن بىرىنى يېنىغا تارتىپ سەپسالغاندىن كېيىن «مېھمان» غا:

— ھوي، بۇ قانداقراق؟ بولغىدەكمۇ؟ —

دېدى-دە، مېھماننىڭ جاۋابىنى كۈتمەيلا،

قىزغا قاراپ:

— ھوي، سەن مۇنۇ خوجايىنى ياخشى كۈت، ياخشى كۈتسەڭ مۇكاپات ئالسەن، — دېدى. دەنچاڭ ئۆزىنىڭ ئۈزۈك سېلىنغان بارماق-لىرىنى بىر-بىرلەپ ئۇۋۇلدى. مەن باشقا بىر ئادەمنى كۆرۈۋاتقاندا تۇيغۇغا كېلىپ قالدىم. ئۇ شۇ تاپتا ھەرقانداق رولىنى قاملاشتۇرۇپ ئويىناپ چىقالايدىغان، كامالەتكە يەتكەن، رول ئېلىۋېتىپ ئۆزىنى ئۇنتۇپ كېتەلەيدىغان ئۇستا ئارتىسنىڭ ئۆزىلا ئىدى. مەن ئۇنىڭغا قول قويدۇم.

ئۇ ھۈنرىنى كۆرسىتىشكە باشلىدى. ئۇ ھېلىقى خوجايىن بىلەن ئۆزىنى قاراڭغۇلۇققا ئېلىپ پەس ئاۋازدا سۆزلىشەتتى. ئۇ چاقىرتقان خانقىز «مېھمان» نىڭ يېنىدا بولۇپ، «مېھمان» مان «ئۇنى يانچە قاتتىق قۇچاقلىۋالغانىدى. دەنچاڭ بولسا قىز چاقىرماي، گويا بۇ ئىككىسىدىن ھۇزۇرلانغاندەك ئۇلارغا قاراپ ئولتۇراتتى.

«مېھمان» قىزچاق بىلەن بىرنەچچە ناخشا ئېيتتى. ئۇلارنىڭ ناخشىسىنىڭ ماختىغۇچىلىكى يوق ئىدى.

دەنچاڭمۇ ناخشا ئېيتتى، ئۇنىڭ ئاۋازى بوم چىقاتتى. ناخشىنى مەردانە ئېيتتى، ئۇ ناخشىنى ئېيتىپ بولۇپ «مېھمان» ۋە قىزدىن «قانداقراق؟ قانداقراق؟» دەپ ئۈنلۈك سورىدى. دە، خۇش خۇيلۇق بىلەن قاقلاپ كۈلۈپ كەتتى. بەزمىخانىدىكىلەرنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭغا دىققەت بىلەن قاراپ كەتتى.

ئۇ كۈنى بىز ناھايىتى ئۇزۇنغىچە بەزمىخانىدا بولدۇق. بۇ يەرگە كېلىشتىن ئىلگىرى دەنچاڭنىڭ ياردەمچىسى ماڭا خوجايىن كەتمەي تۇرۇپ، بىزنىڭ كېتىشىمىزگە بولمايدىغانلىقىنى ئېيتقاندى. بىز ئاخىرغىچە ساقلاپ ئولتۇرۇشىمىز كېرەك ئىدى.

بىز ئۇلارنىڭ نېمىلەرنى دېگەنلىكى، نېمىنى پۈتۈشكەنلىكى ياكى قانچىلىك دەرىجىدە ئىلگىرىلەش بولغانلىقىنى قىلچە بىلمەيتتۇق. لېكىن، دەنچاڭنىڭ «مېھمان» بىلەن بىللە ئورنىدىن قوزغالغانلىقىنى كۆرۈپ، بۇ نۆۋەت يەنە ئىشنى پۈتتۈرگەنلىكىنى جەزم قىلدۇق. — ھا، ھا، — دەنچاڭ قىزنىڭ مەڭزىگە

يېنىككە ئۇرۇپ قويۇپ، — سەن مۇنۇ خوجايى ئوبدان كۈتتۈڭ، جۇمۇ، مەن بۇنىڭ ئالدىنى خۇشال، مە، بۇنى ئالە، — دېدى. — بىر دانە ئالتۇن ئۈزۈكنى چىقىرىپ قىزغا تاشلاپ بەردى.

قىز ھەيرانلىقتا چۆچۈپ كەتتى، «مېھمان» — مۇ ھاڭ-تاڭ قالدى، ھەتتا بەزمىخانا خوجا-يىنىمۇ داڭقىتىپ قالدى. دەنچاڭ مېڭىۋىدى، بەزمىخانا خوجايىنى ھەممە ياللانما خادىملىرىنى دېگۈدەك ئەگەشتۈرۈپ، ئۇنى ئىشك ئالدىغىچە ئۈزۈتىپ چىقتى. بىز يىراقتا تۇرۇپمۇ دەنچاڭنىڭ كۈلكىسىنى ئاڭلىدۇق...

مەن دەنچاڭنىڭ ۋەزىپىسى تاماملانغىچە كۈتۈپ تۇرالمىدىم. پەمىچە ئۇ بۇ قېتىمىمۇ ۋەزىپىسىنى ئورۇندىيالايدۇ.

ئۇنىڭ ۋۇجۇدىدىن كىشىنى ئەيمەندۈرىدىغان بىر خىل جاسارەت ئۇرغۇپ تۇراتتى. مەيلى دوستلىرى ياكى دۈشمەنلىرى بولسۇن، ھەرقانداق ئۇنىڭغا قول قوياتتى.

دەنچاڭ بىلەن خوشلىشىش ئالتاي تېغىدىكى ئاشۇ ئالتۇن كانلىرىدىن ئايرىلىشتىن دېرەك بېرەتتى. مېنىڭچە بۇنى خاتىمە دېگىلى بولمايتتى. ئالتاي تېغى يەنىلا ئىگىزلىكتە، ئالتۇن كانلىرىدىكى تۈرلۈك-تۈمەن رەزىللىكلەر يەنىلا ئۈزلۈكسىز ئەۋج ئالماقتا. قاپاھەتلىك چۈش تېغى ئاخىرلاشقىنى يوق، شۇ تاپتا مەن نېمىمۇ دېيەلەيتتىم؟

ئىنسان ھامىنى رەزىل مەخلۇق، دېيىشكە بولامدۇ-يوق؟ بۇنىڭغا بىرنېمە دېيەلمەيمەن. ئىنسانلار ناۋادا ئۆزىنىڭ نەپسىنى باسالماسا، ئاخىر بېرىپ ئۆزىنى-ئۆزى نابۇت قىلىدۇ. بەلكىم ئۈنلۈك ئاۋازدا: ئەي، ئىنسانلار، غەپلەت ئۇيقۇسىدىن ئويغىنىڭلار، كېلەچىكىڭلار ئۈچۈن بۇنداق ياۋايىلارچە تالان-تاراج قىلىش شەكلىدىكى ئالتۇن قېزىش-چايقاشنى توختىتىپ، تەبىئىي بايلىقلارنى، ئېكولوگىيەلىك تەڭپۇڭلۇقنى قوغدايلى! — دەپ قاتتىق خىتاپ قىلىدىغان پەيت يېتىپ كەلگەندۇ.

ھالقىش

(ھېكايە)

ئۆمەر جان سىدىق (مىسكىن)

بىردىنلا جان كىرىپ ئېغىزىنى يۇمۇپ-ئاچقىنىچە پىلتىگىلىغىلى تۇردى. لېگەندىكى ئوي گۆشمۇ تۇيۇقسىز بىر پۈتۈن قويغا ئايلىنىپ، جوزا ئۈستىدىكى سەيلەرنى ئىشتىغا بىلەن يېيىشكە باشلىدى. دوستلىرىم 24 تال شام سانجىلغان تورتىنى ئېلىپ كىردى ۋە مېنى پۈۋلەشكە، بۇ شاملارنى ئۆچۈرۈشكە ئۈندەشتى. مەن ئورنۇمدىن ئاستا تۇرۇپ بىمىجت تۇرۇپ قالدىم. «ئە، خۇدا، مەن نېمىشقا ئۆز ھايات شامىنى ئۆزۈم ئۆچۈرىدىكەنمەن؟ ئۇلار نېمىشقا مېنى ئۆلۈمگە ئىتتىرىدىغاندۇ؟» ئۇلار مېنى ئارىغا ئېلىۋېلىپ ھەدەپ چۇرقىراشقىلى تۇردى:

— تېز بولە!

— تېز پۈۋلەمسىز...

ئۇلار مېنىڭ شامىمنىڭ ئۆچۈشىگە تەقەززا بولۇۋاتامدىغاندۇ؟ مۇشۇ ئارقىلىق خۇشاللىنامدىغان-دۇ؟ چەكسىز ئۈمىدسىزلىك ئىچىدە بار كۈچۈمنى يىغىپ قاتتىق پۈۋلىدىم. ئوي، ئويلا ئەمەس قەلبىمۇ بىردىنلا زۇلمەتكە چۆكتى. ئۆلۈم... ئۆلۈم... ئۆلۈم... ئۆز ياشلىرىم تاراملاپ تۆكۈلدى. ئۇلار چۇرقىرىشىپ تەنتەنە قىلىشقا باشلىدى. خۇددى سوغۇق لەھەت ئىچىدە مۇنكىر-نىكىرلارنىڭ قىيىن-قىستىقىغا دۇچ كېلىۋاتقاندا سىقىلىشقا باشلىدىم. مانا، ئۇلار تورتىنى پارچىلاشقا، مېنىڭ تېنىمنى، مېنىڭ ھاياتىمنى پارچە-پارچە قىلىشقا كىرىشتى. تورتىنىڭ كىچىككىنە قىپىزىل گۈل قوندۇرۇلغان بىر پارچىسىنى مېنىڭ ئالدىغا، شۇنىڭغا ئوخشاش يەنە بىر پارچىسىنى سۆيگىنىمنىڭ ئالدىغا قو يۇشتى. سۆيگىنىم پەخىرلىنىش، ئىپتىخارلىنىش

سورۇن بارغانچە قىزماقتا، كەيپىيات يۇقىرى پەللىگە كۆتۈرۈلمەكتە ئىدى. ئەتراپتىكى دوستلىرىم قىزغىن چاقچاققا چۈشۈپ كەتكەندى. بۈگۈن نېمىشقىدۇر كەيپىياتىم ياخشى بولمايۋاتاتتى. ئاچچىق ھاراق مېنى تېخىمۇ بىئارام قىلىۋەتتى. مەن ئۈچۈن ئېيتىلىۋاتقان ناختاش ۋە مەدھىيەلەر گۇيا ھەر خىل، ھەر شەكىلدىكى ئېچىلىپ-يۈمۈلۈۋاتقان ئېغىزلاردىن، قىيىنلىق ئاتقان، كىرىشىپ يېيىلىۋاتقان چىرايلاردىن تۆكۈلۈۋاتقان مۇز پارچىلىرىدەك تۇيۇلماقتا ئىدى. تۇيۇقسىز ئۆزۈمنى شۇنچىلىك يالغۇز، يەككە-يىگانە ھېس قىلدىم. ئالدىمدا مانا كۈلۈمسىرەپ قاراپ ئولتۇرغان ئوماق سۆيگىنىم، ئۇنىڭ مېھرىلىك چىرايى بىردىنلا ناھايىتى يات ۋە ناتونۇش بىلىندى. ئۇنىڭ سۈپۈزۈك يۈز تېرىسى بىردىنلا سۇلياۋغا ئوخشاش يىرتىلىپ، ئەينەككە ئوخشاش چىقىلىپ، ئۇنىڭ ئاستىدىن ناتونۇش، مەسخىرە ئويىناپ تۇرغان كۆزلەر پەيدا بولۇۋاتقاندا ھېس قىلدىم. مەن نېمىلەرنى ئويلاپ كېتىۋاتمەن؟ دەرھال ئورنۇمدىن تۇردۇم-دە، ياندىكى ئۆيگە چىقىپ كەتتىم. مېنى ئىچ-ئىچىمدىن يىغا قاپلاشقا باشلىدى. كۆز ياشلىرىم ئىختىيارسىز تۆكۈلدى. زادى نېمە ئۈچۈن يىغلايمەن، نېمە ئۈچۈن ھەسرەت چىكىمەن؟ ئۆزۈممۇ بىلمەيتتىم. بىر چاغدا ئاغىنەم كىرىپ كەلدى:

— ھوي ئۆمەر، سېنىڭ تۇغۇلغان كۈنۈڭنى ئۆتكۈزۈۋاتساق بۇ يەردە مۇڭلىنىپ ئولتۇرۇپ كېتىپسەنغۇ، يۈرە...

ئۇ شۇنداق دېگىنىچە قولۇمدىن تارتىپ سورۇنغا ئېلىپ كىردى. كۆز ئالدىم خىرەلىشىشكە، تۇمانلىشىشقا باشلىدى. تەخسىدىكى بېلىققا

— ۋاي، ئۆمەر... — سۆيگىنىم

ۋارقىرىۋەتتى. مەن ماشىنىغا قاراپ پىچىرلىدىم.
«ئەخمەق، مېنى نېمە ئۈچۈن بەختتىن مەھرۇم قىلسەن؟» ئاۋازىم ئۈزلۈك چىقىپ كەتتى.

— نېمە دېدىڭىز؟ — ئۇ ۋېلىسپىنتنىڭ كەينىدە ئولتۇرۇپ مەندىن سورىدى. مەن «ھېچنېمە» دەپ قويۇپ يولۇمنى داۋاملاشتۇردۇم. خىيالىمدا مېنى ئاپتوموبىل بېسىپ ئۆتۈپ كەتكەن كۆرۈنۈش گەۋدە-لەندى. يولنىڭ ئوتتۇرىسىدا قانغا مىلەنگىنىمچە سۇنايلىنىپ يېتىپ قالدىم. يولدىن ئۆتكەن كىشىلەر كۆرۈپ: «ۋاي ئىست، ئەجەب ساغلام ئېشەككەنتۇق، كىمنىڭ ئېشىكىدۇ؟» دەپ ئىچ ئاغرىتتى. سۆيگىنىم «ۋاپادار ئېشىكىمدىن ئايرىلىپ قالدىم، ئەمدى باشقا ئېشەك تاپاي» دەپ ماكچىيىپ كەتكەن تەقدىر ھارۋىسىنى سۆرىگىنىچە مېڭىپ كەتتى...

سۆيگىنىمنىڭ ئىشىكىنىڭ ئالدىغا كېلىپ ۋېلىسپىنتتىن چۈشتۈم ۋە ۋېلىسپىنتنى ئۇنىڭغا بېرىپ ئۇنى سۆز تۇرۇپ قالدىم. يەنە شۇ قاپقارا چاقناۋاتقان بىر جۈپ كۆز، سۈپۈزۈك، سۆيۈملۈك چىراي... ئۇنىڭ مۇرىسىگە ئاستا قولۇمنى قويدۇم.

— مېھراي، جېنىم مېھراي، مەن سىزنى ياخشى كۆرىمەن، بىراق، بىراق سىز مېنى چۈشەنمەيسىز... ئاھ خۇدا... بولدى خوش...

كەينىمگە ئۆرۈلۈپلا مېڭىپ كەتتىم.

— ئۆمەر، نېمە بولدىڭىز... — ئۇنىڭ ئىلتىجالىق ئاۋازى قايغۇلۇق ھاۋانى يېرىپ ئۆتۈپ قۇلقىمغا ئۇرۇلدى. «قىزىق، مېنى چۈشەنمەيسىز؟ دۇنيادا زادى كىم بىر-بىرنى چۈشىنىدۇ؟ مۇمكىن ئەمەس، ھەرگىز مۇمكىن ئەمەس. سەن ئۆز-ئۆزۈڭنى قىلچە چۈشەنمەيۋاتقان يەردە، باشقىلارنىڭ چۈشىنىشىدىن ئۈمىد كۈتۈش مۇمكىنمۇ؟» كوچا سوغۇق، چىراغلار سوغۇق، يۈرىكىم سوغۇق، ھەممە نەرسە سوغۇق ئىدى. سوغۇق مۇھىتتا چاپنىمغا مەھكەم ئورنىلىپ يالغۇز كېتىۋاتتىم. پىيادىلەر يولىدا يېپىلىپ ياتقان سارغۇچ خازانلارنىڭ سۇس ئىگراشلىرى قۇلقىمغا ئاڭلانغاندەك بولدى. بىر تال يوپۇرماقنى قولۇمغا ئېلىپ يۈزۈمگە، كېيىن كۆكسۈمگە باستىم. مۇزدەك يوپۇرماق خۇددى مېنىڭ مۇزدەك يۈرىكىمگە ئوخشاش ئاجىز

تۇيغۇسى بىلەن يۈمران لەۋلىرىدە — مەن تالاي قېتىم سۆيگەن نازۇك، ھارارەتلىك لەۋلىرىدە تورتىنىڭ بىر پارچىسىنى — ھاياتمە-نىڭ، تېنىمنىڭ بىر پارچىسىنى پاك-پاكىز يەۋەتتى. ئۇنىڭ قىپقىزىل لەۋلىرى ماڭا قان تامچىلاۋاتقاندەك كۆرۈندى. ئۇلارنىڭ ھەممىسى مېنىڭ پارچىلانغان تېنىمنى بىر پارچىدىن يېيىشتى. مېنىڭ ئالدىمدىكى بىر پارچە تورت قىپقالدى. ئۇنىڭ ئۈستىدىكى كىچىككىنە گۈل بارغانچە قىزىرىشقا، بارغانچە جۇلالىنىشقا باشلىدى. ئۇلار مېنى تورتنى يەۋەتتىشكە مەجبۇرلايتتى. قارىغاندا، ئۇلار مېنى يەپ تۈگەتمىگۈچە توختمايدىغاندەك قىلاتتى. بولدىلا يەۋەتتەي، ئۆزۈمنىڭ تەمى قانداقكىن؟ ئۆز بۆلىكىمنىڭ ئۆزۈمگە قوشۇلۇشى بىلەن تەسەۋ-ۋۇرۇمنى تېخىمۇ غەلىتە خىياللار قاپلاشقا باشلىدى. سۆيگىنىمنى ۋېلىسپىنتنىڭ كەينىگە مىندۈرۈپ ئۇنىڭ ئۆيىگە قاراپ ماڭدىم. يول بويىدىكى قاتار كەتكەن بوتكىلار چوقچىيىپ تۇرغان قەبرىلەردەك، سۇس قىزىرىپ تۇرغان كوچا چىراغلىرى ئۆڭۈپ كەتكەن قانلىق يۈرەكتەك، چىراغ نۇرىدا يالىلداپ تۇرغان ئاسفالت يول كۆز يېشى بىلەن تولغان ئېقىندەك كۆرۈنۈشكە باشلىدى. ۋېلىسپىنت مېنىڭ كېتىۋېتىپ، بىردىنلا سۆيگىنىم بىلەن ئىككىمىزنىڭ ھازىرقى ئورنى ئۈستىدە ئويلىنىپ قالدىم. مەن داۋاملىق ئۇنى ۋېلىسپىنتنىڭ كەينىگە ئولتۇرغۇزۇپ بىرىياقلارغا ئېلىپ ماڭاتتىم. ئۇنداقتا ۋېلىسپىنتنى تەقدىرنىڭ ھارۋىسىغا ئوخشاشتاساق، ئۇ بۇ ھارۋىنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرغان خوجايىنغا، مەن ھارۋىنى سۆرىگۈچى ئېشەككە ئايلىنىپ قالمىدىمەن؟ ئۇ مېنىڭ تەقدىرىمنى باشقۇرۇۋاتامدۇ ياكى مەن ئۇنىڭ تەقدىرىنى سۆرەپ كېتىۋاتمەنمۇ؟ بىر ھارۋىدا ئولتۇرۇپ بىر يۆنىلىشكە قاراپ كېتىۋاتقان، بىر-بىرىگە مەھكەم باغلىنىپ قالغان بۇ ئىككى جانلىقنىڭ روھى دۇنياسى، ئوي-خىيالى، مەجەز-خاراكتېرى باشقا-باشقا بولسا - ھە! خىيال بىلەن بولۇپ كېتىپ دوقمۇشتىن قايرىلىشىمغا ئۇچقاندەك كېلىۋاتقان بىر ئاپتوموبىل يېنىمدا قاتتىق تورمۇز قىلىپ توختىدى.

تترەيتتى. ئالدىدىن بەش-ئالتە مەست چىقىپ كەلدى، ئۇلار ھەدەپ ۋارقىرايتتى. تۇيۇقسىز ئۇلار مىسكىن يۈرىكىنى كۈچىدىكى خازانلارنى دەسسەگەن-دەك دەسسەپ چەيلەۋاتقاندا، يۈرىكىم شۇ ياپراقلارغا ئوخشاش پەريادلىق ئىگراۋاتقاندا تۇيۇلدى. يۈرىكىمنى دەسسەۋاتقان زادى كىم؟ ئۇلارمۇ، مەنمۇ ياكى مېھرايمۇ؟

ئۆزۈمنى يۈرەكسىز تەسەۋۋۇر قىلدىم. ئەپسۇس تاشقى دۇنيانى ھېس قىلىۋاتقان كۆزۈم، بۇرنۇم، قۇلىقىم ھېلىمەم ئازابىنى سۈمۈرمەكتە. توغرا، ئەگەر باشسىز بولسامچۇ؟ كاستۇمىنى كىيىپ، باشسىز بوينۇمغا گالىستۇكىنى تاقاپ كوچىغا چىقتىم. خەقلەر قانداق ئويلاپ قالار؟ ئەگەر ھەممە كىشى مۇشۇنداق بولسىچۇ؟ ھېچنەرسىنى كۆرمىسەم، ھېچنەرسىنى سەزمەسەم، ھېچنەرسىنى ھېس قىلمىسام... ئاھ خۇدا، بۇ يەنە ئۆلۈمدىن ئىبارەتتۇ؟! ئۆلۈم... ئۆلۈم... ئۆلۈم... ئۆلۈۋېلىش ئانچە تەس ئەمەس، لېكىن ئۆلۈمدىن كېيىنكى ئاقىۋەت بەك قورقۇنچلۇق بولامدۇ-قانداق؟ جانسىز مۇردىغا ئايلىنىپ دوراخ ئوتدا كۆيسەك، قۇرت-قوڭغۇزلارغا يەم بولساق، ياق، ياق... ھېلىمۇ كۆيۈۋاتقىنىمىز ئازمۇ؟ ھېلىمۇ كۈندە كۆيۈپ كۈلگە ئايلىنىۋاتمەنغۇ؟! دۇنيادىكى مەن ئۈچۈن ئەڭ ئىللىق جاي بولغان كارىۋىتىمغا قايتىپ كەلدىم. مەن ئىسسىق يوتقان ئىچىدە قىپپاللىڭاچ ياتماقتىمەن. تۇيۇقسىز تېنىمنىڭ ھەر بىر پارچىسى ئايرىم-ئايرىم ھالدا ئۈزۈلۈپ قالماقتا ئۇچۇشقا باشلىدى. مانا قولۇم، پۈتۈم، سۆڭىكىم ئۇچماقتا. توغرا، ئەگەر كۆكتە پەرۋاز قىلىدىغان قۇشقا ئايلىنىپ قالسامچۇ؟ قۇشلارنىڭ دەردى يوقىدۇ؟ بىپايان ئاسماندا غەمىمىز ھالدا ئۇياقتىن-بۇياققا ئۇچۇپ يۈرسەم. ياق، ياق، قۇشلارمۇ خاتىرجەم مۇھىتقا، ئىللىق ئۇۋىغا، دائىملىق يېمەكلىككە مۇھتاج بولىدۇ. بۇ نەرسىلەر ئۇلارغا ھەر ۋاقىت تەييار تۇرمايدۇ-دە! توغرا، بىرەر ھايۋانغا ئايلىنىپ قالسامچۇ؟ مەسىلەن، بىرەر موزاي ياكى كۈچۈككە. موزاي بولسام، ئىگەم مېنى ئىللىق ئېغىلغا سولاپ قويۇپ ئەتىدىن-كەچكە-

چە باقسا، يېگەن نەرسىلىرىمنى كۆشەپ ھېچقانداق ئىش قىلماي ياتسام... ئاندىن سەمرىپ كەتسەم... ئاھ خۇدا، بۇ چاغدا ئۇلار چوقۇم مېنى ئۆلتۈرۈشىدۇ. پۈت-قولۇم مەھكەم باغلىنىپ، يۈزۈم قىبلىگە قارىتىلدى-دە، قاسساپنىڭ يوغان پىچىقى بوينۇمغا رەھىمسىزلەر-چە سۈرۈلۈپ كەلدى. قېنىم شارپىلداپ ئېقىشقا باشلىدى. كۆزۈم ھەرىكەتسىز ھالدا دۇنياغا نەپرەت بىلەن تىكىلگىنىچە قېتىپ قالدى. ئۇلار مېنى ئۆلتۈرۈشكەندىن كېيىن تېرەمنى سويۇپ ئەيلەپ ناغرا ياساشتى. مېنىڭ تېرەم سۈپۈزۈك بولغاچقا شۇنداق كۆركەم، چىرايلىق ناغرا پۈتۈپ چىقتى. ناغرا توقمىقى ھەر قېتىم ناغرا گەردىشىگە يېپىلغان تېرەمگە ئۇرۇلغاندا، مەن «ۋايجان، ۋايىيە» دەپ ۋايساپ چىقاتتىم. كىشىلەر «بۇ ئاۋازى بەك ساز ناغرا ئىكەن» دەپ ماختاپ كېتىشتى. ئەگەر مېنىڭ تېرەمدىن خۇرۇم چاپان ئىشلەنسچۇ؟ مېنىڭ تېرەمدىن ئەڭ سۈپەتلىك بىر ئايالچە خۇرۇم چاپان ئىشلەندى. بۇ چاپاننى كىيىمگە ئامراق سۆيگىنىم مېھراي قىممەت باھادا سېتىۋالدى. مېھراي مېنىڭ تېرەمدىن ئىشلەنگەن خۇرۇم چاپاننى كىيىپ، كەچلىكلىرى باشقا يىگىتلەر بىلەن بىرگە بولسا... ئاھ خۇدا، بۇ ئازابقا مەن قانداق چىدايمەن. قانداق چىدايمەن... ياق، ياق، مەن ھەرگىز موزاي بولمايمەن، ئۇ چاغدا مەن ئۆلگەندىن كېيىنمۇ يەنە مەڭگۈ ئازابلىنىۋېرىدىكەنمەن. دوزاخ ئازابى دېگەن مۇشۇمىدۇ؟

يەنە كارىۋىتىمغا قايتىپ كەلدىم. مانا ئىسسىق يوتقان ئىچىدە قىپپاللىڭاچ ياتماقتىمەن. ۋۇجۇدۇمدىكى ھەر بىر ئەزانى، ھەر بىر ھۈجەيرىنى ئاستا-ئاستا، تەپسىلىي سىلاپ چىقتىم. نېمىدېگەن راھەت-ھە! يالغۇز ھالدا ئۆز تېنىدىن ھۇزۇرلىنىش نەقەدەر راھەت! بولدى، يۈرەكسىزمۇ بولماي، باشسىزمۇ بولماي، قۇشمۇ بولماي، موزايىمۇ بولماي، پەقەت ئۆز-ئۆزۈمگە ھەمراھ بولۇپ، ئۆز-ئۆزۈمگە تەسەللى بېرىپ ئىسسىق كارىۋىتىمدا گىرىمىمەن خىياللارغا ھەمراھ بولاي، مەڭگۈ چۈش دۇنياسىدا ياشاي، مەڭگۈ تۇغۇلغان كۈنۈمدە ياشاي...

(«ئىشچىلار ۋاقتى گېزىتى» نىڭ 1995-يىلى 9-دېكابىر

سانىدىن ئېلىندى).

ھالقىش ئۈچۈن ھالقىش

— «ھالقىش» ناملىق ھېكايە ھەققىدە

ئەكبەر داۋۇت تەنھا

چۆچەكلەر ئارىسىغا «ھالقىش» نىڭغا سەۋەبكار. بېلىق تىرىلدى-يۇ، ئوققا ئايلاندى، خۇددى كوپىدو ① نىڭ يا ئوقىدەك سېنىڭ ئىجتىمائىي پەزىلىتىڭنى ئۆلتۈرۈپ، سېنى ئۆز دۇنيارىڭغا ئاپىرىدە قىلدى.

قوي پۈتۈنلەندى — سەن پارچىلاندىڭ. دېمەك، ھايات بىرگە ئېرىشىش ئۈچۈن بىرنى يوقىتىشتۇر.

«بولدىلا يەۋىتەي، ئۆزۈمنىڭ تەمى قانداقكىن؟» بۇ سېنىڭ ئۆزۈڭنىڭ جەريانغا تۇنجى قېتىم ئىككىلىنىش ئىچىدە قەدەم بېسىشنىڭ ئىدى.

سەۋەب شۇكى، بىمەنلىشىپ كەتكەن ئىجتىمائىيلىق سېنى مەجبۇرىي ئۈمىدسىزلەندۈردى، ئەمەلىيەتتە ئۈمىدسىزلىنىش — بارلىق ئۈمىدلەردىن ۋاز كەچتۈرەلگۈدەك ئاداققى بىر مۇقەددەس ئۈمىدنىڭ بارلىقىدىن دېرەك بېرىدۇ.

سەن شامنى ئۆچۈردۈڭ، ھەممە ياق زۇلمەت! راستىمدۇ؟... ئىشتەي نەغمىسىگە چۆمگەن بۇ جايدا ئۆچمىگەن سەنلا قالدىڭ، سېنىڭ يالقۇنۇڭ سېنى قايتا شائىرلىق تۇغۇمى بىلەن قىيىندى، سەن زۇلمەت باسقان سورۇندىن زۇلمەت باسقان كوچىلارغا، بىنالارنىڭ ئارىسىغا يېپىلدىڭ، ئۆلۈم پەرىشتىلىرى كۈيۈڭگە چۆر بولۇپ، ئەڭ ئاخىرقى گۈلۈڭنىمۇ تېنىڭگە دەپنە قىلىۋەتتى.

ئويلان! بۇ جەرياندا ئۆزۈڭمۇ سەزمىگەن

بىز ماھىيەتنىڭ نېمىلىكىنى ھەقىقەتەن چۈشەنمىسەك كېرەك. لېكىن بىزگە نىسبەتەن شەيئى ۋە ھادىسىلەرنىڭ ماھىيىتىگە چوڭقۇرلاپ كىرىش ۋە شەرھىنامىسىگە ئۆز سەپسەتلىرىمىز-نى بايان قىلىش ئادەتكە ئايلىنىپ كەتكەن. بۇ توغرىدا توختالغىنىمىزدا، يەنىلا پەرىشتىلەرچە ئالاھىدە ئىقتىدارىمىز — چوڭقۇر تەپەككۈرىمىز، يەنى نېرۋاناغا تۇتاشقان ئارقانغا مەھكەم ئېسىلىشقا مەجبۇر بولىمىز.

ھاياتنىڭ شادلىق پەللىسىدىكى بەخت گۈلى بەلكى نۇرغۇنلىغان تراگېدىيە پەسىللىرى ئارا ئېچىلغان بولىدۇ. بۇ كۆرۈنمەس تراگېدىيە ئۇچقۇنلىرى سېنىڭ ئۆزۈڭدىن ھالقىغان ۋە «ئۆز» ۋىڭى تېخىمۇ كونكرېت ھالەتتە كۆرۈلگەن ئەقىل كۆزۈڭدە يېلىنچىسا، شۇ چاغدا سەن قايتا تۇغۇلۇشۇڭ مۇمكىن...

توغرا! تۇغۇلغان كۈنۈڭدە سەن راستتىنلا ئىنكار قىلغۇسىز ھالەتتە قايتا «تۇغۇلدۇڭ». بۇ تۇغۇلۇشنى پەقەت سەنلا ھېس قىلدىڭ، بۇ تۇغۇلۇش سېنىڭ ئاللىبۇرۇن ئۆلگەن ئەسەب-لىرىڭگىمۇ قايتا جان بەردى. «سەن» ساڭا ۋە سېنىڭ ماكانىڭغا ھەقىقىي زەن سالدىڭ... چىڭقىلىۋاتقان يۈزلەر، تۈزۈۋاتقان كۈلكىلەر سېنىڭ تېخى مەۋھۇم ماھىيىتىڭنىڭ توساقلىرىنى بۇزۇپ، «ئۆز» ھاياتىڭنىڭ قىممىتىنى گاللىشىپ كەتكەن تەپەككۈر بىسىڭغا تەكرار سۈركەشتىن ئىبارەت تاللاش جەريانىغا باشلىدى. سېنىڭ دەققە بويلاپ تۇغۇلۇشلىرىڭ

ھالدا نېرۋاناغا تەۋىنغان زاھىدقا ئايلىنىشنىڭ ياكى مستىتىزمنىڭ ئەڭ سادىق مۇخلىسى بولۇشنىڭ شەرتىنى ھازىرلىدىڭمۇ-قانداق؟ ھالبۇكى، «ئۆلۈش پۈتۈن ئۆمۈردىكى پەقەت قىلمىسا بولمايدىغان بىر قېتىملىق ھەشەمەتلىك ھەرىكەت» ②.

تۇغۇلۇشلىرىڭ شۇنى ئىسپاتلىدىكى، تۇغۇم بىلەن ئۆلۈم ئاللاننىڭ ئىرادىسى بولسىمۇ، لېكىن «ئۆز» گە مەنسۇپ «تۇغۇلۇش» ۋە «ئۆلۈش» ئۆمۈردىن ئىبارەت شەكىلسىز ئوقنىڭ مۇئەييەن نۇقتىلىرىدا ھەر دائىم يۈز بېرىپ تۇرىدۇ.

«قاتار كەتكەن بوتكىلار قەبرىلەرگە» ئايلىنىپ، «كوچا چىراغلىرى ئۆگۈپ كەتكەن قانلىق يۈرەك» بولۇپ، «ئاسفالت يول كۆز يېشى بىلەن تولغان ئېقىندەك» ھاياتتىن پارا ئېلىپ چىرىكىلىشىپ كەتكەن سەزگۈلىرىڭگە توختاۋسىز زەربە بېرىپ، سېنى ئۆزۈڭنى سونالار بىلەن بوغۇشقا يۈزلەندۈرىدۇ، سۆرەپ ماڭغان بەخت ھارۋاڭدىن گۇمانلاندىرۇپ، ئۆزۈڭنىڭ ئىجتىمائىي ئورنۇڭ ۋە ئادىمىيلىك قىممىتىڭنىڭ قانچىلىك دەرىجىدە ئىكەنلىكىنى سىناپ بېقىشقا ئۈندەيدۇ. ئۈمىدسىزلىك ئىچىدىكى مۇقەددەس ئۈمىد ساڭا ئۆزۈڭنى غايىۋى، نۇقسانسىز بىر پەللىگە كۆتۈرۈش، يەنى ئۆزۈڭنى ھەقىقىي ئەمەلگە ئاشۇرۇش يولىنى ئېچىپ بېرىدۇ.

خىياللىرىڭ ئارىسىغا شۇنى قىستۇراي: ماكچايغان تەقدىر ھارۋىسى ھەرقاچان ساڭا قوشۇقلۇق، ھاياۋانىيلىق ئەزەلدىنلا ياشاشنىڭ ئۆزگەرمەس بىر قىسمى بولۇپ كەتكەن، «مەن» دەپ سۆزلەۋاتقان سىلەرمۇ بۇ نۇقتىغا باش لىڭشىماي ئامالسىز؟! بۇ خۇددى ئۆزۈڭدىن ئەجەبلىنىپ «قىزىق، مېنى چۈشەنمەيسىز؟ دۇنيادا كىم مېنى چۈشىنىدۇ؟ زادى كىم مېنى چۈشىنىدۇ؟ زادى كىم بىر-بىرىنى چۈشىنىدۇ؟ مۇمكىن ئەمەس، ھەرگىز مۇمكىن ئەمەس» دېگىنىڭدەكلا بىر ئىش.

ھالبۇكى، ئەسەبلىرىڭ يۇقىرىقى تىرىش-چاننىقلارنى كۆرسىتىۋاتقان چاغ ھاياۋانىيلىقنىڭ يوقىلىشى، ئادىمىيلىكنىڭ ئۆز-ئۆزىدىن ھالقىپ چىقىشىدۇر. ئاتالمىش «ئىنسان قىممىتى» مۇ دەل شۇنىڭدا بولسا كېرەك...

ئەگەر سەن راستتىنلا خەلق چۆچەك-لىرىدىكىدەك كېيىككە ئايلىنىپ قالغان بولساڭ، پەقەت ياش مۆلدۈرلەپ تۇرغان كۆزلىرىڭلا ئىپادەڭ بولۇپ قالاتتى. سەن ئاشۇ كۆزلىرىڭگە تىكىلىپ قارا! شۇ چاغدا سەن ھەممىدىن ۋاز كېچەتتىڭ، چۈنكى ھەسرەتلىك كۆزلىرىڭ قىممىتىڭنى تەسەۋۋۇر قىلغۇسىز دەرىجىگە كۆتۈرەتتى.

بۇ نۇقتىغا كەلگەندە سەن چۆچەكلەرنىڭ سېھىرلىك ئىشىكىنى چېكىپ بېقىپ ئاچالمىغان چۆچەكچى.

كېيىنكى مىسالدا سېنى فىرانىزىكا كىتابى ئىككىنچى ئۆزى — گىئورگى سامشاغا ③ غا ئەسلا يېقىنلاشتۇرغىلى بولمايدىغاندەك تۇرىدۇ؛ چۈنكى گىئورگى سامشا ئۆزىنىڭ قۇللارچە سادىقلىقىغا قايتا تۇغۇلالماي ئۆلۈپ كەتتى. سەن بولساڭ ھازىرچە كارىۋاتنىڭ زاكىغا ئايلىنىشنى ئارزۇ قىلسەن، ئەپسۇس، سەن ھالقىيالىمدىڭ ياكى ھالقىشنىڭ سىجىللىقىنى يوقاتتى. بەس! بىر كۈنلەر كۈندە تۇغۇلۇپ زاكىغا يۆگىلىشنىڭ، مەڭگۈ «تۇغۇلغان كۈن» دە تۇرۇپ «چۈش دۇنياسىدا ياشاش» نىڭمۇ ئازابىنى ھېس قىلىپ قالسىەن! خەيرىيەت سېنى قارا باسىمغاي!...

① كوپىدو — قەدىمكى رىم ئىپوسلىرىدىكى سۆيگۈ ئىلاھى.

② گىئورگى سامشا — كافكانىڭ «شەكىل ئۆزگەرتىش خاتىرىسى» ھېكايىسىدىكى باش قەھرىمان.

③ بۇ جۈملە يازغۇچى جاڭ شەنلىياڭنىڭ «ئۆلۈمگە ئادەتلىنىش» رومانىدىن ئېلىنغان. («ئىشچىلار ۋاقىت گېزىتى» نىڭ 1996-يىلى 31-يانۋار سانىدىن ئېلىندى).

مەرھۇم شائىر ۋە تەقرىزچى دىلشات

ماھمۇد زەيىدى

نەشرگە تەييارلىغۇچىدىن: ش ئۇ ئا ر ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيىسى مىللەتلەر ئەدەبىياتى تەتقىقات ئىنستىتۇتىمىز 1984-يىلى ئۇيغۇر ئەدەبىياتى تارىخىنى يېزىشنى پىلانلىغان مەزگىللەردە، مەن 30-يىللارنىڭ ئالدى-كەينىدىكى ئۇيغۇرلار مەدەنىي ھاياتىغا دائىر ئەھۋاللارنى ئىگىلەش ئۈچۈن ئاپتونوم رايونلۇق ئارخىپ ئىدارىسى ۋە «شىنجاڭ گېزىتى» ئىدارىسى ماتېرىياللار بۆلۈمىدە گېزىت-ژۇرناللارنى ۋاراقلاپ چىقتىم. بۇ جەرياندا ئەدەبىيات-سەنئەت-كە دائىر يېزىلغان نەرسىلەرنى ئۆزۈم ياقىتۇرغان ۋە ياخشى دېگەنلىرىمنى رەتلەپ چىقتىم. كېيىن ئوقۇسام ئىچىدە دولانى، چاقماق، دىلشات، زېرەك، قىزىق... قاتارلىق شائىرلارنىڭ ئەسەرلىرى، جۈملىدىن دىلشاتنىڭ ماقالە، شېئىرلىرى مېنى ئۆزىگە جەلپ قىلىۋالدى، مېنى زوقلاندىردى. دىلشات دېگەن زادى كىم ئىكەنلىكىنى ئېنىقلاش ئۈچۈن پېشقەدەملەردىن سوراپ يۈرۈپ، ئۇنىڭ ئەينى يىللاردا مەدەنىي ئۇيغۇر ئۇيۇشمىدا خىزمەت قىلغان ئابلىتىپ راخمان ئىكەنلىكىنى بىلدىم. ئۇنىڭ باشقا ئەسەرلىرىنى يىغىش ئۈچۈن 43 — 44-يىللارنىڭ گېزىتلىرىنى كۆرمەكچى بولغانىدىم. لېكىن شۇ يىللارنىڭ توپلاملىرى مەدەنىيەت ئىنقىلابىدا يوقالغانىكەن، بارلىرى پەقەت بىرنەچچە ئاينىڭلا قاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن مەن بۇرۇنقى توپلانغانلىرىمنى تەكرار ئۆگىنىپ بۇ ماقالە بىلەن ئۇنىڭ بەزى شېئىرلىرىنى نەشرگە تەييارلاپ چىقتىم.

دىلشاتنىڭ ئىجادىي ھاياتى

دىلشات (ئابلىتىپ راخمان) 1921-يىلى كورلىدا تۇغۇلغان. 30-يىللاردىكى يېڭى مەكتەپلەردە ئوقۇپ ئامما ئىچىدە تونۇلغان. 1939-يىلى ھەرقايسى جايلاردىن ئىلغار ياشلار تاللىنىپ ئۈرۈمچىدە «ئۆلكىلىك مەدەنىي كادىرلار كۇرسى» (بىر يىللىق) تەشكىل قىلىنغاندا ئابلىتىپ راخمان بۇ مەكتەپكە تاللىنىپ تەربىيەلەنگەن. كۇرسىنى ئەلا دەرىجىدە پۈتتۈرگەچكە، 1940-يىلى ئۆلكىلىك ئۇيغۇر مەدەنىي ئاقارتىش ئۇيۇشمىسىغا رەئىس بولۇپ تەيىنلەنگەن. ئۇيغۇر ئۇيۇشمىسىدا ئىشلىگەن مەزگىللىرىدە تۈرلۈك ئىلمىي پائالىيەتلەرنى ئۇيۇشتۇرغان ھەمدە ئۆتكۈر خاراكتېردىكى تەقرىزلەر يېزىپ سانايى نەفسە ئىشلىرىنى زور دەرىجىدە ئىلگىرى سۈرگەن. شۇ يىللاردا 20 ياشلىق بۇ زىيالىي خىزمەت ئىقتىدارى ۋە مۇئامىلىدىكى چىۋەرلىكى بىلەن جامائەت ئەربابى بولۇپ تونۇلغان، ھەمدە دىلشات ۋە خالىس دېگەن تەخەللۇسلاردا گېزىت-ژۇرناللارغا ھەر خىل ژانىردا ماقالىلەر يېزىپ ئېلان قىلغان. 40-يىللارنىڭ ئاخىرىدا سالامەتلىكى ناچارلىشىپ مۇۋاپىق ھاۋا شارائىتى ئىزدەپ، ئۆز يۇرتى كورلىغا قايتىپ كەلگەن.

ياش شائىر كورلىغا بارغاندىن كېيىنمۇ ئەدەبىي ئىجادىيەت بىلەن مەشغۇل بولغان. گېزىتلەرگە داۋاملىق ئەسەر ئەۋەتىپ تۇرغان. ئۇنىڭ يازغان «پېرىخون» ناملىق دراممىسى سەھنىلەشتۈرۈلگەندە ئامما ئىچىدە چوڭقۇر تەسىر قالدۇرغان. بۇ دراما بىرمۇنچە كىشىلەرنىڭ يادىدا يېقىنقى زامانلارغىچە ساقلانغان. دىلشاتنىڭ ئەدەبىي ئىجادىيىتى 1943-يىلىدىن باشلانغان. «تەقدىر بىلەن تەنقىدنىڭ كۈتكىنى بىر» ناملىق چوڭ ھەجىملىك ماقالىسى

ناھايتى زور تەسىر قوزغىغان. ئۇ «شەيتان خەلپەت» ناملىق ھېكايىسىدىن باشقا نۇرغۇن شېئىرلارنى يازغان. «مەھبۇب پىراقىدا»، «11 بېتىم» ۋە «يار ئىشىدا»، «گۈلگە ئەرز»، «پىغان» ۋە «جانان ئۈچۈن» قاتارلىق شېئىرلىرى شىنجاڭ گېزىتىنىڭ 40-يىللىرىدىكى ئەدەبىيات بېتىدە ئېلان قىلىنغان.

دىلشات كىچىكىدىنلا ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىغا ئىشتىياق باغلاپ، شېئىر يېزىشقا باشلىغان. كېيىن ئۇ ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىغا ھەۋەس قىلىپ، غەزەل شەكلىدە ياخشى غەزەللەرنى يازغان. ئۇنىڭ شېئىرلىرىدا خوراپاتلىققا ئوت ئېچىش، يېڭى مەدەنىيەتكە ئىنتىلىش، خەلقىمىزنىڭ ھۈرلۈك-ئەركىنلىكىنى قولغا كەلتۈرۈش يولىدىكى كۈرەشلەرگە بولغان ھېسداشلىقى يارقىن ئىپادە قىلىنغان. شائىر بېتىم ئىمزالانغاندىن كېيىن «11 بېتىم» ھەققىدە مەخسۇس شېئىرلارنى يېزىپ ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىغا چوڭقۇر ھېسداشلىقنى بىلدۈرگەن. شائىرنىڭ شېئىرلىرىنى ئوقۇساق، ئۇنىڭ خەلق ئىنقىلابى ئىشلىرىغا سادىق يۈرىكىدىن ئۇرغۇپ چىققان شېئىرلىرىنىڭ ئىدىيەۋىلىكى چوڭقۇر، بەدىئىيلىكى يۇقىرى ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىمىز. ئۇ بېتىمنىڭ ئىجرا بولۇشى ئۈچۈن ۋە خەلقىمىزنىڭ ھۈر-ئەركىن ھاياتقا ئېرىشىش يولىدا ھەرقانداق قىيىنچىلىقلارغا بەرداشلىق بېرىش لازىملىقىنى ئىپادىلەپ: «يار ئىشىدا» ناملىق شېئىرنى ئېلان قىلغان. ئۇ شېئىرىدا:

يولۇمدۇر مۇشەققەت، مەنزىل بەك ئۇزاق،
بىلىمەن: ياۋ قەستى، يول ئۈستى توزاق.
قەست قىلغان پەس بولۇر، بېسىپ شۇم ئاياغ،
بولسۇنلەر خارابە دۈشمەن ھەر زامان.

دەپ يازىدۇ. شائىرنىڭ شېئىرلىرى ئۇنىڭ جەسۇر ئىرادىسىنى ئىپادىلەپ بېرىدۇ. بىز دىلشات شېئىرلىرىدىن دېئالىستىك مېتود بىلەن يېزىلغان بولسىمۇ رومانىزىملىق روھ چاقناپ تۇرغانلىقىنى ھېس قىلىمىز. دىلشات 40-يىللاردىكى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدا بۆسۈپ چىققان تالانت ئىگىسى ئىدى. بىراق ئۇ ئۇزۇن ياشىيالمىدى. زىيادە نامراتلىق ۋە كېسەل سەۋەبىدىن 1950-يىلى ئالەمدىن ئۆتتى. تالانتلىق شائىر دىلشات ئاز ياشىغان (ئۇ 30 ياشلارچە) بولسىمۇ، ساز ئەدەبىي مىراسلارنى قالدۇرۇپ كەتتى. ئۇنىڭ ئوپتىمىستىك روھ بىلەن سۇغۇرۇلغان ئەسەرلىرى ۋاقىت ئۇزارغانچە شۇنچە يارقىن نۇر چاچىدۇ. تارىخ ئۇنى ئەسلەيدۇ.

دىلشات 40-يىللاردا تەقىرىپچىلىك بىلەن مەشغۇل بولغان. ئۇنىڭ «تەقدىر بىلەن تەنقىدنىڭ كۈتكىنى بىر» ناملىق تەقىرىپ ۋەكىللىك خاراكتېردىكى مۇھىم ماقالىسىدۇر (ماقالە «شىنجاڭ گېزىتى» نىڭ 1943-يىلىدىكى ئەدەبىيات گۈلزارى بېتىدە: 129، 130، 131، 132، 133، 134-سانلاردا بېسىلىپ چىققان).

بۇ ماقالىدە ئاپتور ئۆلكىلىك سانايى نەفسە ئۆمىكىنىڭ خىزمەتلىرى ھەققىدە كۈنكەپت، چوڭقۇر تەھلىل ئېلىپ بېرىش ئارقىلىق ئۆزىنىڭ سەنئەت كۆزقارىشىنى ئىپادىلەيدۇ. سەنئەتنىڭ خەلقچىللىقى بىلەن سەنئەتنىڭ يېڭىلىقى ئوتتۇرىسىدىكى دېئالىكتىك مۇناسىۋەت ھەققىدە شۇ دەۋرگە نىسبەتەن غايەت ئاكتىۋال كۆزقاراشلىرىنى ئوتتۇرىغا قويدۇ. ئاپتور كەڭ سەنئەتچىلەردىن «مۇزىكا ۋە ئۇسسۇل ئومۇمەن سەنئەت نەزەرىيىسىنى ئۆزلەشتۈرۈپ، سەنئەت تارىخى بىلەن ئوبدان تونۇشۇپ، سەنئەت مىراسلىرىنى سىستېمىلىق يولغا قويۇپ، ئاندىن ئۇنى راۋاجلاندۇرۇشنى

تەۋسىيە قىلار ئىدىم» دېگەن سەمىي ئۈمىدىنى ئىيادىلەيدۇ. ئۇ يەنە ئۇيغۇر سەنئىتىنى دۇنياغا يۈزلىنىش مەسىلىسى ھەققىدە توختىلىپ، سەنئەتچىلەرنىڭ ئۆز مىللىي سەنئىتىنى ئاساس قىلىپلا قالماستىن، چەت ئەللەرنىڭ ئىلغار ئامىللىرىنى قوبۇل قىلىش لازىملىقىنىمۇ ئوتتۇرىغا قويدۇ. يۇقىرىدىكى مەزمۇنلار دىلشاتنىڭ ماقالىسىنى تەكرار ئوقۇغاندىن كېيىنكى يۈزەكى ھېس قىلغانلىرىم. ئۇ چوڭ ھەجىملىك ماقالە بولغانلىقتىن، بۇ تونۇشتۇرۇلغان مەزمۇنلار ئۇنىڭ ئومۇمىي روھىنى تولۇق يورۇتۇپ بېرەلمىگەن بولۇشى ناتايىن. شۇنى مۇئەييەنلەشتۈرۈش كېرەككى، ئۇنىڭ بۇ ئەسىرى 40-يىللاردىكى ئۇيغۇر سەنئىتىنى بىلىشىمىزدە چوڭ بىر ئەينەك بولۇشقا مۇناسىپ.

ياش شائىرىمىز — مەرھۇم دىلشاتنىڭ ھاياتلىق گۈلى بالدۇر ھەم ئېچىنىشلىق تۈزۈپ كەتكەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ شېئىرلىرى شائىر ھاياتىدىن كۆپ ئۇزاق ياشىماقتا. ئۇنىڭ ئەسەرلىرى يېرىم ئەسىردىن بۇيان ئۇنتۇلغىنى يوق. شائىر ئەينى زاماندا كىتابخانلارنىڭ شېئىر ئۈمىدىنى، خەلقنىڭ ئەتكى ھاياتىنى كۆڭلىگە پۈككەن ۋە بۇ روھ شېئىرىي مىراسىغا سىڭدۈرۈلگەن.

ياش شائىر ئەدەبىياتنىڭ ھەممە ژانىرلىرى بىلەن مەشغۇل بولۇپ، قەلىمىنى سىنىغانىدى. قولمىزدا ئۇنىڭ مەتبۇئاتتا بېسىلغان بىرقانچە پارچە ئەسىرىلا بار. ئۇنىڭ ئىجادىيىتىدىن 100 دىن ئارتۇق شېئىرىي مەخسۇس بىر چوڭ دەپتەردە ساقلانغانىكەن. شائىرنىڭ يېقىن تۇغقانلىرىنىڭ ئېيتىشىچە مەدەنىيەت ئىنقىلابى يىللىرىدا ئاتالمىش «قىزىل قوغدىغۇچىلار» بۇلاپ ئېلىپ كېتىپ ئوتقا تاشلاپ كۆيدۈرگەن. شۇڭا تۆۋەندە ئۇنىڭ ئۆزىمىزدە بار بولغان بىر قەدەر ياخشىراق بىرقانچە شېئىرىنى بەردۇق.

دىلشات شېئىرلىرىدىن

جانان ئۈچۈن

كۆزلىرىم تالدى يولىدا مېھرىبان جانان ئۈچۈن،
كەلسە بىر قاشمىغا دەپ، كۆكسۈمدىكى ئارمان ئۈچۈن.

نەچچە دەۋرانلار ئۆتۈپ، دەۋران تاپالماي تەلمۈرۈپ،
سەن سىزىن كەلمەس بۇ دەۋران، سەن بىلەن دەۋران ئۈچۈن.

لەيلى دەپ مەجنۇن سۈپەت، ئالەم كېزىپ سەرسان بولۇپ،
يۈرگىنىمدە مەن ئۇ كۆپ، كۆڭلۈمدىكى رەيھان ئۈچۈن.

مەر كۈنۈڭ يۈز يىلغا تەڭ بولدى سېنىڭدىن ئايرىلىپ،
بىر كېلىپ كۆڭلۈمنى خۇش قىل، تەلمۈرەم جەۋلان ئۈچۈن.

تا ھاياتىم بارىدا جان قاقشىتىپ بىر كەلمسەڭ،
جان چىقار چاغدا كەلگىل، بىر يۈتۈم ئېھسان ئۈچۈن.

رەھىمسىز ئىشقى ئەھلىگە قىلماق جەفا ئادەتمىدۇر؟
تاشلا نازنىڭ بولسا گەرچە، ھەر سەھەر نالەم ئۈچۈن.

ۋەسلىگە يەتمەكنى مەقسەت ئەيلىسەم مۈشكۈل دېدى،
مەيلى مۈشكۈل بولسا، بولسۇن ئەمگىكىم سەن جان ئۈچۈن.

تىلغا نامىڭنى ئېلىپ زىكرى ئەيلىمەك كەسىپم ئىرۇر،
ھەر دەم جىسىمغا ھالاللىق سالغىلى دەرمان ئۈچۈن.

ناز قىلىپ ئويناپ كۈلۈپ، سېھرىلە كۆز ئويناپ،
سۆيۈپ «كۆڭلۈڭدە مەھكەم تۇت» دېگەن پەرمان ئۈچۈن.

نەقىلۈرمەن كاج پەلەك بەختىمگە يار ئەتمسە،
تا ئەزەل بەختىم قارا، دىل غەمدە سەرگەردان ئۈچۈن.

تان كېچەرمەن ئىشقىدىن ۋەسلىڭ ئۈچۈن ئەغيار ئىلە،
بىلكى مىڭ جان بولسا تۇتتۇم بىر كۈرەش مەيدان ئۈچۈن.

قانچە كۈلپەتلەردە قالسام يانمىغاي ھەرگىز بېشىم،
دىلرەباغا يەتمسەم دەپ...! ئەھدە ئىلە پەيمان ئۈچۈن.

(« شىنجاڭ گېزىتى » نىڭ 1949-يىلى 21-ماي « ئەدەبىيات گۈلزارى » 12-ساندىن) .

مەھبۇب پۇراقدا

ئىشت ئەرزىمنى ئەي دىلبەر، سېنى دەپ خاكسار بولدۇم،
گۈزەل ۋەسلىڭگە ھەجەپمۇ، بىتاقەت ئىنتىزار بولدۇم.

قارامۇ بەختىمە بول كۈن، نېچكۈك ھالىمغا باقمايسەن،
سېنىڭ ئىشقىڭدا كۆپ يىغلاپ، يىلاندىك تولغۇنار بولدۇم.

ئېگىز تاغ باشىغا چىقسام كى شېرىن ئىزى ئۇچقاچتى،
شۇڭا تاغلار كېشىكە پەرھاد بولۇپ بەر قارار بولدۇم.

قاچانكىم باغ ئارا كۆردۈم، تولۇن ئايدەك جامالىڭنى،
تونۇرغا ئوتنى ياققاندىك پۇراقىڭدا كۆيەر بولدۇم.

سەھەرلەر ناللىر قىلسام، بولۇپ بىر بۇلبۇلى شەيدا،
بۇ كۆڭۈل گۈلزارىدىن سەن سەنەمگە گۈل تىزار بولدۇم.

كېچىلەر ئۇيقۇ يوق كۆزۈمدىن ئاقتى قان ياشلار،
قىلىپ زىكرىڭنى ھەر سائەت بۈيۈك بىر ھەفزىدار بولدۇم.

رەقىبىم قىلىسمۇ قەستلەر، يولۇمدىن داڭماي ھەرگىز،
رەپىققا جان پىدا ئەيلەپ، ئۆلۈشكە ئىختىيار بولدۇم.

رەقىبلەر قەست قىلالمايدۇ، ئىرادەم بولسلا مەھكەم،
شۇڭا جاق-جاق قەدەم تاشلاپ، نىشانغا ئاتلىنار بولدۇم.

بۈگۈن دىلشاد پۇراقىڭدا بولۇپ مەجنۇنى بىر شەيدا،
سېنىڭ ۋەسلىڭگە يەتمەككە، يولۇڭدا تېز چاپار بولدۇم.

(« شىنجاڭ گېزىتى » نىڭ 1946-يىلى 7-دېكابىر سانىدا).

گۈلگۈز

سۆيگۈنۈم سەن پەقەت بىر گۈل،
يولۇڭدا مەن مىندىم دۈلدۈل.
يىراق ئىكەن ئەجەب بۇ يول،
دۈلدۈلۈمنى چاپارم بار.

رەقىبلەرنىڭ ئوقى تېگىپ،
ئۆلسەم ئەگەر ئەجەل يېتىپ.
زىيارەت قىل دۇئا قىلىپ،
يول ئۈستىدە مازارم بار.

سېنى تاپماي تۇرالماسمەن،
سەن ئىز تىرىك يۈرەلمەسمەن.
كۆزۈم ئوچۇق كۆرەلمەسمەن،
دىدار ئىزدەش قارارم بار!

رەھىم قىلغىل ئايا دىلبەر،
سېلىپ ماڭا بىر ئاز نەزەر.
بۇ بەختىمنى قىل مۇنەۋۋەر،
چوغدەك يېنىق خۇمارم بار.

دىلشات دەرلەر يارنى تاپسام،
يار كۆكسىگە گۈللەر تاقسام.
قولى بولۇپ خىزمەت قىلسام،
شۇ چاغ مەڭگۈ باھارم بار...
(« شىنجاڭ گېزىتى » نىڭ 1947-يىلى

17-ماي سانىدىن).

رەنا گۈلۈم قۇلاق سالغىل،
سەندىن سورار سوئالىم بار.
سوئال ئىچرە ساڭا ئەيتار،
دەردۈ-ئەلەم، مۇڭ-زارم بار.

نېچۈك سەندىن جۇدا بولدۇم،
ئىشقىڭدا مەن سەۋدا بولدۇم.
يۈرەك زەرداپ، قانغا تولدۇم،
بۇ يۈرەكتە چوڭ داغم بار.

ۋۇجۇدۇمغا ئوت تۇتاشتى،
پىغان — زارم كۆكتىن ئاشتى.
بەخت قۇشۇم قاين قاچتى،
ھەر يان كۈچلۈك سادايم بار.

ۋەسلىڭ ئىزدەپ چۆللەر كەزدىم،
رەقىبلەرنىڭ قەستىن سەزدىم.
پىراقىڭدا جاندىن بەزدىم،
ساڭا سالام يازارم بار.

ئالدىم توستى ياۋلار چىقىپ،
ۋۇجۇدىدىن زەھەر چىچىپ.
توسالمدى يولۇم رەقىپ،
قوللىرىمدا ئوقيارم بار.

كىم كۆرسەتتى قېنى ماڭا ساداقەت،
ئۆتسەممۇ گەر قەلبىمگە چاڭ قوندۇرماي.
— مۇھەممەت تىياسىن ئوسماننىڭ «ئەسلەشنى
ئۆتۈنسەڭ» ناملىق شېئىرىدىن

جانمۇ ۋەتەندە، تەنمۇ ۋەتەندە،
ۋەتەنسىزلەرنىڭ جېنى يوق تەندە.
— ئابدۇغېنى ئاقمولىنىڭ «ۋەتەن» ناملىق
شېئىرىدىن

ھايات ئۆزى خەتەرلىك دېڭىز،
كۆكسۈم بىلەن ئۇيقۇنلار ياراي.
— ئابدۇغېنى ئاقمولىنىڭ «ئىلتىجا» ناملىق
شېئىرىدىن

قەسىدەمدە بىر سەنلا ئۆلۈم،
جىغان ئۆسكەن ئەڭ گۈزەل باغرىڭ
ئوخشار گويا ئىللىق قەبرىگە...
— زۆھرەگۈل ئەخەتنىڭ «كۈتۈش» ناملىق
شېئىرىدىن

ۋەيرانە بەختنىڭ كۆلەڭگىسىدە،
ئاقماقتا دەريادەك ئازاب كەۋسىرى.
— زۆھرەگۈل ئەخەتنىڭ «ئۈچىنچى شەخسە
مەرسىيە» ناملىق شېئىرىدىن

قۇمدەك چەكسىز خىياللىرىمدا
دەريا-دەريا ئاقتم بىر ساڭا.
— زۆھرەگۈل ئەخەتنىڭ «جەزىرە» ناملىق
شېئىرىدىن

ھېچكىم بىلمەس قاتقان جەسەتنىڭ،
كەتكىنىنى ئۆلۈشتىن بۇرۇن
ئەۋلىياغا بىردىن ئۆزگىرىپ...
— جاپپار شەمشىدىنىڭ «مەست كېچە»
ناملىق شېئىرىدىن

قىلىچنىڭ بىسدا ئېچىلغان رەيھان،
بەرگىدىن تامچىتىپ تۇرار سۈزۈك قان.
— مۇختار ئابدۇراخماننىڭ «شائىر» ناملىق
شېئىرىدىن

ياندىۇ كۆڭلۈمدەك ئازاب مەۋسۈمى.
— مۇختار ئابدۇراخماننىڭ «جەنۇب مەكتۈپلە-
رى» ناملىق شېئىرىدىن

موخوركىنىڭ ئىسدەك گويا،
ئاچچىق-ئاچچىق ئازابلىق كۆز ياش.
ھەسرەت ئوتى يېلىنجايدۇ سۇس،
جۈت-قىشتىكى قۇياشقا ئوخشاش.
— ئابدۇراخمان تۇردىنىڭ «مۇساپىرمەن
تەنھا كوچىدا» ناملىق شېئىرىدىن

باشلايمەن دەشتلەرگە يېڭىدىن سەپەر،
تەنھالىق ئۆزۈمگە ئاشكارا دۇنيا.
يېتىمەن ئۇيۇقنىڭ چېكىگە ئاخىر،
مەن ئۈچۈن ھاجەتسىز كۈتۈلۈش قايتا.
— ئابدۇراخمان تۇردىنىڭ «كۈتۈلۈش ھاجەتسىز
قايتا» ناملىق شېئىرىدىن

گۈگۈمدا جىسمىدىن ئايرىلغان روھىم.
— ئابدۇراخمان تۇردىنىڭ «ئىككىنچى چۈش»
ناملىق شېئىرىدىن

يىغلىماقچى بولدۇم چىرايلىق،
كۈلمەكچىمۇ بولدۇم نەچچە رەت.
ئاه، رەھىمسىز قانخور ئالىمىم،
تەكرارلىدى ئازابىنى پەقەت.

— مۇھەممەت تىياسىن ئوسماننىڭ «مۇڭلىنىش»
ناملىق شېئىرىدىن

ئەقىدەمنى بۇزغۇم كېلەر ئۆزۈمنىڭ،
كەتكۈم كېلەر يىراقلارغا تۇيدۇرماي.

قەلبىمدىكى ئازاب گۈللىرى
بەرق ئۇرۇپ كەتتى ئېچىلىپ،
تەنھالىقنىڭ خىرە نۇرىدا.
— غۇجىمۇھە مەت مۇھە مەتنىڭ « يانۋار،
كېچە سائەت ئىككىدە » ناملىق شېئىرىدىن

قارىغانچە كۆزىگە ئۇنىڭ
ئىچكىرىلەپ كىردىم ئازابقا.
— غۇجىمۇھە مەت مۇھە مەتنىڭ « ئازاب »
ناملىق شېئىرىدىن

مەن بىر شېئىر مۇئەللىپى يوق،
مەن ئۆزۈمنى يازغان روھىمغا؛
ئوقۇمىدى مېنى ھېچ كىشى،
ئوقۇيالماس ئەبەدى شۇنداق.
— ئابدۇقادىر ئابدۇخالق شەۋقىنىڭ « مەن
بىر ئىلاھ » ناملىق شېئىرىدىن

روھىڭ گويا كەلكۈندەك كېلىپ
ئىگىللىدى تېنىمنى بىردىن.
— ئەخەت كەلپىن ئىنساننىڭ « روھلار تويى،
بىزنىڭ تويىمىز » ناملىق شېئىرىدىن

مەيلى قۇياش تاغلارغا پاتسۇن
يا دېڭىزغا، نېمە پەرۋايم؟
مەن بىر قۇياش بولۇپ پاتمەن
پەقەت سېنىڭ باغرىڭغا يارىم.
— ئەخەت ئابدۇرېھىمنىڭ « مەن پاتمەن
باغرىڭغا گۈلىيار » ناملىق شېئىرىدىن

ئەقىدەمنى بۇزغۇم كېلەر ئۆزۈمنىڭ،
كەتكۈم كېلەر يىراقلارغا تۇيدۇرماي.
كىم كۆرسەتتى قېنى ماڭا ساداقەت،
ئۆتسەممۇ مەن قەلبىمگە چاڭ قوندۇرماي.
— مۇھە مەت تىياسىن ئوسماننىڭ « ئەسلەشنى
ئۆتۈنسەڭ باقارمەن ئويلاپ » ناملىق شېئىرىدىن

قەلبىڭگە تامچىغان يالقۇنلۇق
كۆكلەيدۇ سەن تامان بىر غالب رىۋايىتى
— مۇھە مەت تۇرسۇن ھامۇتنىڭ « غالب روھ »
ناملىق شېئىرىدىن

يورىتىمەن چاڭقاق روھىمنى
مەن ئازابتىن دەس تۇرغان چاغدا.
كۆكسۈمگە دەل تاشلانغان كەپتەر
قانداق چىداپ كەلدىڭ ئازابقا؟...
— مۇھە مەت تۇرسۇن ھامۇتنىڭ « مەڭگۈلۈك
ئاشىق-مەشۇقلار » ناملىق شېئىرىدىن

پوكەيدىكى مەيپۇرۇش كەبى
سېتىپ بەردىڭ ماڭا مۇھەببەت.
— ھاتەمجان سايىمنىڭ « غەلتە كۆنۈش »
ناملىق شېئىرىدىن

قەيەرلەردە يۈرسەن لەيلەپ،
ئاھ تۇنجى قار سېغىندىم سېنى.
سەن ئىدىڭغۇ تۇنجى سۆيگۈنۈم،
قېنى كېلىپ سۆيىمەسەن مېنى.
سەن بىر جۇۋان لەۋلىرى سوغۇق...
— ھاتەمجان سايىمنىڭ « تۇنجى قارنى
سېغىنىش » ناملىق شېئىرىدىن

سەن كۈيلىمە بۇ تۇرقۇمنى شائىرىم،
كۈن ئەمەسمەن، نۇر چېچىشنى بىلمەيمەن.
بۇ ھاياتتا كۆڭلۈم تېخى بەك يېرىم،
گۈل ئەمەسمەن، ئېچىلىشنى بىلمەيمەن.
— ساداقەتجان ھاجىنىڭ « نادانمەن »
ناملىق شېئىرىدىن

چەكسىز سۆيۈم تەنھا ئۆزۈمنى.
— ھايات نوپۇس مۇھە مەتنىڭ « يانۋارنىڭ
بىرىنچى كۈنى » ناملىق شېئىرىدىن

△ « شىنجاڭ گېزىتى » نىڭ « گۈلشەن » بېتىدە يېقىندا كېرىمجان ئابدۇرېھىمنىڭ « ئەدەبىي تەنقىدچىلىك نېمە ئىشلارنى قىلىدۇ؟ » ناملىق ماقالىسى ئېلان قىلىندى. بۇ ماقالىدا ئاپتور ئەدەبىي تەنقىدچىلىكنى ھەقىقىي مەنىدىكى ئەدەبىيات تەتقىقاتى يائالىيىتىگە ئايلاندۇرۇشنىڭ زۆرۈرلۈكىنى، ئەدەبىي بەس-مۇنازىرىنىڭ « ئەدەبىيات ساھەسىدىكى بىر خىل كۈرەش شەكلى ئەمەس، بەلكى ئۇ، بۇ پائالىيەتكە قاتناشقۇچىلار ئارىسىدىكى بىر خىل دىئالوگ شەكلى » ئىكەنلىكىنى ئوتتۇرىغا قويغان. ئاپتور يەنە ئەدەبىي ئىجادىيەت ئەمەلىيىتىنىڭ يېڭىلىنىپ تۇرۇشى ئالدىدا ئەدەبىي تەنقىدچىلىكنىڭ ئۆزىنى يېڭىلىشىدىكى مۇھىم ئامىل بولغان ئەدەبىيات چۈشەنچىلىرىنى يېڭىلاش ھەققىدە كۈنكەرت تۇختالغان.

△ مىللەتلەر نەشرىياتى يېقىندا تۆۋەندىكى ئەدەبىي كىتابلارنى نەشر قىلىپ كەڭ كىتابخانلارنىڭ ھۇزۇرىغا سۇنماقچى:

① « بوستانلار ئارىلاپ » ناملىق شېئىرلار توپلىمى.

بۇ كىتاب مەملىكەتلىك خەلق قۇرۇلتىيى دائىمىي كومىتېتىنىڭ مۇئاۋىن باشلىقى شائىر تۆمۈر داۋامەتنىڭ ئەڭ يېڭى شېئىرلىرىدىن تۈزۈلگەن توپلام بولۇپ، شائىر ئۆتكۈر نەزەرى بىلەن تۇرمۇشنى ئىنچىكە كۆزىتىپ، سۆيۈملۈك ۋە تىنىمىزدە بارلىققا كەلگەن ئالەمشۇمۇل ئۆزگىرىشلەرنى، كىشىلەرنىڭ روھىي جەھەتتىكى يېڭىلىقلارنى چوڭقۇر ئەكس ئەتتۈرگەن. بۇ توپلامغا كىرگۈزۈلگەن شېئىرلارنىڭ تىلى جانلىق، ئوخشىتىشلىرى گۈزەل، پىكىرى يېڭىچە، تەسەۋۋۇرى مول، ھېسسىياتى جۇشقۇن، ئۇسلۇبى ھەر خىل، ئالاھىدىلىكى روشەن بولۇپ، ھەر بىر شېئىردا شائىرنىڭ ۋەتەن-خەلقىنى، تۇرمۇشنى قىزغىن سۆيىدىغان، ھەر ۋاقىت خەلق غېمىنى يەيدىغان قايىناق قەلبى چاقناپ تۇرىدۇ. بۇ جۇشقۇن شېئىرلار كىتابخانلارغا كۈچلۈك بەدىئىي زوق ۋە ئىلھام بەخش ئېتىدۇ.

② « نوبىل ئەدەبىيات مۇكاپاتىغا ئېرىشكەن يازغۇچىلارنىڭ ھېكايىلىرى » (1-قىسىم).

بۇ كىتابقا دۇنياغا تونۇلغان مەشھۇر يازغۇچىلارنىڭ ھېكايىلىرى كىرگۈزۈلگەن بولۇپ، مەزمۇنىنىڭ خىلمۇ خىللىقى، بەدىئىي جەھەتتىكى ئۈزلۈكسىز، ئۇسلۇبىنىڭ ئۆزگىچىلىكى، ئەكس ئەتتۈرگەن تۇرمۇشنىڭ كەڭ دائىرىلىك بولۇشى قاتارلىق ئالاھىدىلىكلىرى ئارقىلىق كەڭ ئوقۇرمەنلەرنى ئۆزىگە مەپتۇن قىلىدۇ. بۇ ئەسەرلەردىن شۇ يازغۇچىلارنىڭ مول بىلىمى، ئىجادىي تۆھپىسى يازغۇچىلىرىمىز ئۈچۈن تەتقىق قىلىش ۋە ئۆرنەك قىلىشقا ئەرزىيدۇ.

بۇ كىتابقا يەتتە يازغۇچىنىڭ توققۇز پارچە ھېكايىسى كىرگۈزۈلگەن بولۇپ، بۇ ھازىرقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىياتىمىزدىكى چەت ئەل تەرجىمە پروژىسى كەم بولۇشتەك زور بوشلۇقنى تولدۇرۇش ئۈچۈن بېسىلغان دەسلەپكى بىر قەدەم.

③ « خەسس ئىلھام » ناملىق شېئىرلار توپلىمى.

بۇ كىتاب تالانتلىق ياش شائىر يۈسۈپجان ئەخمىدىنىڭ يېقىنقى يىللاردا يازغان ئەڭ يېڭى شېئىرلىرى بولۇپ، بۇ شېئىرلار پەلسەپىۋى پىكىر ۋە لېرىك ھېسسىياتقا باي، تىلى ئىنچىم، ئوبرازلىق، جانلىق، ھەر بىر شېئىردا بىر يېڭى پىكىر جۈلالىنىپ تۇرىدۇ. كىتاب يۇقىرقى ئالاھىدىلىكى بىلەن كەڭ كىتابخانلارنىڭ قەلبىنى لەرزىگە سالالايدۇ شۇنداقلا ئاجايىپ گۈزەل، رەڭدار شېئىرىيەت دۇنياسىغا باشلاپ كىرىدۇ.

④ « بوش كەلمە، تۇرپانلىق » ناملىق ھېكايىلەر توپلىمى.

بۇ توپلامغا كىرگۈزۈلگەن ھېكايىلەردە ھارارەتلىك ماكان تۇرپاندا يېتىشىپ چىققان ئەزىمەتلەرنىڭ ھايات پائالىيەتلىرى يەنى ئىسلاھات، ئېچىۋېتىشتىن ئىبارەت دەۋر روھىغا ماسلىشىپ، كونا كۆزقاراش، ئىدىيىلەرگە قارشى تۇرۇپ، بېيىش يولىدا دادىل قەدەملەر بىلەن ئالغا ئىلگىرىلەۋاتقان ئىسلاھاتچىلارنىڭ يارقىن ئوبرازى يورۇتۇپ بېرىلگەن بولۇپ، ھېكايىلەرنىڭ ۋەقەلىكى قىزىقارلىق،

تېلى ئاممىباب ۋە يۇمۇرستىك. كەڭ ئوقۇرمەنلەرگە بەدىئىي ۋە ئېستېتىك زوق ئاتا
 ⑤ « ئالتۇن چىشلىق ئىت » ، « شورلۇق دالا » ناملىق ھېكايىلەر توپلىمى.
 بۇ توپلام ساتتار توختى، جېلىل مۇھەممەتنىڭ ھېكايىلەر توپلىمى بولۇپ، ئەسەرلەر سىزنى
 ئۆزىمىزدىكى ئاجىزلىق ۋە بۇ ئاجىزلىقلارنى يېڭىشىنىڭ زۆرۈرلىكى، نۆۋەتتە قىلىشقا تېگىشلىك ئىشلار،
 تۇرمۇشتىكى ئادالەتسىزلىكلەر، ھاياتنىڭ گۈزەللىكى قاتارلىق مەزمۇنلار بىلەن تەمىن ئېتىپلا
 قالماي بەلكى، ۋۇجۇدىڭىزنى لەرزىگە سالغان تۈگمەس سونالار قاينىمىدىن بىراقلا ھەققانىيەتنىڭ
 ھامان ئادالەتسىزلىك ئۈستىدىن غەلبە قىلىدىغانلىقىدەك يۈكسەك پەللىگە كۆتۈرىدۇ. ئەسەرنى
 ئوقۇسىڭىز ئەسەردىكى چۈچۈك تىل، قىزىقارلىق ۋەقەلىك، يۇمۇرستىك توقۇنۇشلار ئۇزۇن يىللار
 يەلكىڭىزنى بېسىپ تۇرغان تاشنى بىردىنلا ئىرغىتىۋەتكەندەك يېنىكلەپ قالسىز. ئەسەر يەنە
 سىزنىڭ ھاياتقا، گۈزەل تۇرمۇشقا، كەلگۈسىگە بولغان ئىشەنچىڭىزنى ھەسسىلەپ ئاشۇرىدۇ.
 △ يېقىندا قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى بىر قىسىم ئەدەبىي كىتابلىرىنى نەشر قىلىپ كەڭ
 كىتابخانلارنىڭ ھۇزۇرىغا سۇنماقچى:

① « غەرب-سەنەم » داستانى.

بۇ داستاننى مەتقاسىم ئابدۇراخمان نەشرىگە تەييارلىغان بولۇپ، بۇ ئەسلى داستاننىڭ
 يېڭىدىن تېپىلغان، كىشىلەرنىڭ يۈرەك تارىنى چېكىدىغان ئەڭ يېڭى مۇكەممەل ۋارىيانتى.
 داستان قۇرۇلما جەھەتتىن ئۇيغۇر داستانچىلىقىدىكى ئاساسىي ئالاھىدىلىكلەرنى ئۆزىگە
 مۇجەسسەملەشتۈرگەن بولۇپ، تەسىرلىك ئىشقى-مۇھەببەت ۋەقەلىكى راۋان تىل ئارقىلىق
 بايان شەكىلدە، پېرسونالارنىڭ ئىچكى كەچۈرمە، ھېس-تۇيغۇلىرى بولسا گۈزەل نەزمىلەر بىلەن
 ئىپادىلەنگەن. داستاننىڭ تېلى ئاممىباب بولۇپ قەدىمىيلىكى بىلەن مەلۇم تەتقىقات قىممىتىگە ئىگە.
 ② « بۆشۈك ۋە قەبرە » ناملىق شېئىرلار توپلىمى.

بۇ توپلام كەڭ كىتابخانلارغا تونۇشلۇق بولغان شائىر ۋە ژۇرنالىست تۇرسۇن نىيازنىڭ 3-شېئىرلار
 توپلىمى بولۇپ، شېئىرلار سىزگە گۈزەللىك بەخش ئېتىپلا قالماي، سىزنىڭ ئىچكى دۇنيايىڭىز بىلەن
 بىرلىشىپ ئاجايىپ گۈزەل مەنزىرە ھاسىل قىلىدۇ. قىسقىسى بۇ توپلامغا كىرگۈزۈلگەن شېئىرلارنىڭ
 سالماق-ۋەزنى، بەلگىلىك بەدىئىي سەۋىيىسى سىزنىڭ مەنئى ھاياتىڭىزنى بېيىتىدۇ.
 ③ « ئويناق كۆزلەر » ناملىق شېئىرلار توپلىمى.

بۇ توپلامغا شائىر ئابدۇخېلىل ئابدۇخېۋىر بىلەن ئەركىن داۋۇتنىڭ بىر قىسىم تاللانغان
 شېئىرلىرى كىرگۈزۈلگەن بولۇپ، شېئىرلاردا يېڭى پىكىر چۈش ئۇرۇپ تۇرىدۇ. ئۇسلۇبى يېڭى،
 بەدىئىيلىكى يۇقىرى، كۆز ئالدىڭىزدا ساددا ۋە تەبىئىي ئوبرازلارنىڭ يارقىن سۈرىتى
 گەۋدىلىنىدۇ. سىزنى گۈزەل ئەسلىمىلەر قوينىغا باشلاپ، پەلسەپىۋى پىكىرلەر، تەپەككۈرلەر
 بىلەن تەمىن ئېتىپ، ۋۇجۇدىڭىزغا بىر خىل ئىللىق سىزىم ئاتا قىلىدۇ.

△ جۇڭگو-روسىيە ئىككى دۆلەتنىڭ ئەدەبىيات ئالماشتۇرۇشى ناھايىتى ئۇزۇن تارىخقا ئىگە.
 18-ئەسىردىلا روسىيەدىكى تۇنجى خەنزۇشۇناس روسسوشى جۇڭگونىڭ ئەسەرلىرىنى تەرجىمە قىلغان.
 1917-يىلى سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ جۇڭگو ئەدەبىياتى تەرجىمە خىزمىتىدە زور ئىلگىرىلەشلەر
 بولغان. خەنزۇشۇناسلار شۇ دەۋرلەردە « شېئىرنامە » ، « غەربكە ساياھەت » ، « AQ
 نىڭ تەرجىمىھالى » ، « يۇرتۇم » قاتارلىق مەشھۇر ئەسەرلەرنى، 30-يىللاردا ماۋدۇننىڭ
 « تۈن يانغاندا » رومانىنى تەرجىمە قىلغان. جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتى قۇرۇلغاندىن كېيىن
 سوۋېت ئىتتىپاقىدا جۇڭگو ئەدەبىياتى قىزىق نۇقتىغا ئايلاندى. 50-يىللاردا « بەي جۈيى
 شېئىرلىرىدىن تاللانما » ، « لى بەي شېئىرلىرىدىن تاللانما » ، « دۇ فۇ شېئىرلىرىدىن
 تاللانما » ۋە جۇڭگونىڭ كلاسسىك مەشھۇر ئەسىرى « ئۈچ پادىشاھلىق ھەققىدە قىسسە » ،
 « قىزىل راۋاقتىكى چۈش » قاتارلىق ئەسەرلەر، بۈگۈنكى دەۋر يازغۇچىلار ئەسەرلىرىدىن

«لۈشۈن توپلاملىرى»، «گومورو توپلاملىرى»، «ماۋدۇن توپلاملىرى»، «لاۋشى توپلاملىرى»، قاتارلىق ئەسەرلەر تەرجىمە قىلىنغان.

80-يىللارنىڭ دەسلەپكى دەۋرىدە سوۋېت نەشرىياتچىلىقى ۋە ئەدەبىيات-سەنئەت ساھەسىدە جۇڭگو ئەدەبىياتى ئاساسىي سالماقنى ئىگىلىگەن بولۇپ، «جۇڭگو ئەدەبىي كىتابلىرى» دىن 40 نەچچىنى نەشر پىلانغا كىرگۈزگەندى.

△ داڭلىق يازغۇچى ۋاڭ مېڭ يېقىندا ئۆتكۈزۈلگەن ئىككىنچى نۆۋەتلىك ئەيۋىن ئەدەبىياتى مۇكاپاتىغا ئېرىشتى. ئەيۋىن ئەدەبىياتى مۇكاپاتى خەلق تەسىس قىلغان بىر خىل مۇكاپات تۈرى بولۇپ، ئۆتكەن يىلى يولغا قويغاندىن بويان ئەدەبىيات ساھەسىدە زور تەسىر قوزغىدى. يۈەن يىڭ، لى گوۋىن قاتارلىق يازغۇچى، ئوبزورچى، تەھرىردىن تەشكىللەنگەن 2-نۆۋەتلىك ئەيۋىن ئەدەبىياتى مۇكاپاتى باھالاش ھەيئىتى، بۇ قېتىمقى مۇكاپات ۋاڭ مىڭنىڭ 40 يىلدىن بېرى ئەدەبىي ئىجادىيەت، ئەدەبىي تەتقىقات، نەزەرىيە تەتقىقچىلىقى ۋە ئەدەبىي پائالىيەتلەردە كۆرۈنەرلىك نەتىجە ياراتقانلىقى ئۈچۈن بېرىلدى، دەپ كۆرسەتتى.

△ مىسىر «ئەدەبىيات ئۇچۇرلىرى گېزىتى» نىڭ خەۋىرىگە ئاساسلانغاندا، مىسىر يېقىندا ئۈچ يۈرۈش كىتابنى تارقىتىشنى قارار قىلغان. ئۇلار «ئىنسانىيەت مىراسلىرى مەجمۇئەسى»، «ئەرەب ئەدەبىياتىدىكى جەۋھەرلەر مەجمۇئەسى»، «ئەرەب ئىدىيىسى مەجمۇئەسى» قاتارلىق تېمىلاردىكى يۈرۈشلەشكەن كىتابلار بولۇپ، «ئىنسانىيەت مىراسلىرى مەجمۇئەسى» گە «ئىلئادا»، «ئىدىيۇس شاھ»، «شېئىرىيەت سەنئىتى»، «سوقرات ۋە كۇگزننىڭ سۆھبەتلىرى» قاتارلىق 50 كىتابنى ئۆز ئىچىگە ئالغان؛ «ئەرەب ئەدەبىياتىدىكى جەۋھەرلەر مەجمۇئەسى» گە مىسىر ۋە ئەرەب ئەللىرىدىكى 20 نەچچە داڭلىق يازغۇچىلار، شائىرلارنىڭ ئەسەرلىرى كىرگۈزۈلگەن؛ «ئەرەب ئىدىيىسى مەجمۇئەسى» گە ئاكادې، ساراۋەن مۇسا، رافىي قاتارلىق ئىجادىي ئىدىيىگە ئىگە زاتلارنىڭ ئەسەرلىرى كىرگۈزۈلگەن.

△ ئەنگلىيە دراماتورگى ۋە شائىرى ھارود پىنتىر 1995-يىلى يەنە بىر قېتىم دەيۋىي كېيىن ئەنگلىيە ئەدەبىيات مۇكاپاتىغا ئېرىشكەن. بۇ مۇكاپات ئەنگلىيەدە ھەر يىلى بىر قېتىم ئۆتكۈزۈلىدىغان مۇكاپات سوممىسى ئەڭ يۇقىرى مۇكاپات بولۇپ، پىنتىر 30 مىڭ فونت سترلىك مۇكاپاتقا ئېرىشكەندىن سىرت ئۆزى ئوتتۇرىغا قويغان ياش سەنئەتكارلارنىڭ پائالىيىتىگە ئىشلىتىش ئۈچۈن يەنە 10 مىڭ فونت سترلىكقا ئېرىشكەن.

پىنتىر كىچىكىدىلا جامىس جويس، د. ھ. لاۋرىنس، دوستويۋسكىي، ۋېرگنە ۋولف، ئارتور رامبو، يېتىز قاتارلىق ئەدىبلەرنىڭ ئەسەرلىرىنى ياقىتۇرۇپ ئوقۇغان ھەمدە كېيىنچە بېككىتنىڭ زور تەسىرىنى قوبۇل قىلغان.

△ يېقىندا ئەنگلىيە يازغۇچىسى سالمان راشىدىنىڭ يەنە بىر رومانى «ماۋىرلارنىڭ ئەڭ ئاخىرقى ھەسرەتى» نەشر قىلىندى. بۇ راشىدىنى ئۆلتۈرۈش توغرىسىدا بۇيرۇق چۈشۈرۈلگەندىن كېيىن، يەر ئاستى ئۆيدە تۇرۇپ نەشر قىلدۇرغان ئىككىنچى رومانى. (بىرىنچى ئەسىرى «ھارۇن بىلەن چۆچەك» ناملىق كىتاب ئىدى).

كىشىلەر ئەسلىدە راشىدىنىڭ يېڭى ئەسىرىنى ئۆزىنىڭ ھالىتىگە ئېچىنىپ، غەزەپلىنىپ يازغان ئەسەر بولۇشى مۇمكىن دەپ قاراشقانىدى. بىراق، كىشىلەرنى ئەجەبلەندۈرگىنى بۇ ئەسەردە دەپسەندە قىلىنغان مۇھەببەت ۋە قەسنىڭ تەسۋىرلىنىشى بولدى.

بۇ 400 بەتتىن ئارتۇق كىتابنىڭ ۋەقەلىكى مۇرەككەپ، جەلپ قىلارلىقى يۇقىرى بولۇپ، بىرنەچچە ئېغىز ئاددىي جۈملە ئارقىلىق ئەسەرنىڭ مول مەزمۇنىنى ئىپادىلەپ بەرگىلى بولمايدۇ. ئوبزورچىلار بۇ ئەسەر راشىدى ئەسەرلىرىنىڭ ئەڭ يۇقىرى پەللىسى بولۇپ، كىتابخانلارنىڭ تەسەۋۋۇرىنى قوزغىتىدۇ ۋە ئېستېتىك لەززەت بەخش ئېتىدۇ، دەپ قارىدى.

△ نانىشى تە يىلەر روسېنېرىگ 40 نەچچە يىلدىن كېيىن بىردىنلا بازىرى ئىتتىك يازغۇچىسىغا ئايلاندى. ئۇنىڭ تۇنجى ئەسىرى «تەڭرى كەچۈرۈم قىلغان ئايال» ئىككىنچى ئەسىرى «كۈتۈلمىگەن ئاقۋەت» نى جىنې نەشرىيات گۇرۇھىنىڭ دەندۇن شىركىتى ئۇنىڭ نەشر ھوقۇقىنى ئەڭ يۇقىرى باھادا، يەنى 787 مىڭ ئامېرىكا دوللىرىغا سېتىۋالدى. ئامېرىكا ئۈچ يۈلتۈز كىنو تىجارەت شىركىتى 500 مىڭ ئامېرىكا دوللىرىغا «تەڭرى كەچۈرۈم قىلغان ئايال» نىڭ كىنو نەشر ھوقۇقىنى سېتىۋالدى. ھازىر ئاللىقاچان بەش پەرزەنتنىڭ ئانىسى بولۇپ قالغان نانىشى ئەنگلىيە ئەدەبىياتى ماگىستىرلىق ئۇنۋانىغا ئېرىشكەندىن كېيىن ئۇدا بەش يىل فوتو سۈرەت مودېلى بولغان. كېيىن ئۇ يەنە داشۆگە كىرىپ قاتتىق ئىلمىي كەسپىنى ئۆگەنگەن. ئوقۇش پۈتتۈرگەندىن كېيىن، ئىلگىرى-كېيىن بولۇپ داراس شەھەرلىك ساقچى ئىدارىسى، يېڭى مېكسىكا باش ساقچى ئىدارىسى قاتارلىق ئورۇنلاردا ۋەزىپە ئۆتىگەن. نانىشى ئۆزىنىڭ ئەدەبىيات سەۋىيەسىنى ئۆستۈرۈپ، قانۇن ئىلمىنى تەتقىق قىلىپ، شۇ جەرياندا تۇنجى ئەسىرى «تەڭرى كەچۈرۈم قىلغان ئايال» نى يېزىپ چىققان. بۇ كىتابتا بىر ئايال ساقچىنىڭ 13 ياشلىق بىر قىزنىڭ زوراۋانلىققا ئۇچرىغاندىن كېيىن قىساس ئېلىش جەريانىنى ئېنىقلاپ چىققانلىقىنى بايان قىلىش ئارقىلىق قانۇننىڭ ئاجىزلىقىنى ئېچىپ بەرگەن. رومان تراگىدىيە بىلەن ئاخىرلاشقان بولۇپ، كىتابخانلارنى قاتتىق ئويغا سالدى.

<p>«天尔塔格»文学双月刊 1996年 第4期</p>	<p>Tangritag TwoMonthly Literature Journal In Uygur Language</p>	<p>«تەڭرىتاغ» 1996-يىل 4-سان</p>
<p>主办单位：乌鲁木齐市文学 艺术界联合会</p>	<p>ئۈرۈمچى شەھەرلىك ئەدەبىيات-سەنئەتچىلەر بىرلەشمىسى تەرىپىدىن چىقىرىلدى</p>	
<p>编辑出版：«天尔塔格»编辑部</p>	<p>«تەڭرىتاغ» ژۇرنىلى تەھرىر بۆلۈمى تۈزۈپ نەشر قىلدى</p>	
<p>地址：乌鲁木齐市新华南路 16 号</p>	<p>ئادرېس: ئۈرۈمچى جەنۇبىي شىنخۇا يولى 16-نومۇر تېلېفون: 2819490, 2818897 يۇپتا نومۇرى: 830002</p>	
<p>电话: 2818897, 2819490 邮编: 830002</p>	<p>شىنجاڭ ئىشچىلار ۋاقىت گېزىتى باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى جۇڭگو خەلقئارا نەشرىيات سودا باش شىركىتى</p>	
<p>印刷：新疆工人时报印刷厂</p>	<p>چىت ئىللىرىگە تارقىتىدۇ (782-خەت ساندۇقى) مەملىكەت بويىچە بىرلىككە كەلگەن ژۇرنال نومۇرى:</p>	
<p>国外总发行：中国出版对外贸易总公司 (782信箱)</p>	<p>CN65-1012\1</p>	
<p>国内统一刊号: CN65-1012\1 邮局代号: 58-83</p>	<p>يۇپتا ۋە كالىت نومۇرى: 58-83</p>	
<p>零售价: 2.20 元</p>	<p>پارچە سېتىلىشى: 2.20 يۈەن</p>	

توقسۇ ناھىيىسىدىكى ئۆسۈر بالىلارنىڭ سىزما رەسىم كۆرگۈزمىدىن تاللانغا

新和县青少年画展选

ISSN 1004-1745

9 771004 174004

07 >

